

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK
0619 5975

BREVIARIUM
ROMANUM.

PARS VERNA.

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

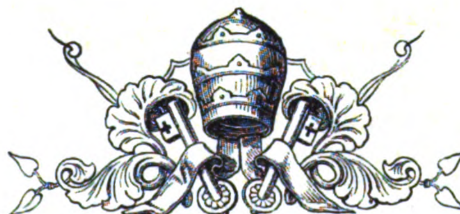
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

EDITIO ACCURATISSIMA CUM ADDITAMENTIS NOVISSIMIS

PARS VERNA

CUM APPROBATIONE

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI DOMINI DOMINI

IGNATII

EPISCOPI RATISBONENSIS &c.

RATISBONÆ

SUMTIBUS CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET

PARISIIS — MDCCCLXII. — TORNACI

P. Lethielleux, Via vulgo Bonaparte, 66. — H. Casterman, Via vulgo aux Rats, 11.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Uod a nobis postulat ratio Pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes, quantum, Deo adjutore, fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exequantur: ac multo id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea, quae in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes et gratias Deo persolvendas, quae Romano Breviario continentur. Quae divini Officii formula, pie olim ac sapienter a Summis Pontificibus, praesertim Gelasio, ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diuturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset; necessaria visa res est, quae ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim praeclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt: plurimi, specie Officii commodioris allecti, ad brevitatem novi Breviarii a Francisco Quignonio tituli sanctae Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis, quae ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas Canonicas dicere ac psallere consuevissent, privatum sibi quisque Breviarium conficerent, et illam communionem uni Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cujusque Episcopatus proprio Officio discerperent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio: hinc summa in Clero ignoratio caeremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens fel. mem. Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque, provisione adhibita, ne ulla in posterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quae egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ mem. Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarium ex ipsius Pauli Papae ratione restituere cogitarunt. Itaque quidquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a praedicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium, ut ad reliquam cogitationem Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romani Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est: qui, illis ipsis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnullisque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verum, eo etiam viam universae carnis ingresso Nos, ita divina disponente clementia, licet immerito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibitis etiam ad id aliis peritis viris, maxime urgeremus, magna in Nos Dei benignitate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cujus ratione dispositionis, ab illis ipsis, qui negotio praepositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilium Urbis Ecclesiarum, ac nostrae Vaticanae bibliotecae non discessisse, gravesque praeterea aliquot eo in genere scriptores secutos

esse, ac deinde remotis iis, quae aliena et incerta essent, de propria summa veteris divini Officii nihil omisisse; opus probavimus, et Romae imprimi, impressumque divulgari jussimus. Itaque ut divini hujus Operis, effectus re ipsa consequatur, auctoritate praesentium, tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Francisco Cardinale praedicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Conventu, Ordine, Militiâ, et loco virorum et mulierum, etiam exempto tam a primaeva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum: Ac etiam abolemus quaecumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Episcopis in suis Dioecesibus pervulgata, omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus et locis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum Romanae Ecclesiae ritu dici consuevit, aut debet: illis tamen exceptis, quae ab ipsa prima institutione, à Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quae vel ipsa institutio ducentos annos antecedat, aliis certis Breviariis usa fuisse constiterit: quibus ut inveteratum illud jus dicendi et psallendi suum Officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus, et universum Capitulum in eo consentiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et quascumque Apostolicas et alias permissiones, ac consuetudines, et statuta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, nec non privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi, tam in Choro, quam extra illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, praedictis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, nec non S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Praelatis, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis saecularibus et regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et innovata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, omnino revocamus: volumusque illa omnia vim et effectum de cetero non habere. Omni itaque alio usu quibuslibet, ut dictum est, interdicto, hoc nostrum Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universis orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more et ritu dictae Romanae Ecclesiae dici debet, aut consuevit, salva praedicta institutione, vel consuetudine praedictos ducentos annos superante, praecipimus observari. Statuentes Breviarium ipsum nullo unquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum esse: ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Romanae Ecclesiae, jure vel consuetudine, dicere vel psallere debent, propositis poenis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii praescripto et ratione omnino teneri: neminemque ex iis, quibus hoc dicendi psallendique munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros Ecclesiarum Praelatos, ut, omissis quae sic suppressimus et abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Dioecesibus, et locis praedictis introducant: et tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, et clerici, saeculares et regulares, utriusque sexus, necnon milites et exempti, quibus Officium dicendi, et psallendi quomodocumque, sicut praedicitur, injunctum est, ut ex hujus nostri Breviarii formula tam in Choro, quam extra illum dicere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis nostri hujus Officii praescribitur, quibus diebus Officium beatae Mariae semper Virginis, et Defunctorum, item Septem Psalmos Poenitentiales, et Graduales dici ac psalli oporteat: Nos propter varia hujus vitae negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea praescriptione removendum duximus; verum debito providentiae Pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia praecurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, et laudibus suae et aliorum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis praefinitis, beatae Mariae, vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies, qui vero septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de injuncta ipsis poenitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine praejudicio sanctae consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatae Mariae semper Virginis in Choro dici consueverat, ita ut in praedictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito praedictum Officium. Ceterum, ut praesentes literae omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariae Apostolicae, et in acie Campi Florae publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt praesentes, statim lapso mense, reliqui vero, qui intra montes, tribus, et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venalium hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum et psallendum juxta illius ritum, tam in Choro, quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem literarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Praelati Ecclesiastici, aut illius Curiae obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque praedicto, vel alio quopiam

adminiculo Romae impressa, eamdem ubique locorum fidem faciant, quam ipsae praesentes, si essent exhibitae, vel ostensae. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur, prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposuerint, vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, praecepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae M.D.LXVIII, septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Caes. Glorierius H. Cumyn

Anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decimaquinta mensis Julii, Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, et Domini Nostri Domini Pii divina providentia Papae quinti anno tertio, retroscriptae literae Apostolicae lectae, affixae, et publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariae Apostolicae, et in acie Campi Florae, dimissis ibidem praesentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bernotum praelibati SS. D. N. Papae Cursores.

Antonius Clerici Magister Cursorum

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Cum in Ecclesia Catholica a Christo Domino nostro sub uno capite, ejus in terris Vicario, instituta, unio et earum rerum quae ad Dei gloriam et debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum praecipue illa communio uni Deo, una et eadem formula preces adhibendi, quae Romano Breviario continetur, perpetuo retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum orbem diffusa, uno et eodem orandi et psallendi ordine a Christi fidelibus semper laudetur, et invocetur. Quamobrem ex decreto sacri Concilii Tridentini fel. rec. Pius Papa V praedecessor noster pie ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quae in singulis Ecclesiis fere diversa habebantur, nonnullis tantum exceptis, sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, et Romae accuratissime imprimi, et promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub poenis in ejusdem Constitutione contentis. Cum vero progressu temporis, typographorum negligentia et incuria, et nimia aliorum etiam, ea quae ad ipsos non pertinent, temere sibi assumentium, audacia, ac licentia, multi errores in illud irrepserint: ac tum in sacra Scriptura et lectionibus Patrum, tum in vitis Sanctorum, et Rubricis, aliisque locis, sine nostra, et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum auctoritate, pro cujusque arbitrio pleraque addita et immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quae a prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, et aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastorali nostra solicitudine in eam curam praecipue incumbimus, ut ea quae a Praedecessoribus nostris sancte ac pie instituta sunt, perpetuo integra et inviolata conserventur: quae vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, et quae recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, et reformentur: mandavimus nonnullis piis et eruditis viris, quorum consultatione et opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium, nova adhibita diligentia, accuratius inspicerent, atque examinarent, et ea quae depravata esse, et recognitione indigere animadverterent, pro sua doctrina et pietate restituerent. Quod cum ab iis exacte ac profecto non mediocri cum emolumento praestitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra typographia Vaticana quam emendatissime imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem typographia tantum et non alibi imprimi posse decernimus; extra Urbem vero juxta exemplar in dicta typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirum typographis

quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius et in scriptis obtenta dilectorum filiorum Inquisitorum haereticae pravitatis in iis locis, in quibus fuerint, ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia: alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere, aut bibliopolae vendere praesumpserint, typographi, et bibliopolae extra Statum nostrum ecclesiasticum existentes excommunicationis latae setentiae, a qua nisi a Romano Pontifice, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Camerae praedictae applicandorum poenas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorumdem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut vendendorum usum ubique locorum, et gentium sub eisdem poenis perpetuo interdicimus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum antequam hujusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis typographis imprimenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi, vel detrahi permittant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur, cujus licentiae copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur: quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, Antistites vero et Ordinarii locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiae, eorum vero Vicarii privationis similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac praeterea excommunicationis absque alia declaratione, ut praefertur, poenas incurrant eo ipso. Ceterum pauperum Clericorum, et aliarum personarum Ecclesiasticarum, ac typographorum, et bibliopolarum quorumcumque indemnitatis ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis quibuscumque typographis hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices praedecessores nostros Breviarium praedictum Pii V imprimendi concessis, quae per praesentes expresse revocamus, et revocata esse volumus, necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis generalibus, et specialibus, in contrarium praemissorum quomodocumque concessis, confirmatis, et approbatis, quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut praesentium nostrarum literarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si essent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die decima Maji M.DC.II. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. Vestrius Barbianus.

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Divinam Psalmodiam sponsae consolantis in hoc exilio absentiam suam a Sponso coelesti, decet esse non habentem rugam, neque maculam: quippe cum sit ejus hymnodiae filia, quae canitur assidue ante Sedem Dei et Agni, ut illi similior prodeat, nihil, quantum fieri potest, praeferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit, attentos, avocare alio ac distrahere possit: qualia sunt, si quae interdum in sententiis, aut verbis occurrant non tam apte concinneque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quae causae quondam impulere summos Pontifices praedecessores nostros felicis memoriae Pium hujusce nominis quintum, ut Breviarium Romanum incertis per eam aetatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inligaret, et Clementem octavum, ut illud ipsum lapsu temporis, ac typographorum incuria depravatum, decori pristino restitueret: Nos quoque in eamdem cogitationem traxere, et solicitudo nostra erga res sacras, quas primam et optimam partem muneris nostri censemus, et piorum doctorumque virorum judicia et vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quae sive a primo nitore institutionis excidissent, sive inchoata potius quam perfecta forent ab aliis, certe a Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, et jussu nostro aliquot

eruditi et sapientes viri suam serio curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque et sanctae Ecclesiae honorificum fore speramus: siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhytmo constant, vel emendatioribus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis et latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati; ubi vero non potuit, de integro conditi sunt: eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis et Canticis interpunctio editionis Vulgatae, et canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Asteriscis consultum. Patrum Sermones et Homiliae collatae cum pluribus impressis editionibus et veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correcta. Sanctorum Historiae ex priscis, et probatis auctoribus recognitae. Rubricae, detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clarius et commodius explicatae. Denique ŏmnia magno et longo labore diligenter accurateque ita disposita et expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andreae Brogiotto typographiae nostrae Apostolicae Praefecto procurationem hujus Breviarii in lucem primo edendi; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus haereticae pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra praescriptam, Breviarium Romanum aut typographus impresserit, aut impressum bibliopola vendiderit extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latae sententiae poenae subjaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (praeterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac ammissionis librorum, et typorum omnium eidem Camerae applicandorum poenas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant; et nihilominus Breviaria sine praedicta facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam Breviarium tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, et nihil in iis additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine, aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutae hujûsmodi collationis, repertaeque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub poena Inquisitoribus privationis suorum officiorum ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinariis vero locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiae; eorum vero Vicariis privationis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendae. Sub iisdem etiam prohibitionibus et poenis comprehendi intendimus et volumus ea omnia, quae a Breviario Romano ortum habent, sive ex parte, sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatae Virginis, Officia majoris Hebdomadae, et id genus alia, quae deinceps non imprimantur, nisi praevia illorum, et cujuslibet ipsorum in dicta typographia per eumdem Andream impressorem, ut omnino cum Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad praescriptum hujus voluntatis nostrae confici curent. Nolumus tamen his literis Breviaria, et alia praedicta, quae impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes tam typographis et bibliopolis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque iis uti Apostolica benignitate permittimus et indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque typographis per Nos, seu Romanos Pontifices praedecessores nostros hucusque concessis, quae per praesentes expresse revocamus, et revocata esse volumus; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus, et specialibus in contrarium praemissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi praesentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut praesentium literarum nostrarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Januarii, M.DC.XXXI. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus

I. Savenier.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Saeculares quam Regulares addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quae Breviarii Romani Rubricis, vel sacrae Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicae licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis praetextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu rubricis Breviarii, in altiorem ritum; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Dioecesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et haec omnia decrevit, statuit, et mandavit innovando poenas Constitutionis Pii V respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papae VIII. ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub praedictis poenis servari praecepit; nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suae imprimendis apponi jussit. Die 13. Januarii 1631.

Loco † Sigilli.

T. Tegrimius Episcopus Assisien. Secr.

Ejusdem pro Sanctis

ad libitum.

Eadem sacra Rituum Congregatio habita die 2. Decembris 1673. statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24. Januarii 1682. generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de praecepto in aliqua Religione vel Dioecesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Ejusdem pro Sanctis

in Martyrologio non descriptis.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiae recitanda, ex Decr. S. Rit. Congr. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiae insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in praedicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes reliquiae in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub poenis de non satisfaciendo praecepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione Pii V. contentis, die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

I. Vallemanus S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA
CIRCA RUBRICAS.

Cum sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctae Quadragesimae, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavae sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint addere nomen sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicae.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

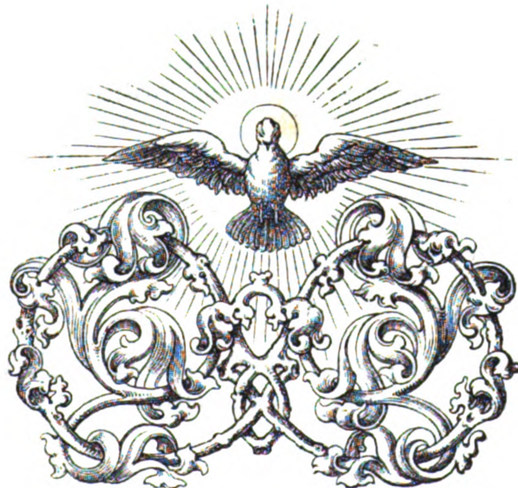
Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta praedicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit.

Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
EPISCOPUS RATISBONENSIS

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.

Quum pluribus Romanorum Pontificum, inprimis vero Clementis VIII. et Urbani VIII. decretis sancitum sit, ne a typographis Romanum Breviarium in lucem edatur, quin de perfecta novæ editionis cum archetypis Romanis exemplaribus certo constet, et ab Ordinariis locorum recudendi facultas impetrata sit: Nos dilecti filii Nostri Friderici Pustet, Ratisbonensis typographi et bibliopolæ precibus obsequentes Sacerdotem ejus rei peritum deputavimus, qui diligenti examine novam hanc Breviarii Romani, in quatuor partes distributi, editionem ab eodem Friderico Pustet exornatam recenseret, illiusque integritatem et omnimodam cum authenticis Romanis exemplaribus consonantiam comprobaret.

Quamobrem quum ejusdem Sacerdotis testimonio cognoverimus, secundam hanc, quam vernam vocant, Romani Breviarii partem juxta probatas editiones Romanas anni 1848 (ex typographia Jos. Salviucci), et 1856 (typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ) fideliter exaratam, inter festa autem pro aliquibus locis concessa nonnisi ea inserta fuisse, quæ sive in editione Mediolanensi, die 10 Jan. 1852 a S. Rituum Congregatione probata et commendata, sive in editione Parisiensi, anno 1860 absoluta, et testimonio concordantiæ cum Originali existente in Secretaria S. Rituum Congregationis ab ejusdem S. C. Secretario d. d. 29. Maji 1857 munita habentur: Nos prædictam Romani Breviarii partem in quarto, ut ajunt, excusam auctoritate Nostra præsentium tenore adprobamus, evulgandique licentiam impertimus.

In quorum fidem has litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro sigillo firmatas expediri mandavimus.

Ratisbonæ die 2. Maji 1862.

+ Ignatius Epps Ratisbon.

(L. S.)

Dr. W. A. Maier, Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANnus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero tercentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horae singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De Anni Correctione,

ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est, Annum continere tercentos et sexagintaquinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quae ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicaeno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, praecedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in praeteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, praeterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimae, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctae Crucis.

Nuptiae

quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniae, et a feria iv. Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo

Decennovennali Aurei Numeri.

CYclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19. annorum ab 1. usque ad 19., qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, anno 1577. numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1., anno sequenti 1578. est 2., et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19., qui Aureus numerus cadet in annum 1595., post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596. Aureus numerus sit rursus 1., et anno 1597. sit 2. etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582. inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo:

6.	7.	8.		9.	10.	11.	12.	13.		14.
15.	16.	17.	18.	19.		1.	2.	3.	4.	5.

Anno 1582. tribuatur primus numerus tabellae, qui est 6., secundus autem, qui est 7., sequenti anno 1583. et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quaeris, perveniatur, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quaesitum.

Modus brevis

cognoscendi Aureum numerum cujusque anni.

Numero anni de quo quaeris adde unicam unitatem 1. Exempli gratia 1833 adde 1.; summam inde conflatam divide per 19.; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis et Noviluniis.

EPacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat: ita ut Epacta primi anni sit 11; cum hoc numero annus solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit Epactam secundi anni esse 22; cum eo anno rursum annus solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3; quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33; a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactae omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quae est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11, ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliae sex Lunationes Embolismicae, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur,

contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novae rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactae, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositae sunt.

Tabella Epactarum

respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Epactæ	xi.	xxii.	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.	ix.
10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19. annos Solares non praecise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19. Epactarum, utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quae ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variae decem et novem Epactae, prout Solaris anni ac Lunaris aequatio exposcit; quae quidem decem et novem Epactae progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11. adduntur que semper 12. illi Epactae, quae respondet Aureo numero 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1. ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quae continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno 1582. post detractionem x. dierum, usque ad annum 1700. exclusive. Quamvis autem vulgares Epactae mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandae sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hae nostrae Epactae succedunt.

Tabella Epactarum

respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700. exclusive.

Aur. num.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
Epactæ	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.	x.	xxi.	ii.	xiii.	xxiv.
15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.
v.	xvi.	xxvii.	viii.	xix.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quaerendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellae, quae illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellae reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellae illi anno, a quo usus tabellae incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellae tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582, Aureus numerus est 6, nempe primus primae tabellae, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x. diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvi. quae sub Aureo numero 6. collocatur, fietque Novilunium die 27. Octobris, et 26. Novembris, et 25. Decembris. Item anno 1583. jam correcto Aureus numerus est 7., cui in eadem tabella supposita est Epacta vii. quae toto eo anno in Kalendario Novilunia indicabit: ut in Januario die 24., in Februario die 22., in Martio die 24., etc.

Alia Tabella Epactarum

respondentium Aureis numeris ab anno 1833. inclusive, usque ad annum 1900. exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
Epactæ	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.		
*	xi.	xxii.	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.		

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novae Tabulae Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1833. tribuatur Epacta ix., quae sub Aureo numero 10. collocatur: fietque Novilunium 22. Januarii, 20. Februarii, 22. Martii. Item anno 1834. tribuatur Epacta xx. sub Aureo numero 11. collocata, quae toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 11., in Februario die 9., in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellae quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1862. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1., et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1. et 31., in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1. et 31., in Aprili die 29., etc.

Tabella litterarum Dominicalium

ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius x. diebus) usque ad annum 1700. exclusive.

c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellae hic est. Anno correctionis 1582. post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primae cellulae, et sequenti anno 1583. littera b secundae, et anno 1584. dentur litterae A g tertiae cellulae, et sic deinceps aliis annis ordine aliae cellulae tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellae quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700., dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quae si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiae Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni. Exempli gratia: Sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582. quem tribue primae litterae c, usque ad annum 1587., tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587. in litteram d, quae sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anno 1616; numera ab anno 1582. ut dictum est, usque ad annum 1616., redeundo ad principium tabellae, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Mathiae, inferior autem b in reliqua parte anni.

De Anno et ejus partibus.

Alia Tabella litterarum Dominicalium

ab anno **1833.** inclusive, usque ad annum **1900.** exclusive.

f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g

Usus hujus Tabellae talis est. Anno 1833 tribuatur unica littera f, primae cellulae, et sequenti anno 1834 litt. e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliae cellulae tribuantur, donec ad annum propositum pervenias: redeundo ad principium Tabellae, quotiescumque eam percurreris: nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni: quae si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicalem diem ostendet in Kalendario a principio anni, usque ad festum S. Mathiae Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INdictio est revolutio 15 annorum ab 1. usque ad 15., qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionum frequens usus est in Diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis

ab Anno Correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.		14.	15.	1.
2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582. tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quae quaeritur.

De Festis Mobilibus.

QUoniam ex decreto sacri Concilii Nicaeni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv. Lunae primi mensis (is vero apud Hebraeos vocatur primus mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21. mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactae xiv. Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21. Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv. sequens (ne cum Judaeis conveniamus, si forte dies xiv. Lunae caderet in diem Dominicam) sit dies Paschae.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x. et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x. inter diem 8. Martii, et 5. Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21. Martii, a quo inclusive si deorsum versus numerentur 14. dies, inveniemus xiv. Lunam die 3. Aprilis, quae est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judaeis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv. Lunae, sumenda est littera Dominicalis b, quae sequitur xiv. Lunam, nempe ea quae e regione diei 10. Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix. et duplex littera Dominicalis d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quae e regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii, et 5. Aprilis inclusive, numerentur dies 14., cadet xiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quae post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est e regione diei 18. Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositae sunt duae sequentes tabulae Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulae accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactae currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litterae Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1606. Epacta est xxi. et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quae primo infra Epactam xxi. occurrit, reperietur e regione hujus litterae Dominica Septuagesimae die 22. Januarii, dies Cinerum 8. Februarii, Pascha 26. Martii, Ascensio Domini 4. Maji, Pentecostes 14. Maji, et festum Corporis Christi 25. Maji. Dominicae autem inter Pentecosten, et Adventum eo anno erunt 28., et Adventus celebrabitur die 3. Decembris: et sic de ceteris. Item anno 1605. Epacta est x. et littera Dominicalis b, quae in tabula reperitur e regione Epactae x. Quare sumenda est alia littera b, quae proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6. Februarii, diem Cinerum 23. Februarii, et Pascha 10. Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactae in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactae reperiatur, assumendae sunt aliae duae similes litterae proximae inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litterae Dominicalis currentis quaeratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609. in cellula litterae Dominicalis d, tunc currentis e regione Epactae xxiv., quae eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15. Februarii, dies Cinerum 4. Martii, Pascha 19. Aprilis, etc.

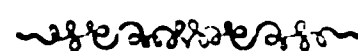
Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quae nimirum currit post festum sancti Mathiae Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit: ita tamen, ut Septuagesimae, et diei Cinerum inventae in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Mathiae currit prior littera Dominicalis, quae in Kalendario posteriorem semper sequitur: post festum autem S. Mathiae in Februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24. Februarii dicatur 25., et dies 25. dicatur 26. etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv. vel xxv., et littera Dominicali d, c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088. et 3784. Exempli gratia. Anno 2096. Bissextili Epacta erit v. et litterae Dominicales A, g. Si igitur per posteriorem

litteram, quae est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11. Februarii et dies Cinerum 28. Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12. Februarii quae est Dominica, et dies Cinerum in diem 29. Februarii quae est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili, Epacta erit xxiv. et litterae Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quae posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21. Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22. Februarii quae est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martii: quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784. Bissextili, Epacta erit xxv. et litterae Dominicales d, c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuagesima die 21. Februarii, hoc est, addita 1. die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv. et xxv. littera d indicet Septuagesimam die 15. Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25. Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22. Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschae, Dominicae retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram praeposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque Festa mobilia, a Concilio Nicaeno usque ad annum 1582. quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa haec celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7. et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7. in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litterae d, Septuagesima die 1. Februarii, dies Cinerum 18. Februarii, Pascha die 5. Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27. Novembris inclusive usque ad diem 3. Decembris inclusive, ita ut littera Dominicalis currens, quae reperitur in Kalendario a die 27. Novembris usque ad diem 3. Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris: quia ibi est littera g, in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur, quae quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitae aliae erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. Nr.	Cyclus Epactarum		Litt. Dom.	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post Pent.	Dominica I. Adv.
16		xxiii		Januarii.	Februarii.	Martii.	Aprilis.	Maji.	Maji.		
5		xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
		xxi	e	19	5	23	1 Maji.	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
		xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15		xii	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4		xi	A	29	15	2	11	21	1 Junii.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viii	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	26	29
		vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
		ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Junii.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11		xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvii	A	12	1 Mart.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	25	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Junii.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis nova reformata.

Lit. Dom.	Cyclus Epactarum	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post Pent.	Domin. I. Adv.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
	1.* 29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
	* 29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
	29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
	28. 27. 26. **25.** 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.	22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
	27. 26. **25.** 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.	3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
	26. **25.** 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
	2. 1. * 29. 28. 27. 26. **25.**	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

Tabella Temporaria Festorum Mobilium.

An. Dom.	Lit. Dom.	Aur. Num.	Epact.	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. p. Pent.	Domin. I. Adv.
1861	f	19	xviii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1 Dec.
1862	e	1	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
1863	d	2	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
1864	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
1865	A	4	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
1867	f	6	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
1868	e d	7	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29 Nov.
1869	c	8	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
1870	b	9	xxviii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
1871	A	10	ix	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3 Dec.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1 Dec.
1873	e	12	i	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
1874	d	13	xii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
1875	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
1876	b A	15	iv	13 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
1878	f	17	xxvi	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
1879	e	18	vii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
1881	b	1	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
1882	A	2	xi	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3 Dec.
1883	g	3	xxii	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1884	f e	4	iii	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Nov.
1887	b	7	vi	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27 Nov.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
1889	f	9	xxviii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30 Nov.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29 Nov.
1892	c b	12	i	14 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
				Januarius.
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. **dupl.**
xxix	b	iv	2	**Octava S. Stephani,** dupl. cum commem. **Octavarum.**
xxviii	c	iii	3	**Octava S. Joannis Apost.** dupl. cum comm. **Octavae Ss. Innocentium.**
xxvii	d	Prid.	4	**Octava Ss. Innocentium,** dupl.
xxvi	e	Non.	5	**Vigilia Epiphaniae,** semidupl. cum comm. **S. Telesphori Pp. et Mart.**
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini. **dupl.**
xxiv	g	vii	7	**De Octava Epiphaniae.**
xxiii	A	vi	8	**De Octava.**
xxii	b	v	9	**De Octava.**
xxi	c	iv	10	**De Octava.**
xx	d	iii	11	**De Octava** et commem. **S. Hygini Pp. et Mart.**
xix	e	Prid.	12	**De Octava.**
xviii	f	Idib.	13	**Octava Epiphaniae,** dupl. **Domin. II. post Epiph.** SS. Nominis Jesu, **dupl.**
xvii	g	xix	14	**S. Hilarii Episc. Confess. et Eccl. Doctoris,** dupl. cum commem. **S. Felicis Presb. et Mart.**
xvi	A	xviii	15	**S. Pauli primi Eremitae, Conf.,** dupl. cum commem. **S. Mauri Abbatis.**
xv	b	xvii	16	**S. Marcelli Pp. et Mart.,** semidupl.
xiv	c	xvi	17	**S. Antonii Abbatis,** dupl.
xiii	d	xv	18	**Cathedra S. Petri Romae,** dupl., et comm. **S. Priscae Virg. et Mart.**
xii	e	xiv	19	**S. Canuti Regis et Mart.,** semidupl. ad libit. cum commem. **Ss. Marii, Marthae, Audifacis et Abachum MM.**
xi	f	xiii	20	**Ss. Fabiani et Sebastiani MM.,** dupl.
x	g	xii	21	**S. Agnetis Virg. et Mart.,** dupl.
ix	A	xi	22	**Ss. Vincentii et Anastasii MM.,** semidupl.
viii	b	x	23	**S. Raymundi de Pennafort Conf.** semidupl. cum commem. **S. Emerentianae Virg. et Mart.**
vii	c	ix	24	**S. Timothei Episc. et Mart.,** dupl.
vi	d	viii	25	**Conversio S. Pauli Apostoli,** dupl.
v	e	vii	26	**S. Polycarpi Episc. et Mart.,** dupl.
iv	f	vi	27	**S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf., et Eccl. Doct.,** dupl.
iii	g	v	28	**S. Agnetis secundo.**
ii	A	iv	29	**S. Francisci Salesii Episc. et Confess.,** dupl.
i	b	iii	30	**S. Martinae Virg. et Mart.,** semidupl.
*	c	Prid.	31	**S. Petri Nolasci Confess.,** dupl.
				Februarius.
xxix	d	Kal.	1	**S. Ignatii Episc. et Mart.,** dupl.
xxviii	e	iv	2	Purificatio **B. Mariae, dupl.**
xxvii	f	iii	3	**S. Blasii Episc. et Mart.**
25. xxvi	g	Prid.	4	**S. Andreae Corsini Ep. et Conf.,** dupl.
xxv. xxiv	A	Non.	5	**S. Agathae Virg. et Mart.,** dupl.
xxiii	b	viii	6	**S. Titi Episc. et Conf.,** dupl. cum commem. **S. Dorotheae Virg. et Mart.**
xxii	c	vii	7	**S. Romualdi Abbatis,** dupl.
xxi	d	vi	8	**S. Joannis de Matha Confess.,** dupl.
xx	e	v	9	**S. Apolloniae Virg. et Mart.**
xix	f	iv	10	**S. Scholasticae Virg.,** dupl.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	**S. Valentini Presbyteri et Mart.**
xiv	d	xv	15	**Ss. Faustini et Jovitae MM.**
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	**S. Simeonis Episc. et Mart.**
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	**Cathedra S. Petri Antiochiae,** dupl.
vi	e	vii	23	**Vigilia. S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct.,** dupl.
v	f	vi	24	S. Mathiae Apostoli, **dupl.**
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				In anno Bissextili Februarius est dierum 29. et Festum S. Mathiae **celebratur 25. Februarii, et bis dicitur, sexto Kalendas, id est die 24. et die 25. et littera Dominicalis, quae assumpta fuit in mense Januario, mutatur in praecedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in praecedentem, quae est g, etc. et littera f, bis servit. 24. 25.**
				Martius.
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	**S. Casimiri Conf.,** semidupl. et commem. **S. Lucii Pp. et Mart.**
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	**S. Thomae de Aquino Conf. et Eccles. Doct.,** dupl. et commem. **Ss. Perpetuae et Felicitatis Mart.**
xxiii	d	viii	8	**S. Joannis de Deo Confess.,** dupl.
xxii	e	vii	9	**S. Franciscae Viduae Romanae,** dupl.
xxi	f	vi	10	**Ss. Quadraginta MM.,** semidupl.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	**S. Gregorii Papae, Confess. et Eccl. Doct.,** dupl.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	**S. Patritii Episc. et Conf.,** dupl.
xiii	g	xv	18	
xii	A	xiv	19	S. Joseph **Sponsi B. Mariae Virginis** Confess., **dupl.**
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	**S. Benedicti Abbatis,** dupl.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. Mariae Virg., **dupl.**
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	
				Fer. VI. post Dom. Passionis, Septem Dolorum B. Mariae Virg., **dupl.**
				Aprilis.
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	**S. Francisci de Paula Confess.,** dupl.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	**S. Isidori Ep., Cf. et Eccl. Doct.,** dupl.
xxv. xxiv	d	Non.	5	**S. Vincentii Ferreri Confess.,** dupl.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	**S. Leonis Papae, Conf. et Eccl. Doct.,** dupl.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Mart., semidupl.
xv	f	xviii	14	Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi MM.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papae et Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Episc., Confess. et Eccl. Doct., dupl.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pont. et Martyrum, semidupl.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart., semidupl.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
iv	c	vii	25	S. Marci Evangelistae, dupl.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini, Pontif. et MM., semidupl.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Vitalis Mart.
*	g	iii	29	S. Petri Mart., dupl.
xxix	A	Prid	30	S. Catharinae Senensis Virg. dupl.

Majus.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
				Dom. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V., dupl.
xxviii	b	Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi Apost., dupl.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Episc., Confess. et Eccl. Doct., dupl.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis, dupl., et commem. Ss. Alexandri, Eventii et Theoduli MM., ac Juvenalis Episc. et Conf. in Laudibus tantum.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicae Viduae, dupl.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V. Papae et Confess., dupl.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis ante portam Latinam, dupl.
xxii	A	Non.	7	S. Stanislai Episc. et Mart., dupl.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaelis Archang., dupl.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xix	d	vi	10	S. Antonini Episc. et Confess., dupl., cum commem. Ss. Gordiani et Epimachi MM.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei, et Domitillae Virg., atque Pancratii MM., semidupl.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	S. Ubaldi Episc. et Conf., semidupl.
xii	d	xvi	17	S. Paschalis Baylon Confess., dupl.
xi	e	xv	18	S. Venantii Mart., dupl.
x	f	xiv	19	S. Petri Coelestini Pap. et Conf., dupl. cum commem. S. Pudentianae Virg.
ix	g	xiii	20	S. Bernardini Senensis Cf., semidupl.
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII. Pap. et Conf., dupl., cum comm. S. Urbani Pap. et Mart.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Confess., dupl., cum comm. S. Eleutherii Pap. et Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariae Magdalenae de Pazzis Virg., semidupl., cum commem. S. Joannis Papae et Mart.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	S. Felicis Papae et Mart.
xxviii	d	Prid.	31	S. Petronillae Virg.
				Fer. VI. post Oct. Ss. Corporis Christi, Sacri Cordis D. N. J. C., dupl.

Junius.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri, atque Erasmi Martyrum.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.
xxii	b	Non.	5	
xxi	c	viii	6	S. Norberti Episc. et Conf., dupl.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani MM.
xvii	g	iv	10	S. Margaritae Viduae Scotiae Reginae, semidupl.
xvi	A	iii	11	S. Barnabae Apostoli, dupl.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl., cum commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii MM.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf., dupl.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Episc. Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti, atque Crescentiae, Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani MM.
viii	b	xiii	19	S. Julianae de Falconeriis Virg., dupl., cum commem. Ss. Gervasii et Protasii MM.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papae et Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagae Conf., dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistae, dupl.
ii	A	vii	25	S. Guilielmi Abb., dupl., cum comm. Octavae Nativitatis S. Joannis.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli MM., dupl., cum comm. Oct. Nativitatis S. Joannis.
*	c	v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Pap. et Conf., semidupl., et commem. Octavae, et Vigiliae.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Apostolorum, dupl.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost., dupl., cum commem. S. Petri, et Octavae Nativitatis S. Joannis.

Julius.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
				Dom. I. Julii, Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl., cum commem. Dominicae.
xxvi	g	Kal	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistae, dupl. et commem. Octavae Apostolorum.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio B. Mariae Virg., dupl., cum commem. Ss. Processi et Martiniani MM. in Laud. tant.
xxiv	b	v	3	De Octava Apostolorum.
xxiii	c	iv	4	De Octava.
xxii	d	iii	5	De Octava.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli, dupl.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginae Portugalliae Viduae, semidupl.
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Martyrum, et Ss. Rufinae ac Secundae Virginum et MM., semidupl.
xvi	c	v	11	S. Pii Papae et Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., dupl., et comm. Ss. Naboris et Felicis MM.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papae et Mart., semidupl.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventurae Episc., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imper. Conf., semidupl.
xi	A	xvii	16	Commemoratio B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, dupl.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf., semidupl.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., dupl., cum comm. Ss. Symphorosae cum septem filiis Martyribus.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Aemiliani Conf., dupl., cum commem. S. Margaritae Virg. et Mart.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virg.
v	g	xi	22	S. Mariae Magdalenae, dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc. et Mart., dupl., cum comm. S. Liborii Ep. et Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia, et comm. S. Christinae Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apostoli, dupl., et comm. S. Christophori Mart. in Laud. tantum.
i	d	vii	26	S. Annae Matris B. M. V., dupl.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Mart.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, et Celsi, Mart. Victoris Papae et Mart. ac Innocentii Papae et Conf., semidupl.
xxviii	g	iv	29	S. Marthae Virg., semidupl. et comm. Ss. Felicis, Simplicii, Faustini, et Beatricis MM.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen MM.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., dupl.
				Augustus.
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl., et comm. Ss. Machabaeorum MM.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariae de Ligorio Episc. et Conf., dupl., cum comm. S. Stephani Papae et Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris, semidupl.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., dupl.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariae ad Nives, dupl.
xix	A	viii	6	Transfiguratio Domini, dupl., et commem. Ss. Xysti, Felicissimi et Agapiti MM.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf., dupl., cum comm. S. Donati Episc. et Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi MM., semidupl.
xvi	d	v	9	Vigilia, et commem. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart., dupl.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii, cum comm. Ss. Tiburtii et Susannae Mart.
xiii	g	Prid.	12	S. Clarae Virg., dupl., cum comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava et commem. Ss. Hippolyti et Cassiani MM.
xi	b	xix	14	De Octava, cum commem. Vigil. et S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariae Virg., dupl. Dominica infra Oct. Assumpt. B. Mariae Virg. S. Joachim Conf. Patris ejusdem Virg., dupl., cum commem. Domin. et Octav.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf., dupl., cum comm. Octav. Assumpt. et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii, dupl., et comm. Octav. Assumpt.
vii	f	xv	18	De Octava, et comm. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb. et Eccl. Doct., dupl., cum comm. Octav. Assumpt.
iv	b	xii	21	S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal Viduae, dupl., cum comm. Octav.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
iii	c	xi	22	Oct. Assumpt. B. M., dupl., cum comm. Ss. Timothei, Hippolyti et Symphoriani MM.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf., dupl., cum comm. Vigiliae.
i	e	ix	24	S. Bartholomaei Apost., dupl., Romae celebratur die 25.
*	f	viii	25	S. Ludovici Regis Confess., semidupl., Romae celebratur die 26.
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papae et Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Joseph Calasanctii Conf., dupl.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc. Confess. et Eccl. Doct., dupl., et comm. S. Hermetis Mart.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistae, dupl., et comm. S. Sabinae Mart.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosae a S. Maria V., dupl., cum comm. Ss. Felicis et Adaucti MM.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.
				September.
xxiii	f	Kal.	1	Ss. Aegidii Abb., et commem. Ss. duodecim Fratrum MM.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariae Regis Confess., semidupl.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf., semidupl.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. Mariae Virg., dupl., cum commem. S. Adriani Mart. in Laud. tantum. Dominica infra Octavam Nativitatis, Festum Ss. Nominis B. Mariae, dupl.
xv	g	v	9	De Octava, cum commem. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Conf., dupl., cum commem. Octavae Nativitatis B. Mariae.
xiii	b	iii	11	De Oct. et commem. Ss. Proti et Hyacinthi MM.
xii	c	Prid.	12	De Octava.
xi	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, dupl., cum comm. Oct. Nativitatis B. Mariae.
ix	f	xvii	15	Octava Nativitatis B. Mariae, dupl., cum comm. S. Nicomedis Mart. Dominica tertia Septembris. Septem Dolorum B. Mariae Virg. dupl.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii et Cypriani Pont. et MM., semidupl., cum commem. Ss. Euphemiae, Luciae et Geminiani MM.
vii	A	xv	17	Impress. Stigmat. in corpore S. Francisci, dupl.
vi	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf., dupl.
v	c	xiii	19	Ss. Januarii Episc. et Soc. MM., dupl.
iv	d	xii	20	Ss. Eustachii et Soc. MM., dupl. et commem. Vigiliae.
iii	e	xi	21	S. Matthaei Apost. et Evang., dupl.
ii	f	x	22	S. Thomae a Villanova Episc. et Conf., dupl., cum comm. Ss. Mauritii et Soc. MM.
i	g	ix	23	S. Lini Papae et Mart., semidupl., cum comm. S. Theclae Virg. et Mart.
*	A	viii	24	Festum B. Mariae Virg. de Mercede, dupl.
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinae Mart.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmae et Damiani MM., semidupl.
25. xxvi	e	iv	28	S. Wenceslai Mart., semidupl.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
xxv. xxiv	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli, dupl.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb. Confess. et Eccl. Doct., dupl.
				October.
				Dominica prima Octobris, Ss. Rosarii B. Mariae Virg., dupl.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Episc. et Conf., semidupl. ad libitum, vel simplex de praecepto.
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf., dupl.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Soc. Mart.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., dupl.
xvi	g	Non.	7	S. Marci Papae et Conf., comm. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleji Martyrum.
xv	A	viii	8	S. Birgittae Viduae, dupl.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii MM., semidupl.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgiae Conf., semidupl.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis Conf., semidupl.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti Papae et Mart., dupl.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiae Virg., dupl.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduae, semidupl.
v	d	xv	18	S. Lucae Evangelistae, dupl.
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf., dupl.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abb., et comm. Ss. Ursulae et Soc. Virg. et Mart.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariae MM.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papae et Mart.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judae Apost., dupl.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
				November.
xxi	d	Kal.	1	Festum omnium Sanctorum, dupl.
xx	e	iv	2	Commem. omnium Fidelium Defunctorum, et de Octava omnium Sanctorum.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Episc. et Conf., dupl., cum comm. Oct. ac Ss. Vitalis et Agricolae MM.
xvii	A	Non.	5	De Octava.
xvi	b	viii	6	De Octava.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vi	8	Octava omnium Sanctorum, dupl. et comm. Ss. Quatuor Coronat. MM.
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicae Ss.Salvatoris, dupl. et comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreae Avellini Conf., semidupl., cum comm. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphae MM.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc. et Confess., dupl. et comm. S. Mennae Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini Papae et Mart., semidupl.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf., semidupl.
viii	c	xviii	14	

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	MENSES.
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	S. Gertrudis Virg., dupl.
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Cf., semidupl.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli, dupl.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Viduae, dupl., cum comm. S. Pontiani Papae et Mart.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf., dupl.
i	c	xi	21	Praesentatio B. Mariae Virg., dupl.
*	d	x	22	S. Caeciliae Virg. et Mart., dupl.
xxix	e	ix	23	S. Clementis Papae et Mart., dupl., cum comm. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf., dupl., cum comm. S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinae Virg. et Mart., dupl.
25. xxvi	A	vi	26	S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia, et comm. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreae Apostoli, dupl.
				December.
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianae Virg. et Mart., semidupl.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., dupl.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc., Confess. et Eccl. Doct., dupl., cum commem. S. Barbarae Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbae Abb., comm.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Episc. et Conf., dupl.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Episc., Confess. et Eccl. Doct., dupl.
xiii	f	vi	8	Conceptio B. Mariæ Virg., dupl.
xii	g	v	9	De Octava, et commem. Feriae.
xi	A	iv	10	De Octava, et commem. Feriae et S. Melchiadis Papae et Mart.
x	b	iii	11	S. Damasi Papae et Conf., semidupl. et comm. Octavae et Feriae.
ix	c	Prid.	12	De Octava, et commem. Feriae.
viii	d	Idib	13	S. Luciae Virg. et Martyr., dupl., et commem. Octavae et Feriae.
vii	e	xix	14	De Octava, et commem. Feriae.
vi	f	xviii	15	Octava Conceptionis B. Mariae, dupl., cum commem. Feriae.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Episc. et Mart., semidupl.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomae Apostoli, dupl.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. C., dupl.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomartyris, dupl., cum commem. Octavae Nativitatis.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Apost. et Evangel., dupl., cum commem. Octavarum.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium MM., dupl. cum comm. Octavarum.
xxii	f	iv	29	S. Thomae Cantuariensis Ep. et Mart., semidupl., cum comm. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Octavam Nativitatis, vel de Octava Nativitatis, cum comm. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri Papae et Conf., dupl., cum commem. Octavarum.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

RUBRICÆ GENERALES BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

De Officio Duplici. I.

1. Officium fit duplex in diebus a Feria quinta in Coena Domini usque ad Feriam tertiam Paschae inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes, et duobus diebus sequentibus, in festo Trinitatis, Corporis Christi, et Dedicationis propriae Ecclesiae: in Festis, quibus in Kalendario apponitur haec vox Duplex: in die octava festi habentis octavam, in festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiae; et in festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt solemniter celebrari cum Officiis propriis a Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata forma hujus Breviarii) alioquin de Communi, etiam si praedicta Festa in hoc Kalendario non sint descripta. Praeterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, et in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur, circa finem Breviarii.

2. Festum Duplex celebratur eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicitur in Rubrica de translatione Festorum.

3. Habet primas, et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii: et totum Officium fit de Duplici incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusive, nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum, et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4. In utrisque Vesperis, Matutino, et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis duplicantur Antiphonae, id est integrae dicuntur in principio, et in fine Psalmorum.

5. Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, praeterquam in Paschate Resurrectionis, et Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6. Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de S. Maria, Apostolis, et Pace ad Vesperas, et Laudes, non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7. Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino, et ceteris Horis: similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriae Rubricae.

De Officio Semiduplici. II.

1. Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) et diebus infra Octavas; item in festis, quibus in Kalendario ponitur haec vox Semiduplex, et in Festis propriis quorumdam locorum, seu Congregationum, quae solemnius apud illas, quam Simplicia, consueverunt celebrari.

2. De festo Semiduplici fit eo die quo cadit, nisi contingat transferri, ut dicetur in Rubr. de Translat. Festorum.

3. Habet totum Officium integrum sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonae.

4. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, praeterquam infra Octavas Paschae et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi, et totidem Lectiones, exceptis iis Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quae habent xviii. Psalmos, ut ibi.

5. Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in festis, quam in Dominicis, et infra Octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas, et Laudes, habentur inferius de singulis propriae Rubricae.

De Officio Simplici. III.

1. Officium fit Simplex in diebus Ferialibus, quando occurrit fieri de Feria, item in Festis, quibus in Kalendario non apponitur haec vox Duplex, vel Semiduplex, vel de octava: Item quando fit de B. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicetur.

2. De Festo Simplici fit eo die quo cadit, nisi eodem die occurrat fieri Officium novem Lectionum, vel de S. Maria in Sabbato, vel de aliquibus feriis, quibus festum Simplex cedit, ut dicetur in Rubricis de Feriis, et de Commemorationibus.

3. Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi feriales, et a Capitulo fit de festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii: et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec commemoratio.

4. Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum feriam quae occurrit: et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5. Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriae Rubricae.

De Dominicis. IV.

1. De Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque festo Duplici, vel Semiduplici adveniente: quia tunc festum transfertur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiae, vel loci, aut Dedicatione propriae Ecclesiae; quia tunc de hujusmodi festo fit tantum in Ecclesia, vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus vel Dedicatio, cum commemoratione Domini-

cae: quibusdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit festum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commemoratione Dominicae in utrisque Vesperis et Laudibus, et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicae, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurrat, transfertur, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

2. De Dominicis infra Octavas Nativitatis, Epiphaniae, Ascensionis, et Corporis Christi occurrentibus, Officium fit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore: cum commemoratione Octavae, et sine Precibus, et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quae occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, et in Proprio de Tempore, cum commemoratione Octavae, omissis etiam dictis Precibus, et Suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die Octava fit commemoratio, sicut dictum est, quando in ea fit de festo Duplici, praeterquam in die Octava Epiphaniae, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato praecedenti.

3. Positum est autem officium sex Dominicarum post Epiphaniam, et viginti quatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quae esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commemoratio. Nam quae aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam ponuntur post xxiii. a Pentecoste, hoc ordine.

4. Si Dominicae post Pentecosten fuerint xxv., Dominica xxiv. post Pentecosten erit quae est vi. post Epiphaniam. Si fuerint xxvi., Dominica xxiv. erit quae est v. et xxv. quae est vi. Si fuerint xxvii., Dominica xxiv. erit quae est iv. et xxv. quae est v. et xxvi. erit vi. Si fuerint xxviii., Dominica xxiv. erit iii. et xxv. erit iv. et xxvi. erit v. et xxvii. erit vi. et ultimo loco semper ponitur, quae in ordine est xxiv. post Pentecosten, etiam si post Pentecosten aliquando non sint nisi xxiii. Dominicae. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. et officium xxiii. ponitur in praecedenti Sabbato, quod non sit impeditum festo ix. Lectionum; alioquin in alia praecedenti die similiter non impedita, in qua fiat Officium de Feria, cum commemoratione festi Simplicis, si occurrat; et in ea legantur tres Lectiones de Homilia Dominicae, omissis Lectionibus Scripturae illius feriae; et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, et Oratio de Dominica xxiii. Quod si tota Hebdomada impedita sit festis ix. Lectionum etiam translatis, vel aliqua Octava, tunc in Sabbato legatur ix. Lectio de Homilia Dominicae xxiii. et de ea fiat commemoratio in Laudibus tantum, cum Antiphona, et Oratione propria.

5. Cum vero interdum contingat, ut Dominica tertia, vel quarta, vel quinta, vel sexta post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii. a Pentecoste; tunc de ea fit officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimae, ut dictum est supra numero praecedenti.

6. De Dominica secunda post Epiphaniam, quando Septuagesima venerit immediate post Octavam Epiphaniae, quomodo agendum sit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam primam post Epiphaniam.

7. Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quae venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo: Si Kalendae venerint in ii. et iii. et iv. Feria, Dominica prima mensis erit quae praecedit Kalendas, licet veniat in praecedenti mense: si autem Kalendae venerint in v. et vi. Feria, et Sabbato, prima Dominica erit quae sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quae est proximior Kalendis Decembris, sed festo S. Andreae, vel quae venerit in ipso festo.

8. Officium Dominicae fit Semiduplex, et incipit a primis Vesperis in Sabbato: et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicae inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis, ut in Psalterio; et leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de tempore.

10. Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis, et aliis, et quomodo initia librorum Scripturae cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriae Rubricae.

De Feriis. V.

1. Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio, et Proprio de Tempore habetur, fit semper in feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et in feria secunda Rogationum, quando infra Hebdomadam non occurrit festum Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava: quia tunc de hujusmodi feriis fit commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si vero in eis occurrat festum simplex, de eo fit tantum commemoratio. Item per annum fit Officium de feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod festum Duplex, Semiduplex, vel Simplex, et non occurrit aliqua Octava, vel Officium S. Mariae in Sabbato, vel aliquod festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario hujus Breviarii non sit descriptum.

2. Officium feriae in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et prima die Rogationum, incipit a Matutino: in aliis vero feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Officium praecedentis diei; ita ut si praecedenti die fuerit Duplex, vel Semiduplex, Officium Feriae incipiat sequenti die a Matutino: si praecedenti die fuerit festum Simplex, de feria fiat a Vesperis illius praecedentis diei inclusive. Similiter et quando in feria iv. et vi. Quatuor Temporum Septembris, et in feria iv. Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod Festum Simplex, de quo fieri debet commemoratio, tunc praecedenti die (nisi fuerit festum ix. Lectionum) in Vesperis fit de feria, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicae praecedentis, et cum commemoratione festi trium Lectionum in sequenti feria occurrentis, ut dicetur infra in Rubrica de Concurrentia. Terminatur autem Officium de feria subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam: subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de festo Simplici, absque ulla deinceps commemoratione feriae.

3. Ad Matutinum dicitur unum tantum Nocturnum cum xii. Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4. Excipiuntur ab hoc ordinario Officii ferialis tres feriae majores Hebdomadae sanctae, et feriae Octavarum Paschae, et Pentecostes, in quibus fit officium, ut propriis locis ponitur.

5. Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum, et alias Horas, item de Lectionibus, et Responsoriis, et quando dicendae sint Preces feriales, ac de aliis quae ad Officium feriae pertinent, habentur inferius de singulis propriae Rubricae.

De Vigiliis. VI.

1. DE Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quae jejunantur, ubi in Kalendario annotatur haec vox, Vigilia: nisi in die Vigiliae occurrat festum ix. Lectionum vel Octava: tunc enim in Officio ix. Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigiliae, et fit commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus, et ℣. feriae occurrentis de Psalterio, et Oratione Vigiliae; praeterquam in illis festis majoribus, quae inferius excipiuntur.

2. Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum officio ix. Lectionum: quia tunc de Vigilia fit tantum commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis, et Epiphaniae Domini; quae si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quae inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistae venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniae. Idem servetur quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus: nulla enim in his feriis de Vigilia fit commemoratio.

3. Officium Vigiliae incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis: terminatur autem ad Nonam, quia Vesperae sunt de sequenti festo.

4. Officium Vigiliae totum fit de feria occurrenti, ut in Psalterio: et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliae, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicuntur Preces feriales, et Commemorationes communes, aliaque omnia sicut in feriis Adventus, Quadragesimae, et Quatuor Temporum; de quibus et de aliis circa ordinandum ejus Officium, habentur inferius propriae Rubricae.

5. Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quae jejunantur, Vigilia Pentecostes, quae cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quae Nocturno feriae excepto, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis vero Epiphaniae et Ascensionis, quae non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

De Octavis. VII.

1. DE Octava fit Officium, vel saltem commemoratio (quando aliquo festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in festo Corporis Christi, in Festis, quibus in Kalendario apponitur Octava; item in Festo Dedicationis propriae Ecclesiae, et in Festo principalis Patroni, et Titularis loci, vel Ecclesiae, et in Festis aliorum Sanctorum, quae apud quasdam Ecclesias, Congregationes, et Religiones consueverunt solemniter cum Octavis celebrari: nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavae. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, et dies 17. Decembris.

2. In Pascha Resurrectionis, et Pentecostes Officium octavae terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3. Infra Octavas fit de festis Duplicibus, et Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam translatis, ut dicetur infra de Translatione Festorum num. 5. cum commemoratione Octavae: nisi illa festa sint de solemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit commemoratio de Octava, exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniae, et Corporis Christi, de quibus fit semper commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente. Infra Octavas autem Paschae et Pentecostes non fit de Festo aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Ecclesiae, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam. Infra Octavam Epiphaniae fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiae, et Dedicatione ejusdem, (non tamen in die Octava) cum commemoratione Octavae. Infra Octavam Corporis Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen translatis, nisi sint primae vel secundae classis, cum commemoratione Octavae: de Semiduplicibus vero infra eam non fit, sed transferuntur post Octavam, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus fit tantum commemoratio, praeterquam in duobus diebus post Pascha, et Pentecosten, ut dicitur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duae Octavae simul occurrant, (ut Octava sancti Joannis Baptistae, et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni, vel Titularis Ecclesiae cum alia Octava) quando non erunt celebranda Festa ix. Lectionum, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi fit totum Officium Duplex, cum commemoratione diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die Octava servetur quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4. Officium de Octava fit cum tribus Nocturnis, novem scilicet Psalmis, et ix. Lectionibus, (exceptis Octavis Paschae, et Pentecostes, in quibus fit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur) et omnia dicuntur sicut in die Festi, praeter Lectiones: quarum primae tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore, praeterquam infra Octavam Assumptionis beatae Mariae, in qua singulis diebus positae sunt Lectiones propriae de Canticis canticorum: aliae Lectiones secundi et tertii Nocturni dicuntur quae infra Octavam positae sunt. Infra Octavam vero Patroni, vel Titularis Ecclesiae, aut alterius Festi quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriae, et approbatae Lectiones, pro secundo, et tertio Nocturno infra Octavam, repetantur Lectiones positae in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.

5. Infra Octavam Officium fit Semiduplex, in die Octavae Duplex. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in ii. Vesperis Festi: et in primis Vesperis diei Octavae omnia sicut in primis Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6. Infra Octavas non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam, et Completorium, etiam si fiat Officium de Dominica, vel Festo Semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriae Rubricae.

De Officio sanctae Mariae in Sabbato. VIII.

1. IN omnibus Sabbatis per annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora, aut Vigiliae occurrant, vel nisi fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicae aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in Rubrica de Dominicis dictum est, et nisi fiat Officium ix. Lectionum, vel de Octava Paschae, et Pentecostes, semper fit Officium de S. Maria, eo modo quo fit de festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici in Sabbato occurrente fit tantum commemoratio.

2. Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit commemoratio de ea propter Sabbatum, sed tantum in Semiduplicibus (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commemoratio per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalterio post Vesperas Sabbati.

3. Ejus Officium in Sabbato incipit Feria vi. ad modum festi Simplicis, a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria vi. occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum commemoratio de S. Maria cum Antiphona, Versu, et Oratione, quae habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium ix. Lectionum sit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4. Ad Matutinum post Invitatorium, et Hymnum de S. Maria, dicitur unum Nocturnum cum xii. Psalmis Ferialibus, ut in Psalterio, Versus de S. Maria, prima et secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrenti, tertia Lectio, et alia omnia tam in Matutino, quam in Laudibus et Horis, ut in Officio S. Mariae in Sabbato assignantur.

5. Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium, et fiunt suffragia consueta de Apostolis et Pace, et tempore Paschali sola commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschae. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus commemoratio cum aliis suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

De Commemorationibus. IX.

1. Commemorationes fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum ix. Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicae, quae eo anno supersit.

2. De Feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum fit commemoratio, quando Festum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, et commemoratio de Festo Simplici.

3. Praeterea fit commemoratio de Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive, quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit commemoratio occurrente Festo Duplici, quia Festum in illis occurrens transfertur; nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipsius Ecclesiae, non autem alicujus Capellae, vel Altaris ejusdem Ecclesiae; et tunc de hujusmodi principali Festo fit tantum in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio, cum commemoratione Dominicae, excepta Dominica prima Adventus, Dominica prima Quadragesimae, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschae, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes, et Trinitatis: in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, et per Octavam Paschae et Pentecostes: quibus diebus non fit de aliquo festo Duplici occurrente.

4. De Octava etiam, quando Festo ix. Lectionum, vel Dominica impeditur, fit commemoratio, nisi illud Festum ix. Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in primis Vesperis, et Laudibus hujusmodi Festi nulla fit commemoratio festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliae, (excepta Vigilia Epiphaniae) nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus praecedentis Festi ix. Lectionum (nisi id Festum fuerit ex iis, quae infra in hac eadem Rubrica enumerantur) nec diei Octavae, nec Dominicae, si Festum illud solemne celebratur Feria secunda, exceptis Dominicis Adventus, et Dominicis a Septuagesima usque ad Octavam Paschae inclusive, de quibus Dominicis, sicut etiam de feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, et secundae Rogationum, semper fit commemoratio quocumque festo adveniente. Quod si hujusmodi Festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet commemoratio etiam in utrisque Vesperis, et Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi praedicti fit commemoratio de Duplici, Semiduplici, et Dominica sequentibus, et non de aliis.

5. Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit commemoratio de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa), in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus, et duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis S. Joannis Baptistae, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et Assumptionis B. Mariae, in festo omnium Sanctorum, et in festo Dedicationis propriae Ecclesiae, in quibus Festis fiunt commemorationes eo modo tantum, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6. In festis autem secundi ordinis, videlicet, Circumcisionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, et Nativitatis B. Mariae, in Natalitiis xii. Apostolorum, et Evangelistarum, in festo S. Joseph, in festo Inventionis S. Crucis, et in festo S. Laurentii, et Dedicationis S. Michaelis Archangeli, in primis Vesperis fit commemoratio Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: de Dominica vero, de die infra Octavam, et de Festis Semiduplicibus non fit commemoratio, eo modo quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus, et Vigiliis in his festis occurrentibus legitur ix. Lectio, et fit commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vesperis fit commemoratio de quocumque sequenti festo, etiam simplici, et de die infra Octavam, si de ea fieri debeat Officium die sequenti. De Octavis Nativitatis Domini, Epiphaniae, et Corporis Christi, semper fit commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis num. 3.

7. De Dominicis, et feriis Adventus, et Quadragesimae commemoratio fit in utrisque Vesperis, et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) commemoratio fit in primis Vesperis, et Laudibus eo die quo in Kalendario assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, et Octavis, commemoratio fit in utrisque Vesperis, et Laudibus, nisi concurrant cum supra enumeratis Festis.

8. Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in primis Vesperis dicitur Antiphona, quae posita est ad Magnificat: et in Laudibus quae posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum, et Laudum, deinde dicitur Oratio. Si Antiphona, et Versus festi, de quo fit commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, in festo Commemorationes variantur, ita ut in

Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesperis sanctae Agathae, aut alterius Sanctae novem Lectionum fieri debeat commemoratio B. Mariae pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ℣. Diffusa est gratia, dicatur ℣. Benedicta tu, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio festi, de quo fit Officium, et ejus de quo fit commemoratio, mutetur Oratio pro commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commemoratio, de Dominica scilicet, vel feria, Antiphona, et Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium: alioquin de Psalterio: Oratio vero ex Proprio de Tempore.

9. Quando fit commemoratio de Dominica vel feria, quae habent propriam Homiliam, ix. Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicae, vel feriae, quae erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lectione conjunctae.

10. Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de festo trium Lectionum si propriam habuerit, si duas, ex duabus fiat una Lectio, quae sit nona in Officio novem Lectionum. Quae Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commemoratio in Dominicis, quae habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominicae, vel Feriae, ut supra, nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones: nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam: quando de ea fit commemoratio, in Dominica, vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium, et Homiliam.

11. Quando contingit fieri plures commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante Festum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam, de die infra Octavam ante ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et Rogationum, et de dictis feriis ante Festum Simplex. De Sancta Maria (quando in secundis Vesperis festi novem Lectionum, quod Feria vi. celebratum sit, de ea fieri debet commemoratio pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum Simplex in Sabbato occurrens. De festo Simplici fit commemoratio ante Suffragia, seu communes commemorationes de Cruce, S. Maria, Apostolis, et Pace, et ante commemorationem cujuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiae, quae etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis praedictis praeponeretur. De quibus Suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

De Translatione Festorum. X.

1. Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in tota Octava Epiphaniae, in feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschae, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, in festo Corporis Christi, et ejus die Octava, in festo Assumptionis B. Mariae Virginis, et omnium Sanctorum; transfertur in primam diem festo Duplici, vel Semiduplici non impeditam: exceptis tamen festis Nativitatis S. Joannis Baptistae, et Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quae in die Octava Corporis Christi celebrantur: excepto quoque festo quocumque solemni alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet, in Dominicis ii. iii. et iv. Adventus, et Quadragesimae, Dominica Septuagesimae, Sexagesimae, et Quinquagesimae, et diebus infra Octavam Epiphaniae (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur. Si autem festum Nativitatis S. Joannis Baptistae venerit in die Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, cum commemoratione Octavae, et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum commemoratio S. Joannis: sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum commemoratione Octavae S. Joannis. Dies autem Octava S. Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus diei Octavae Corporis Christi; et id semper servetur quando festum habens Octavam transfertur, ut non ideo dies Octava transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemoratio, quae alias erat Octava, si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava: nisi Titularis Ecclesiae privilegio aliter fieri oporteat.

2. Si in die Octava alicujus festi habentis Octavam, occurrat aliquod festum Duplex ex majoribus supra in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de Festo cum commemoratione diei Octavae: excepta die Octava Nativitatis Domini, et Epiphaniae, in quibus non fit de aliquo festo, sed transfertur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex praedictis festis, fiat de Octava, et festum transferatur ut supra.

3. Si aliquod festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori festo Duplici impediatur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, et in eo fiat commemoratio de Octava.

4. Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat festum Duplex, non transfertur, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5. Festum Semiduplex occurrens diebus supradictis, et infra Octavam Corporis Christi, et aliis Dominicis per annum, transfertur in primam diem simili Officio non impeditam: occurrens vero in Dominicis infra illas Octavas, in quibus fit de festis occurrentibus, (ut dictum est in Rubrica de Octavis) transfertur in sequentem diem, cum commemoratione Octavae; quae si fuerit alio festo Duplici, vel Semiduplici impedita, praedictum festum Semiduplex veniens in Dominica, transfertur post Octavam: ita ut festum Semiduplex infra Octavam non transferatur, nisi in proxime sequentem diem.

6. Si duo, vel plura festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est de Duplici, et semiduplicia transferantur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori, et quae minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7. Si plura festa ix. Lectionum transferenda sint, prius transferatur Duplex, quam Semiduplex: et inter plura Duplicia, quod est magis solemne, semper prius transferatur, et prius celebretur: alioquin si sunt aequalia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.

8. Festum Simplex numquam transfertur: sed si de eo fieri non potest Officium, fiat commemoratio, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus: si autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit commemoratio, eo anno non fit de eo amplius.

9. Si aliquod festum ix. Lectionum, in quo annotatum est fieri commemorationem alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud festum majus, non tamen transfertur cum illo commemoratio illius Sancti in eo assignata: sed dicta commemoratio fit die suo in Dominica, vel alio festo, in

quo fieri possit, cum ix. Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit: festum vero ix. Lectionum transfertur sine ulla amplius commemoratione Festi Simplicis praedicti. Quod etiam servatur in commemorationibus occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato praecedenti: tunc enim commemoratio Festi Simpliciis non fit in Officio Vigiliae, sed in Dominica.

De Concurrentia Officii. XI.

1. Concurrentia Officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere intelligitur de praecedenti in secundis Vesperis cum sequenti in primis Vesperis.

2. Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti Duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione praecedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubricis de Commemorationibus, et Translatione Festorum assignata; ut scilicet festa majora habeant primas et secundas Vesperas integras, cum commemoratione minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod festum ex iis, quae in secundo ordine posita sunt in Rubrica de Commemorationibus, sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesperae erunt de sequenti, cum commemoratione praecedentis. Inter Festa aequalis solemnitatis servetur hic ordo, ut festa Domini praeferantur omnibus aliis, et habeant utrasque Vesperas integras, sicuti festa B. Mariae, festis Sanctorum: item festa Angelorum et Apostolorum, ceteris aliis: et festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Kalendario descriptis.

3. Duplici vero concurrente cum festo Semiduplici, cum Dominica, cum die infra Octavam, cum festo Simplici, et cum Officio B. Mariae in Sabbato, omnia in ii. Vesperis de Duplici, cum commemoratione illorum, nisi illud Duplex fuerit de iis, quae excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquae commemorationes omittuntur. Duplici etiam et quocumque Officio ix. Lectionum concurrente cum feria, vel potius sequente feria, omnia de Duplici, et nihil de feria sequenti. Sed si festum celebretur in Adventu, et Quadragesima, fit semper commemoratio de feria, ut infra dicetur. Idem dicendum in festis Simplicibus venientibus cum sequenti festo novem Lectionum, de quibus etiam commemoratio fit non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

4. Semiduplici festo, Dominica, et die infra Octavam concurrentibus cum sequenti Duplici, omnia de Duplici cum commemoratione illorum; nisi Duplex fuerit ex numero majorum, quae supra in Rubrica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit commemoratio praecedentis. Semiduplici festo concurrente cum sequenti alio Semiduplici, cum Dominica, vel cum die infra Octavam, a Capitulo fit de sequenti, et commemoratio praecedentis, nisi aliter signetur. Semiduplici autem concurrente cum sequente festo Simplici, vel cum Officio beatae Mariae in Sabbato, omnia de Semiduplici, cum commemoratione sequentis.

5. Dominica concurrente cum sequente festo Semiduplici, et cum die infra Octavam vel cum festo Simplici omnia de Dominica cum commemoratione sequentis.

6. Die infra octavam concurrente cum sequente Dominica, vel Semiduplici, a Capitulo fit de sequenti cum commemoratione Octavae. Dies infra Octavam cum Simplici proprie non habet concursum, quia in sequenti die infra Octavam fieri debet.

7. Die octava concurrente cum alia die Octava, a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione praecedentis, excepta Octava Corporis Christi concurrente cum Octava S. Joannis Baptistae, in qua de sequenti fit tantum commemoratio, et quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori etiam translato, a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione Octavae. Concurrente vero cum sequente Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti, cum commemoratione Octavae: excepta die Octava Epiphaniae, Paschae, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus de sequenti fit tantum commemoratio. Si autem sequens festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in secundo ordine numero 6. totum Officium fit de sequenti, cum commemoratione Octavae.

8. Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licet cum ipso possit esse concursus in primis Vesperis), quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo nec commemoratio. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a Capitulo fit de sequenti Simplici sine ulla commemoratione praecedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperae totae erunt de eo sine ulla similiter commemoratione Simplicis praecedentis. Si nullum festum sequatur, subintrat Officium de Tempore, et Vesperae totae erunt de feria.

9. Feria non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis, quia ejus Officium incipit, et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia feria ad Completorium, et ideo si feria sequatur aliam feriam, in Vesperis praecedentis feriae nihil fit de sequenti, quoad ea quae in sequente feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis feriae iii. ante feriam quartam Cinerum fiat de feria, dicitur Oratio Dominicae praecedentis, non autem ea, quae est propria in sequenti feria quarta Cinerum, nec ante Orationem dicuntur Preces, quae dicendae sunt in dicta feria quarta Cinerum. Quod etiam fit, quando feria per annum praecedit feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum feria nullum Officium concurrere, et nihil fieri de feria praecedenti, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commemoratio in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium feriarum Adventus, et Quadragesimae impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex praecepto Ecclesiae praetermitti non debet.

10. Cum vero occurrit, ut festum Simplex veniat in feria quarta et sexta Quatuor Temporum, in feria quarta Cinerum, et in Vigiliis quae jejunantur, Vesperae antecedentes (nisi ea die celebratum sit festum ix. Lectionum) erunt de feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum commemoratione festi Simplicis in sequenti feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens feria habeat primas Vesperas: sed quia cum festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter feriam praedictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in praecedenti die. Et eadem ratione, si festum Simplex occurrat feria quinta in Coena Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiet commemoratio in Vesperis feriae iv. praecedentis.

De ordinando Officio ex praedictis Rubricis. XII.

1. SI quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Kalendario, et in Tabula Festorum Mobilium, de quo fiat officium sequenti die, et ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis, et aliis Horis nocturnis, et diurnis.

2. Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est, de Dominica, vel feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum: et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quaedam Antiphonae, et Orationes ponuntur, quae desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia, et Antiphonae, quae diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum, quae sunt in Psalterio: cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum; (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum): ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, id est, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quae propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feriae, et Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, et prima et secunda Lectio, vel prima tantum in festis trium Lectionum sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliae in propriis locis ponantur.

4. In majoribus solemnitatibus, et festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponitur.

5. In festis B. Mariae (omissis iis, quae propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, et alia quaedam requirenda sunt ex Communi ejus Officio parvo, circa finem Breviarii.

6. Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, et Versus habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonae duplicandae sunt, dicuntur integre ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7. Modus dicendi Absolutiones, et Benedictiones ante Lectiones, legendi et terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8. Quomodo sit inchoandum, et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio: quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariae, habetur in fine Completorii.

9. Sed ut haec omnia facilius habeantur, positae sunt sequentes Rubricae de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

De Matutino. XIII.

1. AD Matutinum haec per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur: Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secreto: deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Domine, labia mea, etc. pollice signando sibi os signo Crucis: Deus in adjutorium etc. manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, Deus in adjutorium) cum Gloria Patri, et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel Sancto, quod dicitur cum Psalmo, Venite exultemus, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore vel de Sancto convenit.

2. Postea in Duplicibus, et Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis, et Versibus, quae tempori, vel festo conveniunt, et totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3. In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona: sed Tempore Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten (praeterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona: et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus, postea Pater noster, Et ne nos; Absolutio, Exaudi; Benedictio, Benedictione perpetua, et aliae ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quae per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliae assignentur) et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio, si de tempore, ut in Proprio Temporis: si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum: alioquin ut in Communi, etiam si Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officii de Tempore.

4. In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur, Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii eo modo, quo notatur in tertio Responsorio primae Dominicae de Adventu: nisi aliter in propriis locis signetur.

5. In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonae, Versus, Pater noster, Absolutio, Ipsius pietas, et ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica prima de Adventu: tres Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6. In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra post tertiam Antiphonam, Versus, Pater noster, Absolutio, A vinculis, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quae erunt de Homilia Evangelii de Tempore, vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Post vii. et viii. Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam post nonam Lectionem, ut suis locis notatur: et in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur, Gloria Patri, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus, Te Deum.

7. In Officio trium Lectionum, ad Matutinum, Pater noster, Ave Maria, Credo, Domine labia, etc. Invitatorium, et Hymnus in Feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis de festo, ut in Communi Sanctorum: deinde Nocturnum Feriae, ut in Psalterio id est duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, et tempore Paschali cum una Antiphona, Alleluja: qui dicuntur tam in Officio Feriali, quam in Festis Simplicibus.

8. Post Psalmos, et Antiphonas dicitur Versus in Feriali Officio, ut in Psalterio; in festis, ut in Communi Sanctorum, qui in festis sumitur secundum Ferias ex Nocturno Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dicetur infra in Rubricis de Versibus, et Responsoriis. Post Versum dicitur Pater noster, Absolutio, et Benedictiones, ut habetur infra in Rubrica de Absolutionibus, et Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilia) singulae in Officio Feriali dicuntur de Scriptura, quae eo die occurrit in Proprio de Tempore: si adsit Homilia, singulae tres de Homilia. In festis, prima et secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duae Lectiones de Sancto, prima tantum erit de Scriptura, reliquae de Sancto.

9. Post singulas Lectiones in Feriis extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsoria: tempore vero Paschali, et in Festis, duo tantum Responsoria dicuntur, scilicet post primam, et secundam Lectionem tantum. In fine ultimi Responsorii, secundi scilicet, aut tertii, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quae Responsoria in Officio de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum, in feriali Officio ex Dominicis, quando propria per ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem dicitur Hymnus Te Deum.

De Laudibus. XIV.

1. AD Laudes dicto Hymno Te Deum, vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolute dicit: Deus in adjutorium, etc. ut supra, et dicuntur Psalmi, et Canticum Benedicite, vel aliud, ut habetur in Feriali Officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenientibus. Qui Psalmi, et Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive) et in feriali Officio temporis Paschalis, ac in festis tam novem, quam trium Lectionum, dicuntur de Dominica, ut in Psalterio. In praedictis vero Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2. Antiphonae in Dominicis, quando propriae non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem, et trium Lectionum, si non adsint propriae, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum Benedictus, cum eodem Cantico, et Oratio, omnia pro qualitate Officii de Tempore, vel de festo.

3. Preces quando dicendae sunt, dicuntur ante primam Orationem. Commemorationes vero de Cruce, de S. Maria, de Apostolis, de Patrono, et de Pace, similiter quando dicendae sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia commemoratio festi Simplicis occurrat, quae semper praedictas Commemorationes praecedit, de quibus in propriis Rubricis dicitur.

4. Ante Orationem dicitur Dominus vobiscum, et Oremus. Post ultimam Orationem repetitur Dominus vobiscum: deinde Benedicamus Domino, et Versus Fidelium animae, Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, et Antiphona beatae Mariae, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit a Choro: alioquin in fine ultimae Horae, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum vel Psalmi Poenitentiales, aut Litaniae, ut in propria Rubrica dicetur.

De Prima. XV.

1. AD Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo secreto, Deus in adjutorium, etc. Hymnus Jam lucis orto sidere. Deinde inchoatur Antiphona, quae convenit. Sumuntur autem Antiphonae in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta praetermissa, ut dicetur infra in Rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi, qui in Dominicis et feriis dicuntur ut in Psalterio. In Festis autem, et tempore Paschali, tres tantum, ut etiam ibi annotatur.

2. Post Antiphonam dicitur Capitulum Regi saeculorum. In feriali Officio, extra tempus Paschale, dicitur Capitulum Pacem. Deinde Responsorium breve, Christe Fili Dei vivi, etc. Post ℟. breve in Officio Duplici, et infra Octavas statim dicitur Oratio Domine Deus omnipotens. In alio Officio dicitur, Kyrie eleison, cum reliquis Precibus: omnia ut in Psalterio. Ad ℣. autem Adjutorium, Hebdomadarius signat se signo Crucis, a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat Officium, semel tantum dicit Confiteor, omissis illis verbis, Tibi pater, et vobis fratres, et Te pater, et vos fratres, et similiter dicit, Misereatur nostri, peccatis nostris, perducat nos, quod etiam servatur ad Completorium. In feriali Officio quando dictae sunt Preces ad Laudes, adduntur aliae Preces, ut ibidem in Psalterio.

3. Post Orationem Primae, vel si dicatur Officium beatae Mariae, post illius Orationem dicto Benedicamus, in Choro legitur Martyrologium, deinde dicitur Pretiosa, cum reliquis, quae etiam dicantur ab iis, qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli, in Festis, et aliquibus diebus pro Lectione brevi dicitur Capitulum Nonae, si adsit proprium, alioquin de Communi: alio tempore tam in Dominicis, quam feriis, Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata.

De Horis, Tertia, Sexta, et Nona. XVI.

1. AD Tertiam, Sextam, et Nonam, ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, Hymnus, et Psalmi, ut in Psalterio. Antiphonae secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis, et Antiphona, dicitur Capitulum, et ℟. breve pro qualitate Officii: quae in Dominicis et Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post ℟. breve dicitur Dominus vobiscum, et Oratio, quae habetur in Proprio de Tempore, si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi.

2. Post Orationem repetitur Dominus vobiscum, et dicitur Benedicamus Domino, Fidelium animae, et Pater noster, secreto: ut infra in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

De Vesperis. XVII.

1. AD Vesperas, Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, etc. Deinde dicuntur quinque Psalmi, cum quinque Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem et Feriis, Antiphonae et Psalmi semper dicuntur, ut in Psalterio, (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona Alleluja) nisi aliae propriae Antiphonae, vel Psalmi, (ut in Dominicis Adventus, et triduo ante Pascha) assignentur.

2. Post Psalmos et Antiphonas, dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, et Oratio: omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3. Preces quando dicendae sunt, dicuntur ante Orationem: Commemorationes vero de Cruce, sancta Maria, Apostolis, Patrono, et Pace, post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

De Completorio. XVIII.

1. AD Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio; deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converte, Deus in adjutorium, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii, et post Antiphonam in Duplicibus, et infra Octavas dicitur Oratio: in alio autem Officio, ante Orationem dicitur Kyrie eleison, cum reliquis Precibus, ut ibidem in Psalterio.

2. Post Versum Benedicat, et custodiat nos, etc. dicitur una ex Antiphonis B. Mariae, cum versiculo et Oratione, ut ibidem, et dicto Versu Divinum auxilium, dicitur secreto Pater noster, Ave Maria, et Credo.

De Invitatorio. XIX.

1. Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum, cum Psalmo Venite, exultemus, ordine in principio Psalterii descripto. Sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, et proprio de Tempore, ac in proprio, et Communi Sanctorum.

2. Non dicitur in die Epiphaniae, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur: nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, ac in die obitus, seu depositionis Defuncti, et quandocumque dicuntur tres Nocturni.

De Hymnis. XX.

1. Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, praeterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et praeterquam in Officio Defunctorum.

2. Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum Venite, repetito Invitatorio, praeterquam in die Epiphaniae. Ad Laudes et Vesperas dicitur post Capitulum. Ad Horas ante Psalmos. Ad Completorium post Psalmos et Antiphonam.

3. Dicuntur autem in Officio de Tempore, ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: qui Hymni de Psalterio in Dominicis, et Feriis assignati, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta), et ab octava Epiphaniae usque ad Dominicam primam Quadragesimae exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur, ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in festo Corporis Christi, et per octavam, et quandocumque fit Officium beatae Mariae tam novem, quam trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (praeterquam in fine Hymni Ave maris stella, et Hymni ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum versum proprium) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymni de Sanctis, qui infra octavas praedictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, ut Hymnus sanctae Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5. In Epiphania Domini, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuisti Gentibus.

6. A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui a mortuis, etiam in festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium: dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7. In Ascensione autem usque ad Pentecosten, (praeterquam in Hymno Salutis humanae Sator) dicitur Jesu, tibi sit gloria, Qui victor in coelum redis, similiter etiam in festis tunc occurrentibus.

8. In Transfiguratione Domini dicitur Jesu, tibi sit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

De Antiphonis. XXI.

1. Ad omnes Horas nocturnas, et diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonae, vel una, vel plures, pro diversitate Officii, et Horarum.

2. Si de tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonae, ut in Psalterio, quae cum Psalmis positae in Vesperis Dominicae, et feriarum, in Completorio, et in Nocturnis (etiam quando fit Officium de festo trium Lectionum, id est Simplici) numquam mutantur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona Alleluja, excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas, et Nocturnos Dominicae ponuntur Antiphonae propriae. In Laudibus, et aliis Horis mutantur, pro diversitate temporum, ut in Proprio de Tempore habentur: cum vero non assignantur propriae, semper dicuntur, quae positae sunt in Psalterio.

3. Antiphonae, quae in Proprio de Tempore in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro prima Dominica alicujus mensis, sumendae sunt ex ea Dominica, quae est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti: et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quae contigua est libro Scripturae in Dominica ponendo.

4. In festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonae de Laudibus, nisi propriae in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, quando habentur propriae in Laudibus, et aliae propriae non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta praetermissa, hoc ordine: Ad Primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5. In feriis Adventus, quae non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicae praecedentis. Ubi vero in Laudibus feriarum fuerint propriae, sumuntur ex ipsis Laudibus.

6. Tempore Paschali in Officio tam novem, quam trium Lectionum, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quae Officio convenit, ut suis locis ponitur: et in fine omnium Antiphonarum additur Alleluja, quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur Alleluja, tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

7. In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum, et Laudes tantum Antiphonae dicuntur ante Psalmos, vel Cantica integrae et post Psalmos, vel Cantica integrae repetuntur, in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmi, vel Cantici, inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi, vel Cantici, et incipit sicut Psalmus, vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi, vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psalmo, vel Cantico, ab eo loco ubi secundum ritum dici desinit Antiphona, nisi discontinuetur per Alleluja.

8. Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt, que habentur in Psalterio, et in Communi Sanctorum.

9. Quando fit aliqua commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quae sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit commemoratio: ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quae assignatur ad Magnificat, in Laudibus, quae ad Benedictus, cum Versibus, qui habentur post Hymnum.

10. Antiphonae sanctae Mariae positae in fine Completorii, dicuntur ut inferius in propria Rubrica disponitur.

De Psalmis. XXII.

1. Psalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis et feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio, nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signentur. In festis autem dicuntur, ut in propriis locis signantur: alioquin, ut in Communi Sanctorum.

2. Psalmi ad Laudes de Dominica cum Cantico Benedicite, dicuntur in omnibus festis per annum, et in feriis temporis Paschalis.

3. Psalmus Confitemini, dicitur ad Primam cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica, ut in Psalterio: etiam in Dominicis quae occurrunt infra octavas Sanctorum) a tertia Dominica post Pentecosten inclusive, usque ad Nativitatem Domini exclusive: et a secunda Dominica post Epiphaniam inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive: a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus Dominus regnavit, quia Psalmus Confitemini, tunc dicitur ad Laudes post Psalmum Miserere, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero temporis Paschalis a Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in festis, addito Symbolo Sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi Confitemini, in feriali tantum Officio, quando de feria agitur extra tempus Paschale. In feriis vero temporis Paschalis, in festis per annum, et in Sabbato, sive de sancta Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantum tres Psalmi, scilicet Deus in nomine tuo, Beati immaculati, et Retribue: etiam si festum Duplex celebretur in Dominica.

4. In Dominicis autem, quando Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii Quicumque, ut infra in propria Rubrica dicitur.

5. Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium numquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6. Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis festorum, excepto ultimo, qui mutatur: cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra octavam dicuntur Psalmi, ut in secundis Vesperis festi; sed in primis Vesperis diei Octavae, dicuntur ut in primis Vesperis festi, nisi aliter notetur.

7. In fine Psalmorum semper dicitur Gloria Patri, praeterquam in Psalmo Deus Deus meus, ad te de luce vigilo: et in Psalmo Laudate Dominum de coelis, qui conjunguntur cum aliis psalmis, et in fine ultimi tantum dicitur Gloria Patri, ut suis locis notatur. Praeterea non dicitur in triduo majoris Hebdomadae ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur Requiem aeternam dona eis, Domine, etiam si fiat Officium pro uno tantum.

8. Ut sacrae Vulgatae editionis puritas inconfusa et illabata servetur, etiam quoad interpunctiones, et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est Asteriscus *, ut sit nota musicae partitionis in medio versu.

De Canticis. XXIII.

1. Cantica dicuntur in Officio de Tempore, tam de Dominicis, quam feriis ad Laudes, Vesperas, et Completorium, ut in Palterio distribuuntur.

2. In festis, et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum Benedicite, ut in Dominica; et in fine ejus non dicitur Gloria Patri, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur Amen. Alia Cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit Officium de feria extra tempus Paschale.

3. Cantica Benedictus, Magnificat, et Nunc dimittis, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

De Versibus. XXIV.

1. Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum, et Antiphonam Nocturnorum, sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes, et Vesperas Versus dicitur post Hymnum: ad Horas dicitur in Responsorio brevi post repetitionem partis Responsorii, dicto Gloria Patri.

2. In Pascha Resurrectionis et per octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3. Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum, et Laudum, nisi aliter notetur.

4. Versibus praedictis tempore Paschali, semper additur Alleluja: non autem Versibus Precum, nec in Pretiosa ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5. In Officio festi trium Lectionum, post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feria secunda et quinta Versus primi Nocturni: feria tertia et sexta Versus secundi Nocturni: feria quarta Versus tertii Nocturni.

6. Versus positi in Psalterio ad Laudes, et Vesperas, semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

De Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones. XXV.

1. Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, scilicet, post Versum, dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio, et Benedictiones, ut ibi, praeterquam in Matutinis tenebrarum majoris Hebdomadae, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio, et Benedictiones non dicuntur.

2. Si fiat officium trium Lectionum, et sit de Feria, in qua singulae tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine: Feria secunda et quinta dicuntur Absolutio, et Benedictiones primi Nocturni: Feria tertia et sexta secundi Nocturni: Feria quarta et Sabbato, tertii Nocturni.

3. Si autem singulae tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra: Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, scilicet, prima Benedictio erit Evangelica lectio: secunda Divinum auxilium: tertia Ad societatem. Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum ferias, ut supra: Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, hoc modo: prima Ille nos benedicat: secunda Cujus, vel Quorum, vel Quarum festum colimus: tertia Ad societatem.

4. Quando fit Officium sanctae Mariae in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.

De Lectionibus. XXVI.

1. Lectiones leguntur ad Matutinum dictis Psalmis Nocturnorum, cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque, et Benedictionibus, ut supra. In Duplicibus, et Semiduplicibus dicuntur novem Lectiones, id est in quolibet Nocturno tres: in feriis, et festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2. In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de

Scriptura; quae quando suis locis propriae, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore, quae sua quaque die occurrunt legendae. In secundo Nocturno, si fit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit; quae si non adsint propriae, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus trium Lectionum, quando Officium fit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam, vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium positae in Proprio, aut ex Communi assignatae, et primae Lectioni de Homilia semper praeponitur principium Evangelii, de quo est Homilia, etiam infra octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum, Matutina tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3. Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur nonum Responsorium, contingat fieri commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto: si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, omissa nona Lectione in dicto Officio novem Lectionum, vel octavae Lectioni adjuncta. Quod si eodem die occurrat Dominica, vel feria, quae habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Dominicae, vel feriae, scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctae.

4. In Officio trium Lectionum, si fit de feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omissis Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si fit de Sancto, qui habet duas Lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una: secunda, et tertia de Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam, vel ex Communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto: quod etiam servatur in Officio beatae Mariae in Sabbato.

5. Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributae sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliae (ut dictum est) non assignantur.

6. Initia Librorum Sacrae Scripturae (qui fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Officium de Sancto, nisi in festo aliae propriae Lectiones Scripturae, vel de Communi assignentur: tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatae, vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur: ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illae legantur, quae sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7. Cum autem initium alicujus Epistolae Catholicae tempore Paschali, aut alicujus Prophetae minoris mense Novembri, infra Hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo festo novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum initium Epistolae, et Prophetae, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti feria, alio simili initio Scripturae ponendo, vel festo non impedita, alioquin in praecedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur etiam si plura initia eodem die poni oporteat.

8. De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum, quae esse possunt, et inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum: ubi vero contingit minui numerum Dominicarum, et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimae, quod superest de Epistolis B. Pauli, quae distributae sunt pro numero dictarum Dominicarum, et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura et libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam primam Augusti) cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten, de eis Libris annotatus usque ad mensem Augusti, quia tunc Lectionibus de his libris omissis, legitur de Scriptura, quae ponitur mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipate in feria, eo modo quo dictum est de Dominicis numero 4. et 5. tunc post Officium Dominicae anticipatae, in sequentibus diebus legatur de Epistolis S. Pauli assignatis Dominicae anticipatae, et sequentibus feriis, omissis aliis, quae sunt assignatae praecedenti Hebdomadae. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicae assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9. Lectiones de Scriptura positae in Communi Sanctorum, leguntur in festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus quando aliquod festum in propria Ecclesia solemniter celebratur: item quando aliquod festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, et Quatuor Temporibus, in secunda feria Rogationum, et in Vigilia Ascensionis, in quibus feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia: tunc enim in festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis feriis occurrat dies Octava alicujus festi habentis Octavam, tunc in primo Nocturno diei Octavae repetantur Lectiones, quae in primo Nocturno festi lectae fuerunt: si vero occurrat dies infra octavam, tunc sumantur de Communi. Aliae Lectiones secundi, et tertii Nocturni positae in Communi Sanctorum, similiter leguntur quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod festum celebratur cum novem Lectionibus, quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias, et approbatas de festo Lectiones non habuerit.

10. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni quando sunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo, et nomine auctoris, alias minime. Et similiter in tertio Nocturno praeponitur Titulus auctoris, cujus est Homilia.

11. In fine cujusque Lectionis dicitur *Tu autem, Domine, miserere nobis*. et respondetur *Deo gratias*. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus in principio Completorii, et in fine Primae post *Pretiosa*. praeterquam in triduo majoris Hebdomadae ante Pascha, et in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

De Responsoriis post Lectiones. XXVII.

1. Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones; idest, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

2. In festis novem Lectionum (praeterquam in festo Sanctorum Innocentium, quando non venerit in Dominica) et in Dominicis ab octava Paschae inclusive, usque ad Adventum exclusive, et a Dominica infra octavam Nativitatis inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive, dicuntur octo tantum Responsoria, et in fine tertii, et sexti, et octavi, dicitur *Gloria Patri*, cum repetitione partis Responsorii: quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni: tam in Officio novem, quam trium Lectionum: excepto tempore

Passionis, quo tempore loco Gloria Patri, repetitur Responsorium a principio, excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur Requiem aeternam, etc. Qui Versus Gloria Patri, quibusdam diebus dicitur in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lectionem praedictis diebus, quando octo tantum dicuntur Responsoria, immediate dicitur Hymnus Te Deum.

3. In Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, et in triduo ante Pascha, dicuntur novem Responsoria, quia tunc non dicitur Te Deum.

4. In Officio autem trium Lectionum, quando fit de festo, et in feriis temporis Paschalis, quod est inter Dominicam in Albis, et Ascensionem (excepta Feria secunda Rogationum, in qua ponitur tertium Responsorium) dicuntur duo Responsoria, quia post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. Quae Responsoria in festis sumuntur de Communi Sanctorum, et in dictis feriis temporis Paschalis, quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica, in qua primo sunt posita, hoc ordine: Secunda et quinta Feria; primum et secundum Responsorium primi Nocturni: Feria tertia et sexta primum et secundum Responsorium secundi Nocturni: Feria quarta, primum et secundum Responsorium tertii Nocturni.

5. In aliis feriis extra tempus Paschale dicuntur tria Responsoria (quia in illis non dicitur Te Deum), hoc ordine: feria secunda et quinta tria Responsoria primi Nocturni: feria tertia et sexta tria Responsoria secundi Nocturni: feria quarta et Sabbato, quando in eo fit de feria, tria Responsoria tertii Nocturni Dominicae praecedentis, in qua primo sunt posita. Verum quia in tertio Nocturno Dominicarum a tertia post Pentecosten inclusive, usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdomadam, quod est septimum in Dominica, propterea quod Responsorium Duo Seraphim, non dicitur nisi in praedictis Dominicis; ideo Feria quarta et Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex tertio Nocturno, primum Responsorium erit quod est septimum Dominicae: secundo et tertio loco dicitur secundum et tertium sequentis Feriae, id est post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium Responsorium, quod est secundum et tertium secundae sequentis feriae, si propria Responsoria habuerit; alioquin si non habuerit propria, dicitur secundum et tertium Responsorium primi Nocturni ejusdem Dominicae. Ab Octava Epiphaniae usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis feriis, excepto Sabbato, in quo, quando fit de feria, dicuntur Responsoria feriae quartae.

6. Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita, in principio mensis, vel Libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quae autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per ferias, repetuntur eodem ordine in eisdem feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicae sumuntur dicto ordine.

7. Si Responsoria primi Nocturni ejus Dominicae, in qua primo ponuntur, propter festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadae, in qua occurrit fieri de feria, et omittantur alia, quae forte in illa feria propria haberentur. Si vero in tota Hebdomada non occurrat dies, in quo fiat de feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, et dummodo in ea alia Responsoria non sint primo ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam, quae in aliquibus feriis per Hebdomadam habentur, si eo die, quo posita sunt, non possunt dici propter festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

8. Tempore Paschali in fine Responsorii ante Versum additur Alleluja.

De Responsoriis brevibus Horarum. XXVIII.

1. Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, praeterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam, et Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In aliis Horis, quando fit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio. In Adventu autem, Quadragesima, tempore Passionis, et Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2. In fine Responsorii brevis dicitur Gloria Patri cum repetitione Responsorii, eo modo, quo ordinatur ad Primam in Psalterio, praeterquam tempore Passionis: tunc enim non dicitur Gloria Patri, in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3. In Responsorio brevi ad Primam, loco Versus Qui sedes, etc. in Adventu dicitur Qui venturus es in mundum, tam in Dominicis, et Feriis, quam in Festis, excepto festo Conceptionis B. Mariae. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus; in festo Corporis Christi, et per Octavam, et in omni Officio B. Mariae tam novem, quam trium Lectionum, etiamsi infra ejusdem Octavas fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur Qui natus es de Maria Virgine. In Epiphania, et per Octavam, et in festo Transfigurationis dicitur Qui apparuisti hodie. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de tempore, quam de Sanctis (excepto Officio S. Mariae) semper dicitur Qui surrexisti a mortuis. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive dicitur Qui scandis super sidera. In Pentecoste, et reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, dicitur Qui sedes ad dexteram Patris, ut in Psalterio.

4. Responsoria brevia aliarum Horarum, quae ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit officium de Tempore. Similiter quae ponuntur in prima Dominica Quadragesimae, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quae ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive. Item quae ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quae vero ponuntur in aliquo festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam, quando fit de Octava. In Officio autem B. Mariae, tam novem, quam trium Lectionum, excepto festo Assumptionis ejusdem, dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5. Tempore Paschali, a Dominica in Octava Paschae usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum, dicuntur duo Alleluja, quae etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii, et in fine secundi Versus unum tantum Alleluja, tam in Officio de tempore, quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica, quae est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam, et Nonam Responsoriis brevibus addantur Alleluja, non ideo addantur ad Primam, et Completorium.

De Capitulis. XXIX.

1. Capitula semper dicuntur (praeterquam a Feria quinta in Coena Domini, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et praeterquam in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes, et alias Horas, dictis Psalmis, et Antiphonis; ad Completorium vero dicto etiam Hymno.

2. Capitula Dominicalia posita in Psalterio, in primis, et secundis Vesperis, in Laudibus, et Horis dicuntur a tertia Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniae usque ad Dominicam primam Quadragesimae. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primae et Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

3. In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniae, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis temporis Paschalis, et in omnibus festis regulariter Capitulum positum in primis Vesperis, dicitur in Laudibus, ad Tertiam, et in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quae suis locis assignantur.

4. In Feriis tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum *Regi saeculorum*: sicut in Dominicis, et Festis. Post Capitulum semper respondetur *Deo gratias*.

De Oratione. XXX.

1. Oratio in Vesperis, et Laudibus dicitur post Antiphonas ad *Magnificat*, et *Benedictus* immediate, nisi quando dicendae sunt Preces, quae dicuntur post Antiphonam, et in fine illarum Oratio. Ad Primam, et alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendae sint Preces: tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam *Salva nos*, nisi dicendae sint Preces: et tunc dicitur post illas.

2. Ad Primam, et Completorium numquam mutantur Orationes, quae habentur in Psalterio, praeterquam in triduo ante Pascha, in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalmum *Miserere*, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quae dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria secunda Rogationum Oratio, quae dicta est in Laudibus, dicitur tantum ad Tertiam, Sextam, et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicae praecedentis, ut in aliis feriis. Quae Oratio praecedentis Dominicae semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra octavas dicitur Oratio, ut in die Festi: similiter et in die Octava, nisi alia propria assignetur.

3. Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus *Dominus vobiscum*, et respondetur *Et cum spiritu tuo*. Qui Versus non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono praesente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat *Domine, exaudi orationem meam*, et respondetur *Et clamor meus ad te veniat*. Deinde dicitur *Oremus*, postea Oratio, quae si unica tantum dicatur, Versus *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum *Amen*; sin autem plures Orationes dicendae sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona, et Versus, deinde *Oremus*: et post ultimam Orationem repetitur *Dominus vobiscum*: postea dicitur *Benedicamus Domino*: respondetur: *Deo gratias*. Deinde dicitur Versus *Fidelium animae*. Qui versus non dicitur post *Benedicamus Domino*, ad Primam ante *Pretiosa etc.* neque ad Completorium ante Versum *Benedicat, etc.* nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatae Mariae, vel officium Defunctorum, aut Septem Psalmi Poenitentiales, vel solae Litaniae.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur *Per Dominum*. Si ad Filium, *Qui vivis et regnas*. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur *Per eumdem*, si in fine Orationis, dicatur *Qui tecum vivit et regnat*. Si fiat mentio Spiritus sancti, dicatur *In unitate ejusdem Spiritus sancti etc.*

5. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione *Per Dominum*, vel aliter, ut supra, aliae non concluduntur, nisi in ultima Oratione, sed unicuique Orationi semper praeponitur *Oremus*, praeterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: item in Litaniis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus*, ut suis locis habetur.

De Hymno Te Deum. XXXI.

1. Hymnus *Te Deum*, dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium, quam novem Lectionum, et per eorum octavas, excepto festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die octava; dicitur etiam in omnibus Dominicis a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive, et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive: et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis, usque ad Ascensionem, excepta feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2. Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3. Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, et statim dicitur post ultimam Lectionem.

4. Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium: quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur *Te Deum*, eo Hymno dicto, statim inchoantur Laudes, praeterquam in nocte Nativitatis Domini, quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

De Oratione Dominica, et Salutatione Angelica. XXXII.

1. Oratio Dominica *Pater noster*, et Salutatio Angelica *Ave Maria*, semper dicitur secreto ante omnes Horas, praeterquam ad Completorium, in cujus principio post Lectionem brevem *Fratres, Sobrii*, dicto Versu *Adjutorium nostrum*, dicitur tantum *Pater noster*, secreto, et in fine Completorii statim post Orationem B. Mariae, dicitur *Pater noster*, *Ave Maria*, et *Credo*, totum similiter secreto. Finitis Horis, et dicto Versu *Fidelium animae*, dicitur similiter secreto *Pater noster*, tantum, nisi sequatur Officium B. Mariae, quia tunc post illud dicitur *Pater noster*, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum *Pater noster*, cum *Ave Maria*, pro principio sequentis Horae, qua finita, dicitur *Pater noster*, ita ut semper dicatur in fine ultimae Horae. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto *Fidelium animae*, incipitur Versus *Jube, domne, benedicere*.

2. Quando in fine Orationis Dominicae proferendum est clara voce, *Et ne nos inducas*, semper in principio eadem voce proferuntur haec duo verba *Pater noster*, ut in Precibus, et similibus: alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero, et Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3. Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beatae Mariae, quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

De Symbolo Apostolorum et Symbolo S. Athanasii. XXXIII.

1. Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum, et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto, etiam si ad Primam, et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam, et Completorium, clara voce profertur *Credo in Deum*, et in fine *Carnis resurrectionem*, reliquum dicitur secreto, alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum *Retribue*, in omnibus Dominicis per Annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniae, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis, et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti ut in Festis. In Dominicis infra alias octavas, et in Dominica Trinitatis dicitur, alias numquam, neque si aliquod festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur *Gloria Patri*.

De Precibus. XXXIV.

1. Preces sunt aliquot Versus, qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a *Kyrie eleison*, vel a *Pater noster*.

2. Preces Dominicales ad Primam, et Completorium ut in Psalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniae, et Feria sexta, et Sabbato post Octavam Ascensionis, etiam si infra octavam fiat Officium de Dominica, vel alio festo Semiduplici, quia tunc ratione octavae non dicuntur; alias autem semper dicuntur.

3. Preces feriales ad Laudes, et per Horas distinctae, ut in Psalterio, dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, et Vigiliarum, quae jejunantur, (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia, et Quatuor Temporibus Pentecostes) et tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur nisi Dominicales, et in illis non flectuntur genua.

4. In Feriis Adventus, Quadragesimae, et Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Vesperas si non sequatur festum: ad Completorium dicuntur consuetae de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum *Dominus vobiscum*, ante primam Orationem; a circumstantibus autem usque ad Versum *Benedicamus Domino*, post ultimam Orationem.

5. In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantum ad Matutinum, et per Horas; ad Vesperas vero sequentes non dicuntur, quia inde fit de festo. Quod si post Vigiliam S. Mathiae sequatur primus dies Quadragesimae in Vesperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda sit Oratio Dominicae praecedentis, et non Vigiliae. Quod etiam servatur, quando in Feria sexta, et Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de feria, cum in eis non occurrat Festum novem Lectionum: tunc enim in Vesperis feriae sextae dicuntur Preces, quamvis dicenda sit Oratio Dominicae praecedentis, non autem feriae Quatuor Temporum.

6. Psalmus *Miserere*, dicitur cum Precibus ad Vesperas tantum, et Psalmus *De profundis* ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Psalmi, qui in eo Officio designantur.

De Commemorationibus communibus, seu Suffragiis Sanctorum. XXXV.

1. Commemorationes communes, seu Suffragia de Sanctis, quae habentur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum, et Laudum ab Octava Epiphaniae usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis et Festis (nisi Officium sit Duplex, vel infra octavas, etiamsi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat) et illis adjungitur commemoratio de Patrono, vel Titulo Ecclesiae, ante vel post commemorationem de Sancta Maria, et de Apostolis, pro dignitate illius; ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur commemoratio de Pace. Et ante illas in feriali Officio fit commemoratio de Cruce, quae habetur in Psalterio post Laudes Feriae secundae.

2. Tempore Paschali fit alia commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriae secundae post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur: non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas.

3. Si facienda sit commemoratio alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante commemorationem de Cruce.

4. Commemoratio de sancta Maria non fit cum aliis, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

De Antiphonis B. Mariae in fine Officii. XXXVI.

1. Antiphonae beatae Mariae positae in fine Psalterii post Completorium, singulae dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, praeterquam in triduo majoris Hebdomadae ante Pascha.

2. Dicuntur autem extra Chorum, tantum in fine Completorii, et in fine Matutini dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium: alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimae Horae. In Choro autem semper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro.

3. Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel Septem Psalmi Poenitentiales, aut Litaniae, praeterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiam si praedicta subsequantur: neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (praeterquam in diebus Dominicis, a primis Vesperis Sabbati, et toto tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

De Officio parvo B. Mariae et aliis. XXXVII.

1. De Officio parvo beatae Mariae, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Poenitentialibus, et Litaniis, et de Psalmis Gradualibus, quando, et quomodo, tam in Choro, quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriae Rubricae circa finem Breviarii.

2. Tempore Paschali in Officio parvo beatae Mariae, quod dicitur in Choro, non additur *Alleluja* Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

Duæ Tabellæ

ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium praecedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quaeritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primae Classis, et Dominica primae Classis, erit qui est in angulo superiori primae Tabellae, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica praedicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet.

1. Translatio de primo, Officium de secundo. **Idest, Duplex primae Classis praedictum transferatur, et Officium fit de Dominica primae Classis, quia cum in his regulis dicitur, de primo seu praecedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellae apposito, ut Duplex praedictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica praedicta.**

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest: vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quae sint Duplicia primae et secundae Classis et majora per annum, et quae Dominicae et Feriae majores dicantur.

Duplicia I. Classis

in quibus nulla fit commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistae.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariae Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriae Ecclesiae.
Patronus vel Titulus Ecclesiae.

Duplicia II. Classis

in quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum sanctissimae Trinitatis.
Festum pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Conceptio / Nativitas / Annuntatio / Visitatio / Purificatio } Beatae Virginis Mariae.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum S. Laurentii Martyris.
Ss. Innocentium Martyrum.
S. Joseph Sponsi B. Mariae Virginis, Confessoris.
Patrocinii ejusdem S. Joseph Confessoris.
Inventio sanctae Crucis.

Dominicae majores

dividuntur in duas Classes. Dominicae I. Classis, quae numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimae.
Passionis.
Palmarum.
Paschae.
In albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

Dominicae II. Classis

quae non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiae, et ejusdem Dedicatione: et tunc de eis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda / Tertia / Quarta } Adventus.
Dominicae { Septuagesimae. / Sexagesimae. / Quinquagesimae.
Secunda / Tertia / Quarta } Quadragesimae.

Duplicia majora per Annum

quae aliis Duplicibus minoribus praeferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctae Crucis.
Sac. Cordis D. N. J. C.
Festum SS. Nominis.
Praesentatio. / Festum Nivis. / Commemoratio de Monte Carmelo. / Solemnitas SS. Rosarii. / Duo Festa Septem Dolorum. } B. V. M.
Festum de Mercede.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Decollatio S. Joannis Baptistae.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli.
Festum S. Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabae Apostoli.
S. Joachim Patris B. M. V. Confessoris.
S. Annae Matris B. M. V.
Patronorum minus principalium.

Feriæ majores,

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimae.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

Si occurrat eodem die

	Vigilia.	Feria Major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavae.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundae Classis.	Duplex primae Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundae Classis.	Dominica primae Classis.
Duplex primae Classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundae Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavae,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
Sancta Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. **Translatio de primo, Officium de secundo,**
2. **Officium de primo, translatio de secundo.**
3. **Commemoratio de primo, Officium de secundo.**
4. **Officium de primo, commemoratio de secundo,**
5. **Nihil de primo, Officium de secundo.**
6. **Officium de primo, nihil de secundo.**
7. **Officium de digniori, commemoratio de minus digno.**
8. **Officium de digniori, translatio de minus digno.**

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiae, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniae, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschae et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis Beatae Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniae fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiae, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavae: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sit I. vel II. Classis; et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem, quae si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniae, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quae non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavae numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistae occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiae descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimae, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primae Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiae, de ea nihil fit nec etiam in Laudibus.

Quando concurrit

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per Annum minore.	Duplici per Annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiae.	Duplici secundae Classis.	Duplici primae Classis.	Dominica quacumque.
Dominica major, seu i. et ii. Classis cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primae Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundae Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Titulus Ecclesiae,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavae,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de praecedenti.
2. Totum de praecedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de praecedenti.
4. Totum de praecedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de praecedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in primis Vesperis diei Octavae Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium de Octava, cum Commemoratione praecedentis festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primae vel secundae Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavae Epiphaniae, Paschae, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primae, vel secundae Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiae: quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistae, Vesperae erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavae S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundae Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

Oratio

dicenda

ante divinum Officium.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, affectum inflámma; ut digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem

sequentem

devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SAcrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM, ET TRIUM LECTIONUM.

IN I. NOCTURNO.

Et pro secunda et quinta Feria.

Absolutio.

EXáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignĕtur.

3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

IN II. NOCTURNO.

Et pro tertia et sexta Feria.

Absolutio.

IPsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

IN III. NOCTURNO.

Et pro Feria quarta et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit.

Cujus festum cólimus, ipse, vel ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur,

Quorum, vel Quarum festum cólimus, ipsi, vel ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit,

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit,

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur,

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

2. Divínum auxílium.

3. Ad societátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit,

1. Evangélica léctio.

2. Divínum auxílium.

3. Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

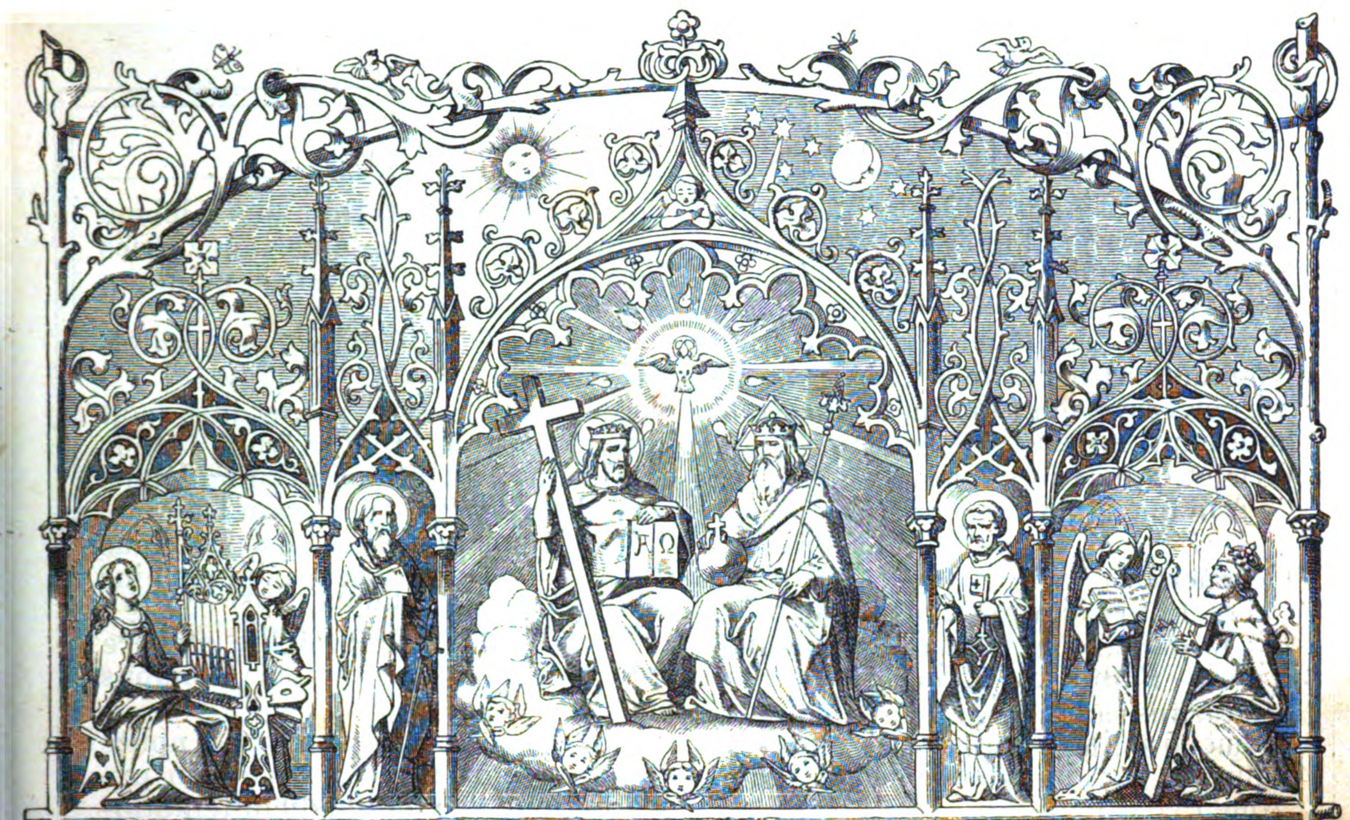
1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

2. Cujus, vel Quorum.

3. Ad societátem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

PSALTERIUM DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM,
CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis:

ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries.
℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándū me festína.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.
Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dicitur Laus tibi Dómine etc. ad omnes Horas per totam Quadrages. usque ad Feriam V. in Cœna Domini; et a Sabbato Sancto dicitur Allelúja.

Invitatorium sequens dicitur in Dominicis tantum, a I. Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur: Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórū. Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Sequens Hymnus dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus:
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum, Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.
Psalm. Veníte, exultémus, 2.

Hymnus.

Rex sempitérne cœ́litum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.

Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiph. ton. 8. Servíte Dómino.

Tempore Paschali Antiph. Allelúja.

Asteriscus * denotat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

deo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.
Hic versus, Glória, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.
Per Ann. Ant. Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.
Ant. ton. 8. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est, qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes, quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe: * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur, ut rápiat paúperem: * rápere paúperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus: * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer.

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Ann. Ant. Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?

Ant. ton. 8. Tu Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum paúperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt, si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est, qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Ann. Ant. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

In Quadragesima.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.
℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam.
℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja. Lapis revolútus est, allelúja, ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur: Pater noster, secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exaúdi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.
℟. Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. ton. 3. Bonórum meórum.

Tempore Paschali Antiph. Allelúja.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Ann. Ant. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.

Ant. ton. 6. Propter verba.

Psalmus 16.

EXaúdi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaúdi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me, * a fácie impiórum, qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge, Dómine, prǽveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Per Ann. Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. to. 6. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo. (Et nisi addatur in fine Ant. Allelúja.)

Psalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus, adjútor meus, * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum, * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.
Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárū:
Ab increpatióne tua, Dómine: * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:
Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prœlium: * et posuísti, ut arcum ǽreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me.
Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum: * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat, qui salvos fáceret, ad Dóminum, * nec exaudívit eos.
Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Ann. Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

In Quadragesima.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali.

Antiph. Allelúja. Quem quæris múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ. ℟. Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Ant. ton. 7. Non sunt loquélæ.
Temp. Pasch. Antiph. Allelúja.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? Ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Ann. Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. ton. 8. Exaúdiat.

Psalmus 19.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.
Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.
Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.
Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.
Dómine, salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Ann. Ant. Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. ton. 8. Dómine.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Ann. Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadragesima.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali.

Antiph. Allelúja. Noli flere María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus a Septuagesima usque ad Pascha non dicitur nisi in Festis; a Paschate vero usque ad Pentecosten dicitur etiam in feriali Officio, excepta Feria II. Rogationum. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, tibi cœli et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant:
Sanctus,
Sanctus,
Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritū.
Tu Rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo, quǽsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine: et bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

DOMINICA AD LAUDES.

DEus in adjutórium meum intende. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. (vel Allelúja, pro temporis diversitate.

Tempore Paschali, Antiph. ton. 6: Allelúja.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipíiciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Tempore Paschali Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Antiph. Surréxit Christus.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. c.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Tempore Paschali Antiph. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Antiph. Allelúja.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dícitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dícitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Tempore Paschali Antiph. **Allelúja, allelúja, allelúja.**

Capitulum proprium in Quadragesima.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis vigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas;
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Benedictus, et Oratio propria.

Tempore Passionis.

Hymnus: **Lustra sex...**
℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Tempore Paschali sequens Capitulum dicitur in feriali Officio tantum; Hymnus autem etiam in Dominicis.

Capitulum. Rom. 6. b.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat laúdibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito.
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra lætétur, allelúja.

Antiphona ad Benedictus propria.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plébis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ, in ordine aliarum Commemorationum, secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noster... Ave María... Credo in Deum...

℣. Deus in adjutórium meum, ut supra in Laudibus 14.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Antiph. ton. 8. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alieni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

℟ Sequens Psalmus, Confitémini Dómino... dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio; præterquam in Dominicis a Paschate usque ad Pentecosten.

A Septuagesima vero usque ad Pascha ejus loco dicitur:

Psalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo, quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti, * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

REtríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.
Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.
Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.
Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.
Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.
Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.
Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.
Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere, Cathólica religióne prohibémur.
Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.
Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.
Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.
Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.
Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.
Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.
Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.
Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.
Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.
Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.
Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.
Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.
Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.
Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.
Hæc est fides Cathólica: * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.
Glória Patri...

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. I. Tim. I. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum, Amen.
℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris.
℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
Temp. Pasch. vid. infr. pag. 31.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, sed tunc dicto ℟. brevi, dicitur: Dóminus vobíscum..., et Oratio: Dómine, Deus omnípotens... ut infra 22.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster... secreto usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum... secreto usque ad
℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.
℟. Et mane orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meum laude.
℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.
℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.
℟. Et omnes iniquitátes meas dele.
℣. Cor mundum crea in me, Deus.
℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua.
℟. Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.
℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea cúlpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, frátres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis fratres, et vos fratres, dicatur: tibi pater, et te pater...

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit:
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.
℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur: Glória Patri... Sicut erat... Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster... secreto. usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri... ℟. Sicut erat...

Orémus. Oratio.

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica I. Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis exclusive dicitur sequens

Lectio brevis. Isaiæ 55. b.

QUǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

Isaiae 50. c.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem...

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt, quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt, sápite, non quæ super terram. Tu autem...

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam; et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO AD PRIMAM,

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

PAter noster.. Ave María.. Credo.. ℣. Deus in adjutórium. et Hymnus: Jam lucis orto sídere. ut supra 18.

Tempore Quadragesimæ, Antiph. ton. 3. Vivo ego.

Tempore Passionis, Antiph. ton. 1. Líbera me Dómine.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum: Deus in nómine tuo, loco Psalmi: Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attólite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio.
Attólite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam:
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum, * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos, et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.
Ut aúdiam vocem laudis: * et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:
In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre, * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis.

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. **24.** Deinde dicitur

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Tempore Quadragesimæ, Antiph. Vivo ego, dicit Dóminus, nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Tempore Passionis, Antiph. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zachariæ 8. d.

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur: Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum, secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces Feriales, statim dicitur: Adjutórium nostrum... et Confíteor Deo... ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces Feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces, et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.
℟. Et de viris sánguinum salva me.
℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi.
℟. Ut reddam vota mea de die in diem.
℣. Exaúdi nos Deus salutáris noster.
℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dñe ad adjuvándum me festína.
℣. Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortális.
℟. Miserére nobis.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.
℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.
℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.
℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuū.
℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
℣. Adjutórium | nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit
Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur: **vobis, fratres**, et **vos, fratres**, dicatur **tibi pater**, et **te pater.**

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. **Dignáre, Dómine, die isto.**
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini.**
℟. **Mors sanctórum ejus.**

Et absolute sine **Orémus.**

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. **Deus, in adjutórium meum inténde.**
℟. **Dómine, ad adjuvándum me festína.**

Et dicitur ter: ultimo additur **Glória Patri. Sicut erat. Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.**
℟. **Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.**
℣. **Glória Patri. ℟. Sicut erat.**

Orémus. Oratio.

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. **Jube domne benedícere.**

Bened. **Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.**
℟. **Amen.**

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica I. Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, dicitur sequens

Lectio brevis. Isaiae 55. b.

QUǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. **Deo grátias.**

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

Isaiae 50. c.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem...

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem...

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cœlum et terram.**
℣. **Benedícite. ℟. Deus.**

Bened. **Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.**

IN FESTIS PER ANNUM AD PRIMAM,

ET IN FERIALI OFFICIO TEMPORE PASCHALI.

Pater noster.... Ave María....
Credo in Deum...
℣. Deus, in adjutórium meum...
ut supra. 14.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Antiphona competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Antiphona competens.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.
℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur: Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris.
℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Prædictum Responsorium breve dicitur per totam Quadragesimam, et per Annum.

Tempore Paschali vero (a Dominica in Albis usque ad Sabbatum post Pentecosten) tam in Dominicis quam in Feriis, ac etiam in Festis dicitur idem Respons. modo sequenti:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis,* Allelúja, allelúja. Et repetitur eodem modo:
℣. Qui resurrexísti a mórtuis.
℟. Allelúja, allelúja.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sed in Festo Ascensionis et per totam Octavam, ac etiam Feria VI. et Sabbato post Octavam dicitur
℣. Qui scandis super sídera, * Allelúja, allelúja.

Similiter in Festo Pentecostes usque ad Sabbatum sequens dicitur
℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Allelúja, allelúja.

Preces: Kýrie eléison... quæ non dicuntur in Duplicibus nec infra Octavas, habentur supra in Dominica, 21.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. V. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini.**

℟. **Mors Sanctórum ejus.**

Et absolute sine **Orémus:**

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. **Amen.**

℣. **Deus, in adjutórium meum inténde.**

℟. **Dómine, ad adjuvándum me festína.**

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri... Sicut erat...

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster... secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. **Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.**

℟. **Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.**

℣. **Glória Patri...** ℟. **Sicut erat...**

Orémus. Oratio.

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. **Amen.**

℣. **Jube domne benedícere.**

Bened. **Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.**

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ; e. gr. in plur. Festis B. V. Mariæ per Annum:

Lectio brevis. Eccli. 24. b.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. **Deo grátias.**

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

℣. **Benedícite.** ℟. **Deus.**

Bened. **Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

AD TERTIAM.

PAter noster... Ave María... Deus in adjutórium. 14.

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiphona, ton. 8. **Advenérunt nobis.**

Tempore Passionis, Antiph. ton. 4. **Judicásti, Dómine.**

Tempore Paschali in Dominicis, et in Feriali Officio, Antiphona, ton. 2.
Allelúja.

Psalmus (118, 33).

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, * in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.
Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo, Dómine: * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiph. **Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.**

Capitulum. Joel 2. c.

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu: et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. **Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse...**
℣. **Et a verbo áspero.**
℟. **De láqueo venántium.**
Glória Patri.. Ipse...
℣. **Scápulis suis obumbrábit tibi.**
℟. **Et sub pennis ejus sperábis.**

Ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster... secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. **Dómine, Deus virtútum, convérte nos.**
℟. **Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.**
℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos.**
℟. **Et líbera nos propter nomen tuum.**
℣. **Dómine, exaúdi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiph. **Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.**

Capitulum. Jer. 17. c.

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. br. **Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue...**
℣. **Et de manu canis únicam meam.**
℟. **Deus...**
Erue a frámea...
℣. **De ore leónis líbera me, Dómine.**
℟. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.**

Kýrie eléison... ut infra.

Oratio conveniens.

Tempore Paschali in Dominicis, Antiph. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali in Feriali Officio, Antiph. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**

Capitulum. Rom. 6. d.

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit...
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja.
Glória Patri... Surréxit...
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster... Ave María... Deus in adjutórium... 14.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.
Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiphona ton. 4. Commendémus nosmetípsos.
Tempore Passionis, Antiph. ton. 4. Pópule meus.
Tempore Paschali in Dominicis, et in Feriali Officio, Antiphona ton. 8. Allelúja.

Psalmus (118, 81.)

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?
Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem, et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum: * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam íniquam ódio hábui.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiph. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum. Isaiae 55. b.

DErelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis...
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi.
Glória Patri... Scápulis...
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster... secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in Feriali Officio, Antiphona. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? respónde mihi.

Capitulum. Jerem. 27. e.

COnfundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. br. De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore...

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me, Dómine. De ore leónis...

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kýrie eléison... ut supra.

Oratio conveniens.

Tempore Paschali in Dominicis, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali in Feriali Officio, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus vere...

℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit...

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

PAter noster... Ave María... Deus in adjutórium... 14.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans,

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat:
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiphona ton. 1. Per arma justítiæ.

Tempore Passionis, Antiph. ton. 4. Numquid rédditur.

Tempore Paschali in Dominicis, et in Feriali Officio, Antiphona ton. 8. f. Allelúja.

Psalmus.

MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.
Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

CLamávi in toto corde meo, exaúdi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi, qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum: * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in Feriali Officio, Antiphona. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isaiæ 58. c.

FRange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto...
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus.
Glória Patri... Scuto...
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster... secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in Feriali Officio, Antiphona. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Jerem. 18. d.

REcordáre quod stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas cum ímpiis...
℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus...
Ne perdas cum ímpiis...
℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.
Kýrie eléison... ut supra.
Oratio conveniens.

Tempore Paschali in Dominicis, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum proprium de Tempore.
Tempore Paschali in Feriali Officio, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Petr. 3. d.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est: justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi...
℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja.
Glória Patri... Gavísi...
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.
Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

PAter noster... Ave Maria... Credo in Deum...
℣. Dómine, lábia mea apéries. ut supra. 1.

In Quadragesima.

Invitatorium. Veníte, * exultémus Dómino.

Psalmus. Jubilémus Deo, ut supra 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.
Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.
Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:
Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:
Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

REx sempitérne cœ́litum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Antiphonæ Nocturnorum per totum Annum dicuntur ut infra.

Antiph. ton. 1. f. **Dóminus defénsor.**

Tempore Paschali, Antiph. ton. 1. f. Allelúja, sub qua una Antiphona dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prœ́lium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini: * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te; * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas a me: * ne quando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. ton. 8. Adoráte Dóminum.

Psalmus 28.

AFférte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et comminúet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercedéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino Sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. ton. 8. f. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meā: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus, et mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia líbera me, Dñe.
Ant. ton. 1. f. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini: * et ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam, et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem, et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BEnedícam Dñum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dñus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dñus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. ton. 1. f. Expúgna.

Psalmus 34.

JUdica, Dómine, nocéntes me: * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma et scutum: * et exúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.
Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.
Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et paúperem a diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.
Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.
Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.
Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.
Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.
Confitébor tibi in Ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.
Non supergaúdeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.
Exúrge, et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus: * et non supergaúdeant mihi.
Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.
Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.
Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine, * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.
Ant. ton. 6. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári, ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit, quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant paúperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispéribunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sǽculum sǽculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sǽculum sǽculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

In Quadragesima, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.
℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis,

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.
℟. Et de manu canis únicam meam,

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja. allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus, Tempore Paschali, ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice.

Tempore Paschali.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium... ut supra 14.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Dominica, 14. Capitulum vero, Hymnus, ℣. et Antiph. ad Benedictus, ut in Proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Ant. ton. 6. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Ant. Miserére mei, Deus.
Ant. ton. 8. f. Intéllige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Antiph. Intéllige clamórem meum, Dómine.
Ant. ton. 8. f. Deus, Deus meus.
Psalmus. Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. 11.
Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.
Ant. ton. 8. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ.

Cap. 12.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.
Ecce Deus Salvátor meus: * fiduciáliter agam, et non timébo.
Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in illa die:
Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.
Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.
Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.
Exúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.
Antiph. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.
Ant. ton. 1. f. Laudáte Dóminum.
Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum. 15.
Ant. Laudáte Dóminum de cœlis.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, intimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam,
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**
℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Proprio Feriar. Quadragesimæ.

In iisdem Feriis Quadrages., post Antiphonam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus:

KYrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **Ego dixi, Dómine, miserére mei:**
℟. **Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.**
℣. **Convértere, Dómine, úsquequo:**
℟. **Et deprecábilis esto super servos tuos.**
℣. **Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos:**
℟. **Quemádmodum sperávimus in te.**
℣. **Sacerdótes tui induántur justítiam:**
℟. **Et sancti tui exúltent.**
℣. **Dómine, salvum fac Regem.**
℟. **Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.**
℣. **Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.**
℟. **Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.**
℣. **Meménto congregatiónis tuæ,**
℟. **Quam possedísti ab inítio.**
℣. **Fiat pax in virtúte tua,**
℟. **Et abundántia in túrribus tuis.**
℣. **Orémus pro fidélibus defúnctis.**
℟. **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.**
℣. **Requiéscant in pace.**
℟. **Amen.**
℣. **Pro frátribus nostris abséntibus.**
℟. **Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.**
℣. **Pro afflíctis et captívis.**
℟. **Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.**
℣. **Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.**
℟. **Et de Sion tuére eos.**
℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam:**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

Deinde dicitur Psalmus. **De profúndis**, qui infra habetur in Vesperis Feriæ IV. **108.**, et in fine **Glória Patri.**

In Vesperis ejus loco dicitur Psalm. **Miserére. 48.** Finito Psalmo, dicitur:

℣. **Dómine Deus virtútum, convérte nos:**
℟. **Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.**
℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos:**
℟. **Et líbera nos propter nomen tuum.**
℣. **Dómine, exaúdi oratiónem meam:**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Deinde dicitur Oratio Propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, etc. ut infra post Vesperas **17.** Sabbati ante eas, tam in Laudibus, quam in Vesperis, fit sequens

Commemoratio de Cruce.

Antiphona. **Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.**

℣. **Omnis terra adóret te, et psallat tibi.**
℟. **Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.**

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quǽsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

Tempore Paschali fit alia Commemoratio de Cruce, quæ habetur Feria II. post Dominicam in Albis, omissis aliis Commemorationibus, de quibus supra.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

In Quadragesima.

Invitatorium. **Jubilémus Deo, * Salutári nostro.**

Psalmus. **Veníte...** ut supra. **2.**

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus:
Auge bonum, quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possimus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. **Allelúja, allelúja. * Allelúja.**

Psalmus. **Veníte...** ut supra. **2.**

Hymnus.

REx sempitérne cœ́litum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.

Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Per Annum. Antiph. ton. 1. Ut non delínquam.

Tempore Paschali, Antiphona unica, ton. 1. f. Allelúja.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum:
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.
Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
Exaúdi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * aúribus pércipe lácrymas meas.
Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocaústum et pro peccáto non postulásti, * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus

meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut aúferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Antiph. Ut non delínquam in lingua mea.

Antiph. ton. 8. Sana.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dñe, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sǽculo, et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiónis, * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me.
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. ton. 6. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.
Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos.
Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.
Tu es ipse Rex meus, et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.
In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.
Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.
In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.
Nunc autem repulísti, et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.
Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris: * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.
Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contra me est: * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.
A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.
Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua.
Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis: * et coopéruit nos umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:
Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus, sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?
Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.
Exúrge, Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona. ton. 1. f. Adjútor.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus.
Ant. ton. 8. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dñi virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes Gentes: * auríbus percípite omnes, qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem suam:
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.
Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiph. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiph. ton. 8. f. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram.
A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.
Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.
Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.
Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.
Congregáte illi Sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.
Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.
Audi pópulus meus, et loquar: Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.
Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocaústa autem tua in conspéctu meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.
Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?
Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?
Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum.
Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.
Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * ne quando rápiat, et non sit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?
Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.
Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.
Proptérea Deus déstruet te in finem: * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.
Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Confitébor tibi in sæculum quia fecísti: * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu Sanctórum tuórum.

Antiphona. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadragesima, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis,
℣. De ore leónis líbera me, Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus, Tempore Paschali, ℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, Tempore Paschali, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Confessore non Pontifice, Tempore Paschali, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta, Tempore Paschali,
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur, allelúja.

AD LAUDES.

Antiph. ton. 4. Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Psalmus Miserére mei, Deus. 48.

Antiph. ton. 6. Salutáre.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?
Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. ton. 7. r. Ad te de luce vígilo, Deus.

Psalmus. Deus, Deus meus. 14.

Antiph. ton. 3. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38. b.

EGo dixi: in dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt oculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam; ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Ant. ton. 5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis. 15.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

Clama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas:
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadrag.

Preces, quando dicuntur, habentur supra, 50.

FERIA QUARTA.
AD MATUTINUM.

In Quadragesima.

Invitatorium. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalmus. Veníte, exultémus.... 2.

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyrránidi.
Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:
Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam:
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.
Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus,
Placére, quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. Allelúja, allelúja. * Allelúja.

Hymnus.

Rex sempitérne Cǽlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas Artifex.
Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium:
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Antiphona. ton. 8. Avértit Dóminus.
Tempore Paschali, ton. 8. Antiph. Allelúja.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.
Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat, si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exaúdi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira moléstì erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.
Timor, et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.
Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?
Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.
Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.
Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus.
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes.
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.
Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exaúdiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.
Exaúdiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu vero, Deus, dedúces eos * in púteum intéritus.
Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Ant. ton. 8. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.
Deus vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut et in promissióne tua: * tunc convertént ur inimíci mei retrórsum.
In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.
Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.
Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.
Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus.
Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. ton. 8. f. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,
Quæ non exaúdiet vocem incantántium, * et venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultabo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte fílii hóminum.
Ant. ton. 2. Da nobis.

Psalmus 59.

DEus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.
Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus.
Ut liberéntur diléсti tui: * salvum fac déxtera tua, et exaúdi me.
Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses, * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

EXaúdi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in veláménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Ant. ton. 3. Nonne Deo.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus, * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto, et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaúdi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. ton. 6. Benedícite.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte et vidéte ópera Dei, * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltèntur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocaústa medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exaúdiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ, * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti, dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiph. Benedícite, Gentes, Deum nostrum.

In Quadragesima.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali. Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus.
Tempore Paschali.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gaúdium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pro Confessore Pontifice.
Tempore Paschali.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Pro Confessore non Pontifice.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Pro una Sancta.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD LAUDES.

Ant. ton. 7. r. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Psalmus. Miserére mei Deus. 48.

Ant. ton. 8. f. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos, a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.
Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiph. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Antiph. ton. 8. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus. Deus, Deus meus. 14.

Antiph. ton. 6. f. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. I. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino: * et exaltátum est cornu meum in Deo meo:
Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.
Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.
Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes.
Recédant vétera de ore vestro, quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.
Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.
Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt,
Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat, et vivíficat: * dedúcit ad ínferos, et redúcit.
Dóminus paúperem facit et ditat: * humíliat et súblevat.
Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat paúperem,
Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit.
Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Antiph. ton. 2. Cœli cœlórum laudáte Deum.

Psal. Laudáte Dóminum de cœlis 15.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicuntur, habentur supra, 50.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

In Quadragesima.

Invitatorium. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus... 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.
Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, postmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factor témporum.
Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.
Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:
Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:
Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.
Laxa malum, quod fécimus:
Auge bonum, quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic et pérpetim.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Psalmus. Veníte exultémus... 2.

Hymnus.

REx sempitérne cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ant. ton. 2. Dómine Deus.

Tempore Paschali, Antiph. ton. 2. Allelúja.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.
Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.
Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.
Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.
Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.
Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.
Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.
Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.
Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.
Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.
Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.
Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácitl, Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me, * in veritáte salútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum; * neque úrgeat super me púteus os suum.
Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.
Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.
Ego sum pauper, et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude.
Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem, et úngulas.
Vídeant paúperes, et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.
Quóniam exaudívit paúperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam: * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur restrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Ant. Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.
Ant. ton. 6. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum; * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui.
Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis; et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est, qui erípiat.
Deus ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.
Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:
Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, * Deus psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.
Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:
Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.
Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet fílios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, et ante lunam; * in generatióne et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.
Quia liberábit paúperem a poténte, * et paúperem, cui non erat adjútor.
Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciet.
Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiph. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiph. ton. 8. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.
Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affféctum cordis.
Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem? súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnū.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas: * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuū.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Antiph. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiph. ton. 8. f. Et invocábimus.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

NOtus in Judǽa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.
Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili, et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiph. Et invocábimus nomen tuum, Dómine.

Antiph. ton. 5. Tu es Deus.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.
Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus sum nocte cum corde meo: * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.
Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?
Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?
Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.
Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.
Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.
Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.
In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi, et Aaron.

Psalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.
Quanta audívimus, et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.
Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.
Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israel.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.
Fílii, qui nascéntur, et exúrgent, * et narrábunt fíliis suis.
Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans.
Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi, * et tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.
Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
Et tentavérunt Deum in córdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.
Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?
Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?
Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel.
Quia non crediderunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.
Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.
Tránstulit Austrum de cœlo: * et indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum: * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.
Et abundávit, ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam.
Et recordátus est, quia caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto: * in iram concitavérunt eum in inaquóso?
Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus, * die, qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.
Misit in eos cœnomýiam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum, * et possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.
Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israel.
Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hæreditátem suam sprevit.
Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.
Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraim non elégit.
Sed elégit tribum Juda: * montem Sion, quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum.
Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Antiph. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Antiph. ton. 8. f. Propítius esto.

Psalmus 78.

DEus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat, qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.
Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.
Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.
Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.
Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.
In generatiónem, et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.
Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.
Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?
Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.
Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.
Deus virtútum, convérte nos, * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.
Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.
Exténdit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines ejus
Ut quid destruxísti macériam ejus? * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?
Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.
Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.
Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Incénsa igni, et suffósa * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
Et non discédimus a te, vivificábis nos, * et nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Antiph. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

In Quadragesima.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.
℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.
℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus.
Tempore Paschali.

℣. Sancti et Justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice.
Tempore Paschali.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

AD LAUDES.

Antiph. ton. 8. Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei.
Psalmus. Miserére mei, Deus 48.
Antiph. ton. 6. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatiónem.
Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: * a sæculo, et usque in sæculum tu es Deus.
Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.
Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.
Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.
Quóniam supérvenit mansuetúdo, * et corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.
Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiph. Dómine, refúgium factus es nobis.

Antiph. ton. 1. f. In matutínis meditábor in te.

Psalmus. Deus, Deus meus 14.

Antiph. ton. 4. Cantémus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

Cantémus Dómino, glorióse enim magnificátus est: * equum et ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare:
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. * Abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Pharao cum cúrribus et equítibus ejus in mare:

* et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Antiph. Cantémus Dómino glorióse.

Antiph. ton. 6. In sanctis ejus laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 15.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans, tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

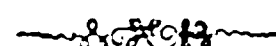
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda 50.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

In Quadragesima.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus:
Auge bonum, quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymnus.

REx sempitérne cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Antiph. ton. 1. f. Exultáte.
Tempore Paschali, Antiph. ton. 1. f. Allelúja.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:
Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset.
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.
Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno et pupíllo: * húmilem et paúperem justificáte.
Erípite paúperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Antiph. Exultáte Deo adjutóri nostro.
Antiph. ton. 6. Tu solus.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus.
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de Gente: * et non memorétur nomen Israel ultra.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismaelítæ:
Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.
Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana.
Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.
Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes.
Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.
Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Antiph. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Antiph. ton. 6. Benedixísti.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Aúdiam, quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine; * et non est secúndum ópera tua.
Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.
Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.
Antiph. Benedixísti, Dómine, terram tuam.
Antiph. ton. 6. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a misériа.

Antiph. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiph. ton. 6. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.
Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia Sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?
Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et mare tu creásti.
Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * et Sancti Israel Regis nostri.
Tunc locútus es in visióne Sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:
Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:
Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.
Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre, quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus; * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?
Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum: * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.
Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiph. Benedíctus Dóminus in ætérnum.
Antiph. ton. 2. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

In Quadragesima.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus.
Tempore Paschali.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Confessore Pontifice.
Tempore Paschali.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Confessore non Pontifice.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur, allelúja.

AD LAUDES.

Antiph. ton. 1. f. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus.
Psalmus. Miserére mei, Deus. 48.
Antiph. ton. 8. In veritáte.

Psalmus 142.

Domine, exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exaúdi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiph. In veritáte tua exaúdi me, Dómine.

Antiph. ton. 1. f. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Psalmus. Deus, Deus meus. 14.

Antiph. ton. 4. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam: * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat paúperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiph. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.

Antiph. ton. 1. f. In týmpano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum. 15.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas:
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur habentur supra in Feria secunda. 50.

SABBATO.
AD MATUTINUM.

In Quadragesima.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus:
Auge bonum, quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Invitatorium. Allelúja, allelúja,* Allelúja.

Hymnus.

REx sempitérne cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.
Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Antiph. ton. 1. f. Quia mirabília.
Tempore Paschali, Antiphona. ton. 6.
Allelúja.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum, quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur Antiphona, et Psalmus Bonum est confitéri.

Antiph. ton. 4. Jubiláte.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suavis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

vel Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério; * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MIsericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de

civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiph. Jubiláte Deo omnis terra.
vel Antiph. Bonum est confitéri Dómino.

Antiph. ton. 1. f. Clamor meus.

Psalmus 101.

DOmine, exaúdi oratiónem meam, * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes Reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi: * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat Ortus ab Occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum: * his, qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Antiph. ton. 8. f. Bénedic.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis, petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quórum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.
Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.
Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.
Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.
Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.
Semen Abraham servi ejus: * fílii Jacob elécti ejus.
Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.
Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:
Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac.
Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israel in testaméntum ætérnum:
Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.
Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus:
Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum: princeps populórum, et dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ.
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, et venit cænomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:
Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro, * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem, ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possedérunt.
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Antiph. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. ton. 8. f. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et crediderunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.
Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum; * flamma combússit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.
Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.
Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus:
Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:
Non crediderunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:
Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.
Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.
Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos, quia exacerbavérunt spíritum ejus.
Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commíxti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.
Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.
Et effudérunt sánguinem innocéntem, * sánguinem filiórum suórum, et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
Et inCfécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum, * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.
Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.
Et trádidit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum: et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.
Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.
Salvos nos fac, Dómine Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus.
Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sǽculo, et usque in sǽculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos.
A solis ortu, et occásu; * ab Aquilóne, et mari.
Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.
Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, et ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Et sacríficent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.
Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Et exáltent eum in Ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum, * et éxitus aquárum in sitim.
Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Antiph. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Antiph. ton. 5. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.
Exúrge, glória mea, exúrge psaltérium, et cíthara: * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.
Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur diléсti tui.
Salvum fac déxtera tua, et exaúdi me: * Deus locútus est in sancto suo.
Exultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.
Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.
Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit, qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo, quod non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.
Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant, quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.
Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum:
Quia ástitit a dextris paúperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiph. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

In Quadragesima.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Pro beata Maria.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

AD LAUDES.

Antiph. ton. 4. Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine.
Psalmus. Miserére mei, Deus 48.
Antiph. ton. 8. f. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem:
In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.
Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Antiph. Bonum est confitéri Dómino.
Antiph. ton. 1. f. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Psalmus. Deus, Deus meus 14.
Antiph. ton. 6. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

AUdíte cœli, quæ loquor: * aúdiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.
Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.
Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:
Generátio prava atque pervérsa. * Hǽccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?
Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas:
Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis.
Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo:
Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus.
Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis: * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis, et non Deo: * diis, quos ignorábant:
Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti: * et oblítus es Dómini, creatóris tui.
Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.
Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.
Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.
Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:
Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.
Quo modo persequátur unus mille, * et duo fúgent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster, ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ.
Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesaúris meis?
Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.
Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:
Vidébit, quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum?
Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.
Vidéte, quod ego sim solus: * et non sit álius deus præter me:
Ego occídam, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo: * et non est, qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cœlum mánum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,
De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte, Gentes, pópulum ejus: * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Antiph. Date magnitúdinem Deo nostro.

Antiph. ton. 4. In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum... 15.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas:
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda 50.

DOMINICA AD VESPERAS.

PAter noster... Ave María... ℣. Deus, in adjutórium. 14.
Ant. ton. 7. f. Dixit Dóminus.
Temp. Pasch. Antiph. ton. 4. m. Allelúja. Sub qua sola Antiphona dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis, quam in Feriis.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Antiph. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.
Antiph. ton. 4. m. Fidélia.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judíciũ.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Antiph. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.
Antiph. ton. 4. m. In mandátis.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.
Antiph. In mandátis ejus cupit nimis.
Antiph. ton. 7. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Antiph. ton. 4. m. Nos, qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.
Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes: * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob,
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * ne quando dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo: * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non aúdient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiph. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Quadragesima.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna córda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Antiphona propria.

Tempore Paschali. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula
Recépta vitæ prǽmia.
Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat Antiphona propria.

Canticum B. M. V. Lucæ 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.
Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA II. AD VESPERAS.

Antiph. ton. 1. f. Inclinávit.
Temp. Pasch. Ant. ton. 1. f. Allelúja.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.
O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.
Convértere ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Antiph. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.
Antiph. ton. 8. f. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiph. Crédidi, propter quod locútus sum.
Antiph. ton. 6. Laudáte.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Antiph. Laudáte Dóminum, omnes Gentes.
Antiph. ton. 1. l. Clamávi.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Ant. Clamávi, et exaudívit me.
Antiph. ton. 1. l. Unde véniet.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Antiph. Unde véniet auxílium mihi.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Quadragesima.

Capitulum. Joel. 2. d.

INter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ant. ad Magnificat, et Oratio propria.

Tempore Paschali.

Capitulum. Rom. 6. b.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris rubri,
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est.
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.
Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona propria.

In Feriis Quadragesimæ post Antiphonam ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis genibus; aliis Temporibus non dicuntur.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie eléison. Pater noster.... totum dicitur clara voce.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, úsquequo.
℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et Sancti tui exúltent.
℣. Dómine, salvum fac Regem.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.
℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro affĺictis et captívis.
℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur **Psalmus 50.**

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam,
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas, cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti; * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo et mundábor, * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua, * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui, * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique; * holocaústis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri...

Finito Psalmo dicitur

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Deinde, si dicenda sit, fit Commemoratio de Cruce, **115.** cum reliquis Commemorationibus seu Suffragiis ut infra post Vesperas Sabbati, **116.**

FERIA III. AD VESPERAS.

Antiph. ton. 1. m. In domum Dómini.
Temp. Pasch. Ant. ton. 4. m. Allelúja.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini:
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Antiph. In domum Dómini lætántes íbimus.
Antiph. ton. 8. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.
Antiph. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.
Antiph. ton. 1. f. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,
Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.
Antiph. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Antiph. ton. 8. f. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Antiph. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.
Antiph. ton. 1. l. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gaúdio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis,
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Antiph. Facti sumus sicut consoláti.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiph. ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 104.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra. 105.

FERIA IV. AD VESPERAS.

Antiph. ton. 2. Non confundétur.

Temp. Pasch., Antiph. ton. 2. Allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. ton. 2. Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiph. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Antiph. ton. 4. Sæpe.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiph. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiph. ton. 1. 1. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dñe: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dñe.

Antiph. ton. 1. 1. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiph. Speret Israel in Dómino.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II., 104.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra 105.

FERIA V. AD VESPERAS.

Antiph. ton. 1. l. Et omnis.

Temp. Pasch. Ant. ton. 1. l. Allelúja.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiph. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Antiph. ton. 4. Ecce.

Psalmus 132.

ECce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiph. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Antiph. ton. 3. d. Omnia.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suave.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terra, * in mari et in ómnibus abýssis.
Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
Qui prodúcit ventos de thesaúris suis, * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.
Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:
Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.
Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.
Simulácra Gentium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur, * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non aúdient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.
Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiph. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Antiph. ton. 3. d. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
In manu poténti et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui divísit mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et edúxit Israel per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in mari rubro: quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hæreditátem Israel servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Antiph. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Antiph. ton. 8. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, * cum recordarémur Sion:
In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos,*verba cantiónum.
Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non memínero tui:
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.
Antiph. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II., 104.
Preces, si dicendæ sint, habentur supra. 105.

FERIA VI. AD VESPERAS.

Antiph. ton. 5. In conspéctu.
Temp. Pasch. Ant. ton. 1. l. Allelúja.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.
Antiph. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
Antiph. ton. 8. f. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiph. Dómine, probásti me et cognovísti me.

Antiph. ton. 4. m. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam paúperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. A viro iníquo líbera me, Dómine.

Antiph. ton. 8. f. Dómine.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Aúdient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Dómine, clamávi ad te, exaúdi me.

Antiph. ton. 5. Pórtio mea.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II., 104.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra. 105.

SABBATO AD VESPERAS.

Antiph. ton. 6. Benedíctus.

Temp. Pasch. Antiph. ton. 6. Allelúja.

Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.
Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:
Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.
Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?
Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.
Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.
Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos:
Emítte manum tuam de alto, éripe me et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum,
Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.
Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.
Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.
Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.
Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.
Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.
Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Antiph. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Antiph. ton. 8. f. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te Deus meus Rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.
Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exultábunt.
Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.
Suavis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur.
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * et deprecatiónem eórum exaúdiet, et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Antiph. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Antiph. ton. 4. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula: Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Antiph. Laudábo Deum meum in vita mea.

Antiph. ton. 8. f. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Antiph. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. ton. 1. l. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Temp. 104.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

Commemoratio de Cruce

In feriali tantum Officio, etiam quando non dicuntur Preces.

Ad Vesperas et Laudes, Antiph. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quǽsumus, Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Temp. Pasch. a Feria II. post Dom. in Albis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Temp. quam de Sanctis, nisi sit Duplex aut infra Octavas, fit hoc modo:

In Vesperis, Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

In Laud. Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nos fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

(Aliæ Commemorationes non fiunt Tempore Paschali.)

Commemorationes Communes, sive SUFFRAGIA SANCTORUM,

De S. Maria.

Ad Vesperas et Laudes, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiph. Petrus Apóstolus, et Paulus doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiph. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas pro dignitate illius, et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesperas et Laudes, Antiph. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra

mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.
Deinde dicitur secreto, Pater noster.
Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.
Dictæ Commem., seu Suffragia dicuntur ab Oct. Epiph. usque ad Dominicam Passionis exceptis Duplicibus, et infra Octavas.
Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia Commem. de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

FRatres, Sóbrii estóte et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.
Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.
INdulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
Et facta absolutione dicitur ℣.
COnvérte nos, Deus salutáris noster.
℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri... Sicut erat...
Antiph. ton. 8. Miserére.
Temp. Pasch. Antiph. ton. 8. Allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas commèndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.
A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiph. Miserére mihi, Dómine, et exaúdi oratiónem meam.

Tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata:
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Tempore Paschali dicitur:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit a Paráclito
In sempitérna sǽcula. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas.
℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis.
Comméndo. Glória Patri. In manus.
℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali dicitur:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. In...
℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Allelúja, allelúja.
Glória Patri.. In manus...
℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Antiph. ton. 3. Salva nos.

Canticum Simeonis. Lucæ 2. d.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.
Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.

Antiph. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Tempore Paschali additur Allelúja.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas, quæ in feriali Officio, temp. Quadragesimæ, et in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

KYrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum, secreto.
℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.
℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.
℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli

tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.
Et non dicitur **Fidélium ánimæ**, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro Tempore.
Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei 2. Februarii inclusive, usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive:

Antiphona.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum,
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.
℣. **Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.** ℟. **Da mihi virtútem contra hostes tuos.**

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**
A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive, Antiphona.

REgína cœli, lætáre, allelúja.
Quia, quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja.
Ora pro nobis Deum, allelúja.
℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gaúdia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**
℣. **Divínum auxílium máneat semper nobíscum.** ℟. **Amen.**
Deinde dicitur secreto **Pater noster, Ave María**, et **Credo.**
Sic dicitur Completorium per totum Annum, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ et per Oct. Paschæ, ut suo loco dicetur.
Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur **Pater noster, Ave María**, et **Credo**, quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet; et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.
Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicuntur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro, et tunc post ℣. **Fidélium ánimæ**, et **Pater noster** secreto, dicitur
℣. **Dóminus det nobis suam pacem.**
℟. **Et vitam ætérnam. Amen.**
Deinde una ex prædictis Antiphonis, et in fine **Divínum auxílium máneat semper nobíscum.** ℟. **Amen.**
Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum **Pater noster** secreto.

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO PRIMO
in Quadragesima.

Odie et deinceps usque ad Pascha dicuntur Vesperæ ante comestionem tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

AD VESPERAS.

Capitulum. 2. Cor. 6.

FRatres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. r. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum nostrum.

Dominica I.

in Quadragesima.

Si hac die, et in aliis Dominicis Quadragesimæ occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ usque ad majorem Hebdomadam si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione et nona Lectio de Homilia Feriæ.

De Simplicibus fit tantum commemoratio.

Per totam Quadragesimam in feriali Officio, Feria ii. dicitur Officium Defunctorum, Feria iv. dicuntur Psalmi Graduales, Feria vi. Septem Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, prætterquam in Feriis majoris Hebdomadæ, quæ omnia habentur in fine Breviarii.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quod dicitur in Dominicis tantum usque ad Dominicam Passionis.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus:
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Servíte Dómino.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 3.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 6.

ADjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ a dextris, et a sinístris, per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces, sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis; * Per arma justítiæ virtútis Dei.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma justítiæ.

Lectio ii.

OS nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico, dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ sociétas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio iii. Cap. 7.

REplétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce, Dómine. Glória Patri. Parce, Dómine.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Bonórum meórum.

Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio 8.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Sermo 4. de Quadrages.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde, Dómine.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necésse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster.

℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia benígnus.

Lectio vi.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis Apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Non sunt loquélæ.

Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 11.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evangel.

DUbitári a quibúsdam solet, a quo spíritu ductus sit Jesus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est.

℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia benígnus.

Lectio viii.

CErte iniquórum ómnium caput diábolus est, et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judǽi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.

℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne, et consénsu. Et nos cum tentámur, plérumque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In mánibus. Glória Patri. In mánibus.

AD LAUDES.

Antiph. to. 1. f. Cor mundum.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiph. Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Antiph. to. 2. O Dómine.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.
Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.
Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis et salútis, * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Antiph. O Dómine, salvum me fac: o Dómine, bene prosperáre.

Antiph. to. 7. r. Sic benedícam.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dícitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri.

Antiph. Sic benedícam te in vita mea, Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas.

Antiph. to. 2. In spíritu.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.
Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.
Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.
Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.
Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ et pecóra Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur **Glória Patri**, neque **Amen.**

Antiph. In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te: et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi, Dómine Deus.

Antiph. to. 8. Laudáte Deum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur **Glória Patri.**

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Antiph. Laudáte Deum, cœli cœlórum, et aquæ omnes.

Capitulum. 2. Cor. 6.

FRatres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas;
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.
Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 1. Jesus autem cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Psalmus. Deus in nómine tuo. cum reliquis ut in Psalterio. 18.

Capitulum. Regi sæculórum. 21.

Ad Absolut. Capituli Lectio brevis. Quærite Dóminum. ut in Psalterio. 23.

Et dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum. 2. Cor. 6.

FRatres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse.
℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.
℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Antiph. to. 5. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

ECce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis.
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Antiph. to. 6. Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b.

UT castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica 101.

Capitulum. Fratres, Hortámur vos. ut supra.

Hymnus.

AUdi, benígne Conditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Ecce nunc tempus acceptábile; ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in charitáte non ficta.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod

a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dñm.

Hymni, Versiculi et ℟℟. brevia supradicta dicuntur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. 39.

Hymnus. Ex more docti mýstico. ut supra. 122.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio. 40.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 25. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Fide et operibus cap. 15. t. 4. circa med.

SI mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam, proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur: ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis: * Per arma justítiæ virtútis Dei.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

AN forte ibunt in ignem ætérnum qui ópera misericórdiæ non fecérunt, et non ibunt qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt: quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

NEque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe,

qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem: ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus senténtiam suam conclúsit, ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. et Psalmus Miserére. cum reliquis de Psalterio. 48.

Capitulum. Isaiae 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 129.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut supra in Psalterio. 50.

Oratio.

COnvérte nos, Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam.

Antiph. to. 3. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Capitulum. Pacem et veritátem. cum reliquis ut in Psalterio. 27.

Ad Absolutionem Capituli. Quærite Dóminum. ut in Psalterio. 29.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum. Joelis 2. c.

COnvertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse.

℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus. ut in Psalterio. 34.

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis per arma justítiæ.

Capitulum. Isaiae 55. b.

DErelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Deinde Preces, ut in Psalterio. 36.

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isaiae 58. c.

FRange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 39.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Inclinávit.

Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum. Joelis 2. d.

INter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut domine͂ntur eis natiónes.

Hymnus. Audi benígne Cónditor. 130.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphonæ et Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces, ut supra in Psalterio. 105.

Oratio.

ABsolve, quǽsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus piétas.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 21. b.

IN illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homil. 7. in Quadrag. tom. 7.

QUod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod, esuriénte Dómino, poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat: sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersédérant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent sese divíno condemnándos esse judício, si abque óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto, blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et invenire non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

VErum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit, et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas: quia nimírum hæc ómnia, non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir íniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster.

℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur, quanto magis ea, quæ nusquam fíeri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus sanctus cǽlitus datur?

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes, * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.

Intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

REspíce, Dómine, famíliam tuam, et præsta, ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Scriptum est enim, quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

AScéndant ad te, Dómine, preces nostræ, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 12. c.

IN illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisǽis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

JUdæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in Regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.
℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est.
℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

ITaque Sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.
℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.
℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

CEterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judǽi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judǽi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.
℟. Abscóndite eleemóynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.
℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Generátio hæc prava et pervérsa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ.
Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PReces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.
Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

MEntes nostras, quǽsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illús-

tra: ut vidére possímus, quæ agénda sunt; et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 15. c.

IN illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matth.

SCribis et Pharisǽis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananǽa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananǽæ sanétur. Miserére mei, Dómine, Fili David. Inde novit vocáre Fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas, Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananǽam et Publicánum vocásti ad pœniténtiam.
℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui Chananǽam.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

FIlia mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananǽæ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia Pharisáica, nec de Scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium passiónis et resurrectiónis témpori reservábat.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum.
℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chanaǽa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat: vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israel. Non quod et ad Gentes non missus sit, sed quod primum missus sit ad Israel: ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fíeret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.
℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.
Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis: et ecce múlier Chananǽa

a fínibus illis egréssa clamábat, dicens: Miserére mei, fili David.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

DEvotiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DA, quǽsumus, Dómine, pópulis Christiánis et quæ profiténtur agnóscere: et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

QUATOUR TEMPORUM.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. in Joan. post initium.

VIdeámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror charitáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SIve ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sǽculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Expectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sǽculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene

vívimus, cum ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt, tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster.

℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

MEmentóte quod proposúerim númerum trigintaócto annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cháritas implet legem: ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In charitáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos charitáte firmáret. Binário ergo isto número, cum áliquid boni significátur, máxime bipartíta cháritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino præcépto charitátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes, * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.

Angelus Dómini descendébat de cœlo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

ESto, Dómine, propítius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

EXáudi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía Sancti Leónis Papæ.
Homilia de Transfiguratione Domini.

EVangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat: quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminus Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem: et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse, cum utrúmque esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et misericors est.
℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

AD confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes, quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis: quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis. Tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam, fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cœlis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.
℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

HÆc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne Apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret: et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo, dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et Scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus,

qui, supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.
℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r.
Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

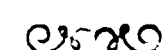
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.
Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Dominica II.
in Quadragesima.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus:
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Servíte Dómino.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 3.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 27.

SEnuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat: vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum, et egrédere foras: cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum, sicut velle me nosti, et affer ut cómedam, et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat.

Lectio ii.

CUi ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum:

Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet.

Lectio iii.

DIxitque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expréserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Bonórum meórum.

Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio. 8.

Ex libro Sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post initium.

Lectio iv.

JAcob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio v.

QUæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hœdínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum

est, referátur, per hœdínas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio vi.

VErax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? Ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta díctaque conscrípta sunt, ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte, et Occidénte, et Aquilóne, et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstúlit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Non sunt loquélæ.

Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 11.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía Sancti Leónis Papæ.

Ex Hom. de Transf. Dómini.

ASsúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spiritáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco.

℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio viii.

DIcénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene com-

plácui, ipsum audíte: nónne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me, et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea.

℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio ix.

HIc est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit, et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína apétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne manifēstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.

℣. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES.

Antiph. to. 7. r. Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus. Miserére. cum reliquis ut supra. 126.

Antiph. to. 8. f. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me.

Antiph. to. 1. f. Factus est adjútor meus Deus meus.

Antiph. to. 8. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ígnis, benedicéntes Dóminum.

Antiph. to. 7. r. Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thess. 4.

FRatres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas;
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r. Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 1. f. Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. f. Dómine, bonum est. ut supra ad Primam.

Capitulum. Fratres, Rogámus. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse.
℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.
℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Antiph. to 4. Faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum. I. Thess. 4.

HÆc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis.
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. I. Thess. 4. b.

NOn enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101.

Capitulum. I. Thess. 4.

FRatres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant de in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.
Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Deinde in Choro dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. 39.

Hymnus. Ex more docti mýstico. 140.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio. 40.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 38. in Joan. post initium.

LOcútus est Dóminus Judǽis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde venérat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum, posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant, et qui amábant: illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo: Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo.
℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: et benedíxit eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ii.

CUlpávit, qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli: et malum est quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam Judǽi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quǽrere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, et multiplicábo te.
℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio iii.

CUm enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réd-

dere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit: nec tamen eis dixit: In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis. Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem: sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit: In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.
℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 48.

Capitulum. Isaiae 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 144.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. f. Ego princípium, qui et loquor vobis.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 50.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Inclinávit.

Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum. Joelis 2. d.

INter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. 145.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. Qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio. 105.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum,

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 23. b.

IN illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.
Lib. 4. Comm. in c. 23. Matth.

QUid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a Pharisæis,

et confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem, hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisǽi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et: Cáthedras vendéntium colúmbas evértit, doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio ii.

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba et Pharisǽus est.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi.

Lectio iii.

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta Legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisǽi male interpretántes, scribébant in membránis Decálogum Móysi, id est, decem verba Legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes: ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis, quæ déderis mihi,* Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2.
Unus est enim magíster vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

Perfice, quǽsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut, quæ, te auctóre, faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
Omnes autem vos fratres estis: et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

PRropitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 20. b.

IN illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, cap. 2. post init.

COnsideráte, quæ mater filiórum Zebedǽi cum fíliis et pro fíliis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre solícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longǽva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel aléndа foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus), relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

℞. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco.
℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio ii.

HÆc ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

℞. Vidi Dóminum fácie ad fáciem, * Et salva facta est ánima mea.
℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio iii.

COnsiderábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandǽvam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, charissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris hærédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam afféctibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℞. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.

℣. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r.

Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Tradétur enim Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Deus innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut, Spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 16. e.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 40. in Evangelia.

Quem, fratres charíssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat: qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam:* Et benedícat tibi ánima mea.
℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat.

Lectio ii.

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: quia Gentílium quemque ad cognitiónem Legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem.
℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet.

Lectio iii.

Qui dum doctrínam Legis non ad charitátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam so-

lent in sacro elóquio per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli:* Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Fili, recordáre, quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

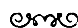
Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. r.

Dives ille guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

ADésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 21. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in cap. 20. Lucæ.

PLeríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant: sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio ii.

UNde bene secúndum Matthǽum habes, quia et sepe circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus quid sit túrcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti sancto ferventis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quam supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum desuper, dixit. Erit mihi.

Lectio iii.

ÆDificávit turrim, vérticem scílicet Legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judǽis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxtitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Expectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spirituáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. r.

Malos male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3.

Quæréntes eum tenére, timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DA, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 15. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis et Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in c. 15. Lucæ, post init.

VIdes, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre! impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens péregre profféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. Pater, peccávi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac.

Lectio ii.

PEregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus

ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orto est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea.
℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

Lectio iii.

NOs autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere: Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.
℣. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. 1.

Vadam ad patrem meum, et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Ephes. 5.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Dixit autem pater ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Dominica III.
in Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem:* Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus:
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Servíte Dómino.
Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 3.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 37.

JOseph cum séxdecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui; accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum: fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis: quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos. Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset,

increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii.

INvidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum, ait ei: Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem: dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt; veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est.

℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro enim.

Lectio iii.

AUdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes, ut coméderent panem, vidérunt Ismahelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismahelítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et, prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismahelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægýptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo?

℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Bonórum meórum.

Psalmus. Consérva. cum reliquis ut in Psalterio. 8.

Ex libro Sancti Ambrósii Epíscopi de Sancto Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

SAnctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph.

℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem: quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio v.

SIt ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit: quod siléntio prætereúndum non fuit: hinc enim arguméntum totíus históriæ processit: simul ut cognoscámus perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam, quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio vi.

QUid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum: quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret: quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: et cognoscámus illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris: nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam sanctos adússit, quando magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Non sunt loquélæ.

Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 11.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. b.

IN illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib 4. c. 48. in c. 11. Lucæ.

DÆmoníacus iste apud Matthǽum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dǽmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium: ut, expúlso primum dǽmone, fídei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixérunt: in Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisǽi calumniabántur et Scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio viii.

TUrbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed inmúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis, quid féceris de iis quæ de cœlo vénerint? Utique respondébis, et Magos in Ægýpto multa signa fecísse de cœlo.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio ix.

IPse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de

Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

AD LAUDES.

Antiph. to. 3. Fac benígne in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem.

Psalmus. Miserére. cum reliquis ut supra. **126.**

Antiph. to. 8. Dóminus mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo.

Antiph. to. 8. Deus misereátur nostri, et benedícat nos.

Antiph. to. 1. l. Vim virtútis suæ oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illæsi.

Antiph. to. 1. f. Sol et luna, laudáte Deum: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas;
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 1. f. Et cum ejecísset Jesus dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 3. Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capitulum. Fratres, Estóte imitatóres. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse.
℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.
℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. Qui non cólligit mecum, dispérgit: et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Ephes. 5. b.

HOc enim scitóte intelligéntes: quod omnis fornicátor, aut immúndus,

aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi et Dei.

℟. br. **Scápulis suis * Obumbrábit tibi.** Scápulis.

℣. **Et sub pennis ejus sperábis.** Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. **Scuto circúmdabit te véritas ejus.**

℟. **Non timébis a timóre noctúrno.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. **Cum immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.**

Capitulum. Ephes. 5. c.

ERatis enim aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℟. br. **Scuto circúmdabit te * Véritas ejus.** Scuto.

℣. **Non timébis a timóre noctúrno.** Véritas. Glória Patri. Scuto.

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**

℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. et Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. **101.**

Capitulum. **Fratres, Estóte imitatóres.** ut supra.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**

℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Oratio. **Quǽsumus, omnípotens.** ut supra.

Post Vesperas dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. **39.**

Hymnus. **Ex more docti mýstico.** ut supra. **154.**

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio. **40.**

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura te ipsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucae, post med.

NOn medíocris invídia próditur, quæ cívicæ charitátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit.

Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cœléstis expéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est: et ab iis, qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis ejus per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur.

℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis.

℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ii.

NOn otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se charitáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cœlum vidéntibus ætérna et divína mystéria: claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrymæ, et non póterat se continére.

℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii.

ET multi leprósi erant in Judǽa tempóribus Eliséi Prophétæ, et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mýstico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere.

℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra, et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

AD LAUDES.

Antiphona to. 6. et Psalmus Miserére. cum reliquis de Psalterio. 48.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 158.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. Amen dico vobis, quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 50.

Oratio.

Cordibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinémus, ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Hodie dicitur Offic. Defunctorum.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Inclinávit.

Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum. Joelis. 2. d.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi benígne Cónditor. 159.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. Jesus autem tránsiens per médium illórum ibat.

Deinde dicuntur Preces, ut supra in Psalterio. 105.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 18. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 16. de Verbis Domini. to. 10. post init.

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: In hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti: quo audíto, revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar.
℣. Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit mihi.

Lectio ii.

Vis nosse, quia in hóminem peccándo, periísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est: Lucrátus est te; nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes

consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio iii.

NEmo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est; quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cœlórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, fátue, reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror; sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum; te quærit Deus magis, quam munus tuum.

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia furtim.

Ad Benedictus. Antiphona, to. 1. f.

Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

EXáudi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

Ubi duo vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

TUa nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ et Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Comment. in c. 15. Matth.

MIra Pharisæórum Scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes, et præcépta non servet. Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est, ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem

hóminum præcépta Dómini negligátis quare discípulos meos arguéndos putátis, quod senióruin jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in puérum, et non audístis me? Idcírco.

Lectio ii.

NAm Deus dixit: Honóra patrem et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: ét dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio iii.

PRæcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ et Pharisǽi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est Pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiebat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Audíte et intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dicuntur Preces. **50.**

Oratio.

PRæsta nobis, quǽsumus, Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7.

Non lotis mánibus manducáre, non coínquinat hóminem.

Deinde dicuntur Preces. **105.**

Oratio.

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. f.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ c. 4. circa fin.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus, Judǽam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes Joseph a longe loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœ́perit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt: veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est.

℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro enim.

Lectio iii.

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœ́perat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dǽmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo?

℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret

eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Exíbant autem dæmónia a multis clamántia, et dicéntia, quia tu es Christus Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

MAgníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.
Omnes, qui habébant infírmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabantur.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

SUbjéctum tibi pópulum, quǽsumus, Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 4.

IN illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prǽdium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 15. in Joannem post initium.

JAm incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei: non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte, fatigámur, quo præsénte, firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph.
℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem: quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio ii.

TIbi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum: et invenímus infírmum Jesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infírmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.
℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio iii.

NUtrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. f.

Aquam quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

JEjúnia nostra, quǽsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3.

Dómine, ut vídeo, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, de adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joan. post init.

JEsus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem Græce, Latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? Idcírco.

Lectio ii.

ADdúcunt autem illi Scribæ et Pharisǽi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu

ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant? aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio iii.

INtelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu sancto Prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur, in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.

Inclinávit se Jesus, et scribébat in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Galat. 4. c.

FRatres, Scriptum est: quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3. Nemo te condemnávit, múlier? nemo, Dómine: nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Oratio.

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Dominica IV.
in Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem:* Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

EX more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam:

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus:
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Servíte Dómino.

Psalmus. Beátus vir. cum reliquis ut in Psalterio. 3.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 3.

MOyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses, qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti.

℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat.

Lectio ii.

CUi ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum, qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad lóca Chananǽi, et Hethǽi, et Amorrhǽi, et Pherezǽi, et Hevǽi, et Jebusǽi. Clamor ergo filiórum Israel venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel, de Ægýpto.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto.

℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii.

DIxítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Ægýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israel: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israel: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Cantémus Dómino: gloriose enim honorificátus est; equum et ascensórem projécit in mare; * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem.

℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Bonórum meórum.

Psalmus. Consérva. cum reliquis ut ut in Psalterio. 8.

Sermo Sancti Basilíi Magni.

Homilia 1. de jejunio, ante med.

Lectio iv.

MOysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse: neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem; jejúnium legis latæ conciliátor fuit: inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit, Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio v.

UNo témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Sampsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti.

℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio vi.

JEjúnium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mýstica nunc, et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Non sunt loquélæ.

Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis ut in Psalterio. 11.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 24. in Joannem.

MIrácula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis póssit, et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt ita, ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum

ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio viii.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam: et præcédet te Angelus meus.

℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio ix.

HOc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhibítum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est, étiam factum Verbi verbum nobis est.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

AD LAUDES.

Antiph. to. 7. r. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Psalmus. Miserére. cum reliquis ut supra. 126.

Antiph. to. 8. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Antiph. to. 2. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus.

Antiph. to. 8. Potens es, Dómine, erípere nos de manu forti: líbera nos, Deus noster.

Antiph. to. 1. l. Reges terræ et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4. c.

FRatres, Scriptum est: quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas;
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.

Cum sublevásset óculos Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 1. Accépit ergo Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. De quinque pánibus et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capitulum. Galat. 4. c.

FRatres, Scriptum est: quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse.
℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.
℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. Satiávit Dóminus quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum. Galat. 4. d.

LÆtáre, stérilis, quæ non paris: erúmpe et clama, quæ non párturis: quia multi fílii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis.
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. f. Illi ergo hómines cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant: quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. Galat. 4. d.

ITaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Antiphona to. 7. f. et Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis. **101.**

Capitulum. **Fratres, scriptum est.** ut supra.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**
℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. f. **Súbiit ergo in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.**

Oratio. **Concéde, quæsumus.** ut supra.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. **39.**

Hymnus. **Ex more docti mýstico.** ut supra. **168.**

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio. **40.**

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 2. c.

In illo témpore: Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam, et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joannem post initium.

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes, qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cháritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. **Vos, qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: et offérte super illud holocáusta, et hóstias pacíficas Deo vestro.**
℣. **Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus.**

Lectio ii.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret? quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea, quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Audi, Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel.
℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo.

Lectio iii.

SI negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei, potatiónis debet fíeri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.
℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántam.
℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

AD LAUDES.

Antiphona to. 6. et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 48.

Capitulum. Isaiae 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 171.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. Auférte ista hinc, dicit Dóminus: et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Inclinávit.
Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum. Joelis 2. d.

INter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

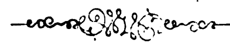
Hymnus. Audi, benígne Cónditor. 173.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 5. Sólvite templum hoc, dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi: et quibus supplicándi præstas affectum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7. b.

IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 29. in Joan. sub init.

ILle, qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset, nemo légere, nisi lítteras didicísset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me quǽritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis?

℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si male.

Lectio ii.

EX eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed éjus qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cœlo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus.

℣. Ego edúxi vos de terra Ægýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna.

Lectio iii.

SI ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus, et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quam tu? et quid tam non tuum, quam tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. f.

Quid me quǽritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis?

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

SAcræ nobis, quǽsumus, Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.
Nemo in eum misit manum: quia nondum vénerat hora ejus.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Miserére, Dómine, pópulo tuo, et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 44. in Joann. circa initium.

Ea, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc, quod factum est, cogitémus, genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ: quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.
℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio ii.

Venit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Expuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est: et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloe. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait: Quod interpretátur, missus. Jam qui sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur, missus; baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus.
℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio iii.

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo: Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus: inúnctus

est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit, in Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sǽculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Rabbi, quid peccávit homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

DEus, qui et justis prǽmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. 1.

Ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. b.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Lucae c. 7. post initium.

ET hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem únici et adolescéntis fílii suis lácrymis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlchri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum, quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti.

℣. Clamor filiórum Israel venit ad me; vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat.

Lectio ii.

QUi quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlchrum ferebátur eleméntis; sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen pósteaquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam: ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur

Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exǽstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto.

℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii.

SEd quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est: sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlchro te líberat Christus: ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus Dómino; glorióse enim honorificátus est; equum et ascensórem projécit in mare: * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem.

℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.
Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Deinde dicuntur Preces. **50.**

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis affectibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
Prophéta magnus surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Deinde dicuntur Preces. **105.**

Oratio.

POpuli tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 49. in Joannem, post initium.

IN superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat,

quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt: ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mare viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio ii.

QUid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana: Non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti.

℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et in.

Lectio iii.

DIcit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f. Lázarus amícus noster dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

DEus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus, ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dnm.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. f. Dómine, si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. b.

IN illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía Sancti-Augustíni Epíscopi.

Tract. 34. in Joann. post initium.

QUod ait Dóminus, Ego sum lux mundi, clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant: qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, miråntur quod dictum est a Dómino Jesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio ii.

SEd cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte: cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur: qui certa de loco in locum motióne commígrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam: et præcédet te Angelus meus.

℣. Israel si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio iii.

ESt ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam, duce ipsa, aliquándo veniámus, et in illa ita vivámus, ut numqum omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies, Dómine: sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3.
Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

Flat, Dómine, quǽsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

SABBATO
ante Dominicam Passionis.

AD VESPERAS.

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Ego sum, qui testimónium perhíbeo de meípso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam secundam post Octavam Pentecostès, non fiunt Commemorationes consuetæ de Cruce, de sancta Maria, et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in ℟. br. non dicitur, **Glória Patri**, in Officio feriali usque ad Feriam quintam in Cœna Domini.

Dominica
de Passione.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad Feriam quintam in Cœna Domini, etiam in feriali Officio.

In Psalmo, **Hódie si vocem** omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium: deinde sequitur, **Sicut in exacerbatióne.**

In fine hujus Psalmi non dicitur **Glória Patri** hoc tempore Passionis, nisi

in Festis: sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Responsoriis brevibus Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fráude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea. et alii ℣℣. ibidem tempore Passionis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Benjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino.
℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem

ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. Exúrge.

Lectio iii.

ET dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis, super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 9. de Quadrag.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant: sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia: ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vi.

SIcut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre: quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva in columitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit; quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfígitur.

℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut enárrem. In próximo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 8. f.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 18. in Evangelia.

PEnsáte, fratres charíssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit, qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio viii.

PEnset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc

exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres charíssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio ix.

Sed hoc, quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt ígitur Judǽi, et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte? respondére nóluit Dóminus: Samaritánus non sum; sed Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

AD LAUDES.

Antiph. to. 8. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Psalmus. Miserére. cum reliquis ut supra. 126.

Antiph. to. 7. In tribulatióne invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

Antiph. to. 4. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Antiph. to. 4. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Antiph. to. 4. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. Dicébat Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 8. f. Ego dæmónium non hábeo, sed honoríſico Patrem meum, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor, et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.
℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis.
Repetitur. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
Kýrie eléison. et reliqua, ut in Psalterio. 21.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Fáciem meam. ut in Psalterio. 23. Et dicitur in Dominica et Feriis usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. f. Ego glóriam meam non quæro: est qui quærat, et júdicet.

Capitulum. Hebr. 9. c.

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.
℟. br. Erue a frámea,* Deus, ánimam meam. Erue.
℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam.
Erue a frámea.
℣. De ore leónis líbera me, Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9. c.

SI enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?
℟. br. De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.
℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera.
De ore leónis.
℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. r. **Tulérunt lápides Judǽi, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit te templo.**

Capitulum. Hebr. 9. d.

ET ídeo novi testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. **Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam.** Ne perdas.
℣. **Et cum viris sánguinum vitam meam.** Deus, ánimam.
Ne perdas.
℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**
℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. et Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. **101.**

Capitulum. **Fratres, Christus assístens.** ut supra.

Hymnus.

**VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.**

**Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.**

**Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.**

**Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.**

**Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.**

**O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.**

**Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.**

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**
℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2. **Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.**

Oratio. **Quǽsumus, omnípotens Deus.** ut supra.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. br. supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Officio, usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. **Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.**

Psalmus. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus.

**PAnge, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.**

**De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.**

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor:
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Antiphonæ et Psalmi hujus Feriæ.
℣. Erue a frámea. ut ibidem tempore Passionis.
Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7. e.

IN illo témpore: Misérunt príncipes et Pharisǽi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 31. in Joan. circa medium.

QUómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam.
℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea.
℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

QUærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim eum agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cœlum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seípsum. Ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt: Quid faciémus?
℟. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum; * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est, qui líberet eum: Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adjutórium meum inténde.
℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes: Persequímini.

Lectio iii.

VIdérunt enim se ingénti crímine impietátis astríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt: et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat,

cujus considerátio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater, ignósce illis, quia nésciunt, quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me.

℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacífice.

AD LAUDES.

Antiphona to. 6. et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 48.

Capitulum. Jerem. 11. d.

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. In die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 50.

Oratio.

SAnctífica, quǽsumus, Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam.

Antiphona to. 1. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zachariæ 8. d.

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.
℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.

℣. **Qui sedes ad déxteram Patris.** Mi**serére nobis.**

Repetitur. **Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.**

℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos.**

℟. **Et líbera nos propter nomen tuum.**

Deinde Preces: **Kýrie eléison.** cum reliquis, ut in Psalterio. **27.**

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. **Fáciem meam non avérti.** ut in Psalterio. **29.**

Ad Tertiam.

Antiph. to. 4. **Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.**

Capitulum. Jerem. 17. c.

Domine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. br. **Erue a frámea, *Deus, ánimam meam. Erue.**

℣. **Et de manu canis únicam meam. Deus, ánimam.**

Erue a frámea.

℣. **De ore leónis líbera me, Dómine.**

℟. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. **34.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. **Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.**

Capitulum. Jerem. 17. c.

Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. br. **De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.**

℣. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me.**

De ore leónis.

℣. **Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.**

℟. **Et cum viris sánguinum vitam meam.**

Deinde Preces, ut in Psalterio. **36.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. **Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?**

Capitulum. Jerem. 18. d.

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. br. **Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas.**

℣. **Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus, ánimam.**

Ne perdas.

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. **38.**

Ad Vesperas.

Antiphonæ et Psalmi Feriæ secundæ ut in Psalterio. **103.**

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem, Dómine, Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. **Vexílla Regis pródeunt. 187.**

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4. **Si quis sitit, véniat ad me, et bibat: et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. **105.**

Oratio.

Da quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defféndi. Per Dóminum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ; Antiphonæ vero per Horas usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilǽam: non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 28. in Joannem.

IN isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit et dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo. Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quǽreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere, sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adjútor et suscéptor meus es tu, Dómine: et in verbum tuum sperávi: * Declináte a me, malígni: et scrutábor mandáta Dei mei.

℣. Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ii.

QUándo ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se, tamquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo iníquos vias tuas, et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ.

℣. Dómine, lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii.

NOn enim Christus in cápite, et non in córpore: sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos: sed me, hoc est, membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me, Dómine.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. Ne.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.

Tempus meum nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quǽsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.

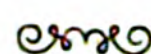
Vos ascéndite ad diem festum hunc:

ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10. d.

IN illo témpore: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 48. in Joannem, circa initium.

ENcǽnia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encǽnia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nóva túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judǽi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio ii.

HIems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit: qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii.

FRigúerant diligéndi charitáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt: quanto minus Judǽi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum; et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.

Oves meæ vocem meam áudiunt: et ego Dóminus agnósco eas.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. f.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisǽis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisǽi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Evangelia.

COgitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea.

℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

HAnc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat; illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. Exúrge.

Lectio iii.

SEd ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem: quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.
Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

ESto, quǽsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11. f.

IN illo témpore: Collegérunt Pontífices et Pharisǽi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joan. sub fin.

POntífices et Pharisǽi sibi consulébant, nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℞. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio ii.

NAm et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo: et illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei, templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℞. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio iii.

UNus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacérdos.

℞. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut enárrem. In próximo.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f. Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12. b.

IN illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. in Joan. in fine.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini, tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine; quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt, et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio ii. Tract. 51.

IN crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami Palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophǽo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebrǽam linguam novérunt, magis affectum índicans, quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiónes vocant: velut cum doléntes dícimus, heu; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii.

HAs ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi

sæculórum Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amantésquė perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntur incéssit in me.

℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.

Clarífica me, Pater, apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Deinde dicuntur Preces. 50.

Oratio.

PRofíciat, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Dominica in Palmis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis,* Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Pange, lingua, glorióśi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea. et alii ℣. ibidem tempore Passionis.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 2. c.

OBstupéscite, cœli, super hoc, et portæ ejus, desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus. Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

℟. In die, qua invocávi te, Dómine, dixísti, Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio ii.

ET nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sǽculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso, tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me.

℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii.

QUid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid oblivíscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde, Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℣. Recordáre quod stéterin in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. Atténde.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Lectio iv. Ser. 11. de Pass. Dom.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi diffícile est de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere, non est tamen líberum Sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offícium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ.

℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio v.

DIcénte enim Prophéta: Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum, quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre quam injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam tríbulor.

Lectio vi.

FEféllit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod

cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus fxuréntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis affectio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego.

℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non. Noli esse mihi.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti, tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in Lucam.

PUlchre relíctis Judǽis, habitatúrus in affectibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola, ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dómine, probas renes et corda: * Tibi reveláví causam meam.

℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi reveláví.

Lectio viii.

ET fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fecundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio ix.

NUnc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthǽum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúl-

sus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina, matrem quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces; sine causa flagéllis cecidérunt me:* Sed tu, Dómine, defénsor víndica me.

℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu, Dómine. Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Antiph. to. 2. Dóminus Deus auxiliátor meus: et ídeo non sum confúsus.

Psalmus. Miserére. cum reliquis ut supra. **126.**

Antiph. to. 1. 1. Circúmdántes circumdedérunt me: et in nómine Dómini vindicábor in eis.

Antiph. to. 8. Júdica causam meam: defénde, quia potens es, Dómine.

Antiph. to. 7. f. Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Antiph. to. 1. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Parácleto:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

Antiph. to. 1. **Púeri Hebræórum tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.**

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum, Amen.

℞. **Deo grátias.**

℞. br. **Christe, Fili Dei vivi,* Miserére nobis.** C**hriste.**

℣. **Qui sedes ad déxteram Patris.** M**iserére nobis.**

Repetitur. **Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.**

℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos.**

℞. **Et líbera nos propter nomen tuum.**

K**ýrie eléison.** et reliqua, ut in Psalterio. **21.**

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. F**áciem meam.** ut in Psalterio. **23.** Et dicitur in Dominica et Feriis usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. P**úeri Hebræórum vestímenta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.**

Capitulum. F**ratres, Hoc enim.** ut supra.

℞. br. **Erue a frámea,* Deus, ánimam meam.** E**rue.**

℣. **Et de manu canis únicam meam.** D**eus, ánimam.**

E**rue a frámea.**

℣. **De ore leónis líbera me, Dómine.**

℞. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. T**ibi reveláví causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.**

Capitulum. Philip. 2.

HUmiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℞. br. **De ore leonis* Líbera me, Dómine.** D**e ore.**

℣. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.** L**íbera me.**

D**e ore leónis.**

℣. **Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.**

℞. **Et cum viris sánguinum vitam meam.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. I**nvocábo nomen tuum, Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.**

Capitulum. Philip. 2. b.

IN nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum; et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℞. br. **Ne perdas cum ímpiis,* Deus, ánimam meam.** N**e perdas.**

℣. **Et cum viris sánguinum vitam meam.** D**eus, ánimam.**

N**e perdas.**

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**

℞. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. et Psalmus. D**ixit Dóminus** cum reliq. de Dominica. **101.**

Capitulum. F**ratres, Hoc enim.** ut supra.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum,
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Scriptum est enim: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilǽam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam: trium vero Lectionum a Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Feriam iii. Paschæ, nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Antiphonæ et Psalmi hujus Feriæ. **40.**

℣. **Erue a frámea.** ut ibidem tempore Passionis.

Pater noster.

Absolutio. **Exáudi, Dómine.**

Benedictio. **Evangélica léctio.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. in Joannem post initium.

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris: ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. **Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala: * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitatiónibus suis.**

℣. **Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.**

Benedictio. **Divínum auxílium.**

Lectio ii.

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latíne dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllus terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. **Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine Deus meus.**

℣. **Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva.**

Benedictio. **Ad societátem.**

Lectio iii.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dó-

mini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.
℟. **Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia: quæsiérunt me interfícere, et non pepercérunt in fáciem meam spúere; et lánceis suis vulneravérunt me, et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram.**
℣. **Effudérunt furórem suum in me: fremuérunt contra me déntibus suis. Ego autem. Insurrexérunt.**

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 4. **Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.**
Psalmi de Laudibus Feriæ secundæ. **48.**
Antiph. to. 2. **Frámea suscitáre advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.**
Antiph. to. 4. **Appendérunt mercédem meam trigínta argénteis, quibus appretiátus sum ab eis.**
Antiph. to. 8. **Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, périi: invocábo nomen tuum, Dómine Deus.**
Antiph. to. 8. **Lábia insurgéntium, et cogitatiónes eórum vide, Dómine.**

Capitulum. Jerem. 11. d.

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. **Lustra sex.** ut supra. **200.**
℣. **Eripe me de inimícis meis, Deus meus.**
℟. **Et ab insurgéntibus in me líbera me.**
Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. **Clarífica me, Pater, apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. **50.**

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus, intercedénte Unigéniti Fílii tui passióne, respirémus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Ad Primam.

Antiph. to. 4. **Fáciem meam.**

Capitulum. Zachariæ 8. d.

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.
℟. **Deo grátias.**
℟. br. **Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.**
℣. **Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis.**
Repetitur. **Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.**
℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos.**
℟. **Et líbera nos propter nomen tuum.**
Deinde Preces: **Kýrie eléison.** cum reliquis in Psalterio. **27.**

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. **Frámea suscitáre.**

Capitulum. Jerem. 17. c.

DOmine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. br. **Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue.**
℣. **Et de manu canis únicam meam. Deus, ánimam. Erue a frámea.**
℣. **De ore leónis líbera me, Dómine.**
℟. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.**
Kýrie eléison. **34.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. **Appendérunt mercédem.**

Capitulum. Jerem. 17. c.

COnfundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. br. **De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore.**

℣. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera.**

De ore leónis.

℣. **Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimeam meam.**

℟. **Et cum viris sánguinum vitam meam.**

Kýrie eléison. **36.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. **Lábia insurgéntium.**

Capitulum. Jerem. 18. d.

REcordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. br. **Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas.**

℣. **Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus, ánimam.**

Ne perdas.

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Kýrie eléison. **39.**

Ad Vesperas.

Antiphonæ et Psalmi Feriæ secundæ, ut in Psalterio. **103.**

Capitulum. Jerem. 11. d.

TU autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. **Vexílla Regis pródeunt.** ut supra. **202.**

℣. **Eripe me, Dómine, ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

Non habéres in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Deinde dicuntur Preces. **105.**

Oratio.

ADjuva nos, Deus salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Pater noster.

Absolutio. **Ipsíus píetas.**

Benedictio. **Deus Pater omnípotens.**

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 11. c.

QUid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israel, et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam, et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam.

℣. Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio ii. Cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt, et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israel, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio iii.

REliqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silva: dedi contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges justum.

℣. Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur. Synagóga.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. r. Vide, Dómine, et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Psalmi de Feria tertia ad Laudes, ut in Psalterio. 58.

Antiph. to. 7. Discérne causam meam, Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

Antiph. to. 7. r. Dum tribulárer, clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

Antiph. to. 3. Dómine, vim pátior, respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis.

Antiph. to. 4. Dixérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f. Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 50.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4. Potestátem hábeo ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 105.

Oratio.

TUa nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Ille nos benedícat.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 17. b.

EXpectátio Israel, Dómine: omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me, Dómine Deus meus.

℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. Ego.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii. Cap. 18. b.

QUis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sǽculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis, qui præteríerit per eam, obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a Prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris, promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nos-

tris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

Benedictio. **Ad societátem.**

Lectio iii.

ATténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. **Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me.**

℣. **Quóniam tribulátio próxima est, et non est, qui ádjuvet. Sed tu, Dómine. Circumdedérunt.**

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. **Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus meus: et exultábit lingua mea justítiam tuam.**

Psalmi de Feria quarta in Laudibus. **66.**

Antiph. to. 8. f. **Contumélias et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.**

Antiph. to. 2. **Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.**

Antiph. to. 7. r. **Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.**

Antiph. to. 1. l. **Alliga, Dómine, in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. **Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre mecum?**

Deinde dicuntur Preces. **50.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2. **Ancílla dixit Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua manféstum te facit.**

Deinde dicuntur Preces. **105.**

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto, **Pater noster, Ave María,** et ad Matutinum, et in principio Primæ, **Credo,** omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium, ad Matutinum et Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi: et Antiphonæ duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur **Glória Patri,** per omnes Horas, nec in Responsoriis: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum extinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

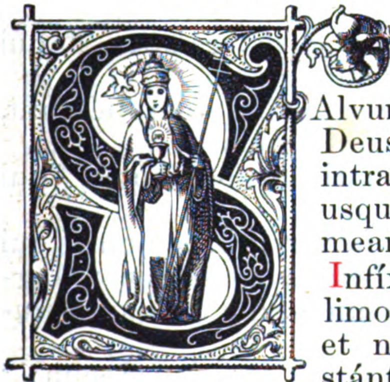

FERIA QUINTA
IN CŒNA DOMINI.

AD MATUTINUM.
IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. f. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.
Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.
Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude.
Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.
Vídeant páuperes, et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.
Laudent illum cœli, et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Antiph. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Antiph. to. 8. f. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Antiph. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Antiph. to. 8. f. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum; * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui.
Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis; et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis; * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes: Deus derelíquit eum: persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.
Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.
Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo; * et adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam, et sénium: * Deus, ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.
Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.
Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi, et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Antiph. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.
℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto, Pater noster, nec pronuntiatur, Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur, Tu autem, sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Aleph.

QUómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non

est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

℣. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii. Vau.

ET egréssus est a fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua: et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego fadam immolári pro vobis.

℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iii. Jod.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus

ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce vídimus.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. f. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis.
Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.
Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiph. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Antiph. to. 8. f. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.
Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe íniquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.
Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem? súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad nihilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Antiph. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Antiph. to. 1. Exúrge, Dómine, et júdica causam meam.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto?
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo, cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus; * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram, et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper, et inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Antiph. Exúrge, Dómine, et júdica causam meam.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.
℟. Et de manu contra legem agéntis, et iníqui.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Psal. 54. ad 1. vers.

EXáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus, in quo malo sit: et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur: aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo: quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum; hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit.
℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio v.

UTinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judǽis trádidit.
℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi.

QUóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iníquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem, perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi. Unus.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiph. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Antiph. to. 8. f. Terra trémuit et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75.

NOtus in Judǽa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili, et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiph. Terra trémuit et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Antiph. to. 7. r. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

At dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Antiph. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exúrge, Dómine.

℟. Et júdica causam meam.

Pater noster. secreto.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 11. d.

HOc autem præcípio, non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens; ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio viii.

EGo enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judǽis?

℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio ix.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

℣. Collegérunt Pontífices et Pharisǽi concílium. Ut Jesum. Senióres.

AD LAUDES.

Antiph. to. 8. Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiph. Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Antiph. to. 2. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus 89.

Domine, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatiónem.
Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: * a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus.
Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.
Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit:
Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur, * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo, * et corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.
Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.
Antiph. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.
Antiph. to. 8. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Lætántur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Antiph. to. 4. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Canticum Moysi.

Exodi 15.

CAntémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis, et exércitum ejus projécit in mare:
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Antiph. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Antiph. to. 2. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Antiph. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi.
℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.

Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiph. **Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.**

Interim dum dicitur Canticum **Benedíctus**, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela: similiter extinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. Cum repetitur Antiph. **Tráditor**, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post **Benedíctus**, dicitur:

℣. **Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.**

Secunda nocte additur, **Mortem autem crucis.**

Tertia nocte additur, **Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.**

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. **Christus factus est**, omnes genuflectunt; et eo finito, dicitur **Pater noster**, totum sub silentio. Postea Psalmus **Miserére mei, Deus, 218.** aliquantulum altius, quo finito, sine **Orémus**, dicitur simili voce **Oratio.**

Respice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Sed **Qui tecum**, dicit. sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Primam.

Dictis secreto, **Pater noster, Ave, María**, et **Credo**, absolute inchoatur a Psalmis consuetis, qui sunt, ut in Festis.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

REtríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti superbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Psalmis finitis, dicitur flexis genibus
℣. Christus factus est pro nobis obédiens, etc. *ut supra.* 222. *et dicitur secreto,* Pater noster. *Postea aliquantulum altius*

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Dicto Psalmo, sine **Orémus**, dicitur simili voce

Oratio.

REspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Sed Qui tecum, dicitur sub silentio.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

Ad Tertiam.

Dictis secreto, **Pater noster. Ave María.** absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Psalmus.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo, Dómine: * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi, lex oris tui, * super míllia auri et argénti.
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia ǽquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vívam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

Deinde dicitur flexis genibus:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens, etc. ut supra. 222.

Pater noster. secreto.

Postea Psalmus. Miserére. ut supra. 223. et Oratio. Réspice, quǽsumus, Dómine.

Ad Sextam.

Dictis secreto, Pater noster. Ave María. absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Psalmus.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium

tuum, * dicéntes: Quando consolá-beris me?
Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem, et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte períssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus suum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum: * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INiquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Deinde dicitur flexis genibus:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens, etc. ut supra. 222.

Pater noster. secreto.

Postea Psalmus. Miserére. ut supra. 223. et Oratio. Réspice, quæsumus, Dómine.

Ad Nonam.

Dictis secretó, Pater noster. Ave María. absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Psalmus.

MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei ómnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.
Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi et vivam.
CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi, qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum: * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Deinde dicitur flexis genibus:
℣. Christus factus est pro nobis obédiens, etc. ut supra. 222.
Pater noster. secreto.
Postea Psalmus. Miserére. ut supra. 223. et Oratio. Réspice, quæsumus, Dómine.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto **Pater noster. Ave, María.** inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.
Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.
Antiph. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a língua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Antiph. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc, et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiph. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Antiph. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat, Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Deinde dicitur flexis genibus:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Pater noster. secreto

Postea aliquantulum altius.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Oratio.

Respíce, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur, Jube, domne, *nec Lectio brevis, nec* Adjutórium, *neque Oratio Dominica: sed facta Confessione et Absolutione incipitur.*

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas comméndo spíritum meam: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Dictis Psalmis dicitur

Canticum Simeonis.

Lucae 2. d.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

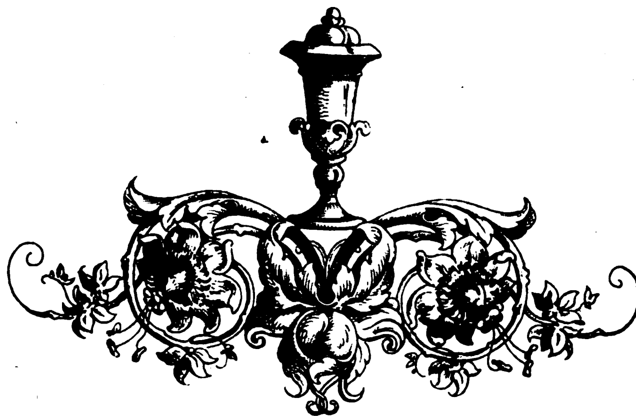
Deinde dicitur flexis genibus:

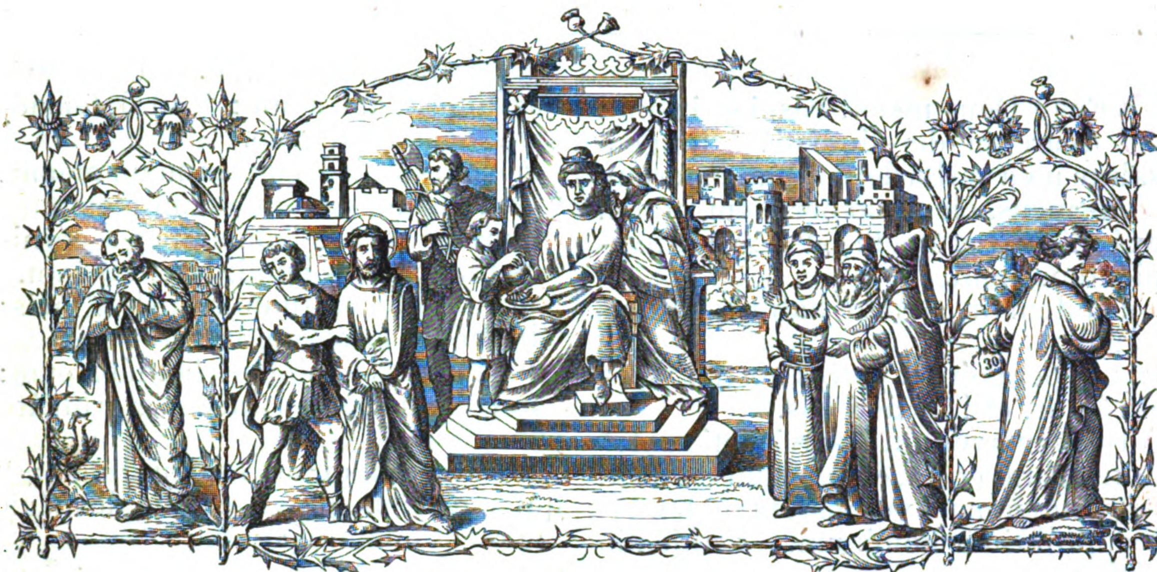
℣. **Christus factus est pro nobis obédiens, etc.** ut supra. **222.**

Pater noster. secreto.

Postéa Psalmus. **Miserére.** supra. **230.** et Oratio. **Réspice, quæsumus, Dómine.**

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA SEXTA
IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.
IN I. NOCTURNO.

Antiphona to. 8. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Antiph. to. 8. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.
Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Antiph. to. 8. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum appróPiant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiph. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.
℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 2. c.

Heth.

COgitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemuále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me.
℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio ii. Lamed.

MAtribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent

quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hǽccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi scissum est: * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio iii. Cap. 3.

Aleph.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam; contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Barábbam dimítteres?

℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Vínea mea.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiph. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Antiph. to. 4. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.
Antiph. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.
Antiph. to. 4. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.
Antiph. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.
℣. Insurrexérunt in me testes iníqui.
℟. Et mentíta est iníquitas sibi.
Pater noster. secreto.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Psalm. 63. ad vers. 2.

PRotexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam in ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei; fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.
℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.
℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

NOstis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.
℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judǽi: et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna:

Deus meus, ut quid me dereliquísti?* Et, inclináto cápite emísit spíritum.
℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et, inclináto.

Lectio vi.

EXacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judǽi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit, et vos, o Judǽi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?
℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.
℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia non est. Animam meam.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. r. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam:* irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi disperguéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Antiph. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Antiph. to. 8. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87.

Domine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiph. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Antiph. to. 8. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?
Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum: * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.
Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiph. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa.
℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4. c. et 5.

Festinémus íngredi in illam réquiem; ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me.
℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut.

Lectio viii.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem.
℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ et Pharisæi convénerant. Petrus.

Lectio ix.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit, ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.
℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me, qui consolabátur me. Vidéte, omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.
℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est dolor. Caligavérunt.

AD LAUDES.

Antiph. to. 7. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiph. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Antiph. to. 4. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalmus 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiph. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Antiph. to. 1. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus; hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiph. **Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.**

℣. **Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.**

Pater noster. secreto.

Psalmus. **Miserére mei, Deus. 242.**

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, ut supra Feria V. in Cœna Domini. **222.**

Ad Vesperas.

Antiphonæ et Psalmi præteriti diei dicuntur sine cantu. **228.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.**

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucæ 1. c.

**Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.**

Antiph. **Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.**

℣. **Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.**

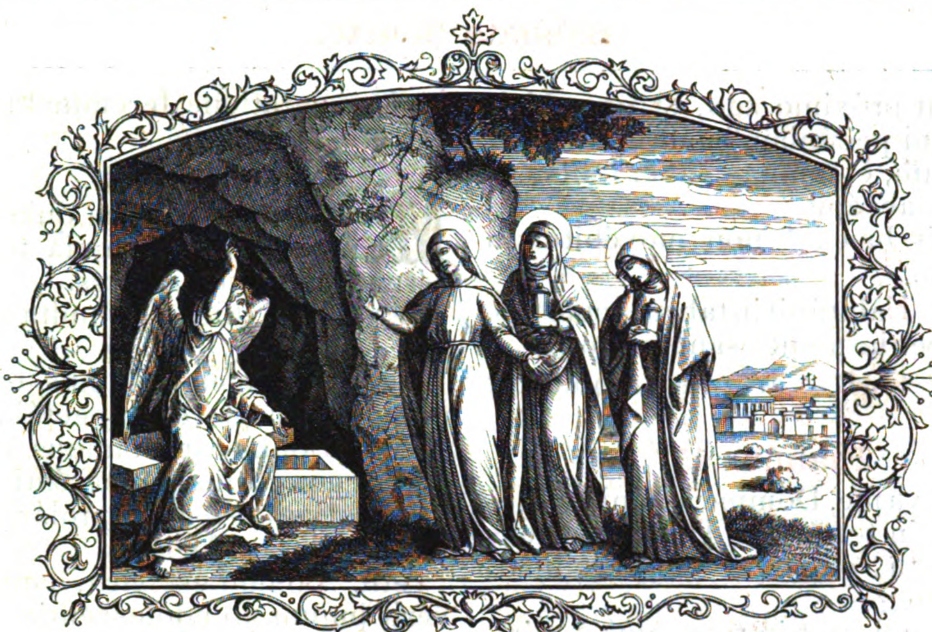
Pater noster. secreto.

Psalmus. **Miserére mei, Deus. 242.**

Postea Oratio. **Réspice, quǽsumus.** ut supra.

Ad Completorium, ut supra in Cœna Domini. **231.** In fine ℣. **Christus factus est.** et alia ut supra ad Vesperas.

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Antiph. to. 4. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus; hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Antiph. to. 1. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc.

Cap. 3.

Domine, audívi auditiónem tuam: * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiph. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Antiph. to. 8. Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Antiph. Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Collocávit me in obscúris.
℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.

Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi;
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiph. to. 7. Caro mea requiéscet in spe.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiph. Caro mea requiéscet in spe.
℣. In pace in idípsum.
℟. Dórmiam, et requiéscam.
Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 3. c.

Heth.

Misericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.
Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.
Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea expectábo eum.
Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.
Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.
Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.
Jod. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.
Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.
Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.
℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio ii. Cap. 4.

Aleph.

Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?
Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?
Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.
Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israel.

℣. Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia in te.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii. Cap. 5.

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos, domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum, et Assýriis ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit, qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus, exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo, plebs mea: ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit. Plange.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 5. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Antiph. to. 4. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Antiph. to. 8. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei.
℞. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Psal. 63. vers. 7.

ACcédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo,

aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

℣. Destrúxit quidem cláustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam et ille.

Lectio v.

QUo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam, mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur sedúctores. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite: custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℟. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Si est.

Lectio vi.

POsuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra, Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.

℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum: de angústia, et de judício sublátus est. Et erit. Ecce.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Antiph. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Antiph. to. 7. r. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75.

NOtus in Judǽa Deus; * in Israel magnum nomen ejus:
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.
Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili, et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiph. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Antiph. to. 4. m. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus.
℟. Et in Sion habitátio ejus.
Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Lectio vii. Cap. 9. c.

CHristus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
℣. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus Dóminum.

Lectio viii.

ET ídeo novi testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus.

Lectio ix.

LEcto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.
℣. Accedéntes Príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto Dómino.

AD LAUDES.

Antiph. to. 4. O mors, ero mors tua; morsus tuus ero, inférne.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiph. O mors, ero mors tua; morsus tuus ero, inférne.

Antiph. to. 4. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo: et dolóso érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare trístis incédo, dum affígit me inimícus?
Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare trístis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Antiph. to. 7. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Antiph. to. 1. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ.

Isaiae 38. b.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum: * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiph. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiph. to. 8. f. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Antiph. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.
℣. Caro mea requiéscet in spe.
℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.
Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

Canticum Zachariæ.

Lucae 1. g.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiph. Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.
℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.
Pater noster. secreto.
Psalmus. Miserére. ut supra. 253.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium,

et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis ut supra. 222. dicitur Missa ut in Ordinario: et facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur.

Antiph. to. 6. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.
Glória Patri.

Antiph. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Deinde. Dóminus vobiscum.

Postea Diaconus dicit: Ite missa est, allelúja, allelúja.
℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave, María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiph. Allelúja. cum reliquis ut supra: et loco, Ite missa est, allelúja, allelúja, dicitur ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.
℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur. Pater noster. et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jùbe, domne, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

FRatres, Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
Pater noster. secreto.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et amplius non dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, sed ejus loco deinceps dicitur, Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti. **231.**

Capitulum, ℣. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis.

Antiph. to. 8. Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis.

Lucae 2. c.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Antiph. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Antiphona.

REgína cœli, lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja:
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto. Pater noster, Ave, Maria, et Credo.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

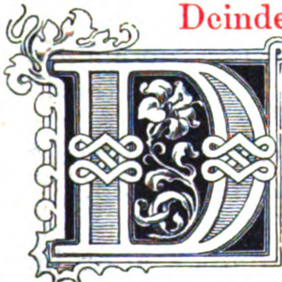

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, Maria. Credo in Deum. secreto.

Deinde clara voce dicitur ℣.

Omine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándū me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Repetitur. Surréxit Dóminus vere, Allelúja.

Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Surréxit Dóminus vere, Allelúja.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit. Allelúja.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Surréxit Dóminus vere, Allelúja.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Allelúja.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Surréxit Dóminus vere, Allelúja.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Allelúja.

Surréxit Dóminus vere, Allelúja.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

AD NOCTURNUM.

Antiphona, to. 2. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Antiph. to. 2. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Ego dormívi, et somnum cepi: et exurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Ego dormívi, et somnum cepi: et exurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 21. in Evangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quǽrimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifíxum quǽritis: jam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja.
℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. et repetitur ℟. Angelus Dómini. usque ad ℣.

Deinde dicitur ℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

NOtándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens; quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem

transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxtitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, órto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

IN sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus. Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est; in nive autem blandiméntum candóris.

Post tertiam Lectionem dicitur

Hymnus

Sanctorum Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant:
Sanctus,
Sanctus,
Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo, quǽsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine: et bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Antiph. to. 8. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.
Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.
Antiph. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.
Antiph. to. 7. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.
Antiph. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.
Antiph. to. 3. f. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírgis.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri.

Antiph. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 7. r. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Canticum trium puerorum. Danielis 3. c.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.
Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.
Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.
Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.
Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur **Glória Patri**, neque **Amen.**

Antiph. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Antiph. to. 8. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri.

Antiph. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur, sed eorum loco Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et lætémur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Canticum Zachariæ. Lucae 1. g.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri.
Antiph. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.
℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.
Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in albis exclusive.

Ad Primam.

Post Deus, in adjutórium, et Glória Patri, dicuntur Psalmi consueti, ut in Festis, scilicet, Deus, in nómine tuo. Beáti immaculáti, et Retríbue, ut supra. 222. quibus finitis dicitur

Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et lætémur in ea.
Postea ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit:
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.
℟. Mors Sanctórum ejus.
Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Et dicitur ter; ultimo additur: Glória Patri. Sicut erat. Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto. usque ad
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. Col. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt, quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt, sápite, non quæ super terram. Tu autem Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Benedícite.
℟. Deus.
Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam; et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, post Deus, in adjutórium, et Glória Patri, dicuntur Psalmi consueti, ut sup. 224. quibus finitis dicitur

Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et lætémur in ea.

Postea Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 8. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 7. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Confléssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Antiph. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.

Antiph. to. 3. f. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiph. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 7. r. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Antiph. to. 8. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes: * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob,
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * ne quando dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Antiph. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et lætémur in ea.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3.

Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Antiph. Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Dicto ℣. Jube, domne. Fratres, Sóbrii estóte.

℣. Adjutórium nostrum.

Pater noster, et facta Confessione et Absolutione, post ℣. Convérte nos, Deus.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúja. dicuntur Psalmi consueti: 231. quibus finitis, dicitur Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Deinde

Canticum Simeonis.

Lucae 2. d.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.
Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Postea Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et lætémur in ea.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

Et reliqua ut supra. 258.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ, et Psalmi ad Nocturnum et Laudes dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Octavam.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24. b.

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 23. in Evangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne, et altera María, ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesum, quem quǽritis, non est hic; surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam; ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

VErba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.
Glória Patri. Allelúja.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

SEd quia esse extránei a charitáte non póterant hî, cum quibus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes, cibósque ófferunt; et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt: quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.
Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Jesus junxit se discípulis suis in via, et ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent: et increpávit eos, dicens: O stulti, et tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschálimundo remédia contulísti: pópulum tuum, quǽsumus, cœlésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. to. 8.
Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? allelúja.

FERIA TERTIA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24. e.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: Ego sum, nolíte timére: Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 10. Com. in Lucae, c. 24. ante finem.

MIrum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est.
℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

IN córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in córde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est conveníre.

Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

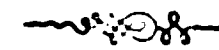
Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dicitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 24. in Evangelia.

LEctio sancti Evangélii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversió-

nem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

NAm piscatórem Petrum, Matthǽum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthǽus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quǽrere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites:* Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

QUæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sǽculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7.
Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Dixit Jesus discípulis suis: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20. c.

IN illo témpore: María stabat ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit

in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangelia.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, crediderúnt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos: ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet vos.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

QUa in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat; flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quǽreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est; et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja.

℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum. Glória Patri. Et dum.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

MAría ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit, perseverávit ut quǽreret, unde et cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod inveníssent.

Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r.
María stabat ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7.
Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: et ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 28. d.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comm. in Matth. in fin.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilǽæ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus lúncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est, ut qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúja.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

EUntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes Gentes, deinde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.
℣. Mórtuus est propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

DOcéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deinde fídei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Qui usque ad consummatiónem sǽculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7.
Undecim discípuli in Galilǽa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœ́dere contulísti: da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effédctu. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 22. in Evangelia.

LEctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.
℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.
℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

CUrrébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?
℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

NEc mirum esse videátur, quod per junSiórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sǽculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.
Te Deum laudámus. 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.
Currébant duo simul, et ille álius discípulis præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Officium fit Duplex.
Antiph. to. 6. **Allelúja, allelúja, allelúja.**
Psalmus. **Benedíctus Dóminus Deus meus.** cum reliquis de Psalterio. **113.**

Capitulum. 1. Joan. 5.

CHaríssimi, Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio B. Mariæ, et in Hymno sanctæ Crucis ad Vesperas.

℣. **Mane nobíscum, Dómine, allelúja.**
℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.
Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

℣. **Benedicámus Dómino,** deinceps dicitur sine **Allelúja.**

COMPLETORIUM

dicitur ut in Psalterio, **117.** omissis Precibus, et loco Antiphonæ, **Miserére,** dicitur Antiphona **Allelúja, allelúja, allelúja.** Et in fine Antiphonæ, **Salva nos,** additur **Allelúja.**

Sic dicitur usque ad Dominicam Trinitatis exclusive: et quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces, ut in Psalterio. **119.**

☞Ad ℟. brevia et ℣. per omnes Horas, jungitur **Allelúja,** usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in ℣. ad Preces Primæ et Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque **Allelúja** jungitur ℟. br. duplicatur: sed in Versiculis dicitur semel.

Dominica in Albis.

In Octava Paschæ.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

REx sempitérne cœ́litum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius.

Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus,
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 5. Allelúja, Lapis revolútus est, allelúja, ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 3. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colosséneses.

Lectio i. Cap. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifíxum quǽritis, jam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja.
℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte.

Lectio ii.

NUnc autem depónite et vos ómnia; iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, secúndum imáginem ejus, qui

creávit illum. Ubi non est Gentílis, et Judǽus; circumcísio, et præpútium; Bárbarus, et Scytha; servus, et liber: sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite, vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobísmetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quǽritis? an Jesum quǽritis? jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja.

℣. Jesum quǽritis Nazarénum crucifíxum? surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio iii.

SUper ómnia autem hæc charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 5. Allelúja, Quem quæris múlier? allelúja, vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

Psalmus. Consérva me, Dómine. cum reliquis ut in Psalterio. 8.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.

℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 1. in Oct. Paschae, qui est 157. de Tempore.

Lectio iv.

PAschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesum, quem quǽritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio v.

AD omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie termináta Sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino, Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis.

Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.

Lectio vi.

HAbémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes, tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sǽculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Allelúja, Noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

Psalmus. Cœli enárrant. cum reliquis. 11.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. c.

IN illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 26. in Evangelia.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus distíllans.

Lectio viii.

SEd quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium du-

bitábat: osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit: dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur: et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium: et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit: ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax. Glória Patri. Pax.

Lectio ix.

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, ea vos charitáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me charitáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 13. vel 262.

AD LAUDES.

Antiph. to. 8. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmi. Dóminus regnávit. Jubiláte. Deus, Deus meus. 14.

Antiph. to. 6. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Canticum. Benedícite. 15.

Antiph. to. 6. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 15.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Charíssimi, Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

Auróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra lætèntur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Hymnus. Jam lucis. 18.

Antiph. to. 8. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmi. Deus, in nómine tuo. 18. Beáti immaculáti. Retríbue. 19. et Quicúmque. 20.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.
℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.
℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur Responsorium breve usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica ut in Psalterio. 21.

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis. Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 23.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CHaríssimi, Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Joan. 5.

QUis est autem, qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. I. Joan. 5. b.

SI testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.
℣. Viso Dómino, Allelúja, allelúja. Glória Pàtri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. **101.** qui sub una tantum Antiphona dicuntur.

Capitulum. Charíssimi, Omne, quod natum est. ut supra.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.
Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis*
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. f.
Post dies octo, jánuis clausis, ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio. Præsta, quǽsumus. ut supra.

Hymni, Versiculi, et Responsoria brevia hujus Dominicæ dicuntur usque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.
Psalmus. Veníte, exultémus. **2.**
Hymnus. Rex sempitérne. **278.** vel ut supra in Psalterio. **40.**
Antiph. to. 1. f. Allelúja.
Psalmus. Dóminus illuminátio. cum reliquis de secunda Feria, ut in Psalterio. **40.**
Psalmi Feriales Nocturnorum et Vesperarum dicuntur sub una Antiph. Allelúja, usque ad Ascensionem.
℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et prǽbuit seípsum vivum

post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemadmódum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus distíllans.

Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

IN diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius, et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea, et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum

ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium Responsorium in feriali Officio, sed Hymnus, Te **Deum laudámus. 13.** vel **262.**

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. **Allelúja.** Psalmus. **Dóminus regnávit.** cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica. **14.**

Capitulum. Rom. 6. b.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. **Auróra cœlum púrpurat. 281.**

℣. **In resurrectióne tua, Christe, allelúja.**

℟. **Cœli et terra læténtur, allelúja.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. **Surgens Jesus mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdaléne, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Postea fit commemoratio de Cruce: quæ commemoratio quotidie fit in Laudibus et Vesperis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ Commemorationes de sancta Maria, de Apostolis et de Pace, non dicuntur tempore Paschali.

Ad Laudes.

Antiphona de Cruce.

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. **Dícite in natiónibus, allelúja.**

℟. **Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.**

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In Vesperis.

Antiph. **Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.**

℣. **Dícite in natiónibus, allelúja.**

℟. **Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.**

Oratio. **Deus, qui pro nobis,** ut supra.

In feriali Officio, Prima dicitur sicut in festis Simplicibus, toto tempore Paschali. **30.**

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor **Allelúja.**

Capitulum. **Regi sæculórum. 31.**

Preces de Dominica, ut in Psalterio. **21.**

Ad Tertiam.

Capitulum. **Christus resúrgens ex mórtuis.** ut supra.

℟. br. **Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.**

℣. **Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

℣. **Surréxit Dóminus vere, allelúja.**

℟. **Et appáruit Simóni, allelúja.**

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 15. c.

CHristus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam qui-

dem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Pet. 3. d.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.

℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.

℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Allelúja. Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 103. sub una Antiph. Allelúja.

Capitulum. Rom. 6. b.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 283. vel in Psalterio. 105.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.

℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6. Pax vobis, ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Invitatorium, Capitula, et Responsoria brevia suprascripta, dicuntur in feriali Officio usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 2.

ET cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judǽi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilǽi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio ii.

STans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judǽi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea.

Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ: et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manIféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet. Lectio iii.

Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis: hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe: quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Te Deum laudámus. 13. vel 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.
Præcédam vos in Galilǽam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.

℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio ii.

Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vi-

dit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi, in eo quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.

℣. Mórtuus est propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iii.

VIdens autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

Te Deum laudámus. 13. vel 262.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 5.

Ego sum vitis vera, allelúja: et vos pálmites veri, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Ananías cum Saphíra uxóre sua véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua: et ádferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum mentíri te Spirítui sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúmdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit, et expirávit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum, et efferéntes sepeliérunt.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio ii.

FActum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et expirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam, et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum.

Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, et in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac muliérum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Ardens est cor meum, desídero vidére Dóminum meum: quæro, et non invénio ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Misi dígitum meum in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 8. b

VIr autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit: et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

CUm autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venízssent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

PEtrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.

Venérunt ad monuméntum María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria in Sabbato, ut infra.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 10.

VIr autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper: is vidit in visu maniféste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos doméstieos suos, et mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ii.

POstera autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra, ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit, Dómine, quia numquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset, ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iii.

APériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum accéptor Deus: sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus). Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto et virtúte, qui pertránsiit bene-

faciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Benedíctus. cum reliquis. 113.

Capitulum. 1. Pet. 2. d.

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula
Recépta vitæ præmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Dominica II.
post Pascha.
AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

IN I. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. b.

CUm a Papho navigássent Paulus et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphýliæ, Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ: et ingréssi synagógam die sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem Legis et Prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri Israelítæ, et qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israel elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent íncolæ in terra Ægýpti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens Gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos et quinquagínta annos: et post hæc dedit júdices, usque ad Sámuel Prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET exínde postulavérunt regem, et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et, amóto illo, suscitávit illis David regem: cui testimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israel. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iii.

VIri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja, allelúja, allelúja.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Sermo 1. de Ascensione Domini post initium.

Lectio iv.

HI dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini, ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Dóminici cura mandátur.
℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio v.

IN iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt: et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, effiiciúntur ardéntia. In fractióne quoque panis convescéntium aperiúntur obtútus: multo felícius eórum óculis pateféctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.
℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúja.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio vi.

INter hæc autem, áliaque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa; et ut diligéntius pertracténtur invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlchro.
℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.
℣. Mórtuus est propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 14. in Evangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, ex lectióne Evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: *Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio viii.

OSténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix.

ET sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio. 14.

Capitulum. 1. Pet. 2. d.

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra lætèntur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Charíssimi, Christus passus est. ut supra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Pet. 2. d.

Tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Pet. 2. d.

Erátis enim sicut oves errántes; sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.
℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 4. m. Allelúja. Psalmus: Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101.

Capitulum. Charíssimi, Christus passus est. ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni. 291.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3.

Ego sum pastor bonus, qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

Oratio. Deus, qui in Fílii tui. ut supra. Deinde

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 15. b.

SUrrexérunt autem quidam de hǽresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam et Paulum, narrántes quanta Deus fecísset signa et prodígia in Géntibus per eos.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædifiábo, et érigam illud: ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sǽculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum: sed scríbere ad eos, ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus, qui eum prǽdicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: *Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.
℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

TUnc plácuit Apóstolis et senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres

fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Sýriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus, quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, evertèntes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne: a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 6. Eúntes in mundum, allelúja, docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3. d. Pastor bonus ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúja.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 17. e. et 18.

STans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, definiens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio ii.

IN ipso enim vívimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, suscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui.

Lectio iii.

QUidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc

egréssus ab Athénis, venit Corínthum: et invéniens quemdam Judǽum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judǽos a Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur: (erant enim scenofactóriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne Sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judǽis et Græcis.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. Eúntes in mundum, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3. Mercenárius autem, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit; et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dummódo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium, grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prǽdicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.

Ite, nuntiáte frátribus meis, allelúja, ut eant in Galilǽam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 5.

Sicut novit me Pater, et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 24. c.

REspóndit autem Paulus (annuénte sibi Præside dícere): Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies, quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem. Et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hǽresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus, quæ in lege et Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi expéctant, resurrectiónem futúram justórum, et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra: et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio ii.

POst annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judǽi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant, si quid invenérunt in me iniquitátis, cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii.

DIstulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum Tribúnus Lýsias descénderit,

áudiam vos. Jussítque Centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judǽa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te: simul et sperans, quod pecúnia ei darétur a Paulo; propter quod et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judǽis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.

Tu solus peregrínus es, et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient: et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 25.

FEstus ergo cum venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Adierúntque eum príncipes sacerdótum, et primi Judæórum advérsus Paulum: et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes, ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit, servári Paulum in Cæsaréa: se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

DEmorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum qui ab Jerosólyma descénderant Judǽi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cǽsarem quidquam peccávi.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

FEstus autem volens grátiam præstáre Judǽis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cǽsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judǽis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cǽsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cǽsarem appellásti? Ad Cǽsarem ibis.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Nonne sic opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, à Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 28. d.

CUm autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque conveníssent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui, cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judǽis, coáctus sum appelláre Cǽsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

AT illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judǽa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubíque ei contradícitur. Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi, et Prophétis, a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

Lectio iii.

CUmque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiétis, et non intelligétis: et vidéntes vidébitis, et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt: ne forte vídeant óculis, et áuribus áudiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. Et, cum hæc dixísset, exiérunt ab eo Judǽi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto: et suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prǽdicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Pet. 2. c.

CHaríssimi, Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sincerítátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.
Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magníficat, Antiphona, to. 6. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Dominica III. post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Apocalýpsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es: et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúja.
℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótium. In sánguine.

Lectio ii.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga,

princípium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes fráter vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio iii.

ET convérsus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem candelábra áurea: et in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea: caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum: et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et, cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum: et hábeo claves mortis, et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Audívi vocem de cœlo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja.

℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 147. de Tempore.

Lectio iv.

DIébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem, qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et vidi.

Lectio v.

Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℟. Audívi vocem de cœlo Angelórum multórum dicéntium: *Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio vi.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quam paucos resurrexísse qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est! allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja.

℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et odor. Glória Patri. Et odor.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 101. in Joan. sub finem.

Modicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sǽculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit postéaquam resurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum.

℟. Decantábat pópulus Israel, allelúja, et univérsa multitúdo Jácob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja.

℣. Sanctificáti sunt ergo Sacerdótes et Levítæ: et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David.

Lectio viii.

Illis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad

Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me: univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúja * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

Lectio ix.

HOc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur: cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus, sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio. 14.

Capitulum. 1. Pet. 2. c.

CHaríssimi, Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne móntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 6.

Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem; allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capitulum. 1. Pet. 2. c.

CHaríssimi, Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Pet. 2. c.

SUbjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi, quasi præcelléuti; sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Pet. 2. c.

SErvi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim gratia in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.
℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. m. Allelúja. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101.

Capitulum. Charíssimi, Obsecro vos. ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 301.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra.

FERIA SECUNDA.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos: et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt; et invenísti eos mendáces: et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod charitátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque unde excíderis, et age pœniténtiam, et prima opera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei.

℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja.

℣. Vidi cœlum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cœlo. Et super.

Lectio ii.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es, et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judǽos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas, quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic Deum. Glória Patri. Hic Deum.

Lectio iii.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphǽam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, et fornicári: ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quo minus, véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum, et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f.

Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúja: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

POst hæc vidi: et ecce óstium apértum in cœlo, et vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi, quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis iáspidis et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor: et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua, et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam: * Allelúja, allelúja.
℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide iáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja.

Lectio ii.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo; et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu et intus plena sunt óculis; et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat, * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. In veste enim podéris, quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum perficerétur. Glória Patri. Dum.

Lectio iii.

ET cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sǽcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sǽcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem, quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Tristítia implévit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego

flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi: et ecce in médio thróni et quátuor animálium, et in médio seniórum Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Platéæ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allelúja: et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja: * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicetur, allelúja, allelúja.

℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. Et per.

Lectio ii.

ET cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas, plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes: et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israel, allelúja; et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja.

℣. Sanctificáti sunt ergo Sacerdótes et Levítæ: et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David. Glória Patri. Et David.

Lectio iii.

ET vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum; et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r.
Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Tristítia vestra, allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 15.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum, et mirábile, Angelos septem habéntes plagas septem novíssimas, quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei, et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes: Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: justæ et

veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es: quóniam omnes Gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifésta sunt.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es: et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótium. In sánguine.

Lectio ii.

ET post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sǽcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus: et nemo póterat introíre in témplum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte. Glória Patri. Transíte.

Lectio iii. Cap. 16.

ET audívi vocem magnam de templo dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ, et in eos, qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui, et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es, Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti: quia sánguinem Sanctórum et Prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3.

Et intrávit cum illis: et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Amen, amen dico vobis, íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúja: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sǽcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen, Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusílli et magni.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et vidi.

Lectio ii.

ET audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.
℟. Audívi vocem de cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte. Glória Patri. Timéte.

Lectio iii.

ET vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus, qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti býssino albo et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 6.

Cognovérunt Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria, ut infra.

SABBATO.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 22.

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus, et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirítuum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis, quæ

opórtet fíeri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ii.

ET ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat; et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: et qui justus est, justificétur adhuc: et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

Lectio iii.

EGo sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis, qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jac. 1. c.

CHaríssimi, Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. f. Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre, quod præcipis, id desideráre, quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Dominica IV. post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum sanctorum Apostolorum Philippi et Jacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

JAcóbus Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes, quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hǽsitans.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja.

℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhǽreat.

Lectio ii.

QUi enim hǽsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo ǽstimet homo ille, quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est:

ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.
℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu Sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Bono patiéntiæ.

Lectio iv. Sermone 3. init.

DE patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cœléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus prǽmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illis patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.
℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v. Cap. 2. 3. 8.

NOs autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis, quam jactántiam nóvimus, qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei, patiéntiam, quam magistériis cœléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo chara est. Bonum, quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dómini páriter et Patris: quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.
℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

PAtiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis extínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis individúam charitátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere; si ipse delínquas, diu et

multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fídei nostræ fundaménta fírmiter munit.
℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja.
℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 94. in Joannem. init.

CUm Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, qua passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam: qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.
℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja.
℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

AN forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthǽum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?
℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja.
℣. In decachórdo psaltério cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

QUid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim interpretátur, quod est Græce Paráclitus) Christo abscedénte fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio. 14.

Capitulum. Jacobi 1. c.

CHaríssimi, Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus.

Auróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. l.

Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre, quod prǽcipis, id desideráre, quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Charíssimi, Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram: ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.
℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 4. m. Allelúja. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101.

Capitulum. Charíssimi, Omne datum. ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni. 312.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.
Vado ad eum, qui misit me: sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

Oratio. Deus, qui fidélium. ut supra.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra.

FERIA SECUNDA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1. c.

OMne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram: ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. Dicant nunc qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja.
℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

PRopter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja.
℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

Lectio iii.

QUi autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona. to. 2.
Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. r.
Ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei: Tu sede hic, bene: páuperi autem dicátis: Tu sta illic; aut sede sub scabéllo pedum meórum: nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum?

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

AUdíte, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teípsum, bene fácitis: si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

QUicúmque autem totam legem servåverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et, Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 6.

Pax vobis, ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.

Cum vénerit Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2. c.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini: non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio ii.

SEd dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam.

Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis: et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nónne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus, et ex opéribus fides consummáta est?

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja.

℣. In decachórdo psaltério cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio iii.

ET suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 5.

Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

NOlíte plures magístri fíeri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja.

℣. Super flúmina Babylónis íllic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

ECce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra. Multitúdo. Glória Patri. Multitúdo.

Lectio iii.

LIngua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ, inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem: et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio et maledíctio.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. **Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, et favum mellis, allelúja, allelúja.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúja.

FERIA SEXTA.

De **Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.**

Lectio i. Cap. 4.

UNde bella et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis, et non potéstis adipísci: litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis: eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

AN putátis quia ināniter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

NOlite detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor, et judex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deínceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus voluérit: et, Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus, 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. **Isti sunt sermónes, quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.**

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De **Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.**

Lectio i. Cap. 5.

AGite nunc, dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit, et ærúgo

eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis.

Lectio ii.

PAtiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens, donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali labóris, et patiéntiæ, Prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor.

Lectio iii.

ANte ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jacobi 1. d.

CHaríssimi, Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus;
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Dominica V. post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

IN I. NOCTÚRNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.
℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja.
℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi, quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et postérióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.
℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt:* Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commoto est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

PRopter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini: sciéntes, quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine, quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Ambrósii Epíscopi de Fide resurrectiónis.

Lectio iv. Post medium.

QUóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus: tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v.

PRimítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis expéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

ADvértimus quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cœlum, resurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja. * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja.

℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 102. in Joannem.

DOmini verba nunc ista tractánda sunt. Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

UNde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat lítteris ac sýllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit: et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit: áccipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait: Dabit vobis: ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, dabit: sed, dabit vobis.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja.

℣. In decachórdo psaltério cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

USque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite,

et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, Gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, proculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est. Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Psalterio. 14.

Capitulum. Jacobi 1. d.

CHaríssimi, Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro considerántí vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus.

AUróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Charíssimi, Estóte factores. ut supra.
℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

QUi autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

REligio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.
℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 4. m. Allelúja. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101.

Capitulum. Jacobi 1. d.

CHaríssimi, Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 321.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit

Commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

FERIA SECUNDA.

In Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo cum ix. Lectione de sequenti Homilia, et commemoratione de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De Festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio, tempore Paschali. 40.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 7. in Luc. Cap. 11.

ALius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur.

Vides enim, quod iste, qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátio. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?
℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja,* A Dómino, allelúja, allelúja.
℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

AB hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.
℟. Cantáte Dómino, allelúja:* Psalmum dícite ei, allelúja.
℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iii.

NAm si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus: quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília, et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

Hac nocte dicitur tertium Responsorium, quia non dicitur, Te Deum laudámus. In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.
℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.
℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

AD LAUDES.

Antiph. to. 6. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio ut in Dominica. 14.

Capitulum. Rom. 6. b.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur: mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra cœlum púrpurat. 325.
℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. l. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequent. Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Deus, a quo bona. ut supra. 326.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis

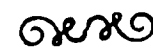
Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum novem Lectionum, dicuntur de Psalterio, **103.** cum Oratione Dominicæ præcedentis. **326.** Si vero sequatur Festum Simplex, a Capitulo fit de Festo cum commemoratione de Cruce tantum, ut supra. **326.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

FERIA TERTIA.

In Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine commemoratione de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

CHristo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini, quia qui passus est in carne, désiit a peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne, vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam, his qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, commessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est, ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in Spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

EStóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes, quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

CHaríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat: sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat: glorífícet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est ut incípiat judícium a domo Dei.

Te Deum laudámus. **13.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Oportébat pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

FERIA QUARTA.

In Rogationibus.

Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo cum ix. Lectione de Homilia Vigil., et commem. ad Laudes, ut infra. De Festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 104. in Joannem sub med.

POterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed etiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja:* In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja.
℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio ii.

QUaprópter hoc, quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum: osténdit omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora, fato urgénte, venísse, sed Deo pótius ordinánte, nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja,* Et psállere, allelúja.
℣. In decachórdo psaltério cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio iii.

CLarifícatum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium. Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 6.

Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio. Deus, a quo bona. ut supra.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona to. 7. r.

Viri Galilǽi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Viri Galilǽi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Antiph. to. 8. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Antiph. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Antiph. to. 4. Elevátis mánibus, benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmatum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiph. Elevátis mánibus, benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

Antiph. to. 8. Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiph. to. 8. Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiph. Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. Act. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium,

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6.
Pater, manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.
Lucae 1. c.

MAgníficat* ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.

Antiph. Pater, manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

Oratio.

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ,

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cǽlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:

Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Clarére nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúja.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja.

Antiph. to. 4. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiph. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

IGitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

CUmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi, et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Antiph. to. 8. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Antiph. to. 4. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Psalmus 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Antiph. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.
℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja.
℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

POst beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.
℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

UNde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta consessu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.
℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

QUia ígitur Christi ascénsio nostra provéctio est, et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo supérna penetrávimus, amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per

diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 6. Nimis exaltátus est, allelúja, super omnes deos, allelúja.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Nimis exaltátus est, allelúja, super omnes deos, allelúja.

Antiph. to. 6. Dóminus in Sion, allelúja, magnus et excélsus, allelúja.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Dóminus in Sion, allelúja, magnus et excélsus, allelúja.

Antiph. to. 6. Dóminus in cœlo, allelúja, parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102.

Benedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi: * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. Dóminus in cœlo, allelúja, parávit sedem suam, allelúja.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.
℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderúnt. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangelia.

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tarde crediderúnt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis,

notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℞. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

INcrepáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creaturæ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. r. Viri Galilǽi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 8. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Antiph. to. 4. Elevátis mánibus, benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

Antiph. to. 8. Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiph. to. 8. Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. Act. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ prǽmium. Amen.

℣. **Dóminus in cœlo, allelúja.**
℟. **Parávit sedem suam, allelúja.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.**

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

Antiph. to. 7. r. **Viri Galilǽi.**

Capitulum. I. Tim. I. d.

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor, et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. **Deo grátias.**
℟. br. **Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.**
℣. **Qui scandis super sídera. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.**
℣. **Exúrge, Christe: ádjuva nos, allelúja.**
℟. **Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.**

Sic dicitur quotidie usque ad Pentecosten.

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis. **Viri Galilǽi.** ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. **Cumque intueréntur.**

Capitulum. Act. I.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.
℟. br. **Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit.**
℣. **Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. Glórja Patri. Ascéndit.**
℣. **Ascéndens Christus in altum, allelúja.**
℟. **Captívam duxit captivitátem, allelúja.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. **Elevátis mánibus.**

Capitulum. Act. I.

ET convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.
℟. br. **Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens.**
℣. **Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndens.**
℣. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.**
℟. **Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. **Vidéntibus illis.**

Capitulum. Act. I. b.

VIri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.
℟. br. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo.**
℣. **Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndo.**
℣. **Dóminus in cœlo, allelúja.**
℟. **Parávit sedem suam, allelúja.**

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis. **330.** præter sequentia.

℣. **Dóminus in cœlo, allelúja.**
℟. **Parávit sedem suam, allelúja.**
Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.
O **Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.**
Oratio. Concéde, quǽsumus. ut supra.
Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensióne, nisi occurrat Festum novem Lectionum. De Festis vero trium Lectionum fit tantum commemoratio cum nona Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

SImon Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus, qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

VOs autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis charitátem. Hæc enim si vobíscum adsint, et súperent, non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. **Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.**
℣. **A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.**

Lectio iii.

QUaprópter, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his, et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus quod velox est depositio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. **Exaltáre, Dómine, allelúja,* In virtúte tua, allelúja.**
℣. **Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.**

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Lectio iv. Serm. 2. de Ascens. Dom.

SAcraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio Sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint: próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem vero, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat: infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis, manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cœlis.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.
℣. Nisi ergo abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

SIcut ergo in solemnitáte Pascháli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi: ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cœli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cháritas non tepéret.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.
℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

MAgnárum hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et ibi fígere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde et illi viro, qui de resurrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia passiónis et visu explorásset et tactu. Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Ex eadem Homilia 29.

QUi credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,* Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

QUod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat; et si servat post baptísmum quod ante baptísmum spopóndit, certus jam quia fidélis est, gáudeat.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.
℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

SEd ecce si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus si jam scit plángere quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

Te Deum laudámus. 13.

SABBATO.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3

HAnc ecce vobis, charíssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: ubi est promíssio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cœli erant prius, et terra, de aqua et per aquam consístens Dei verbo; per quæ, ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cœli autem, qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii, et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja:* Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus illis.

Lectio ii.

UNum vero hoc non láteat vos, charíssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur; terra autem, et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus et pietátibus, expectántes et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cœlos, et novam terram secúndum promíssa ipsíus expectámus, in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

PRopter quod, charíssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut et charíssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur, fratres, præsciéntes custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc et in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.
℣. Elováta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Leónis Papæ.

Ex Sermone 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

QUod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit: et ut fides excelléntior esset ac fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem Ascensióne Dómini auctam, et Spíritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ: nec tantum impúbes púeri, sed étiam téneræ vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.
℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

UNde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen

Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant: nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, fílius hóminis Dei Fílius excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in Patérnæ majestátis glóriam se recépit: et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

TUnc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus Maríæ Magdalénæ, persónam Ecclésiæ gerénti, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere; nondum enim ascéndi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas: ad sublimióra te díffero, majóra tibi prǽparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

SIgna autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

HAbémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt: quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

ET dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur: mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne títubant; quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spirituália: tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Pet. 4. b.

CHaríssimi, Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ád astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ prǽmium. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.

℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ascensionis.

Antiph. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Dominica
infra Octavam Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria. Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum S. Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.
℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.
℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso

manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 2. de Ascens. Dom., qui est 175. de Tempore.

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde; cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta, dirumpámus víncula eórum, ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ergo abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

REsurréctio Dómini spes nostra est: Ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus; érigis te, et fugit a te; humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, idest, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

REsurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Solíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis, resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod dísplicet Deo, tolle.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joannem.

DOminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spirituáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit; ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

DEínde persecutóres, et suos et ipsórum, Judǽos evidénter expréssit: ut omníno apparéret étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est, et tamen odíssent et Fílium et Patrem, hoc est, et eum, qui missus est, et eum, a quo missus est: (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

DEínde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis, a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud, quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me grátis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt, et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Imo vero étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. r. Viri Galilǽi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 8. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Antiph. to. 4. **Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.**

Antiph. to. 8. **Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.**

Antiph. to. 8. **Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.**

Capitulum. 1. Pet. 4. b.

CHaríssimi, Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. **Dóminus in cœlo, allelúja.**
℟. **Parávit sedem suam, allelúja.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. **Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.**

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ascensionis.

Antiph. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum; Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.**
℣. **Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.**
℟. **Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.**

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. to. 7. r. **Viri Galilæi.**

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. **Deo grátias.**
℟. br. **Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis,* Allelúja, allelúja. Christe.**
℣. **Qui scandis super sídera. Allelúja, allelúja.** Glória Patri. **Christe.**
℣. **Exúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja.**
℟. **Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.**

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis. **Si quis lóquitur.** ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. **Cumque intueréntur.**

Capitulum. **Charíssimi, Estóte prudéntes.** ut supra.

℟. br. **Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit.**
℣. **Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja.** Glória Patri. **Ascéndit.**

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja.
℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. Elevátis mánibus.

Capitulum. 1. Pet. 4. b.

HOspitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens.
℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndens.
℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.
℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. Vidéntibus illis.

Capitulum. 1. Pet. 4. c.

SI quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo.
℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndo.
℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. r. Viri Galilǽi. cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut supra in primis Vesperis Festi. 330.

Capitulum. Charíssimi, Estóte prudéntes. ut supra. 350.

Hymnus. Salútis humánæ Sator. ut supra. 350.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Hæc locútus sum vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut supra. 350.

Et fit Commemoratio Ascensionis.

Antiph. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio. Concéde, quǽsumus. ut supra. 350.

FERIA SECUNDA

post Dominicam infra Octavam Ascensionis.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

VIdéte qualem charitátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Charíssimi, nunc fílii Dei sumus, et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, et iniquitátem facit; et peccátum est iníquitas. Et scitis, quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret: et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et

omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

FIlíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est, sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est, quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, et fílii diáboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant, fratris autem ejus justa.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

NOlíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo: quómodo cháritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.
℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. de Ascensione Domini tom. 3.

Lectio iv.

CHristus ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat, et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit: Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit: Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, et in terram ibis.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.
℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

NOn enim ad omnem glóriam cœlos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cœlos transívit,

supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cœlum separátur a terra, imo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cœlum quanto ab altióre cœlo separátur, et de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℞. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

ET hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum: Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cœlos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℞. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

ET Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum áereum, áliud æthéreum. Cœlum quippe áereum terræ est próximum: unde et aves cœli dícimus, quia eas volitáre in áere vidémus. In cœlum ítaque áereum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit. Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℞. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

NOtándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta: quia nec in

cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cœlum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.
℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

SIcut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cœlum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum qui nec translátus, nec subvéctus, cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 13.

FERIA TERTIA.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

CHaríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei: omnis spíritus, qui confitétur Jesum Christum in carne veníssе, ex Deo est: et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, et vicístis eum, quóniam major est, qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

CHaríssimi, diligámus nos ínvicem: quia cháritas ex Deo est. Et omnis, qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cháritas est. In hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cháritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Charíssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit

nobis. Et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus charitáti, quam habet Deus in nobis. Deus cháritas est, et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cháritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in charitáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum, quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 43. quæ est 2. de Pentecoste, ante medium.

Lectio iv.

MEminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cœlórum vicína conscéndit: ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cœlórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila, relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, purióris áeris salubritáte perfrúitur; ita et Dóminus terrenórum fæcem déserens peccatórum, in sanctis suis vólitans, purióris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

PEr ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter dípit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cœlum, et aliénæ dominatiónis, idest, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in Prophéta: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

AScéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam

bene triúmphum Dómini prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cœlos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas, non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei fílium hóminis sústulit ad cœlum, ipsa captívitas portátur, et portat.

℞. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

COnsiderándum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei; et Stéphanus dicit: Vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℞. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

QUia ergo Redémptor noster assúmptus in cœlum, et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet; hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cœlo illíus grátia pugnávit.

℞. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.
℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

SEquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum, nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia, auctóre Deo, bréviter lectiónem Evangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut, áliquid de ipsa tantæ solemnitátis consideratióne dicámus.

Te Deum laudámus. 13.

FERIA QUARTA.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

SEnior Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes, qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobíscum

erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris in veritáte et charitáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

ET hæc est cháritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus: Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

SI quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui: ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.
℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregórii Nysséni.

Oratione de Ascensione Domini.

Lectio iv.

HOdiérnam celebritátem satis per se magnam Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cœléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cœlum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis, qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum: Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.
℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

ET quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetítur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérrogant: Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent

ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in pǽlio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum, qui mortis habébat impérium; ut, gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

OCcúrrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est: cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur: Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámplius, Fortis et potens in prǽlio; sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

HOc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod, nato Dómino apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est. Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod, nato Dómino, non in albis véstibus, ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cœlum Deus homo penetrávit? Quia, nascénte Dómino, videbátur dívínitas humiliáta, ascendénte vero Dómino, est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quam humiliatióni.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, *Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

IN ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres charíssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est

senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es, et in terram ibis; hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judǽam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℞. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

AVis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit quisquis eum ad cœlum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem: quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia, misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Vesperas, Duplex; omnia ut in primis Vesperis Festi. 330.

In Octava ASCENSIONIS.

Omnia sicut in die, 330. præter Lectiones, quæ leguntur ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, solíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℞. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

QUod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero

Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℞. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

VEritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput, Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in charitáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℞. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 3. de Ascens. Domini, qui est 176. de Temp.

Lectio iv.

OMnia, charíssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt: qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit: et dum victórem mortis in cœléstia elevávit, victóribus quo sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fídei confirmátio fuit, ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum: et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem quasi futurórum téneat cautiónem.

℞. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

Lectio v.

SUper excélsa ergo cœli terrénum corpus impónitur: ossa intra sepúlchri angústias paulo ante conclúsa Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: et ídeo sacra Apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cœléstis obséquium: unde hodiérna festívitas hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo, qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Idéoque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere Fílium Dei ac fílium hóminis unius esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam; vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo in génere non fácile Ariánus Evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim unius natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

De hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit: at postquam ejus Ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cœlum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres charíssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit: quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te: currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

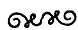
Unde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum: quia is, qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit: et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 13.

In secundis Vesperis non fit commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et ℟. viii., Capitulis, Antiphonis ad Benedictus et Magnificat, et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra. 350 et 351. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, fit de Festo cum commemoratione Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA SEXTA
post Octavam Ascensionis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

Senior Gajo charíssimo, quem ego díligo in veritáte. Charíssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi, et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

Charíssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt charitáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos, benefáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes a Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperátores simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ: sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc, si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos: et quasi non ei ista suffíciant: neque ipse súscipit fratres, et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

Charíssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui male facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte, sed

et nos testimónium perhibémus: et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere: sed nólui per atraméntum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Ex eod. Serm. 176. in fine.

SAlvátor noster, charíssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

IN illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos Ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cœléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, charíssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quo modo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter et proféctu ascendámus post illum, étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

DE vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus medici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ, ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótius cœlo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joan. circa medium.

VEnit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium Géntium loqueréntur, plures ex iis, qui áderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis, inter mórtuos deputabátur, resurrexísse et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sánguinis tam ímpie atque immániter fusi indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine, quem fudérunt.

℞. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

CHristi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset deléré, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: ódio me habuérunt, et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℞. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.
℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

ILle ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cháritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis; post resurrectiónem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur: ibi quem diléxerat, negábat: hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infírmus fúerat et angústus, donec eum roboráret et dilatáret Spíritus sanctus.

Te Deum laudámus. 13.

SABBATO.

In Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post prædictum Festum Trinitatis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli. Lectio i.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cháritas adimpleátur. Charíssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.
℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii.

COmmonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de Terra Ægýpti salvans, secúndo eos, qui non crediderunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.
℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

CUm Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia, quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja.
℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lectio iv. Lib. 4. c. 1. tom. 9.

DUm per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spirituáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum

regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit fílios, nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spiritálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

ACcepístis et Sýmbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalýpsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut, cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse nullus vestrum ignórat. Mulíerem illam, vírginem Maríam significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit, quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi Sýmboli, adjuvánte Dómino, exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

HUic vos renuntiáre proféssi estis, in qua professióne non homínibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixístis: Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo, et veternóso inimíco suscepísse certámen: non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem: modo ingrédiens Ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti?

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta

mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 74. in Joan. sub fin. et 75.

QUod ait: Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis; osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim latíne dícitur advocátus: et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjécta; nec enim potest: velut si dicámas: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

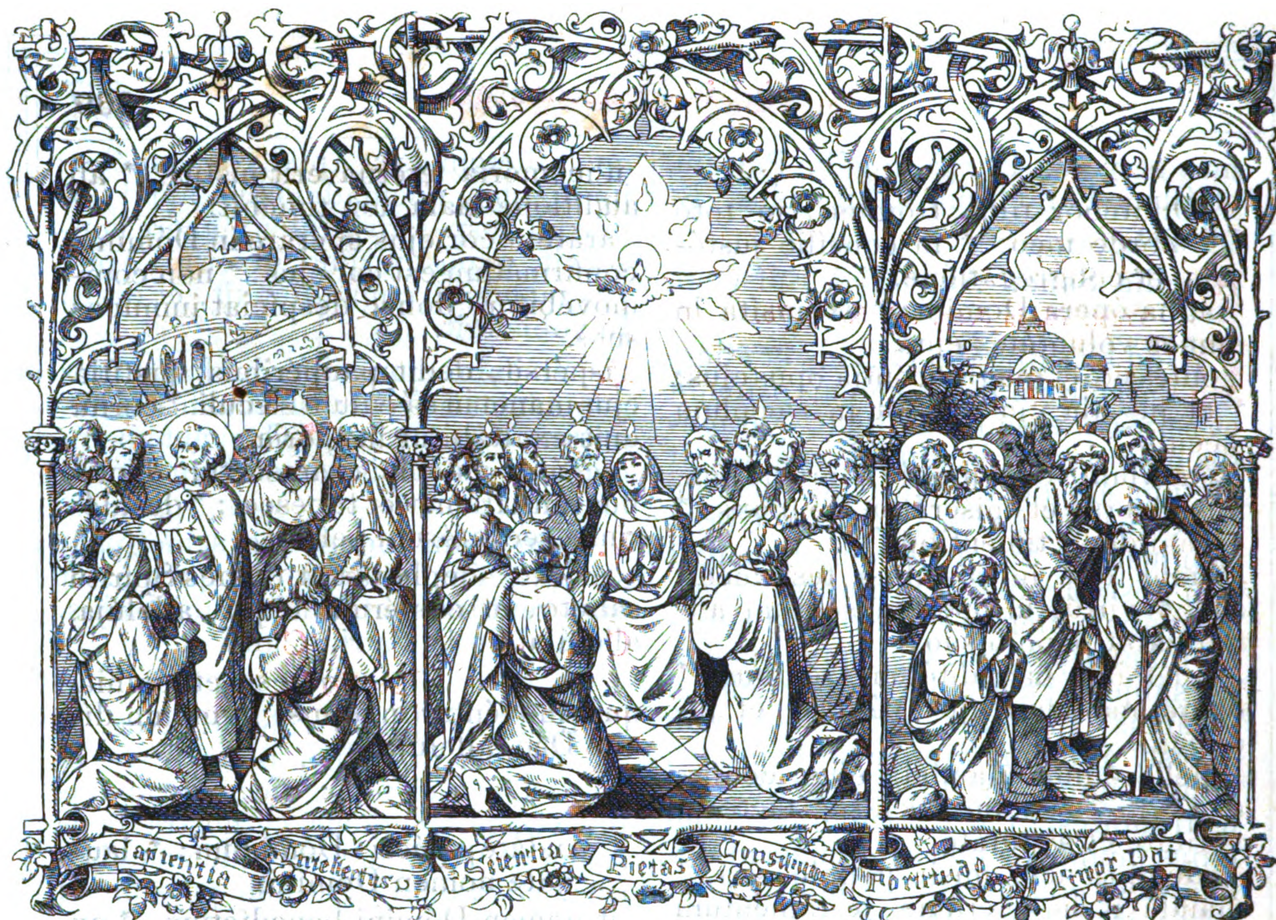
MUndus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum, quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est: Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit: Apud vos manébit, cum adjúnxit, et dixit: In vobis erit.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.
℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

ERgo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nóbis. Datur quippe ut sit et in nobis: sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 13.

IN FESTO PENTECOSTES.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 3. r. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Antiph. to. 8. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiph. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

Antiph. to. 8. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiph. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt lóqui, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 1. l. Fontes, et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Fontes, et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiph. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Act. 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

VEni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura,

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium;
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Sic terminanter Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Non vos relínquam órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat* ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo:* dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

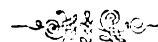
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Antiph. Non vos relínquam órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Dominica Pentecostes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

JAm Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judǽa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.

Sed, éditis miráculis,
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

AD NOCTURNUM.

Antiph. to. 8. f. Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Antiph. Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum, diléeti, diléeti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei, qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.
Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.
Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.
Antiph. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.
Antiph. to. 8. f. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Psalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.
Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:
Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.
Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis.
Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:
Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 14. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia.

Libet, fratres charíssimi, Evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia: quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus cháritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum, quem díligit, non habéret.

℟. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cœlo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja.

℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Tamquam.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia, et secúra mente respóndet: Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit: Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus, et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit. Glória Patri. Et convénit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres charíssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret; omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus,

et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. r. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 8. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

Antiph. to. 8. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 1. l. Fontes, et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine,
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium,
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœ́litus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. r. Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Primam.

Antiph. to. 3. r. Cum compleréntur.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor, et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos, allelúja.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Ad Tertiam.

Hymnus.

VEni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura,

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium;
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Qui Hymnus dicitur ad Tertiam per totam Octavam loco Hymni, **Nunc, sancte.**

Antiph. to. 8. **Spíritus Dómini.**

Capitulum. Act. 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allelúja. Spíritus.
℣. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.
℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. **Repléti sunt omnes.**

Capitulum. Act. 2.

FActa autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus, * Allelúja, allelúja. Spíritus.
℣. Docébit vos ómnia. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.
℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. **Loquebántur.**

Capitulum. Act. 2. b.

JUdǽi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. br. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúja, allelúja. Repléti.
℣. Et cœpérunt loqui. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Repléti.
℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja.
℟. Magnália Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Antiph. to. 3. r. **Cum compleréntur.** cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut supra in primis Vesperis, **368.** et loco ultimi Psalmi

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * ne quando dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Et sic dicitur quotidie per Octavam.

Capitulum. Cum compleréntur. ut supra. 376.

Hymnus. Veni, Creátor Spíritus. ut supra. 376.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja.
℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.
Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja: hódie Spíritus sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis ℣. ad Nocturnum, Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus et ad Magnificat, et Orationibus.

Si infra Octavam occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam. De simplici autem in hoc triduo nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

℟. Et, hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 3. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. in Joan. sub fin.

QUantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit, quid dictúrum sperábas, nisi, judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja.

℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

NOvit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam: novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quórum ópera bona invénit Dóminus? nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Spíritus sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja.

℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SEd dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele quod fecísti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas

mala ópera tua. Inítium óperum bonórum conféssio est óperum malórum. Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Si quis díligit me, sermónem meum servábit: et Pater meus díligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

Oratio ut supra.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis: Amen, amen dico vobis: qui non íntrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem íntrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 45. in Joan. post init.

Dominus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non íntrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, allelúja: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúja, allelúja.
℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Quǽrunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere, et occídere; non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre, et occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja.
℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt lóqui. Prout. Glória Patri. Prout.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

QUid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisǽi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se vidéntes non solum jáctant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. f. Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

Oratio.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℞. Amen.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.
℞. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 6. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 26. in Joannem post initium.

NOli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum Evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porro si Poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero hábent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℞. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja.
℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. Et intelléctu.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

DA amántem, et sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus, fratres, et, quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium: et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ARíus crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis, hærétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum, qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas reveléntur amántibus, trahunt, quóniam verum est: Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Ego sum panis vivus, dicit Dóminus, qui de cœlo descéndi, allelúja, allelúja.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.
Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

IN illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

QUalis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affféctum: qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant: aliénum a prædicatóre regni cœléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans; non consúmens, sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja.

℣. Invénit eos concórdes charitáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ut hospítii grátia deferénda censétur: ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non medíocris boni remunerátio docétur hospítii: ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis Apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur: ut mutándi hospítii, necessitudiníśque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Et repléti. Glória Patri. Et repléti.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SEd hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti; ita étiam de mystério senténtia cœléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus Apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse, quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus: et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis: sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet

desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.
Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. 1.
Convocátis Jesus duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent: et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Spíritus, qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA.

QUATOUR TEMPORUM.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 5. d.

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisǽi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilǽæ, et Judǽæ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 5. in c. 5. Lucæ, post init.

Non ostiósa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur: non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galiléa, et Judǽa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cœléstis remédio reformentur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja.
℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quórum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, collega non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja.
℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

Disce qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judǽi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur, suóque judício perfídiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.

Dixit Jesus: Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio.

DA, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Paráclitus autem Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja.

℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. g.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in c. 4. Lucae sub fin.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judǽam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja.
℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite. Glória Patri. Accípite.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœ́perat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dǽmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. l. Chháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio.

MEntibus nostris, quǽsumus, Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

AD VESPERAS.

De sanctissima Trinitate.

Antiphonæ de Laudibus hujus Festi.

Antiph. to. 1. r. Glória tibi, Trínitas æquális, una Deítas, et ante ómnia sǽcula, et nunc et in perpétuum.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica 101. præter ultimum, qui ponitur infra.

Antiph. to. 2. Laus et perénnis glória Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sǽcula.

Antiph. to. 3. r. Glória laudis résonet in ore ómnium Patri, genitǽque Proli, Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.

Antiph. to. 4. Laus Deo Patri, pariíque Proli, et tibi, sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore omne per ævum.

Antiph. to. 5. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia: ipsi glória in sǽcula.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri.

Capitulum. Rom. 11. d.

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

JAm sol recédit ígneus;
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona. to. 1. r. Grátias tibi, Deus, grátias tibi, vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem; quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Dominicæ primæ post Pentec. ut seq.

Antiph. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus.

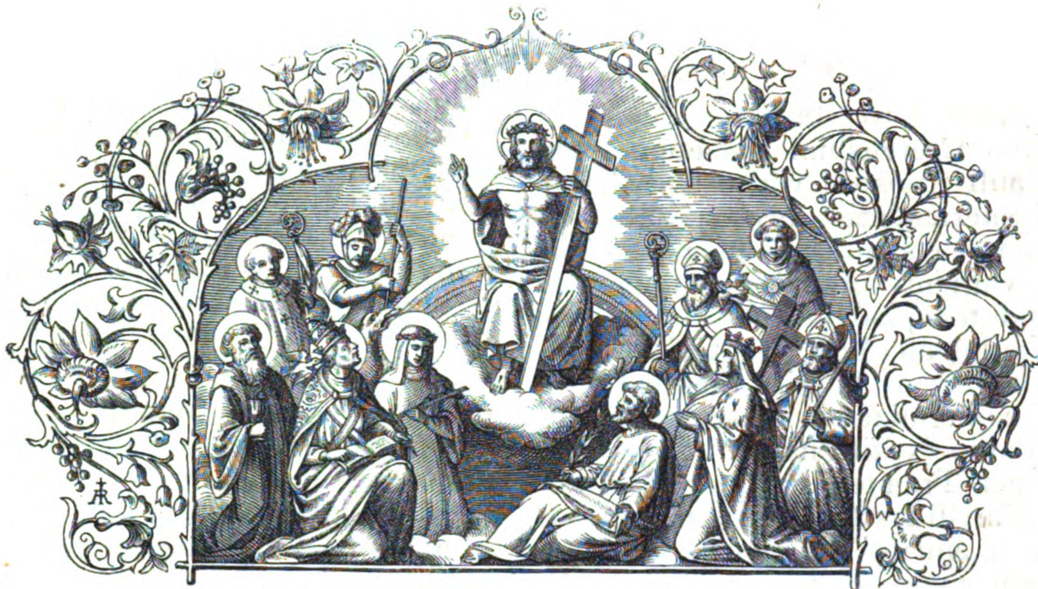
℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

DEus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ: ut in exequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

PROPRIUM SANCTORUM.

Die 6. Februarii.

In Festo **S. Titi** Episcopi et Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pont. **[62]**, præter sequentia.

In Hymno dicatur. Méruit suprémos.

Oratio.

Eus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti; ejus méritis, et intercessióne concéde, ut juste, et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Agathæ.

Antiph. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ Agathæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur.

Postea Feriæ occurrentis, et S. Dorotheæ, Virginis et Martyris.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Dorothea virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de epistola ad Timotheum. Fidélis sermo. ut in Communi Confessoris Pontificis primo loco. **[64]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Titum Creténsium Epíscopum vix Pauli Apóstoli verbo Christiánæ fídei sacraméntis, mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discípulos merúerit cooptári. Adscítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxtitit charus, ut ipse cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum charitátem ita éxprimit: sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quamóbrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de Fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes linguis, locísque distínctas Divíni verbi semen plúribus terra, maríque itinéribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophǽo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiæ Epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, se ipsum præbúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Itaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríæ, et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis, sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum, et diérum plenus quarto supra nonagésimum anno prídie nonas Januárii pretiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo Miníster fúerat constitútus. Hujus nomen a Sancto Joánne Chrysóstomo, et a Sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in cathólico Orbe recoléndo ab utróque Clero, primam insequéntem diem líberam Summus Póntifex Pius Nonus assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse

Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia, dum aliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Postea de S. Dorothea, Virg. et Mart.

Antiph. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Doróthea virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de S. Romualdo Abbate cum commemoratione præcedentis et Feriæ occurrentis.

Die 7. Februarii.

In Festo **S. Romualdi** Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

In Hymno dicatur: **Méruit suprémos.**

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis commméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Postea fit commemoratio S. Titi.

Antiph. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti; ejus méritis, et intercessióne concéde, ut

juste, et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur.

Deinde Feriæ occurrentis.

Lectiones primi Nocturni de libro Ecclesiastici. **Beátus vir.** de Communi Confessoris non Pontificis. **[88]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ROmuáldus Ravénnæ, Sérgio patre nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit; ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in Ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus effícitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímen perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

MUltis sátanæ insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratiónibus exercébat, et rerum cœléstium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud Príncipes et Reges in honóre fuit: multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martýrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam profícíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

IN vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit: eóque Camalduléneses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique, cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium. **Ecce nos relíquimus ómnia.** ut in Communi Abbatum. **[90]**

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis et Feriæ occurrentis.

Die 8. Februarii.

In Festo
S. Joannis de Matha, Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis **[79]**, exceptis his, quæ hic sunt propria.

In Hymno dicatur: M**éruit suprémos.**

Oratio.

DEus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cœlitus institúere dignátus es: præsta quæsumus, ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Romualdi Abbatis.

Antiph. H**ic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.**

℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbatis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiastici. B**eátus vir.** de Communi Confessoris non Pontificis. **[88]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes de Matha, Ordinis Sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theologíæ currículo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ, et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo Sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore Crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. **Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:* Et dedit illi claritátem ætérnam.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.** E**t dedit.**

Lectio v.

QUo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne, et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, Crucem inter córnua gerens rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam, et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profícisci decrevérunt, ut a Summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis

captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius, qui, illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso, Póntifex Institútum approbávit, et novum Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

SIc stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi frígidi in diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et hospitáli sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit cum multis redítibus, et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est, regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sexto décimo Kaléndas Januárii anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. **Sint lumbi.** de Communi Confessoris non Pontificis. **[85]**

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis commemoratio Feriæ, ac S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Die 9. Februarii.

S. Apolloniæ Virginis et Martyris.

Antiph. **Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.**

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In Laudibus. Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas;

invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 10. Februarii.

In Festo **S. Scholasticæ** Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum **[93]**, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui ánimam beátæ vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Lectiones primi Nocturni. De Virgínibus. ut in Communi. **[97]**

IN II. NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum Sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

SCholástica venerábilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat, ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua intende, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

SAnctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter coruscos, et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti: rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte

nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

CUmque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem sorðris suæ ánimam de córpore egréssam, in colúmbæ spécie, cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit; ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere prócede, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. Símile erit. ut in Communi. [101]

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ, ac de ea fit commemoratio in Laudibus et in secundis Vesperis.

Die 14. Februarii.

In Festo

S. Valentini Presbyteri et Martyris.

Antiph. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et hónore coronásti eum, Dómine

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 15. Februarii.

In Festo

SS. Faustini et **Jovitæ** Martyrum.

Antiph. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 18. Februarii.

In Festo **S. Simeonis** Episc. et Mart.

Antiph. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat super firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

In Laudibus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 22. Februarii.

In **Cathedra S. Petri** Antiochiæ.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 7. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudibus. 398.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Communi Apostolorum. [2]

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus et justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli ante alias quascumque commemorationes, etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod etiam servatur in commemoratione S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli.

Antiph. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quǽsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde de Feria occurrente.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Quodcúmque. ut supra in Vesperis.

Antiphonæ, Psalmi et Versiculi de Communi Confessoris Pontificis. [63]

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui,* Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te,* Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 15. de Sanctis.

INnstitútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et ídeo.

Lectio v.

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exaltent eum in Ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et tu.

Lectio vi.

QUod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me? tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía Sancti Leónis Papæ.

Serm. 3. in Anniv. Assumpt. suae, post initium.

APostólos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat: et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset: Tu es Christus Fílius Dei vivi: respóndit ei Jesus: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Id est, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te fefóllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis: Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viii.

ET ego, inquit, dico tibi: hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excellentiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non præ-

valébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum: et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commemoratione de ea.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 7. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiph. to. 8. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiph. to. 7. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo.

Antiph. to. 7. f. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

BEáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula.
Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis.
℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli.

Antiph. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quǽsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea Feriæ occurrentis.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus. ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44. c.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit.
℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam.

Antiph. to. 7. f. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.
℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es.
℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de Laudibus. 398.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101. et loco ultimi,

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu, et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sǽculum.
Amen.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra in Laudibus **398.**, S. Petri Damiani, ac Feriæ.

Die 23. Februarii.

In Festo **S. Petri Damiani** Episcopi Confess. et Ecclesiæ Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

COncéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus, beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ..

Lectiones primi Nocturni Fidélis sermo. ut in Communi. **[64]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertǽsa abjícitur; sed doméstícæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura líteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta, dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces, rigéntibus flúvii mersus aquis, noctu extinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

PErficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ Diœcésis

Cœnóbio, Ordini Monachórum Sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in Monastérium Pomposiánum, mox in Cœnóbium Sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post prǽsidis óbitum, Avellanitárum famíliæ præfícitur, quam, novis variis in locis extrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis, ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri solicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, Canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti Diœcési non uno nómine profuit: Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus Póntifex Máximus eum licet invítum et reluctántem Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis Episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus miríffice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et Simoníacam hǽreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadalóo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum Quartum Germániæ Regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos Sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit Episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit beneméritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis: álias álibi, quando opórtuit, períinde curávit, ac suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu, et Episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi: horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis, et præclàre actis illústris, dum e Ravennáte Legatióne redíret, Favéntiæ Octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti, Patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in Diœcésibus, atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis Consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Dom. in monte. cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis cum commemoratione de ea in Laudibus.

Te Deum laudámus. 13.

Vesperæ, si non sit bissextilis, de sequenti, cum commem. S. Petri et Feriæ; si autem fuerit bissextilis, de S. Petro cum commem. Feriæ.

Die 24. vel 25. Februarii

anno Bissextili.

In Festo **Sancti Mathiæ** Apostoli.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum [2], præterea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit, quoties non est bissextilis, commemoratio S. Petri Damiani.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

COncéde nos quæsumus, omnípotens Deus, beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur.

Postea Feriæ.

IN I. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1. c.

IN diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus

sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Lectio ii.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit, et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris, ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua: Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vide conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba:

Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur, nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

IN illo témpore respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

VENíte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto

prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem, cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. **Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam:* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.**
℣. **Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.** Quorum. Glória Patri. Quorum.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commem. de ea.

T**e Deum laudámus. 13.**

Ad Laudes et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum. **[11]**

FESTA MARTII.

Die 4. Martii.

In Festo **S. Casimiri** Confessoris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis **[79]**, præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti; quæsumus, ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Postea S. Lucii Papæ et Martyris.

Antiph. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**
℣. **Glória et honóre coronásti eum, Dómine.**
℟. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.**

Oratio.

DEus, qui nos beáti Lúcii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones, J**ustus si morte præoccupátus fúerit.** de Communi Confessoris non Pontificis. **[80]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ Régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris, pietáte, et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. **Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.**
℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.** Et dedit.

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restauráрent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit,

dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcíncti. de Communi Confessoris non Pontificis. [85]

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio.

Postea de S. Lucio.

Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lúcii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Die 7. Martii.

In Festo S. Thomæ de Aquino Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea, quæ hic habentur.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quǽsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Feria.

Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus.

Antiph. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine.

℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas

incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres, in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Emíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generali Magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, Philosophíæ ac Theologíæ óperam dedit: vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio, aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Nullum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat: nec tamen a prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno Quarto Romam vocátus, addúci non pótuit ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum, étiam deferénte Cleménte Quarto Pontífice, recusávit. Missus a Gregório Décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis et vivus et mórtuus flóruit. A Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea, Urbáno Quinto summo Pontífice, Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Dom. in monte. c. 6. tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui

erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.
℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Postea sanctarum Perpetuæ et Felicitatis, Mart.

Antiph. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine.
℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis, et Feriæ.

Die 8. Martii.

In Festo

S. Joannis de Deo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir. de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque aeris campáni sua sponte emíssus ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti charitáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fecundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque profáctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum charitáte, indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminaret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit; in schola charitátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte

inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. d.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur: cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et legis períitiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit: Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant: Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos deveníisse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

QUamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo; Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et: Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Si transferatur post Pascha, erit sequens

Lectio ix.

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est: (nam si díliges me, o Petre, inquit pasce oves meas:) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias: mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant: sic

in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 13.

Vesperæ a Capitulo de S. Francisca Romana, commemoratio S. Joannis de Deo, et Feriæ.

Die 9. Martii.

In Festo
S. Franciscæ Viduæ Romanæ.
Duplex.

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris **[107]**, præter Orationem, et Lectiones secundi Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde quæsumus, ut, intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio S. Joannis de Deo.

Antiph. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulíerem fortem. ut in Communi nec Virginis nec Martyris. **[110]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FRancísca nóbilis Matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim puerîles ludos, et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium íngredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit: a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens; in id vero máxima solicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis sǽculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub Régula sancti Benedícti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit, sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

VIro defúncto, ad prædíctam Oblatárum Domum cónvolans, nudis

pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit: voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ, vilissimæque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat: in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat: corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et áliquando earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim, recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Símile est regnum cœlórum. de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum. [115]

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis fit commemoratio SS. Quadraginta Martyrum.

Die 10. Martii.

In Festo

SS. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale [50], præter sequentia.

Antiph. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Romanos, Fratres, debitóres sumus. de Communi plurimorum Martyrum. [52]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

LIcínio Imperatóre, et Agricoláo Prǽside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sǽpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, híemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur; ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat oratio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

CEteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus: nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martýribus se adjúnxit. Cum vero Prǽsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

IN eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quæ cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine: ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum,

si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse: ipso in húmeros sublâto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum:* Quóniam donum et pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium. **Descéndens Jesus de monte.** de Communi plurimorum Martyrum. **[60]**

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio.

Die 12. Martii.

In Festo **S. Gregorii** Papæ Confess. et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter ea, quæ hic ponuntur.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 2. **O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

Oratio.

Deus, qui animæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: concéde propítius, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque taléuta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRegórius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris fílius, adoléscens Philosophíæ óperam dedit, et prætório officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri: ubi, Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam profêssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post, cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ROmam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat, in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit; Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit: vere a Beda Presbýtero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Maurítium Imperatórem, eos, qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ECclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum, coácta Sýnodo, multa constítuit: in iis, ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur: ut adderétur in Cánone, diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et Ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor Concíliis, Nicǽno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quatuor Evangéliis, honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique, multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 17. in Lucae 10. ante med.

COnsiderándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loríeam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

SAl étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. Nullum, puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit:

quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso, quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Die 17. Martii.

In Festo

S. Patritii Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui ad prædicándam Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde, ut quæ nobis agénda præcipis, te miseránte, adimplére possímus. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno in Quadragesima, Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidélis sermo. de Communi Confessoris Pontificis [64], alias de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Patrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa sancti Martíni Turonénsis Epíscopi, ut pérhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in barbarórum sæpius íncidit captivitátem. Eo in statu pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit; fídei namque, divíníque timóris, et amóris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu, ac plúvias ad preces Deo fundéndas, ímpiger consurgébat; sólitus céntics intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus, et inter Cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gálliis, Itália, Insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur; et facta a beáto Cœlestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque Epíscopus, in Hibérniam perréxit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Eo in múnere mirum quot vir Apostólicus mala, quot ærúmnas, et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox, prædicánte Patrítio, fructum dedit, ut sanctórum Insula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro: Epíscopi, Clericíque plúrimi ordináti; vírgines, ac vídua ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam Sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus ínsulæ príncipem Metrópolim constítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe

relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis, et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe, latéque celébrior Patrítii se fama diffúderit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio iv.

Præter quotidiánam Ecclesiárum solicitúdinem invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium, una cum Cánticis et Hymnis, ducentísque oratiónibus consuevísse recitáre; tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet hora diéi Canónica cénties se Crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in centum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo, álterum in réliquis quinquagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis, manibúsque ad cœlum eréctus, absolvéndis insumébat; tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, Apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a Christiána salúte sǽculo quinto.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo péregre proficíscens. de Communi Confessoris Pontificis [68].

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima, et de ea fit commemoratio ad Laudes.

Die 19. Martii.

In Festo S. Joseph Sponsi B. Mariæ Virginis, Confessoris.

Duplex.

Si hoc Festum venerit in majori Hebdomada, vel infra Octavam Paschæ, transfertur post Octavam, juxta Rubricam de Translatione Festorum: et tunc in fine Antiphonarum, ℣℣. et ℟℟. additur Allelúja, et tres Psalmi dicuntur per singulos Nocturnos sub prima Antiphona illius Nocturni: quod etiam fit in omnibus Festis quæ celebrantur tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 6. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum [1].

Antiph. to. 1. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María.

Antiph. to. 8. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Antiph. to. 5. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Antiph. to. 2. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea

natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIr fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. r.
Exúrgens Joseph a somno fecit, sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si celebretur in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est fílius Joseph, * Veníte, adorémus.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

CŒlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. f. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Antiph. to. 2. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Antiph. to. 3. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ.

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

Joseph ígitur ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaelitárum,

a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa, quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos.

℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit.

Lectio ii. Ibid. cap. 41.

PLácuit Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiórem, et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægýpti, clamávit pópulus ad regem aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite.

℣. Crescébat quotídie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis. Ite ad Joseph.

Lectio iii.

DIxitque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixítque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægýpti.

℟. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et Dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére; * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte. Glória Patri. Pro salúte.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Antiph. to. 5. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætén tur omnes, qui spérant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Antiph. to. 6. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus est, prope fin.

Lectio iv.

QUis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo, et família David.
℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio v.

SIquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægýptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægýptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam, Dómini sui Matrem, Vírginem agnóscens, et ipse contínens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi.
℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio vi.

ILle fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum.
℣. Et erat pater ejus, et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Accépit. Glória Patri. Accépit.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. r. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Antiph. to. 8. Admónitus in somnis Joseph, secéssit in partes Galilǽæ: et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Admónitus in somnis Joseph, secéssit in partes Galilǽæ: et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Antiph. to. 1. 1. Erat pater Jesu, et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Erat pater Jesu, et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus germinábit sicut lílium.
℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 1. c.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.
Lib. 1. Comm. in c. 1. Matth.

QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judǽis ut adúltera: tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te.
℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce pater.

Lectio viii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur: Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth; * Et erat súbditus illis.
℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines. Et erat. Glória Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima; et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus éfficitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 5. Ibant paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 14.

Antiph. to. 8. Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

Antiph. to. 7. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum; et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem, et interrogántem eos.

Antiph. to. 6. Dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te.

Antiph. to. 1. f. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIr fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

ISte, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.
O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. r. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. Cum redírent.

Capitulum. Vir fidélis. ut supra.

℟. br. Constítuit eum* Dóminum domus suæ. Constítuit.

℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Ad Sextam.

Antiph. to. 7. Non inveniéntes.

Capitulum. Eccli. 45.

DIléctus Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide, et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est.

℣. Justus germinábit sicut lílium.
℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. f. Descéndit Jesus.

Capitulum. Sap. 10.

PRófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Justus germinábit, * Sicut lílium. Justus.

℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut lílium. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini.
℟. In átriis domus Dei nostri.

In II. Vesperis.

Antiph. to. 5. Ibant paréntes. ut in Laudibus. 426.

Psalmi, ut in primis Vesperis, de Communi Apostolorum [1].

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIr fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cǽlitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Glória, et divítiæ in domo ejus.
℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

Ecce fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si celebretur in Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

Die 21. Martii.

In Festo **S. Benedicti** Abbatis.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros glorióses, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina Scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum

sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BEnedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit: in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum, laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constituunt. Verum póculum ei præbéntibus, Crucis signo vas confrégit, ac, relícto monastério, in solitúdinem se recépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

SEd cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, commínuit, aram evértit, et lucos succéndit: ibíque sancti Martíni sacéllum, et sancti Joánnis ædículam extrúxit: oppidános autem et íncolas Christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUi áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus: ac sepúlchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in Ecclésiam: ubi, sumpta Eucharistía, sublátis in cœlum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam, quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem

supra caput ipsíus dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cœlum ascéndit.
℟. **Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.**
℣. **Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.**

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium. **Ecce nos relíquimus ómnia.** ut in Communi Abbatum. **[90]**

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

Die 25. Martii.

In Festo

Annuntiationis B. Mariæ Virg.

Duplex.

Si hoc Festum venerit in Dominica privilegiata, transferendum erit ad Feriam secundam immediate sequentem, translato quocumque Festo, etiam æqualis, non tamen altioris ritus, in ea incidente: si vero occurrerit in Hebdomada majori, vel Paschali, transferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam secundam post Dominicam in Albis, servato ritu Paschali, ut in Rubrica superius posita in festo S. Joseph.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 8. **Missus est Gábriel Angelus.** cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis ut in festis B. Mariæ. **[140]**

Capitulum. Isaiae 7. c.

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. **Ave, María, grátia plena.**
℟. **Dóminus tecum.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. **Spíritus sanctus in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.**

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum.**

Psalmus. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus. **Quem terra.** item Antiphonæ, Psalmi Nocturn. et ℣℣. ut in festis B. Mariæ **[142]**, excepta nona Antiphona, cujus loco dicitur:

Antiph. **Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.**

IN I. NOCTURNO.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. b.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. **Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum, et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.**

℣. **Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.** Ecce concípies.

Lectio ii. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℟. **Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.**

℣. **Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei.** Spíritus.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis. Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. **Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeris.**

℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. de Nativitate Domini.

Lectio iv.

DEus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit, denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque, justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári), primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret: et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non periret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio vi.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cœlésti sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus, servílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte suscépit: impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis: et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 2. in Lucam.

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.
℟. Congratulámini mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.
℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio viii.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.
℟. Gaude, María virgo, cunctas hǽreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: * Dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum, Virgo, invioláta permansísti.
℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum virgo. Glória Patri. Dum virgo.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima, ix. Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis et de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique: Ecce, inquit, ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis 14.

Antiph. to. 1. s. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

Antiph. to. 8. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

Antiph. to. 1. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

Antiph. to. 8. f. Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 7. c.

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Ave, María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7.
Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur.
℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. s. Ave, María.

Capitulum. Isaiae 7. c.

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Ne tímeas, María.

Capitulum. Lucae 1. c.

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isaiae 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit eam.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis dicuntur omnia ut supra in primis. 430.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. r.
Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

FERIA SEXTA
post Dominicam Passionis.
Festum
Septem Dolorum B. M. Virginis.
Duplex.

Si in hac Feria occurrerit Festum altioris ritus seu dignitatis, tunc

Festum Septem Dolorum transferendum erit ad Sabbatum immediate sequens, quocumque Festo etiam æqualis non tamen altioris ritus seu dignitatis in eo incidente; quod si transferri ad Sabbatum non possit, erit omittendum.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 5. **Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.**

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiph. **Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.**

Antiph. to. 7. r. **Diléctus meus cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.**

Psalmus 149.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me grátis.

Antiph. **Diléctus meus cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.**

Antiph. to. 3. **Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo diléctus tuus declinávit?**

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.
Acuérunt línguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salutis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo diléctus tuus declinávit?

Antiph. to. 4. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Psalmus 140.

Domine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc, et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Antiph. to. 6. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isaiae 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius:

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja, Mater fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Antiph. Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio.

DEus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius, ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ effétum felícem consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

ESto, quǽsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Si vero transferendum erit ad Sabbatum:

Antiph. Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte, adorémus.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

SAncta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. f. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Antiph. to. 8. f. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 5.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Antiph. to. 4. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 12.

USquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt, si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

℣. Pósuit me desolátam.
℟. Tota die mœróre conféctam.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis: * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat, caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum.
℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem. Omnis enim.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ.
℣. Córnua in mánibus ejus: ibi abscóndita est fortitúdo ejus: sunt enim manus ejus. Humánæ salútis.

Lectio iii.

ET Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta

multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℞. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne eum fécerat dignum * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit.

℣. In Cruce dénique moritúrus, huic matrem Vírginem vírgini commendávit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sǽculo, et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Antiph. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Antiph. to. 4. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspécto tuo.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Antiph. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Antiph. to. 5. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Antiph. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu.
℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12. stellis.

Lectio iv.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ Passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin nonnísi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem póstea quam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judǽi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et, inclináto cápite, emísit spíritum.
℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? Et, inclináto.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret

hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem carnáli orbitáte gráviter percússam vehementíssime contristávit.

℣. Ferrum lánceæ militáris latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis matris. Ipsam ejus.

Lectio vi.

NOn mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit, ista commori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut Sánguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exíliat?

℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Ut fons. Glória Patri. Ut fons.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. m. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Antiph. to. 4. m. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Antiph. to. 4. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absýnthio.

Psalmus 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.
Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.
Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus facére misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.
Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant, quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.
Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiph. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absýnthio.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.
℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabant juxta Crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tractatu 119. in Joannem.

Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat matri: Quid mihi et tibi est, múlier? Nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu comméndat humáno. Morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.

℟. Dóleo super te, fili mi, Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum: * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam.
℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Sicut. *

Lectio viii.

Ex hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque domésticum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster sanctórum de seípso constituébat exémplum: quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, et regébat, sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

℟. Eja mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus, * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus.
℣. Et sicut Fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit; ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. Et Domínicæ. Glória Patri. Et Domínicæ.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

Benedictio. Per **Evangélica dicta.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 11. f.

IN illo témpore: Collegérunt Pontífices et Pharisǽi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joan. sub fin.

POntífices et Pharisǽi sibi consulébant: nec tamen dicébant: Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

Quod si hoc Festum secundum superiorem Rubricam **434.** transferendum erit ad Sabbatum, dicitur sequens.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 12. b.

IN illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. in Joan. in fine.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini, tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

Te Deum laudámus. **13.**

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 5. **Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.**

Psalmus. **Dóminus regnávit.** cum reliquis de Dominica. **14.**

Antiph. to. 7. r. **Diléctus meus cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.**

Antiph. to. 3. r. **Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima muliérum? quo diléctus tuus declinávit?**

Antiph. to. 4. **Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.**

Antiph. to. 6. **Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.**

Capitulum. Isaiae 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

VIrgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,
Fac me Cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.
Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. s. Cum vidísset Jesus Matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius, ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Oratio.

Cordibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Si vero celebrandum esset Sabbato: Antiph. Clarífica me, Pater, apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Oratio.

Profíciat, quǽsumus, Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Ad Primam.

Antiph. Vadam ad montem.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.
℣. Qui passus es pro hómine. Miserére nobis.
Glória Patri. Christe.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. r. Diléctus meus.

Capitulum. Isaiae 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

℟. br. Pósuit me* Desolátam. Pósuit.
℣. Tota die mœróre conféctam. Desolátam. Glória Patri. Pósuit.
℣. Fácies mea intúmuit a fletu.
℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. r. Quo ábiit.

Capitulum. Isaiae 53. b.

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. br. Fácies mea* Intúmuit a fletu. Fácies mea.
℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit. Glória Patri. Fácies mea.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.
℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ad Nonam.

Antiph. to. 6. Fulcíte me flóribus.

Capitulum. Isaiae 53. c.

GEneratiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Deus, vitam meam * Annuntiávi tibi. Deus, vitam.
℣. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi. Glória Patri. Deus, vitam.
℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesp. 435. præter

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. b.

Cum vidísset Jesus Matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.
℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

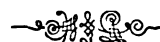
COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Si autem celebrandum erit Sabbato:

Antiph. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.
℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

FESTA APRILIS.

Die 2. Aprilis.

In Festo
S. Francisci de Paula Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti; tríbue, quǽsumus, ut ejus méritis et imitatióne promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha.

Si vero in Quadragesima. Beátus vir. de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco [88].

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FRancíscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est: quem paréntes, cum diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam,

sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ charitátis causa e solitúdine egréssus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ERat in eo miríficaloquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit: humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábilis: semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem ut fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit; quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum, strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Deníque annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus, dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem efflåret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium. **Nolíte timére pusíllus grex.** ut in Communi Confessoris non Pontificis secundo loco **[90]**, et si celebretur in Quadragesima nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Die 4. Aprilis.

In Festo

S. Isidori Episcopi Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Antiph. to. 2. **O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

℣. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.**

℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti; præsta, quǽsumus, ut quem Doctórem vitæ habuímus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones. Sapiéntiam ómnium. ut in Communi [74].

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ISidórus, natióne Hispánus, Doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiáno patre Provínciæ Duce natus, a sanctis Epíscopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginénsi frátribus suis, pie et liberáliter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis líteris, divinísque, et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum, atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscens hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jamprídem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab Hæréticis necarétur. Leándro vita functo, ad Hispalénsem Cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo Rege, magnóque étiam Cleri populíque consénsu assúmitur; ejúsque electiónem Sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte Apostólica confirmásse, sed et eléctum transmísso de more Pállio decorásse, quin étiam suum et Apostólicæ Sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

IN Episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, miséricors, in Christiána, et Ecclesiástica disciplína instauránda solícitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornaménto insignítus, nullíus lingua enarráre suffíceret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor, et amplificátor exímius, plura construxit Monastéria, Collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectiónibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter Sancti Ildefónsus Toletánus, et Bráulio Cæsaraugustánus Epíscopi emicuérunt. Coácto Híspali Concílio, Acephalórum hæresim Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sextodécimo anno, univérsa Toletána Sýnodo duórum supra quinquagínta Episcopórum plaudénte, ipsóque étiam Sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egrégius, Cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári meruérit; eúmque Sanctus Bráulio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cœ́litus datum esse censúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SCripsit Isidórus libros Etymologiárum, et de Ecclesiásticis Offíciis, aliósque quamplúrimos Christiánæ, et Ecclesiásticæ disciplínæ ádeo útiles, ut Sanctus Leo Papa Quartus ad Epíscopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter Canónicas Ecclésiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit Concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique cum ab Hispánia

Ariánam hǽresim elimináſſet, morte sua, et regni vastatióne a Saracenórum armis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset Ecclésiam, Híspali migrávit in cœlum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus primus, Castéllæ et Legiónis Rex, ab Eneto Saracéno Híspali dominánte magno prétio redémptum, Legiónem tránstulit, et in ejus honórem Templum ædificátum est, ubi miráculis clarus magna pópuli devotióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía Sancti Isidóri Epíscopi.

Ex libro 2. Officiorum ad S. Fulgentium, cap. 5.

QUi in erudiéndis atque instituéndis ad virtútem pópulis prǽerit, necésse est, ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere, ante doce te quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet, ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi prǽbeat, cunctósque ad bonum opus, et doctrína et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scripturárum necessária est. Quia si Epíscopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivens. Porro si et doctrína et sermóne fúerit erudítus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint atque convícti, fácile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis et honestátis, plenus suavitátis et grátiæ, tractans de mystério legis, de doctrína fídei, de virtúte continéntiæ, de disciplína justítiæ: unumquémque ádmonens divérsa exhortatióne, juxta professiónem, morúmque qualitátem: scílicet, ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ céteris speciále offícium est Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla Sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere; nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter et auctoritáte præésse debet, ut neque per nímiam humilitátem suam subditórum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat, sed tanto cáutius erga commíssos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Quadragesima Lectio nona de Homilia Feriæ occurrentis cum ejus commemoratione in Laudibus.

Lectio ix.

TEnébit quoque illam supereminéntem donis ómnibus charitátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis cháritas; locus autem hujus custódis humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam: ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et líbera. Inter hæc oportébit cum solícita dispensatióne curam páuperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte et charitáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desíderant: Hospes fui, et suscepístis me; quanto magis Epíscopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum?

Te Deum laudámus. 13.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis et Feriæ.

Die 5. Aprilis.

In Festo

S. Vincentii Ferrerii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea, quæ habentur propria.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Isidori.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

Ultimo loco fit commemoratio Feriæ.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha. Si vero in Quadragesima, Beátus vir, de Communi Confessoris non Pontificis [88].

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VIncéntius honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum calginósi hujus sǽculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit: et emíssa solémni professióne, sacris líteris sédulo incúmbens, Theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox, obténta a Superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre, tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad

virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

IN hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta et recta consília nulli denegávit, carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit; populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit: et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et uníta servarétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit, et ampléxus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PEr ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt: spíritus immúndos e corpóribus éxpulit: surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono: quem Callístus tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, **Sint lumbi vestri.** de Communi Confessoris non Pontificis [85].

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima, et de ea fit commemoratio ad Laudes.

Die 11. Aprilis.

In Festo

S. Leonis I., Papæ, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis so-

lemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus, ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

PRopter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine, quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a

mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: *Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum Rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit: unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit se adstántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi, et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam, et in fide cathólica confirmándam, Concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, Eútyches, et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt: ejusdémque Concílii decréta sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas Ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria pia fémina, sancti Stéphani Ecclésiam construxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis, Petri, Pauli, et Constantiniána, cámeras extrúxit: ædificávit monastérium vicínum Basílicæ sancti Petri: sepúlchris Apostolórum custódes adhíbuit, quos Cubiculários appellávit. Státuit ut in actióne mystérii dicerétur: Sanctum Sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cesaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía Sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in Anniv. assumpt. suae, ante med.

CUm, sicut Evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est; et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum, et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

IN univérsa namque Ecclésia: Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit, et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas, ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum solicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hæréde non déficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

CUm ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus, obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat floróre virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa Apostólicæ Petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit,

et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 13.

Die 13. Aprilis.

In Festo

Sancti Hermenegildi, Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], præter ea quæ sequuntur.

In utrisque Vesperis et Laudibus.

Hymnus.

Regáli sólio fortis Ibériæ
Hermenegílde jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cœli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus ésserant.
Amen.

Si prædictus Hymnus dici non potuerit in primis Vesperis, tunc ponatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini, Nullis te génitor. dicatur in Laudibus.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quǽsumus, nobis, ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Si celebretur in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ in utrisque Vesperis et Laudibus.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Nullis te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.

Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia Cœlitum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus ésserant.
Amen.

In primo Nocturno, si celebretur in Quadragesima, Lectiones. Fratres, debitóres. de Communi plurimorum Martyrum, cum ℟℟. de Communi unius Martyris. [52]

Si vero post Pascha, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Dialogórum Sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 3. cap. 31.

Hermenegíldus Rex, Leovigíldi Regis Visigothórum fílius, ab Ariána hǽresi ad fidem Cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hǽresim redíret, et prǽmiis suadére, et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno, rebúsque expoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus

emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegíldus Rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cœléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo, ad confortándum se, preces effúndere; tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuísse, quod potúerit auférri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vincúlis non derelíquit eum. Et dedit.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et æternitas.

Lectio v.

SUperveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio ad eum pérfidus pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso Epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat, occíderent; quod et factum est. Nam mox, ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt; hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mártyris audíri: atque ídeo veráciter Regis, quia et mártyris.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

QUidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus, et parricída, commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ab obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset Cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre perterritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extréma perdúctus est, et Leándro Epíscopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum Regem fílium suum, quem in sua hǽresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus Rex non patrem pérfidum, sed fratrem mártyrem sequens, ab Ariánæ hæré-

seos pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est mártyris: cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

℞. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

Tempore Paschali.

℞. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus,* In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In. Glória Patri. In.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 37. in Evangel.

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℞. Coróna áurea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Tempore Paschali.

℞. Ego sum vítis vera, et vos pálmites:* Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℞. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit:* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ

dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Tempore Paschali.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Si celebretur in Quadragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prǽdicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 13.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur ut in Communi unius Martyris tempore Paschali, præter Orationem propriam, cum Hymnis et Evangelio, ut supra.

In Vesperis fit commemoratio sequentis.

Commune SS. Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Communibus infra [37].

Die 14. Aprilis.

Sanctorum Martyrum **Tiburtii, Valeriani** et **Maximi.**

Antiph. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas tempórum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus; ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

VAleriánus, Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro Imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi Præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, et património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre, accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet.

Lectio iii.

SEd cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum venerarέntur, imo fortes in fídei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quórum virtútem admirátus Máximus Præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea Præfécti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 13.

Die 17. Aprilis.

In Festo

S. Aniceti Papæ et Martyris.

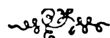
Oratio.

DEus, qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas; concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iii.

ANicétus, Syrus, Imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Presbýteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

Te Deum laudámus. 13.

Die 21. Aprilis.

In Festo

S. Anselmi Episcopi Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Allelúja.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti; præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones. Sapiéntiam. ut in Communi [74].

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANsélmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, Gundúlpho et Ermembérga, nobílibus et Cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo literárum stúdio, atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sǽculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse Ordinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi, emíssa reguléri professióne, sub Herluíno Abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in líteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ABstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur extínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis, docéndo et respondéndo váriis de Religióne quæsítis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii, ínvidos fratres ita charitáte, humilitáte, et prudéntia lenívit, ut, quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto, rédderet. Mórtuo Abbáte, et in ejus locum (licet invítus) suffectus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo Régibus et Epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, líteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam Cathólicam ejus oratiónibus commendábat.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DEfúncto Lanfránco Archiepíscopo Cantuariénsi ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnante, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et Concíliis celebrátis, prístinam pietátem, et Ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiónem, et exílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit, a quo honoríﬁce excéptus, et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi Concílio Spíritum sanctum étiam a Fílio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum, et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino: famam non solum miraculórum, et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri Passiónem, et beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem Christiánæ religiónis, animárum proféctum, et ómnium Theologórum, qui sacras líteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cœ́litus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia sancti Hilarii Episcopi in Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum, secundo loco [77].

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

Die 22. Aprilis.

In Festo

SS. Soteris et **Caji**, Pontificum et Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali [37], præter sequentia.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.
℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

SOter, Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attíngerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi Corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo: martýrio coronátur sub Marco Aurélio Imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum, mense Decémbri creátis Presbýteris decem et octo, Diáconis novem, Epíscopis per divérsa loca úndecim.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

CAjus, Dálmata, ex génere Diocletiáni Imperatóris, constítuit, ut his Ordinum et honórum grádibus in Ecclésia ad Episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbýteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabíno fratre martýrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense Decémbri Presbýteris vigintiquínque, Diáconis octo, Epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti, décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dírutam Ecclésiam restítuit, Título, Statióne, et ipsíus Relíquiis decorávit.
℟. In servis suis, allelúja, *Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio vi. Serm. 22.

DIgnum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.
℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum; benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. Ego sum vitis, vos pálmites. de Communi Martyrum temp. Pasch., secundo loco [49].

In Vesperis a Capitulo fit de S. Georgio.

Die 23. Aprilis.

In Festo **S. Georgii**, Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali **[37]**, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio SS. Soteris et Caji.

Antiph. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**

℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Oratio. **Beatórum Mártyrum.** ut supra. **462.**

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola Sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, ad Mártyres et Confessóres.

Lectio iv. Lib. 2. Epist. 6.

QUibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.**

℣. **Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.**

Lectio v.

VIdit admírans præséntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prælium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis, rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis extíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. **In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.**

℣. **Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.**

Lectio vi.

O Quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spiritu sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis; quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. **Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.**
℣. **Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.**

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. **Ego sum vitis vera.** de Communi Martyris tempore Paschali, primo loco **[45]**.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

Die 24. Aprilis.

In Festo

S. Fidelis a Sigmaringa, Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali **[37]**, præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem seráphico Spíritus ardóre succénsum in veræ Fídei propagatióne Martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in Fide et Charitáte confírma, ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Georgii Martyris.

Antiph. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.**
℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**
℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Fidélis in Oppido Svéviæ Sigmarínga ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi Philosophíæ et Juris utriúsque láuream eméruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exínde virórum várias Európæ províncias lustrántium comes adscítus, eos ad Christiánam pietátem sectándam tam verbis, quam opéribus excitáre non déstitit. Quinímo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo umquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea, et justítiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in Advocáti múnere, in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post Ordini Seráphico inter Fratres Minóres Capuccínos adscríbi pétiit.
℟. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.**
℣. **Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.**

Lectio v.

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contémptor insígnis, in ipso statim tyrocínio, magísque cum solémnis professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in reguléri observántia ómnibus

admiratióni fuit, et exémplo. Oratióni máxime, et sacris líteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, verum étiam heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii Præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne, et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua charitátis offícia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis consílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut Pater Pátriæ merúerit appellári.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

DEíparæ Vírginis, et Rosárii cultor exímius, illíus præcípue, aliorúmque Sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in Cathólicæ Fídei obséquium vitam sibi, et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta Præses eligerétur illárum Missiónum, quas Congregátio de propagánda Fide pro Rhǽtia tunc témporis institúerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre executús est, ut, plúribus Hæréticis ad Orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiæ, et Christo reconciliándæ. Prophetíæ dono prǽditus futúras Rhǽtiæ calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sǽpius prædíxit. Postquam vero insidiárum probe cónscius impendénti agóni se præparásset, die vigésima quarta Aprílis anni millésimi sexcentésimi vigésimi secúndi ad Ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit, ubi ab Hæréticis, qui prídie conversiónem simulántes eum dolóse ad prædicándum invitáverant, conciόne tumultuárie interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudéliter infícta, gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio sánguine consecrávit; plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriæ et Veldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus Relíquiæ asservántur.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium, Ego sum vitis vera. de Communi Martyr. tempore Paschali, primo loco. [45]

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis.

Die 25. Aprilis.

In Festo S. Marci Evangelistæ.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali [19], præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum Evangélicæ præ-

dicatiónis grátia sublimásti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Fidelis.

Antiph. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsum in veræ Fídei propagatióne Martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in Fide et Charitáte confírma, ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quatuor partes habébant. Junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.

℣. Mundus autem gaudébit; vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hierónymi Presbýteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

MArcus discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus,

breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio, quod ipse confécerat, perréxit in Ægýptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

DEnique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia: sic et ille quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositióne Sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vi. Homil. 3. lib. 1.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes: * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos, chháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas, et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 13.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In secundis Vesperis fit commemoratio Festi sequentis.

Die 26. Aprilis.

In Festo **SS. Cleti** et **Marcellini,** Pontificum et Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali [37], præter sequentia.

Antiph. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

℣. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**
℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Si hoc Festum celebretur Feria secunda Rogationum, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, infra. [52] et nona Lectio legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si quod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria secunda, aut in Vigilia Ascensionis, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale; nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ quod omissum sit ob aliud Festum

in ea celebratum, in quo propriæ Lectiones assignatæ sint.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CLetus, Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, Imperatóribus Vespasiáno et Tito, Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigintiquínque Presbýteros ordinávit. Primus in líteris verbis illis usus est: Salútem et Apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martýrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

MArcellínus, Románus, in immáni illa Diocletiáni Imperatóris persecutióne terróre pertérritus, deórum simulácris thus adhíbuit: cujus peccáti mox illum tantópere pœnítuit, ut Sinuéssam ad concílium plurimórum Episcopórum vénerit cilício indútus, ubi lácrymis profúsis scelus suum palam conféssus est. Quem tamen damnáre ausus est nemo, sed omnes una voce clamárunt: Tuo te ore, non nostro judício, júdica: nam prima sedes a némine judicátur. Petrum quoque propter eámdem ánimi infirmitátem deliquísse, et a Deo simílibus lácrymis véniam impetrásse.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

MArcellínus Romam revérsus Imperatórem adit, gráviter eum accúsans, quod se ad tantam impietátem impulísset. Quamóbrem ille Marcellínum, una cum tribus áliis christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plecti jubet. Quorum projécta córpora cum trigínta sex dies jussu Imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, Presbýteris et Diáconis, hymnis ac lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres: quo témpore fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbýteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium, Ego sum vitis, vos pálmites. de Communi Martyrum tempore Paschali, secundo loco. [49]

Die 28. Aprilis.

In Festo **S. Vitalis**, Martyris.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui beáti Vitális mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Lectio iii.

VItális miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingréssus,

cum vidísset Ursicínum médicum, ob Christiánæ fídei confessiónem ductum ad supplícium, páululum in torméntis titubáre, exclamávit: Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo confícias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martýrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehéndi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto, quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus a dæmone, clamáre cœpit: Tu me nímium, Vitális Christi martyr, incéndis: et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 13.

Die 29. Aprilis.

In Festo **S. Petri**, Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter sequ.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus; ut beáti Petri mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hǽresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hǽreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus, quid tandem in iis didicísset; Christiánæ fídei Sýmbolum se didicísse respóndit: neque ullis umquam patris, patruíve blandítiis, aut minis, a fídei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit, ubi a Spíritu sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

MAgno virtútum splendóre in religióne elúxit: corpus et ánimam ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum unquam sénserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat: mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur: peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

TAnto fídei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiamueníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque íterum in cápite gládio vulnerávit: jamque pene mórtuus Sýmbolum fídei, quam infans virílì fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit: iterúmque látera mucróne transverberátus,

ad martýrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo: quem multis illústrem miráculis Innocéntius Quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium, Ego sum vitis vera. ut in Communi Martyrum tempore Paschali, primo loco. [45]

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Catharina, cum commemoratione S. Petri.

Die 30. Aprilis.

In Festo

S. Catharinæ Senensis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginis non Martyris [93], præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beátæ Catharínæ vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Petri.

Antiph. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus; ut beáti Petri mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAtharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharistíæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur: æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

CUm Pisis immorarétur, die Domínico, refécta cibo cœlésti, et in écstasim rapta, vidit Dóminum Crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes: ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent, contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus,

pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut, nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula Confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur rádios in imagínibus beátæ Catharínæ, ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

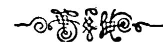
Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit: sacrárum literárum professóribus difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit: multa extínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto Ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium Undécimum Pontíficem Máximum profécta est; cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eídem Gregório, et Urbáno Sexto ejus successóri, acceptíssima fuit; ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius Secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi [101].

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis.

FESTA MAJI.

Dominica III. post Pascha.

In Festo

Patrocinii S. Joseph Confessoris, Sponsi Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 6. Jacob autem. cum reliquis de Laudibus. 479.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Gen. c. 49.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ, allelúja.

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem Protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Antiph. Módicum, et non videbítis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et videbítis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.

℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph Protectóris nostri, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Te, Joseph. sicut in Vesperis. 472.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre,
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.
℟. Quóniam adjútor, et Protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar Eunúchus Pharaónis, Princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens; habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa, quæ ei trádita fúerant. Benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ǽdibus, quam in agris cunctam ejus substántiam. Nec quidquam áliud nóverat, nisi panem, quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad Regem aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja.
℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. Genes. cap. 41.

Plácuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es: Numquid sapientiórem, et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti.

Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem Regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit me.

Lectio iii. Genes. cap. 41.

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum, lingua Ægyptíaca, Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre Sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti, (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu Regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitas septem annórum, et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja.

℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 5. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

℣. Réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja.
℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo Sancti Bernardíni Senénsis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

OMnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Regínæ mundi, et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrícius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus, et Sponsæ suæ: quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.
℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

SI cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est: sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua Patriarchális et Prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cœlo, qui cœléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuit fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre; * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

PRofécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit, et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere: Intra in gáudium; ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans, et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde: sed et beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. r. Consúrgens Joseph accépit púerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel, et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex spérat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in tempore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Consúrgens Joseph accépit púerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel, et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja.

℣. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, allelúja.
℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Lib. 2. de Consensu Evangel.

MAniféstum est illud, quod ait: ut putabátur fílius Joseph; propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas ascéndens a Joseph usque ad David, fácile est, ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo

fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad Dávid.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthǽo scílicet, et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat, alter ejus, qui adoptáverat Joseph: quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse, quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium esse narrábat? Matthǽus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, génuit, persevérans donec in último díceret: Jacob autem génuit Joseph; satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat. ℣ Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem Patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed charitáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra, atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 16. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 101. in Joan. sub finem.

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sǽculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit postéaquam resurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum. Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 6. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 14.

Antiph. to. 1. Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

Antiph. to. 8. Ascéndit autem Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth, in Judǽam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

Antiph. to. 2. Et venérunt festinántes, et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio, allelúja.

Antiph. to. 3. r. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph, allelúja.

Capitulum. Gen. c. 49.

BEnedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus.

CŒlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja.
℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2.

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est, allelúja.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem Protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Antiph. Módicum, et non videbítis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et videbítis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœli et terra lætént ur, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. Missus est.

Capitulum. Benedictiónes patris tui. ut supra.

℟. br. Constítuit eum Dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit.
℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constítuit.
℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.
℟. Quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49.

DEus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℞. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitébor.
℣. Quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.
℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja.
℞. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 3. r. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49.

Filius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℞. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus.
℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Justus.
℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja.
℞. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis. 472.
℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja.
℞. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

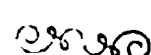
Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

Oratio. Deus, qui ineffábili. ut supra.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Antiph. Amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℞. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio. Deus, qui errántibus. ut supra.

Die 1. Maji.

In Festo
SS. Philippi et Jacobi Apostolorum.
Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 7. f. Dómine, osténde nobis. cum reliquis de Laudibus. 484.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret Fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Si celebretur post Ascensionem, dicatur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona, to. 6.
Non turbétur cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum, et in me crédite: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quǽsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Catharinæ.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beátæ Catharínæ vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, infra. [19] exceptis his quæ hic sunt propria.

In primo Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dominica quarta post Pascha. **313.** Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quod illo die contigerit.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PHilíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt, a quo cum accepísset Nathánael venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes ad Philíppum accessérunt: et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam Gentem ad Christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrýgiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus córpus íbidem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

JAcóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt: ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in Concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne, Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit: fratribúsque ab-

séntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

TAnta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur: mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. in Joan.

ERigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

CRéditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt; nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt,

allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

TAmquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum áudiunt: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum; a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros; quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, alius álio jústior, álius álio sánctior: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. f. Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.
Antiph. to. 7. Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.
Antiph. to. 3. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.
Antiph. to. 7. r. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.
Antiph. to. 3. Si dilígitis me, mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

PAschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. f.
Ego sum via, véritas, et vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. Philíppe.
Capitulum. Stabunt justi. ut supra.
℟. br. Sancti et justi in Dómino, gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti.
℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. Tanto témpore.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine,* Allelúja, allelúja. Lux. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 3. Si dilígitis me.

Capitulum. Rom. 8. c.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum,* Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórem ejus, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. f. Dómine, osténde nobis. cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. [12].

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

TRistes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, a Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. r. Si mansériitis in me, et verba mea in vobis mánserit, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quǽsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Athanasii.

Die 2. Maji.

In Festo **S. Athanasii**, Episcopi, Confessoris, et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Ad Magnificat, Antiphona to. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornavit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Athanásius, Alexandrínus, Cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno Diáconus factus est, in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicǽnum Concílium, ubi cum Aríi impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. Nam, coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum Episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus Présbyter, qui símulans se esse Athanásium, Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? Ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti: idque jurejurándo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Arsénium quoque Epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt: quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus Concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in exílium actus, in Gállia apud Tréviros exulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis, sub Constántio Imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit; ac sæpe e sua Ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis Imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque Concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est; Ariánis intérea illi semper inféstis: quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Constántio mórtuo, cum Juliánus apóstata, qui ei in império succéssit, éxules Epíscopos ad suas Ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iísdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus

ad necem conquireretúr, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis, qui se insequebántur, ex indústria occúrrit: et quæréntibus quantum inde abésset Athanásius, respóndit eum non longe abésse: ítaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post Alexandríæ, ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlchro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte: cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam Cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam Ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℟. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. I pse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía Sancti Athanásii Epíscopi.

In Apologia de fuga sua, ante medium.

IN lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum, cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat) tunc qui in Judǽa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HÆc cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quæreretúr, quemádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

AT vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent (ab ipso enim et ántea et

semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus. **13.**

Die 3. Maji.

In Festo

Inventionis Sanctæ Crucis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 7. **O magnum pietátis opus!** cum reliquis de Laudibus. **495.**

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Communi Apostolorum. **[1]**

Capitulum. Philip. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.

O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. S. Athanasii.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténditilli regnum Dei, allelúja.

Oratio.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem crucifíxum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3. b.

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est, quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed: Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis, qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Glorиósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum, * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio ii. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium,

terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja.

℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colosséuses.

Lectio iii. Cap. 2. b.

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis: in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci: et expólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mórtem ómnium superávit, allelúja, allelúja.

℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In qua. Glória Patri. In qua.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamavéro ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui spérant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bónæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio iv.

POst insígnem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, et in loco Resurrectiónis: inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti, et liberáti sumus, allelúja.
℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Lectio v.

ITaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus: qui cum ex tribus cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum Epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti admóvit: cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cœ́litus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja.
℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vi.

HElena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi extrúxit Ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit, quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ǽdibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi Corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur; ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.
℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allelúja.
℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœ́perit judicáre sǽculum per ignem. Tunc manifésta. Glória Patri. Tunc manifésta.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Erat homo ex Pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 11. in Joannem post initium.

NIcodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia, quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sǽculi, allelúja.
℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit denuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ✠ Inténdat et intélligat cháritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et sig-

nat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis. Glória Patri. Ut omnis.

Pro sanctis Alexandro, Eventio, et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episcopo et Confessore.

Lectio ix.

ALexánder Románus, Hadriáno Imperatóre, regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur: vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt; et in Cánone Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta, sale admíxto, perpétuo in Ecclésia asserva-rétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies vigínti, vitæ sanctitáte, et salutáribus institútis illústris. Martýrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo Presbýteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat, creátis divérso témpore mense Decémbri Presbýteris sex, Diáconis duóbus, et Epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem transláta, in Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Epíscopi, qui, cum plúrimos in ea urbe sanctitáte et doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 13.

Si autem hoc festum venerit Feria secunda Rogationum vel Vigilia Ascensionis, omittitur Lectio de SS. martyribus Alexandro et sociis, et legitur de Homilia Rogationum; et de ea fit commemoratio in Laudibus, ac SS. Martyrum Alexandri etc. quod et in similibus observetur.

Si vero transferatur, octava Lectio dividatur in duas, ut in signo ℣

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. O magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 3. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

Antiph. to. 1. Ecce Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ; vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Antiph. to. 7. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

Antiph. to. 8. f. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum. Philipp. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Commemoratio sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli Martyrum, ac Juvenalis Episcopi et Confessoris, in Laudibus tantum.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 3. Salva nos.

Capitulum. Philipp. 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis erit in cœlo,* Allelúja, allelúja. Hoc signum.
℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hoc signum.
℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galat. 6. d.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,* Allelúja, allelúja. Adorámus.

℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. Per signum Crucis.

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi,* Allelúja, allelúja. Omnis.

℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. O magnum pietátis opus! cum reliquis de Laudibus. 495.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Fratres, Hoc enim sentíte. ut supra. 496.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt:
 Fulget Crucis mystérium,
 Qua vita mortem pértulit,
 Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
 Mucróne diro, críminum
 Ut nos laváret sórdibus,
 Manávit unda et sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
 David fidéli cármine,
 Dicéndo natiónibus:
 Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
 Ornáta Regis púrpura,
 Elécta digno stípite
 Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
 Prétium pepéndit sǽculi,
 Statéra facta córporis,
 Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave, spes única,
 Paschále quæ fers gáudium,
 Piis adáuge grátiam,
 Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
 Colláudet omnis spíritus:
 Quibus Crucis victóriam
 Largíris, adde prǽmium.
 Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

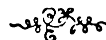
Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit: accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Monicæ.

Die 4. Maji.

In Festo **S. Monicæ** Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum [107], præter ea quæ hic habentur.

Antiph. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.

℟. Inténde, próspere prócede, et regna, allelúja.

Oratio.

DEus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MOnica, sancti Augustíni duplíciter mater, quia eum et mundo et cœlo péperit: maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem etiam Mediolánum secúta est, ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis Cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

MOx in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo, cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens: Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea, Martíno quinto Summo Pontífice, Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi. Ex lib. 9. Confess. c. 12.

SUbdit vero Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quæstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversatiónémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque moŕigeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa, et pro illa; et si quis peccátum invénerit flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit, allelúja.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ, si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt líteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intelécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 13.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

Die 5. Maji.

In Festo

S. Pii Quinti, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea quæ sequuntur. In hymno dicitur. Méruit suprémos.

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Monicæ.

Antiph. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boscum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium et reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac Theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes non sine vitæ discrímine ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes charíssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbýteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis, a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat, Apostólica libertáte, et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

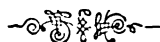
SElímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas, non tam armis, quam fusis ad Deum précibus, devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo péregre. ut in Communi Confessoris Pontificis. [68]

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

Die 6. Maji.

In Festo

S. Joannis ante portam Latinam.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali [19], præter illa quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 4. In fervéntis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illǽsus exívit, allelúja.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quǽsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Pii.

Antiph. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui ad conteréndos. ut supra. 500.

In primo Nocturno, legitur initium Epistolæ primæ beati Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis 347. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola: tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hierónymi Presbýteri contra Joviniánum.

Lectio iv. Lib. 1.

JOánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super

pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget: et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit: cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

FUit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias, ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthǽo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli *Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

SEd et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthǽus quasi de hómine íncipit scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham: Lucas a sacerdótio Zacharíæ: Marcus a Prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes; * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comment. in Matth. cap. 20.

UNde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedǽi, ut, cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

MAter póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

QUæritur, quómodo cálicem martýrii fílii Zebedæi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint, cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum; Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas históriás, in quibus fertur, quod et ipse propter martýrium sit missus in ferventis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta processerit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martýrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 13.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Stanislai.

Die 7. Maji.

In Festo

S. Stanislai Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter sequentia.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas tempórum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gáudete, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quǽsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

STanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cánonum et Theologíæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, et Concionátor factus a Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, suffícitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

ERat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque, rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

AT Bolesláum frustra sæpe admónitum Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant, qui ter conáti, occúlta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat: corpus membrátim concísum, et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt: quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia extárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem: quibus permótus Innocéntius quartus Summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit. Clemens vero octávus Póntifex Máximus, sancti Stanislái festo die in Románum Breviárium reláto, gloriósi Mártyris memóriam dúplici offício ubíque celebrári jussit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangelium. Ego sum vitis vera. ut in Communi Martyrum tempore Paschali, primo loco. [45]

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

Die 8. Maji.

In Apparitione Sancti Michaelis Archangeli.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 4. Stetit Angelus. cum reliquis de Laudibus. 511.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE, splendor et virtus Patris,
Te, vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Stanislai.

Antiph. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quǽsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Te splendor. ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo, allelúja.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in

phãretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo, allelúja.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. c.

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.
℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo, allelúja.
℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo, et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc, et non remánsit in me fortitúdo; sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.
℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: *

Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

ET audívi vocem sermónum ejus, et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego lóquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo, Dómine, allelúja.

℣. Super misericórdia tua, et veritáte tua; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor. Glória Patri. Et confitébor.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiant firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse, tamquam sponsus, procédens de thálamo suo.
Exultávit, ut gigas, ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occultis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et rédemptor meus.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum; * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Antiph. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv.

BEátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum, Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, et oratio perdúcit ad regna cœlórum, allelúja.
℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt: qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.
℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis, allelúja.
℣. Emítte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

POst tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum lócum, eóque indício demonstrásse velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt: qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.
℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt usque ad illud, allelúja.
℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet. Glória Patri. Et véniet.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Eténim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: *

gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi: * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 18.

NOn nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animǽque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt, non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus enim.

Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo a scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala, quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei: * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

VIdéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident, quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 4. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 7. r. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

Antiph. to. 8. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

Antiph. to. 8. Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum, allelúja.

Antiph. to. 7. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœ́litum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœ́litus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégat.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque Lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. r. Dum præliarétur.

Capitulum. Significávit Deus, ut supra.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit.

℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Archángele Míchael.

Capitulum. Apoc. 5. c.

AUdívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, *Allelúja, allelúja. Ascéndit.

℣. De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 7. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b.

FActum est prælium magnum in cœlo: Míchael et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, * Allelúja, allelúja. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Antiph. to. 4. Stetit Angelus. cum reliquis de Laudibus. 511.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 101. et loco ultimi,

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE, splendor et virtus Patris,
Te, vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima péllit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri: hic et

ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sequentis Festi.

Die 9. Maji.

In Festo
S. Gregorii Nazianzeni, Episcopi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum literárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilío erudítus, ad stúdia sacrárum literárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Gregórius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hǽresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit autem multa et solúta oratióne et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia: quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id as-

secútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et Cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. [76]

In Vesperis fit a Capitulo sequentis Festi cum commemoratione præcedentis, et sanctorum Martyrum Gordiani et Epimachi.

Die 10. Maji.

In Festo

S. Antonini, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea quæ hic habentur propria.

In Hymno dicatur: Méruit suprémos.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Gregorii.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui pópulo tuo. ut supra. 514.

Postea SS. Gordiani et Epimachi Mart.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Antonínus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit: post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat; et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fíliusiniquitátisnonnocébitei. Manus.

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam Cœnóbiis, ac Provínciis præféctus abjectíssima monastérii offícia demissíssime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea:* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharistía et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Hadriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tertio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo péregre proficíscens. de Communi Confessoris Pontificis. [68]

Pro SS. Gordiano et Epimacho Mart.

Lectio ix.

Gordiánus judex, cum ad eum Januárius Présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre et quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno Vicário inclúdi jubet in cárcerem: qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fídei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martýrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus pro commemoratione SS. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia

cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Die 12. Maji.

In Festo

SS. Nerei, Achillei, et Domitillæ Virginis, atque **Pancratii,** Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali [37], exceptis iis quæ hic sunt propria.

Oratio.

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quǽsumus, beáta solémnitas, et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Nereus et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla, baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fídei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur: ubi ad quæstiónem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent, se a sancto Petro Apóstolo baptizátos ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, et Domitíllæ educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Flávia Domitílla, virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martýrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu, incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martýrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex Diaconía sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam, títuli Fascíolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis, allelúja,* Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f.

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Basilica horum SS. Martyrum in die natalis eorum.

QUid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat; ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt: et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

INcrepáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli: et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut. Lectio ix.

NOlíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus, qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fecúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace: et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio; úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 13.

Die 14. Maji.

In Festo **S. Bonifacii**, Martyris.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Bonifácii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

BOnifácius, civis Románus, quod cum Aglae nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut

pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter Christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos vehementer hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infíxi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iii.

MOx in ollam ferventis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martýrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis, linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matróna, quæ et ipsa pœ́nitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset; pródiens óbviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit, in qua corpus sepúltum est Nonis Júnii, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum Cilíciæ Urbem migrásset in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus. 13.

Die 16. Maji.

In Festo **S. Ubaldi,** Episcopi et Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

AUxílium tuum nobis, Dómine, quǽsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

UBáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et líteris egrégie est institútus; jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos efféctus patrimónium suum paupéribus et Ecclésiis distríbuit, et Canonicórum Regulárium Ordinis Sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo Summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AD suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam

mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cœlestínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet; corpus vero per tot sæcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo péregre proficíscens. ut in Communi Confessoris Pontificis. [68]

Vesperæ de S. Paschali cum commemoratione S. Ubaldi.

Die 17. Maji.

In Festo

S. Paschalis Baylon, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis[79], præter ea quæ hic propria adnotantur.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti; concéde propítius, ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio S. Ubaldi, Conf. Pontif.

Antiph. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine, quǽsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Paschális Báylon, paupéribus, piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínæ Diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum

cœléstium appríme studiósam, puerítiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos, et sócios florébat auctoritáte, et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens, et magíster máximo stúdio colerétur, ac amarétur: beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUi vero in sæculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte, ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad austerióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum, diffícile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et cláusit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est: crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis, et illiterátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus eádem, qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Június, eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem, ac

miráculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus quintus Póntifex Máximus illum Beátum appellávit: Alexánder autem octávus Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. **Sint lumbi vestri.** ut in eodem Communi. **[85]**

Vesperæ a Capitulo de S. Venantio Martyre cum commemoratione S. Paschalis.

Die 18. Maji.

In Festo **S. Venantii** Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali **[37]**, præter ea quæ sequuntur.

Si hoc festum transferri contigerit, et in primis Vesperis non sit faciendum a Capitulo, tunc sequens Hymnus. **Martyr Dei.** dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymno. **Athléta Christi.** sub una conclusione. **Sit laus Patri.** Alias dicatur prout infra positum est.

AD VESPERAS.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt mártyris,
Iræ famísque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus, similiter ad Matutinum et ad Laudes ut infra.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.
Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta, ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Paschalis.

Antiph. **Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.**

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti; concéde propítius, ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exúltent in Dómino sancti, * Allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

AThléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.

Loris revínctus ásperis,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VEnántius Camers, quíndecim annos natus, cum Christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis astríngi jussit: sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore, fumo suppósito, suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphýrio Presbýtero cum família baptizátus, paulo post martýrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

AT Venántius Præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidém deséreret, in cárcerem conjícitur, quo Attalus Præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hóstis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillǽque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem, qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

QUod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphýrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua

tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Prǽsidem obscuríssima calígine opértum vidísse, Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat: deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum Prǽsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus ereptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur, ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes Præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret, qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. **Ego sum vitis vera.** ut in Communi Martyrum tempore Paschali, primo loco. **[45]**

Ad Laudes.

Hymnus.

DUm nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri Baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vesperæ a Capitulo de S. Petro Cœlestino, cum commemoratione S. Venantii Mart. et S. Pudentianæ Virg.

Die 19. Maji.

In Festo **S. Petri Cœlestini**, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius, ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus prǽmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Venantii Martyris.

Antiph. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta, ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Postea fit commemoratio S. Pudentianæ Virginis.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis Catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub Régula Sancti Benedícti instítuit. Hic quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Lectio v. Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stúltum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in natali Sancti Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana Virgine.

Lectio ix.

PUdentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum ad-

mirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent, Pius Póntifex in ǽdibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Junii.

Te Deum laudámus. 13.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut sequitur.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duodécim sedes Apostolórum ómnium numerósitas judicántium, et per duodécim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus fit commemoratio sanctæ Pudentianæ Virginis.

Antiph. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

Deinde fit commemoratio S. Bernardini, ut infra.

Die 20. Maji.

In Festo

S. Bernardini Senensis, Confess.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea quæ hic habentur propria.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

DOmine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BErnardínus Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte

ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia; nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia, procedénte témpore, quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo ut, eo præsénte, nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

GRavi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit; quo, ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit, in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet: quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii Rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Literárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

CUmque ea témpora vítiis crimini-búsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humanáque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Déníque vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur dabis nobis prǽmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt, sed: Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 13.

Die 25. Maji.

In Festo

Sancti Gregorii VII., Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum, atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: da nobis, ejus exémplo, et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Urbani Papæ et Martyris.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRegórius Papa Séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam literárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare; casu formásse narrátur, manum púeri ducténte Númine: quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne Sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub Régula sancti Benedícti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii Sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus, et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi, et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem mirácula adégit. Berengárium in Concílio Turonénsi ad iterátam hǽresis abjuratiónem cómpulit. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

MOrtuo Alexándro secúndo, invítus, et mœrens unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno

Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere, et sermóne, Ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erróribus, et corruptélis, tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conátus, fortis per ómnia athléta, impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum fidélium communióne, regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DUm Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus déxtro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre; quo significátum est, Spíritus Sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis extínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit, atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam Sancti Matthǽi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus, in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel, multis coáctis in Urbe Sýnodis, sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogesímo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. 26. in fine.

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut

ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio viii. Cap. 27.

QUisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Urbano Papa, et Martyre.

Lectio ix.

URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos, et Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus fit commemoratio S. Urbani Papæ et Martyris.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de Sancto Philippo Nerio cum commemoratione S. Gregorii septimi ac S. Eleutherii.

Die 26. Maji.

In Festo

S. Philippi Nerii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis **[79],** præter ea quæ hic ponuntur propria.

Oratio.

DEus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius, ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Gregorii septimi Papæ Confessoris.

Antiph. D **um esset summus Póntifex terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.**

℟. **Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.**

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: da nobis, ejus exémplo, et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre.

Postea fit commemoratio S. Eleutherii Papæ et Martyris.

Antiph. L **ux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témpórum, allelúja.**

℣. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**

℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PHilíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimíssa, Romam se cóntulit, ubi Philosophía ac sacris Lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit; et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit: quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, alíisque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℟. **Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.**

Lectio v.

CHarítate Dei vulnerátus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni charitátis offício prosequebátur: dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret, et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque Ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PRophetíæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spiríteum, et ipsíus Deíparæ Vírginis frequénter fuit apparitióne dignátus, ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, sacro máxima spíritus exultatióne peracto, ceteríque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius decimusquíntus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. **Sint lumbi vestri præcíncti** [85], de Communi Confessoris non Pontificis.

Pro S. Eleutherio Papa et Martyre.

Lectio ix.

ELeuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices líteræ venérunt a Lúcio Brittanórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex, et réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice, Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei, ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbýteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus fit commemoratio S. Eleutherii.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Joannis Papæ et Martyris.

Die 27. Maji.

In Festo

S. Mariæ Magdalenæ de Pazziis, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum [93], præter sequuntur.

Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

DEus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Joannis Papæ et Martyris.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporem, allelúja.
℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MAría Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lǽdere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

TAnto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit.

His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, varíisque tentatiónibus vexáta, Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

CHaritáte erga próximum singuláriter enítuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem, longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miráculis claram Clemens nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, èt regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi Vírginum. [101]

Pro S. Joanne Papa et Martyre.

Lectio ix.

JOánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam: ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum équum, quo ejus uxor mansuéto uterétur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus équus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi équum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portæ áureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus, quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Sýmma-

chum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica Sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus fit commemoratio S. Joannis Papæ et Martyris.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Die 30. Maji.

In Festo

S. Felicis, Papæ et Martyris.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

FElix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 13.

Die 31. Maji.

In Festo

S. Angelæ Mericiæ, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum [93], præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui novum per beátam Angelam sacrárum vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti; da nobis ejus intercessióne angélicis móribus vívere; ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Petronillæ Virginis.

Antiph. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósa dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos, Deus Salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANgela Merícia Decentiáni, Veronénsis Diœcésis óppido, ad Lacum Benácum in ditióne Véneta piis orta paréntibus, a prima ætáte virgi-

nitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni mulíebri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cœlésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávit: sed ab avúnculo prohíbita novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nonnísi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis, et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum: dæmonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis Sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

NUllum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libénter ministrábat ægrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel eis véniam impetráret, vel inféns os ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, frequentíssime refécta, tanta charitátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit; quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplíssimæ Jubilǽi véniæ percúpida, sedénte Cleménte séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

BRíxiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi Vírginum Societátem, sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam Sanctæ Ursulæ invíctæ Vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi, et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum persevérávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére mirácula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromǽus non multis post annis dig-

nam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum, plúribus étiam Summórum Pontíficum Indúltis munítum, Clemens Papa décimus tértius solémni decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem Pius Papa séptimus, solémni Canonizatióne in Vaticána Basílica perácta die vigésima quarta Maji anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctárum Vírginum Catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno de Homilia S. Gregorii in Evangelium. Símile erit regnum cœlórum [101], de Communi Vírginum.

In Laudibus pro commemoratione S. Petronillæ.

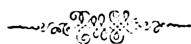
Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos, Deus Salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

In Festo

SS. Marcellini, Petri, atque **Erasmi,** Martyrum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta quǽsumus, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ii.

PEtrus Exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fídei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri prǽerat, fíliam a dǽmone agitátam, liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbýterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus Christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iii.

ERásmus Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et

inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem Martýrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 13.

Die 4. Junii.

In Festo

S. Francisci Caracciolo Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Francíscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido Sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus Sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur; quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi Religiósi Institúti fundatiónem vocabátur: rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Sixto quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi clarítátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur: quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumen. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælu-

cénte, amplissimáque Catholicórum Regum Philíppi secúndi, et Philíppi tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit: quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

HUmilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíæ mystérium ardénte æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána Æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos Sancti Philíppi Nérii lethále febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie nonas Junii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in Ecclésia Sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri. de Communi Confessoris non Pontificis. [85]

Die 6. Junii.

In Festo

S. Norberti Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: præsta, quæsumus, ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

NOrbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, sprctis mundi illécebris,

Ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua Diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo Monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ANtuérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, Ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Homo péregre. de Communi. [68]

Die 9. Junii.

In Festo

SS. Primi et **Feliciani,** Martyrum.

Oratio.

FAc nos, quǽsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

PRimus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus,

ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

Lectio iii.

CUi Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum conveníssent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Pætor eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 13.

Die 10. Junii.

In Festo

S. Margaritæ, Reginæ Scotiæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum [107], præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

DEus, qui beátam Margarítam Regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti: da, ut ejus intercessióne et exémplo tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MArgaríta, Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matérno Cǽsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit. Mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo, tertio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

INter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa, tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque

omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores Christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

NIhil tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro alíísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam Auctóri suo quarto Idus Június réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Símile est regnum cœlórum thesáuro. ut in Communi non Virg. [115]

Vesperæ de S. Barnaba Apostolo, cum commemoratione S. Margaritæ.

Die 11. Junii.

In Festo S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum [1] præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Margaritæ.

Antiph. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátam Margarítam Regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti: da, ut ejus intercessióne et exémplo tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. f.

CUm dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa

cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei, sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. In mandátis.

Lectio ii.

AUdiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judǽi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit; vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii. Cap. 14.

FActum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judǽi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BArnabas Levítes, Cýprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

PRoféctus inde Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fídei, et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ suis facultátibus Christiános, qui in Judǽa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli* Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium, summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii, ad Apostólici múneris laudem martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthǽi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes; * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. post initium.

Cum Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum eváentu perturbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem;) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 13.

In II. Vesperis fit commem. Feriæ.

Antiph. Hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.

℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre.

Deinde fit commemoratio SS. Basilidis et sociorum tantum, ut infra.

Die 12. Junii.

✠ Festum S. Joannis a S. Facundo, Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Aestiva.

SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mart., fit commemoratio.

In Vesperis, Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

SAnctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii, quǽsumus, Dómine, natalítia nobis votíva resplendéant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Lectio ix.

BAsílides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, et virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium, Diocletiáno Imperatóre, prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset, illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cum, ejus étiam neglécto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti, íterum conjiciúntur in víncula, unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Sanctórum tuórum. ut supra.

Die 13. Junii.

℣ Festum **S. Antonii** de Padua, Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Aestiva.

Die 14. Junii.

℣ Festum **S. Basilii** Magni, Episc. Conf. et Eccl. Doctoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Aestiva.

Die 15. Junii.

In Festo **Ss. Viti, Modesti,** atque **Crescentiæ**, Martyrum.

Antiph. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

℣. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**

℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dñm.

In Laudibus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**

℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Die 18. Junii.

SS. Marci et **Marcelliani,** Mart.

Antiph. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

℣. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**

℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**

℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Die 19. Junii.

℣ Festum **S. Julianæ** de Falconeriis, Virginis, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Aestiva.

SS. Gervasii et **Protasii**, Martyrum, fit commemoratio.

In Vesperis, Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. **Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**

℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

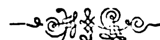
DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

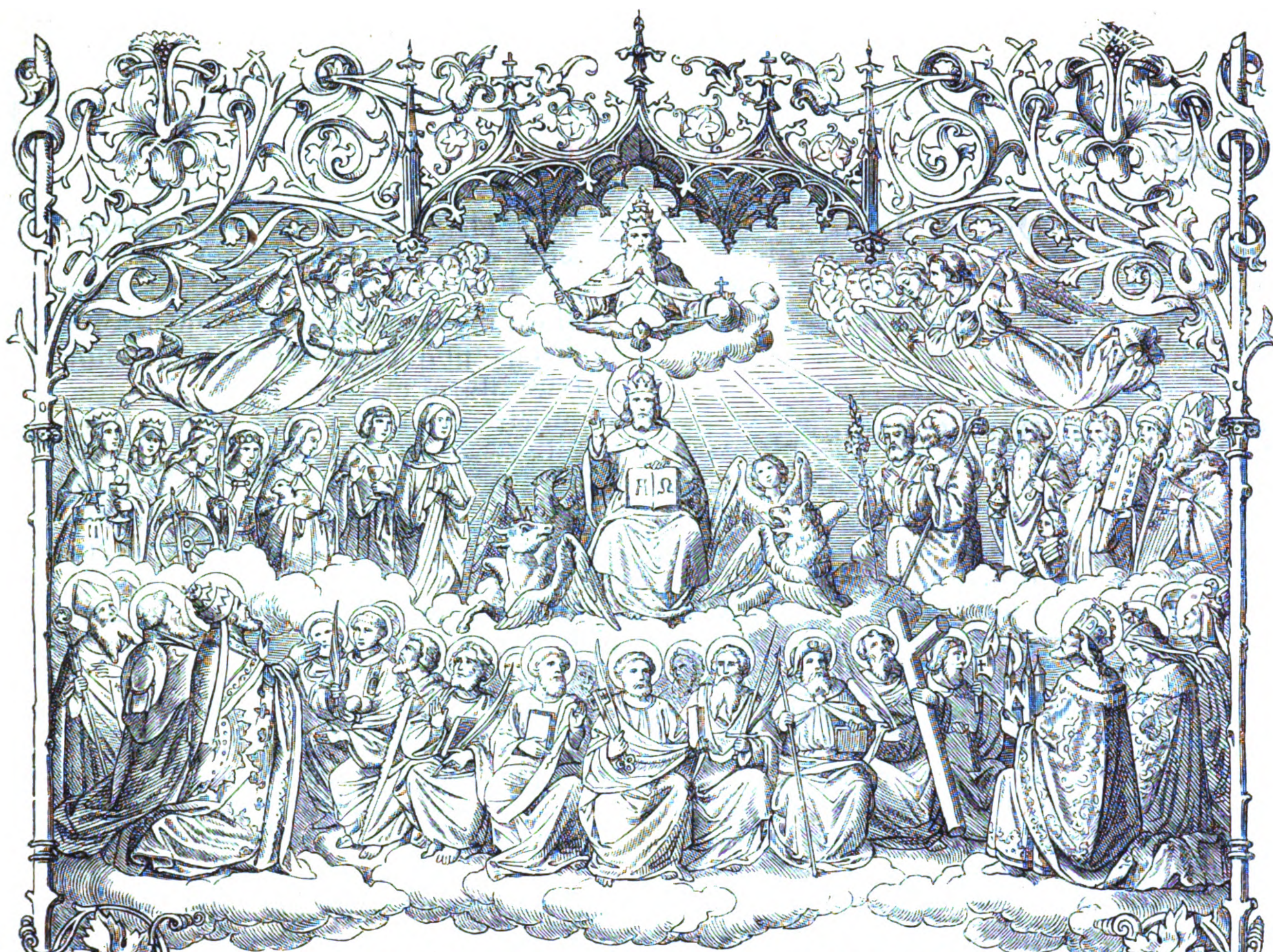
In Laudibus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**

℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

COMMUNE SANCTORUM.

DE Vigiliis Apostolorum tempore Quadragesimæ nihil fit in Officio, sed commemoratio in Missa tantum, tempore Paschali vero sive in Officio sive in Missa nihil fit. Cum igitur Lectiones de Homilia iis assignatæ Vigiliis nunquam prædictis temporibus legendæ sint, hic propterea omittuntur.

Commune Apostolorum et Evangelistarum.

IN I. VESPERIS.

ANtiph. to. 8. f. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

KNAUS sc.

Antiph. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Antiph. to. 2. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiph. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiph. to. 1. 1. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiph. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiph. to. 1. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiph. to. 2. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiph. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRatres: Jam non estis hóspites et ádvenæ, sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium;
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis;
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Lánguor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpetes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Antiph. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Repetitur, Regem Apostolórum Dóminum, veníte adorémus.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem Apostolórum Dóminum, veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Regem Apostolórum Dóminum, veníte adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Regem Apostolórum Dóminum, veníte adorémus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Veníte, adorémus.

Regem Apostolórum Dóminum, veníte adorémus.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiant firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse, tamquam sponsus, procédens de thálamo suo.

Exultávit, ut gigas, ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptòr meus.

Antiph. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Antiph. to. 7. f. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Antiph. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiph. to. 7. r. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex

quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sǽculum sǽculi.

Antiph. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriali non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia: et quando aliquod festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

SIc nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo.
℟. Ecce ego mitto vos, sicut oves, in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.
℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris, quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.
℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.
℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.
℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.
Glória Patri. Dábitur.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiph. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Antiph. ton. 8. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Antiph. to. 8. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum, rem amá-

ram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia post medium.

Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríituum, álii género linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.
℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CErte iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus

fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant. Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 6. Exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona. Exaltabúntur córnua justi.

Antiph. to. 6. Lux orta est justo, rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Lux orta est justo, rectis corde lætítia.

Antiph. to. 4. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum, quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: Quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.
Benedictio. Cujus, vel Quorum festum.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et

nurum a socru: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. f. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis in Psalterio. 13.

Antiph. to. 2. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiph. to. 1. l. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiph. to. 1. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiph. to. 2. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRatres, Jam non estis hóspites et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2. Vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. Majórem charitátem.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRatres, Jam non estis hóspites et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

℟. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.
℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dñe.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. l. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5. b.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Antiph. to. 2. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. g.

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Antiph. to. 8. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Antiph. to. 8. f. Collócet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Antiph. to. 7. r. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiph. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Antiph. to. 2. f. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiph. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Antiph. to. 8. f. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiph. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRatres, Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. l. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Apostolis.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum. Ante medium.

Lectio iv.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.
℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et Angelos. Quos Angelos, nisi apóstatas Angelos? Nescítis, inquit, quia Angelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in natali S. Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália prǽmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne: cum vidélicet in vitam immor-

tálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam Angelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári; per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.
Te Deum laudámus. 13.

Pro Evangelistis Lectiones.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.
℟. Ecce ego mitto vos, sicut oves, in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant: junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur, cum incéderent, sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.
℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum, et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne Sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. Homil. 3. lib. 1.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens, * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

QUátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthǽus de incarnatióne Dómini séntiat: hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthǽus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthǽus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthǽus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ et simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus, mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur.

Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 13.

Commune Apostolorum, et Evangelistarum.

Tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. **Sancti tui.** cum reliquis de Laudibus. **[24]**

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Communi Apostolorum. **[2]**

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

TRristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret Fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem inclusive.

℣ Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, loco supradicti versus, dicatur sequens

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.**

Psalmus. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus. **Tristes erant Apóstoli.** ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. **Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.**

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse, tamquam sponsus, procédens de thálamo suo.
Exultávit, ut gigas, ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiph. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones in quolibet Nocturno, ut in proprio annotatur.

℟. I. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

℟. II. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit; vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

℟. III. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors sanctórum.
Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Psalmus 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis, * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Psalmus 60.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Psalmus 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.
℟. IV. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.
Benedictio. Christus perpétuæ.
℟. V. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.
Benedictio. Ignem sui amóris.
℟. VI. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes: * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.
Glória Patri. Repléti.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum, quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.
℟. VII. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.
Benedictio. Cujus, vel Quorum festum cólimus.
℟. VIII. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.
Et sicut. Glória Patri. Et sicut.
Benedictio. Ad societátem.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.
Antiph. to. 7. r. In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.
Antiph. to. 2. In velaménto clamábant sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.
Antiph. to. 8. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.
Antiph. to. 2. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

PAschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut lingua grates débitas
Tuo rependat nómini.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.
Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Primam.

In ℟. brevi a Feria secunda post Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive dicitur
℣. Qui surrexísti a mórtuis.
Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten exclusive dicitur
℣. Qui scandis super sídera.

Ad Tertiam

Antiph. to. 7. r. In cœléstibus regnis.
Capitulum. Stabunt justi. ut supra.
℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti et justi.
℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Sancti et justi.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 2. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.
℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux perpétua.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 2. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. e.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.
℣. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lætítia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 8. Sancti tui. cum reliquis de Laudibus. ut supra.

Psalmi. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Crédidi. In converténdo. Dómine, probásti. ut supra. [12]

Capitulum. Stabunt justi. ut supra.

Hymnus.

TRistes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret Fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

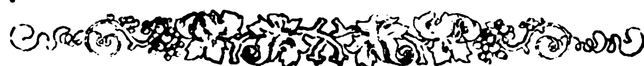
Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Commune unius Martyris

extra Tempus Paschale.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 1. Qui me conféssus. cum reliquis de Laudibus. [33]

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in i. Vesperis Apostolorum. [2]

Capitulum. Jacobi 1. b.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum. ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Antiph. to. 1. f. Prǽdicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Prǽdicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiph. to. 7. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyris et Pontificis. In festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d.

AMiléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venísset ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam,

quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Antiph. to. 2. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui spérant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Antiph. to. 2. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: *

et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.
Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. *Serm. 44. de Sanctis.*

TRiumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt, induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

COronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

COntemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus

noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.
Antiph. to. 4. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.
Antiph. to. 4. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex spérat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 37. in Evangelia.

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus defectus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?
℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.
Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus; jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.
℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit, * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas júdicum.
Glória Patri. Qui minas.
Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis in Psalterio. 14.
Antiph. to. 3. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.
Antiph. to. 1. Qui mihi minístrat, me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.
Antiph. to. 1. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.
Antiph. to. 1. l. Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jacobi 1. b.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sǽculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Ad Benedictus, Antiphona, to. 3. d.
Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius: ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. **Oratio.**

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 3. **Qui séquitur me.**

Capitulum. Jacobi 1. b.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. **Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine.** Glória et honóre.

℣. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.** Coronásti.

Glória Patri. **Glória et honóre.**

℣. **Posuísti, Dómine, super caput ejus.**

℟. **Corónam de lápide pretióso.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. **Qui mihi minístrat.**

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. **Posuísti, Dómine, * Super caput ejus.** Posuísti.

℣. **Corónam de lápide pretióso.** Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. **Magna est glória ejus in salutári tuo.**

℟. **Glóriam et magnum decórem impónes super eum.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 1. l. **Volo, Pater.**

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. **Magna est glória ejus * In salutári tuo.** Magna est.

℣. **Glóriam et magnum decórem impónes super eum.** In salutári.

Glória Patri. Magna est.

℣. **Justus ut palma florébit.**

℟. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. **Qui me conféssus.** cum reliq. de Laudibus, ut supra. **[33]**

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Communi Apostolorum **[2]** et loco ultimi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Capitulum. **Beátus vir.** ut supra.

Hymnus. **Deus tuórum. [26]**

℣. **Justus ut palma florébit.**

℟. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Aliæ Lectiones pro uno Martyre.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne Sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Sermone 21.

Lectio iv.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me

veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 32. in Evangelia.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

CErte, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas júdicum.
Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.
Comment. in Matth. can. 10. post med.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse

nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.
℞. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.
℞. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas júdicum.
Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOlíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.
Te Deum laudámus. 13.

Commune Martyrum.

Tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. Sancti tui, Dómine. cum reliquis de Laudibus. [46]
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in primis Vesperis Apostolorum. [2]

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

DEus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem.

℣ Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, dicatur sequens

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus dicitur

Hymnus.

REx glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.
Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi unius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exúltent in Dómino Sancti, * Allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus pro uno Martyre, Deus, tuórum mílitum. ut supra. [37]

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.
Terróre victo sǽculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi cujuslibet Nocturni.

Psalmi pro uno, et pluribus Martyribus.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre,
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. to. 8. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, quæ occurrit Tempore Paschali in Officio de Tempore: vel quando non adsunt, de Communi unius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

℟. I. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

℟. II. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.

℣. Mundus autem gaudébit; vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

℟. III. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Psalmi pro uno Martyre.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui spérant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmi pro pluribus Martyribus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea plæclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.
Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 22.

DIgnum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

ANnuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne, ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

IGnóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem; veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus,* In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmi pro uno Martyre.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmi pro pluribus Martyribus.

Psalmus 32.

EXultáte, justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, et generatiónem.
Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 80. in Joannem.

ISte locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Benedictio. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc

ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit: Ego sum vitis vera, ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Glória Patri. Et sicut.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

EGo sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium: sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis ut in Psalterio. 14.

Antiph. to. 7. r. In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Antiph. to. 2. In velaménto clamábant sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 8. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Antiph. to. 2. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vínclis sǽculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

REx glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Primam.

In ℟. brevi a Feria ii. post Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive, dicitur
℣. Qui surrexísti a mórtuis.

Et ab Ascensione usque ad Pentecosten exclusive, dicitur
℣. Qui scandis super sídera.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. r. In cœléstibus regnis.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti et justi.
℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Sancti et justi.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam

Antiph. to. 2. In veleménto.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.
℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux perpétua.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 2. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. e.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.
℣. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lætítia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 8. Sancti tui, Dómine. cum reliquis ut supra in Laudibus. [46]

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum [2] et ultimo loco

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

DEus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus.
Rex glorióse Mártyrum. ut supra. [47]

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Martyribus

Tempore Paschali.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola Sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, ad Mártyres et Confessóres.

Lectio iv. Lib. 2. Epist. 6.

QUibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

VIdit admírans præséntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prælium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis, rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis extíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

O Quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 81. in Joann. sub med.

NE quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre: cum dixísset: Hic fert fructum multum; non ait: Quia sine me parum potéstis fácere; sed: Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest: quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus ácferat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

VErum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii. Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras

sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriósa si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

SI manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint; quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo: et áliud vólumus, quia sumus adhuc in hoc sǽculo. De mansióne namque hujus sǽculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus. 13.

Commune plurimorum Martyrum

extra Tempus Paschale.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. Omnes sancti, cum reliquis de Laudibus. [58]

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis ut in i. Vesperis Apostolorum. [2]

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu Rex bone Cœ́litum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia:
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera prǽparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas únaque, póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum commendet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sǽculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiph. to. 7. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiph. to. 7. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Cap. 8. c.

Lectio i.

FRatres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor,

sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt.
℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.
℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.
℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.
℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.
Glória Patri. Et meruérunt.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiph. to. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus

meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiph. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiph. to. 1. l. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt et non defícient.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.
℟. Et delecténtur in lætítia.
Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum sanctis: et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicet áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

EXúltate, justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Antiph. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Antiph. to. 1. f. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiph. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

Antiph. to. 4. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiph. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.
℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 35. in Evangelia.

DOminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.
℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.
℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus fuit.

Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.
℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.
℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post viii. vel ii. Lectionem in festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dó-

minum: * Contemnéntes aulam régiam pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur: et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Omnes sancti, quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis in Psalterio. 14.

Antiph. to. 8. Cum palma ad regna pervenérunt sancti; corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Antiph. to. 1. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.

Antiph. to. 4. Mártyres Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.

Antiph. to. 8. f. Mártyrum chorus, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 5. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum commméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices,

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solem-

nitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 8. Cum palma.

Capitulum. Justórum ánimæ. ut supra.

℞. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.
℞. Et delectén tur in lætítia.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. c.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℞. br. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent.

℣. Et delectén tur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℞. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. Mártyum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℞. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum.
Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 2. Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus. Dixit Dóminus. [2]

Antiph. to. 2. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus. Confitébor. [2]

Antiph. to. 8. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus. Beátus vir. [3]

Antiph. to. 7. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

Psalmus. Laudáte púeri. [3]

Antiph. to. 8. In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

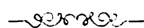
Capitulum. Justórum ánimæ. ut supra.

Hymnus. Sanctórum méritis. ut supra in I. Vesperis. [50]

℣. Exultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermo 1. de Mart. tom. 3.

Lectio iv.

NEmo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus: ut, parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis prǽmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.
℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prǽlio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. cap. 6. post init.

ADvérte ómnia diligénter, quo modo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba, nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthǽus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.
℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthǽus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.
℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SEd prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. in Lucam. Cap. 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres: quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.
℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

VErum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.
℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.
℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

DUo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ, quólibet per áera ferúntur, volatília, Deus oblivísci non potest: vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.
Te Deum laudámus. 13.

In Communi

Confessorum, Virginum, et non Virginum et Dedicationis Ecclesiæ tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus: sed in fine ad Invitatorium, Antiphonas, ℣℣. et ℟℟. tam brevia, quam alia, additur **Allelúja,** et tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona illius Nocturni.

Commune Confessoris Pontificis.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 7. **Ecce sacérdos magnus.** cum reliquis de Laudibus. **[69]**
Psalmus. **Dixit Dóminus** cum reliquis de Comm. Apostol. **[2]**

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, ton. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. r. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Antiph. to. 1. f. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui confídunt in eo.
Antiph. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Antiph. to. 8. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Domine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.
℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem,

non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi etiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiph. to. 8. Lætántur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur méndácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiph. to. 1. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda

est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si díceret, Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ, ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiph. to. 8. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiph. to. 7. r. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite pórtas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre profícíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evangelia.

LEctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo, prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre profíciscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 7. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiph. to. 8. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiph. to. 7. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiph. to. 7. f. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus;

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 7. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos. ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

☞ Tempore Paschali, ad Tertiam,

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44. c.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus,* Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

☩ Tempore Paschali, ad Sextam,
℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit.
℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 7. f. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.
℟. br. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.
℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

☩ Tempore Paschali, ad Nonam,
℟. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. Tu es.
℣. Secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 7. Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de Laudibus. [69]
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum. [2] et loco ultimi Psalmi

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis sylvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu, et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis. [62]

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in ii. Vesperis pro solis summis Pontificibus.

Antiph. to. 1. Dum esset summus Póntifex terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Aliæ Lectiones pro Pontifice et Confess.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio iv

Beáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui

gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super potentem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 24. d.*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse sciremus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii. *Cap. 27.*

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem

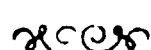
tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sǽculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 13.

Pro Doctoribus.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. to. 2. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum; Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit,

spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es.
Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus.
Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ. Lib. 9. cap. 6.

Lectio iv.

QUi post Oríonas Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et represša infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur: et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ proculdúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant

super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quámobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loŕicam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DUm ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ǽtheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Dom. in monte. cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loŕicam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et cal-

cétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel etiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita: id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat etiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 4.

VOs estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

HIc ígitur in omnem usum humáni géneris effέctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sénsum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

SEd natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem

in ómnibus Dei opéribus permánserit: ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant: et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint; et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint pédibus incedéntium proterántur.
Te Deum laudámus 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.
Homilia 15. in Matth. sub med.

ATténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis ratio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ: osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam: et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.
℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.
Te Deum laudámus. 13.

Commune Confessoris non Pontificis.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 1. f. Dómine quinque talénta. ut infra ad Laudes. [86]
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.
Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus; ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. r. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.
Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.
Antiph. to. 1. f. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre,
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiph. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Antiph. to. 8. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiph. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pater noster.
Absolutio. Exaúdi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et

ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus.

Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 2. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiph. to. 8. Lætèntur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiph. to. 1. l. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiph. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.
Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.
In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.
Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ solicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.
Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quámobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem, relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiph. to. 8. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiph. to. 7. r. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 13. in Evangelia.

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífiçent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére: ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet: et cum tempus propínquæ mortís advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. f. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 1. Euge, serve bone, in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Antiph. to. 3. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiph. to. 7. r. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Antiph. to. 7. f. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

JEsu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.
Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.
Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus; ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis commēndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. Euge, serve bone.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

☩ Tempore Paschali, ad Tertiam,

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Amávit.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.
℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.
℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

☩ Tempore Paschali, ad Sextam,

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os justi.
℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Os justi.
℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 7. f. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex Dei.
℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

☩ Tempore Paschali, ad Nonam,

℟. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. Lex Dei.
℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph. to. 1. f. Dómine, quinque taléntа. cum reliquis de Laud. [86]
Psalmi, Capit. et Hymnus ut in primis Vesperis. [79]
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

Aliæ Lectiones pro Confessore non Pontifice.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.
℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. c. et 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.
℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34. b.

SPíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.
℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus.
Glória Patri. Et invéntus.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporalis glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere: nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere Véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi. Cap. 17. post initium.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia ágficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat: et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat: afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino, suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt: eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus, alíisque indigéntibus tríbuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 13.

Pro Abbatibus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur

confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur dabis nobis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod própprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de verbis Domini.

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis.

Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem, cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 13.

Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In natali sancti Benedicti.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SEd et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus, unum eórum, qui fídei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel númquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non crédit, jam judicátus est: quia non crédit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

VErum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et ómnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus, sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 13.

Commune Virginum.

IN I. VESPERIS.

Antiph. to. 1. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Antiph. to. 1. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiph. to. 3. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiph. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiph. to. 1. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit dómum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodiérit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiph. to. 3. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiph. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque téndis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Antiph. to. 4. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adóremus.

Psalmus. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem géssit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso, méruit serénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Si sancta fuerit virgo tantum, et non martyr, dicitur hymnus ut sequitur.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiph. to. 4. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiph. to. 7. r. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Domine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. c.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.
℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti.
℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.
Si non fuerit Martyr, dicitur sequens
℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri, quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam

qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit, secúndum meum consílium: puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.
Glória Patri. Inténde.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Antiph. to. 7. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.
Antiph. to. 8. f. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce Reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres, ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Antiph. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virginibus, circa initium.

Lectio iv.

QUóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martýribus reperítur; sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.
Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

HÆc nubes, áera, Angelos, siderúque transgrédiens, Verbum Dei

in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. to. 8. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Antiph. to. 7. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines: et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et, veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.
℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Benedictio. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.
℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 1. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiph. to. 3. r. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiph. to. 1. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiph. to. 3. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRatres: Qui glóriatur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures ad Benedictus dicitur

Antiph. to. 4. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

✠ Tempore Paschali ad Tertiam,

℟. br. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie tua.
℣. Inténde, próspere procéde et regna. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam

Antiph. to. 3. r. Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam.**
℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam.**

℣ Tempore Paschali, ad Sextam,
℟. br. **Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.**
℣. **Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. **Adjuvábit.**
℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.**
℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 3. **Ista est speciósa.**

Capitulum. Eccli. 51. b.

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. **Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.**
℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.**
℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**
℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

℣ Tempore Paschali, ad Nonam,
℟. br. **Elégit eam Deus, et præelégit, eam * Allelúja, allelúja. Elégit.**
℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. **Elégit.**
℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.**
℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.**

Si fuerit virgo, et non martyr, dicitur sequens

Capitulum. Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: quóniam apud Deum nota est et apud hómines.

℟. br. **Elégit** ut supra.

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis. **[93]**
℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**
℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 7. f. **Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.**

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. **Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præpará-**

vit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno prǽmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex

útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisǽi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 63. in Matth. sub med.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.
℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac prǽmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se con-

tíneant, frustra et inutíliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 13.

Commune sanctæ Martyris tantum et nec Virg. nec Mart.

IN I. VESPERIS.

Antiph. to. 3. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dumináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiph. to. 4. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra.
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. to. 8. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Antiph. to. 4. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiph. to. 3. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiph. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. b.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quǽsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

EXaúdi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiph. to. 4. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Antiph. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.
Antiph. to. 7. r. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.
Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi, Dómine. [104].
Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.
℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

GUstávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananǽo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

FOrtitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et láudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua * Inténde, próspere prócede, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea, cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere prócede, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere prócede, et regna.

Antiph. to. 7. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiph. to. 8. f. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce Reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres, ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiph. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Ex libro Sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. Prope finem.

AGrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

UNde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecundidátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat óperibus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Lætétur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. to. 8. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Antiph. to. 7. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 11. in Evangelia.

CŒlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.
℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit.
℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est: quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Depredári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto, ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.
℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.
℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

THesáurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 4. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. to. 8. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiph. to. 4. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiph. to. 8. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. b.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam

Antiph. to. 4. In odórem.

Pro Martyre tantum, Capitulum. Confitébor tibi. ut supra.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Mulíerem fortem. ut supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

☩ Tempore Paschali, ad Tertiam,
℟. br. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Jam hiems tránsiit.

Pro una Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. c.

MAnum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

☩ Tempore Paschali, ad Sextam,
℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. d.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana es pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

☩ Tempore Paschali, ad Nonam,
℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Vesperas.

Antiph: to. 3. Dum esset Rex. et alia ut supra in primis Vesperis. [107]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non virgines, idem fit Officium ut supra.

Lectiones pro Martyre tantum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

EGo máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophǽum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi? quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Glória Patri. Múlier.

Commune Dedicationis Ecclesiæ.

IN I. VESPERIS.

Antiph. to. 7. r. Domum tuam, Dómine. cum reliquis de Laudibus, infra. [126]

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Communi Apostolorum [2] et loco ultimi.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

CŒléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. f.

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum, quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adóremus in ea.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Cœléstis Urbs Jerúsalem. ut supra. [119]

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. r. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Antiph. to. 4. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiph. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Antiph. to. 6. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce Reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres, ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiph. Ædificávit Móyes altáre Dómino Deo.
℣. Domum tuam, Dómini, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícère.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.

CUm complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas, et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant Sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum: Quónium bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.
℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.
℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porro Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.
℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.
℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit

autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo. Veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.
℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.
Glória Patri. Exáudi.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

QUam diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Antiph. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Antiph. to. 7. r. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiph. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descen-

déntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Antiph. to. 7. r. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ: * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiph. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 252. de Tempore.

Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis

bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíri possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo versu Dicet Dómino.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

DIcet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Antiph. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Antiph. to. 2. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Antiph. to. 7. r. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Lib. 8. in Lucam, prope finem.

ZAchǽus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis: et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachǽus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

VErum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 7. r. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 1. r. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Antiph. to. 1. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Antiph. to. 8. f. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Antiph. to. 2. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte desectus lapis

Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cœ́litum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis ǽmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et corda nostra júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces, precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.
Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. r. Domus mea.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.
℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat Sacérdos.
℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

☩ Tempore Paschali, ad Tertiam,
℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. Domum.
℣. In longitúdinem diérum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat Sacérdos, allelúja.
℟. Pro delíctis et peccátis pópuli, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. Hæc est domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat Sacérdos. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

☩ Tempore Paschali, ad Sextam,

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat Sacérdos, * Allelúja, allelúja. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, allelúja.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 2. Lápides pretiósi.

Capitulum. Apoc. 21. b.

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

☩ Tempore Paschali, ad Nonam,

℟. br. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúja, allelúja. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini, allelúja.

℟. Supra firmam petram, allelúja.

IN II. VESPERIS.

Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in i. Vesperis. [118]

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6. O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE
infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Psalm. 121.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si

autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.
℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.
℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.
℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.
Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Lucam in fine.

ET conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sǽculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes, ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachǽo cítius, quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.
℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ, ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe

Zachæus, et eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℞. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus, expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 13.

TERTIA DIE
infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compagínántur.

℞. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

LIgna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℞. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.
℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

COnsíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.
℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.
Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Lucam prope fin.

QUæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus, quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus, vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

VIdit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege. Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 13.

QUARTA DIE
infra Octavam

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ATténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

CUjus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judǽos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

REsurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. 27. post medium.

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse

in hoc sǽculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachǽus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

PUsíllus ítaque Zachǽus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quǽrere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

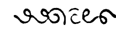
℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 13.

QUINTA DIE
infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

MOdo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judǽos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In Pas-

sióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quomodo Patri dicátur, vis audíre, Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Cónscidit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judǽus emptor. Ecce Judas véndidit, Judǽus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit; hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

MYstice autem Zachǽus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 13.

SEXTA DIE
infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.
Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spiritáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli.
℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.
℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri. Lib. 5. cap. 77. in Lucæ 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ execrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Dominicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertǽsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachǽi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 13.

SEPTIMA DIE
infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.
Ex Homilia 33. in cap. 9. Matth.

Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius in-

gréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ínminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud: quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

NAm hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior; et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri. Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judǽos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas, Judǽi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii.

STans autem Zachæus dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachǽus stans, id est, in ea, quam cœ́perat, fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 13.

In Octava
DEDICATIONIS ECCLESIÆ.
Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima Sancti Felícis Papæ Quarti.

Lectio iv. De Consecr. dist. 1. cap. 2.

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perliníssc nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra, non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque fílius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna

ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi. De Consecrat. dist. 1. cap. 17.

SOlemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, vótum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

Vesperæ erunt dimidiandæ cum festo duplici etiam minori sequenti.

IN FESTIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Antiphona. to. 3. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiph. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiph. to. 4. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiph. to. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiph. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. to. 8. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiph. to. 4. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiph. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

AB inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa Beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et ad horas in fine hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Antiph. to. 4. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiph. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Antiph. to. 4. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.
De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b. et 9.

EGo sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.
℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.
℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.
℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent, ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.
℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.
℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea, cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,
Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sǽculum sǽculi.

Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Antiph. to. 7. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta conbúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiph. to. 7. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióşa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiph. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

DEi Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.
℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus, aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res, visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater: eádem Virgo et génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

HÆc ejus Mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Vis ne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem veléntes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, Mater, cœlum, puélla, Virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grá-

tia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Gaude, María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Gaude, María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Antiph. to. 4. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiph. to. 4. Post partum, Virgo, inviolàta permansísti: Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣ In Festo Annuntiationis. Antiph. to. 4. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣ In Festo Annuntiationis. Antiph. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.
Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, Scribis et Pharisǽis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judǽi sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea negándo Maríam semper vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia ex te.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub lege; sed, factum ex mulíere: quia concéptus ex útero

virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit: extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia, vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quási álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 4. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiph. to. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. to. 8. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiph. to. 4. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24 b.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8.

Beáta es, María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

Concéde nos famulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére:

et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur ℣. **Qui natus es de María vírgine.** etiam in festis infra octavas B. M. V.

Ad Tertiam

Antiph. to. 4. **Læva ejus.**

Capitulum. **Ab inítio.** ut supra.

℟. br. **Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.**

℣. **Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.**

℣. **Adjuvábit eam Deus vultu suo.**

℟. **Deus in médio ejus, non commovébitur.**

☙ Tempore Paschali, ad Tertiam,

℟. br. **Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie.**

℣. **Inténde, próspere procéde et regna. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Spécie tua.

℣. **Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.**

℟. **Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. **Nigra sum.**

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. **Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.**

℣. **Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.**

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam.**

℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam.**

☙ Tempore Paschali, ad Sextam,

℟. br. **Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.**

℣. **Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.**

℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. **Speciósa.**

Capitulum. Eccli. 24. b.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. **Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.**

℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

☙ Tempore Paschali, ad Nonam,

℟. br. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit.**

℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja.**

Glória Patri. Elégit.

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.**

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis præter

℣. **Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.**

℟. **Da mihi virtútem contra hostes tuos.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. **Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.**

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis a Dominica in Albis, nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vi. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, Versu et Oratione ut infra.

Capitulum. Eccli. 24. b.

AB inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Regina cœli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári

tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Non fiunt Commemorationes consuetæ, sed tantum de Cruce.

Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commem. ante ipsa suffragia.

Complet. ut in Psalt. 117. Et in fine Hymni, Te lucis ante términum, dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, etiam si in Vesperis facta sit tantum commem. de B. Maria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum, allelúja.
Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. 89. Et in fine

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio.

PRécibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro prima Lectione.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. i. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ásseram, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti, allelúja.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem.

Pro secunda Lectione.

Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúja.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione.

Benedictio. Per **Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.** ℟. **Amen.**

Post tertiam Lectionem dicitur Te **Deum laudámus. 13.**

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. **Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúja.**

Psalmus. **Dóminus regnávit.** cum reliquis de Dominica ut in Psalt. **14.**

Antiph. to. 4. **Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me, allelúja.**

Antiph. to. 3. **Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.**

Antiph. to. 8. **Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni, allelúja.**

Antiph. to. 4. **Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix, allelúja.**

Capitulum. Eccli. 24. b.

AB inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O Glorиósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. **Benedícta tu in muliéribus, allelúja.**
℟. **Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. **Regína cœli, lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.**

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Cruce.

Antiph. **Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.**
℣. **Dícite in natiónibus, allelúja.**
℟. **Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.**

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam.

Antiph. to. 3. **Dum esset Rex.**

Capitulum. **Regi sæculórum. 21.**

In ℟. br. ℣. **Qui natus es de María Vírgine.** alia ut in Psalterio.

Ad Absol. Capitulum. **In platéis.**

Ad Tertiam.

Antiph. to. 4. **Læva ejus.**

Capitulum. **Ab inítio.** ut supra.

℟. br. **Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja.** Spécie.
℣. **Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja.** Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam, Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. Speciósa facta es.

Capitulum. Eccli. 24. b.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúja, allelúja. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales: Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine, Commem. de Cruce, ut supra.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositióne Sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam.

Lectio iii. Lib. 13. in cap. 44.

POrta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux cui porta clausa est, Maríam vírginem intélligunt: quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei: et quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus. 13.

MENSE MAJO.

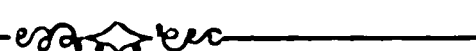
Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. 4. in fine, tom. 9.

Lectio iii.

PEr féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum Sponsus, qui áttulit matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus. 13.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ.

Officium parvum B. Mariæ non dicitur, quando fit Officium ix. Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentec., nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus ommittitur a i. Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

extra Adventum.

AD VESPERAS.

Ave, María. secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei. ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

In fine Allelúja, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum; cujus loco tunc dicitur. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut supra in festis B. M. V. [140]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes in Officio S. Mariæ.

Antiph. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patro-

cínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quǽsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD COMPLETORIUM.

Ave, María. ut supra. ℣.

COnvérte nos, Deus salutáris noster.
℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
Glória Patri.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c.

EGo mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis,

Antiph. to. 7. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus: sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

BEátæ et glorióæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

de B. Maria.

Ave María. ut supra. ℣.

DOmine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium. Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In Nocturno Antiphonæ et Psalmi dicuntur

Feria ii. et v. de i. Nocturno in festis B. Mariæ Virginis. [142]

Feria iii. et vi. de ii. Nocturno ejusdem Officii. [144]

Feria iv. et Sabbato de iii. Nocturno Officii ejusdem. [147]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

PRécibus et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas quibus te láudibus ésferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Per vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima:* Quia ex te ortus est sol justítiæ,* Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES, ℣.

DEus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Antiph. to. 7. r. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica ut in Psalt. 14.

Antiph. to. 8. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiph. to. 4. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. to. 7. f. Benedícta fília tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiph. to. 1. l. Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c.

VIdérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis.

Antiph. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.
℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ave, María, etc. ℣.
Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Hymnus.

Eménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiph. to. 7. r. Assúmpta est.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.
Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedíxisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Audiam, quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.
Glória Patri.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri.

Antiph. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?
℟. Deo grátias.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
℟. Dóminus vobíscum.
℣. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quǽsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam.

Ave, María, etc. ℣.
DEus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Antiph. to. 8. María Virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Glória Patri.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem,
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri.

Antiph. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.
℟. Deo grátias.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave, María, etc. ℣.
DEus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiph. to. 4. In odórem.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.
Glória Patri.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.
Glória Patri.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Glória Patri.

Antiph. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave, María, etc. ℣.
DEus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiph. to. 1. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Antiph. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

IN platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans, odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

TEMPORE PASCHALI

Officium B. Mariæ dicitur sicut ante Adventum, sed ad Benedictus, et ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens Antiph. Regína cœli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Antiphonis autem, Versibus et Responsoriis non additur in fine Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix. Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Quadrag. autem Feria secunda cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarū: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolute incipitur ab Antiphona to. 2. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur,

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiph. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiph. to. 2. Hei mihi, Dómine.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitán-

tibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.
Antiph. to. 2. Dóminus custódit te.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.
Antiph. to. 7. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis substinébit?
Antiph. to. 2. Opera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.
℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.
℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Antiph. to. 7. Omne.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

MAgníficat * ánima mea Dóminum: Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus **De profúndis.** ut supra, qui Psalmi non dicuntur in die Comm. omnium fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis defuncti: alias, semper.

In fine Psalmi.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quǽsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,

piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium fidelium Defunctorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: **Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia**, etc.

In die depositionis Defuncti,

Oratio.

ABsólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sǽculo, tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur **ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.**

In anniversario die,

Oratio.

DEus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto,

Oratio.

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur **sacerdotáli fecísti**, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. **Deus, véniæ largítor.** ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur **animábus paréntum nostrórum**, et ubi dicitur **meque** dicatur **nosque.**

Si pro patre tantum, dicatur **ánimæ patris mei**, vel **nostri.**

Si pro matre tantum, dicatur **ánima matris meæ**, vel **nostræ.**

Pro uno defuncto,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta,

Oratio.

QUǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.**

Repetitur. **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus.**

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Hoc invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti; quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria ii. et v. primum Nocturnum · Feria iii. et vi. secundum Nocturnum: Feria iv et Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria secunda et quinta.

Antiph. to. 7. Dírige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Antiph. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Antiph. to. 8. Convértere.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiph. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Antiph. to. 8. Nequándo.

Psalmus 7.

Domine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra. vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus, * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Antiph. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.

Lectio i. Job. 7. d.

PArce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ii. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimíttam advérsum me elóquium meum: loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre. Indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b.

MAnus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria tertia et sexta.

Antiph. to. 8. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam.
Antiph. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Antiph. to. 8. Delícta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Antiph. to. 4. Credo vidére.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.
℟. Cum princípibus pópuli sui.
Pater noster. *totum secreto.*

Lectio iv. Job 13. d.

REspónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.
℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea. * Nec aspíciat me visus hóminis.
℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.
℟. Hei mihi! Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.
℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job. 14. c.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.
℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria quarta et Sabbato.

Antiph. to. 8. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiph. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Antiph. to. 2. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Sana, Dómine, animam meam, quia peccávi tibi.

Antiph. to. 2. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemadmódum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis, * sonus epulántis.
Quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.
℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. totum secreto.

Lectio vii. Job. 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem.

Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?
℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.
℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job. 19. c.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et carnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.
℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.
℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio ix. Job. 10. d.

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: Antequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine: Terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.
℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lúmen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum.
℣. Clamántes et dicéntes: Adveni̇́sti, Redémptor noster. Qui erant.
℣. Réquiem ætérnam. Qui erant.
Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro defunctis dicuntur novem Lectiones.
℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.
℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris.
℣. Réquiem ætérnam.
Líbera me. usque ad primum ℣.

AD LAUDES.

Absolute incipitur.

Antiph. to. 1. Exultábunt Dómino.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiph. to. 8. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos, a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.
Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Antiph. to. 7. Me suscépit.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Me suscépit déxtera tua, Dómine.
Antiph. to. 2. A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ.

Isaiae 38. b.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Antiph. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Antiph. to. 7. r. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri:
Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ:
Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Omnis spíritus laudet Dóminum.
℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.
℞. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.
Antiph. to. 2. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

Lucae 1. g.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Réquiem ætérnam.

Antiph. Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, étiamsi mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis substinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.

Deinde ℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia, etc.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In anniversario die.

Oratio.

DEus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto,

Oratio.

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, véniæ largítor. ut supra.

Pro patre et matre,

Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno defuncto,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta,

Oratio.

QUǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Psalmi Graduales

Dicuntur in Quadragesima Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix. Lectionum, in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri, sed in fine ultimi dicitur, Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem,
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,
Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

ABsólve, quǽsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Glória Patri.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii: merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætereíbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri.
Postea dicitur flexis genibus,
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.
Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis substinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri.

Psalmus 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deó Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu, et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sǽculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Glória Patri.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sǽculum.
Glória Patri.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.
Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus,
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

PRæténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Septem Psalmi
Pœnitentiales, cum Litaniis

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino: extra Chorum pro opportunitate temporis.
Antiph. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.
Glória Patri.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.
Glória Patri.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.
Glória Patri.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri.

Psalmus 101.

Domine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.
Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem, et generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis substinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 142.

Domine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Glória Patri.

Antiph. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucía, ora.
Sancta Agnes, ora.

Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastasía, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera, nos Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclitì, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

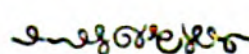
Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra

orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ordo Commendationis Animæ

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro eo.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro eo.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro eo.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lucía, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera eum, Dómine.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera eum, Dómine.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera eum, Dómine.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera eum, Dómine.
Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, líbera eum, Dómine.
In die judícii, líbera eum, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, Te rogámus, audi nos.
Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te, comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum a fácie ejus. Sicut déficit fumus defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœ́na viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

SUscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem et mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine, Jesu Christe Salvátor mundi; ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DElícta juventútis, et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque sol-

véndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, **Confitémini Dómino quóniam bonus. 18.** et totus Psalmus, **Beáti immaculáti 19.** per Horas distributus.

Egressa autem anima, dicitur hoc.

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde **Kýrie eléison.**

Christe, eléison. Kýrie eléison.

Postea. **Pater noster.** secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

Ante Prandium

Sacerdos benedicturus mensam incipit, **Benedícite**, et alii repetunt, **Benedícite.** Deinde dicit ℣.

Oculi ómnium, et alii prosequuntur. In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic, Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector. **Jube, domne, benedícere.**

Benedictio. **Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.** ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore. **Tu autem, Dómine, miserére nobis.**

℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.
℟. Et sancti tui benedícant tibi.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére. 48.

vel **Psalmus 116.**

LAudáte Dóminum, omnes Gentes, * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.

Sacerdos dicit. **Pater noster.** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **Dispérsit, dedit paupéribus.**
℟. **Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.**
℣. **Benedícam Dóminum in omni témpore.**
℟. **Semper laus ejus in ore meo.**
℣. **In Dómino laudábitur ánima mea.**
℟. **Audiant mansuéti, et læténtur.**
℣. **Magnificáte Dóminum mecum.**
℟. **Et exaltémus nomen ejus in idípsum.**
℣. **Sit nomen Dómini benedíctum.**
℟. **Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.**

Deinde sine **Orémus.**

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam.
℟. **Amen.**
℣. **Benedicámus Dómino.**
℟. **Deo grátias.**
℣. **Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.**
℟. **Amen.**

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos,

℣. **Deus det nobis suam pacem.**
℟. **Amen.**

Ante Coenam

Sacerdos benedicturus mensam, incipit, **Benedícite.** et alii repetunt, **Benedícite.** Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur.

EDent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
℣. **Glória Patri.** ℟. **Sicut erat.**

Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.

℣. **Et ne nos indúcas.**

Orémus.

BEnedic, Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Deinde Lector. **Jube, domne, benedícere.**

Benedictio. **Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.**
℟. **Amen.**

In fine cœnæ dicitur ℣.
Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus, escam dedit timéntibus se.
℣. **Glória Patri.** ℟. **Sicut erat.**

Sacerdos dicat:

BEnedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. **Amen.**

Deinde alternatim dicitur Psalmus. **Laudáte Dóminum, omnes Gentes.** et reliqua ut supra.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi et Psalmi tantum variantur.

Feria quinta in Cœna Domini dicitur absolute, et sine nota ℣. **Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.** Deinde **Pater noster.** totum secreto. Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua, Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur, **Jube, domne,** nec, **Tu autem.**

In fine repetitur ℣. **Christus factus est.** ut supra. Postea Psalmus **Miserére mei, Deus. 48.** Quo finito, sine ℣. **Glória Patri.** secreto dicitur **Pater noster.**

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur, **Qui tecum,** nec **Fidélium ánimæ,** sed secreto dicitur **Pater noster.** nec additur: **Deus det nobis suam pacem.**

In Parasceve eodem modo fit, sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. **Christus factus est. Mortem autem crucis.**

Sabbato sancto ad benedicendum mensam dicitur, **Benedícite,** ℟. **Benedícite.** ℣. **Véspere autem Sábbati, quæ lucéscit in prima Sábbati, allelúja, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.**
Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur, ℣. **Véspere autem.** ut supra, cum **Glória Patri. Sicut erat.**

Psalmus. **Laudáte Dóminum, omnes Gentes. [195]** cum **Glória Patri.**
Kýrie eléison. Christe eléison.
Kýrie eléison. et alia ut supra in prima Benedictione. **[194].**

In die Paschæ, et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur ℣. **Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúja, exultémus et lætémur in ea, allelúja.**
Glória Patri.

In fine repetitur. **Hæc dies quam fecit,** cum **Glória Patri.** Psalmus. **Confitémini. 18.**

In Ascensione Domini, usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive, ℣. **Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.**
Glória Patri.

In fine dicitur ℣. **Ascéndens Christus in altum, allelúja, captívam duxit captivitátem, allelúja.**
Glória Patri.

Psalmus. **Omnes Gentes pláudite mánibus. 56.** vel **Laudáte Dóminum. [195].**

In Pentecoste a Vigilia ejusdem inclusive usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, ℣. **Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja, et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.**
Glória Patri.

In fine dicitur, ℣. **Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja, et cœpérunt loqui, allelúja.**
Glória Patri.

Psalmus. **Magnus Dóminus. 56.** vel **Laudáte.** ut supra. **[195].**

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Antiph. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucae 1. g.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiph. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie eléison.
Christe, eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum: ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris; esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat: et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini, Amen.

OFFICIA PROPRIA
PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Die 5. Februarii.
In Festo Sanctorum
Viginti sex Mart. Japonensium.
Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum [50], præter sequentia.

Oratio.

DOmine Jesu Christe qui ad tui imitatiónem per Crucis supplícium primítias fídei apud Japóniæ gentes in Sanctórum Mártyrum Petri Baptístæ, Pauli et Sociórum sánguine dedicásti, concéde quǽsumus, ut quorum hódie solémnia cólimus, excitémur exémplis. Qui vivis et regnas.

Lectiones primi Nocturni de Epistola ad Romanos. Fratres, debitóres. in Communi plurimorum Mart. [52]

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

REmotíssimæ Japóniæ regióni extrémis orientális Asiæ fínibus sitæ, quæ diu in ténebris et in umbra mortis séderat, sextodécimo salútis humánæ reparátæ sǽculo Cathólicæ veritátis lumen affúlsit. Magnus síquidem illuc Indiárum Apóstolus Sanctus Francíscus Xavérius Christum prǽdicans crucifíxum, ádeo insígnem fidélium fundávit ecclésiam, ut hisce in terris Apostolórum témpora rediísse videréntur. Non illi étiam defuére Mártyres, qui fídei primítias sánguine consecrárent. Eódem enim labénte sǽculo cum Taicosáma Japonénsium Imperátor plúries minitátus fuísset se Philippínas ínsulas in suam ditiónem redactúrum, cénsuit Cathólicus Hispaniárum Rex áliquos suæ natiónis religiósos viros in Japóniam míttere régio legatórum múnere ornátos ad pacem Taicosámæ suadéndam. Huic óperi deléctus est Frater Petrus Baptísta, sacérdos ex Ordine Minórum Sancti Francísci strictióris observántiæ discalceatórum, morum sanctitáte et doctrína insígnis; cui álii dati sunt sócii ex eódem Ordine. Qui omnes legatiónem hanc eo suscepérunt ánimo, ut inde occasiónem arríperent Evangélium illis géntibus prædicándi, quia Apostólica pollébant auctoritáte ad fidem Cathólicam apud Indos et Sínica regna disseminándam. Hi ad líttora Japóniæ appúlsi et suo múnere felíciter functi, ad religiónis increméntum, in partem labóris áliis sóciis adscítis, ánimum suum convertérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis. * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

MUltis proínde xenodochíis, cœnóbiis et ecclésiis per divérsa loca christiáno ritu excitátis, ibíque per triénnium prædicatióni, jejúniis, vigíliis, précibus júgiter instándo, atque egenórum et languéntium ærúmnis miro charitátis ardóre subveniéndo, et fidéles plúrimos in via salútis confirmárunt, et gentes innúmeras perduxére ad fidem. Qua de re gráviter commóti inánium deórum sacerdótes Imperatórem convéniunt, eíque persuádent, impérium diu incólume non futúrum, ni Christiánam religiónem

úndique gliscéntem a suis fínibus propulsándam curáret. Vano illo timóre percúlsus, Imperátor statim jussit, religiósos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixítque in eos senténtiam crucis. Præter Petrum Baptístam et quinque sócios comprehénsi fuére Paulus Miki cum duóbus sóciis Japonénsibus ex Societáte Jesu, nec non Tertiárii quíndecim ex eódem Ordine Minórum Japonénses, quórum álii catechísmo, álii sacris offíciis inserviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adáucti sunt; proindéque sex et vigínti explétus est númerus.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: *Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Post diutúrnum cárceris squalórem fortíssimi Christi Athlétæ, extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in pláustro per vias primum hujus metrópolis, tum aliárum Japóniæ úrbium sexcentórum milliariórum itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargeréntur summa hýeme circumducúntur præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Illud memória dignum in itínere áccidit, ut adolescénti Japonénsi António álteri ex Tertiáriis paréntes occurríssent, eúmque blandítiis et lácrymis conaréntur addúcere, ut Christo fidem fálleret, quibus constantíssime óbstitit, affírmans se terrénis ómnibus ac transitóriis despéctis únice Christo adhæsúrum, qui sibi ætérna et cœléstia repromísit; dein vestem, qua operiebátur, eis restítuit. Tandem Nangasáquium perdúcti crúcibus affigúntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvário parátæ erant; póstea in altum eláti Christi fidem haud prædicáre cessábant. Enítuit quidem Paulus Miki, qui e triumpháli illa crucis cáthedra ad circumfúsam multitúdinem pro Christiána religióne perorávit, illud palam sibi gratulátus quod in cruce ut Christus Dóminus, eadémque, atque ille, ætáte, suprémum expléret diem. Postrémó sínguli, ab imis latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi, victríces ánimas cœlo inseréndas emisére. Suórum mílitum gloriósum certámen váriis Deus condecoráre vóluit signis: quibus rite probátis, Sacrórum Rítuum Congregátio ad eórum Canonizatiónem quandocúmque deveníri posse decrévit. Interim Urbánus Octávus Póntifex Máximus, hábita hujus Decréti relatióne, de eísdem Martýribus útpote in Beatórum fastis adscríptis Offícium et Missa quotánnis recitári et celebrári indúlsit. Tandem Divínæ Providéntiæ consílio factum est, ut Pius Nonus Póntifex Máximus hujúsmodi judícium ad éxitum perdúceret. Quare sacro Pentecóstes die anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi magna et illústri Purpuratórum Patrum et Episcopórum, qui ex ómnibus Orbis Cathólici pártibus ad protuénda Ecclésiæ et Sedis Apostólicæ jura convénerant, coróna circúmdatus, eósdem Mártyres Sanctórum albo recénsuit.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium. Descéndens Jesus. [60]

Die 6. Februarii.
In Festo
S. Hyacinthæ de Mariscottis Virg.
Duplex.

Omnia de Communi Virginum [93], præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátam Hyacínthам Vírginem tuam jugis mortificatiónis, et charitátis víctimam effecísti: ejus nobis exémplo, et intercessióne concéde, ut peccáta nostra deflére, et te semper dilígere valeámus. Per Dñm.

Lectiones primi Nocturni, De virgínibus. ut in Communi. [97]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

HYacíntha nóbilis virgo Romána, Marci Antónii de Mariscóttis, Vignanélli Cómitis, quo in óppido nata est, et Octáviæ Ursínæ fília, a prima ætáte divínæ protectiónis arguménta experíri cœpit, cum septénnis jam jam in púteum prolapsúra præsénti Dei benefício serváta est. Vitérbium missa ad Moniáles sancti Bernardíni, ut ab iis educarétur, ibi Tértii Ordinis sancti Francísci institútum adoléscens suscépit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiósos mores indúeret; pompis enim, ac delíciis aliquándiu indúlsit; donec ex febri decúmbens, accíti ad se Confessárii oppurtúna commonitióne percúlsa, omni vanietáti núncium remísit. Itaque anteáctæ vitæ máculis pœniténtiæ Sacraménto expiátis, in commúni triclínio in génua humíllime provolúta, lácrymis se próluens, ac flagéllo in se ipsam animadvértens, véniam a Soróribus deprecáta est; tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam, atque supérfluam suppelléctilem, mundi, ac sui contémptrix, abdicávit: deínceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in eleemósynam accépta, ac fune præcíncta, quoad vixit, incéssit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

PRæter ásperum vestítum, cilício, vigíliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus, ac spinárum manípulis lacerábat, adhíbito intérdum altérius quoque Moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatiónem, quod ut magis magísque attéreret, léctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvíllo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérutro pede ad crucem in conspéctu pósitam, caténa alligáto, brevíssimum somnum capiébat. Ad hæc absýnthium, herbásque amaríssimas mándere, Moniálium úlcera, ac pannícula sánie madéntia exosculári non rénuit: scalas Monastérii, onústa ingénti cruce, génibus ascéndere aliquándo consuévit; nunc quoque urtícas, nunc ceras liquátas, modo nivem, et gláciem, modo álveos rigéntium aquárum ad maceratiónem adhíbuit. Christi Dómini Passiónem, quam summópere venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum pœnárum série imitári in majóri hebdómada, singulísque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, christiána humílitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in Novítiis quibus præerat, ad perfectiónem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicítias sústulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliórem frugem tradúctis, in proximórum

salute procuránda, qua oratiónibus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incúbuit.
℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Ægrórum in nosocomíis, ac páuperum patrocínium, quamquam inops, omni stúdio suscépit, et ut iísdem succúrreret, non solum própriis ipsa mánibus laborábat, et quotidiánum sibi victum subtrahébat, frústulis panis conténta; sed Moniáles étiam ac Matrónas civitátis, virósque dívites ad id óperis alliciébat, atque undequáque póterat, subsídia corrogábat; quinímo, ut quam pro egénis et inválidis solicitúdinem osténderat, perpétuo firmáret, duas Sodalitátes, quæ eorúmdem curam gérerent, institui curávit. Erga sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum fuit veheménter affécta, cujus cultum ut in áliis quoque promovéret, illud frequénter per annum cum solémni pompa, quam Deo gratam fuísse nonnúlla prodígia comprobárunt, públicæ veneratióni exponéndum omnem óperam adhíbuit: Deíparam Vírginem tam impénse cóluit, ut digna hábita fúerit, quæ ejus apparitióne recrearétur. Prophetíæ, contemplatiónis, lacrymárum dono, aliísque charismátibus flóruit. Anno dénique millésimo sexcentésimo quadragésimo, ætátis suæ quinquagésimo quinto inchoáto in cœlum evocáta est, cujus corpus in Ecclésia sancti Bernardíni Vitérbii cólitur, eámque Benedíctus décimus tértius méritis et miráculis claram in Beatárum, Pius vero séptimus in Sanctárum Vírginum númerum retulérunt.
℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno de Homilia S. Gregorii in Evangelium. Símile erit regnum cœlórum. [101]

Nona Lectio erit de Homilia Fèriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Postea de S. Dorothea Virg. Martyr.

Antiph. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Doróthea virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Die 9. Februarii.

In Festo **S. Zosimi** Papæ Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da, quǽsumus.

Lectiones primi Nocturni, Fidélis sermo. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Zosimus Græcus, Abrahámi fílius, post sanctum Innocéntium Románæ Ecclésiæ Episcopátum suscépit. Is Africanórum Conciliórum decrétis advérsus Pelagiánam hǽresim senténtiæ suæ robur adnéxuit, et ad impiórum excídium gládio Petri ‑déxteras ómnium armávit Antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hǽresis Pelagiána damnáta est. Damnávit et Pelágium ipsum una cum Cœléstio, datis hac de re literis ad univérsam Ecclésiam.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ECclesiásticæ disciplínæ tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubíque sive servándam, sive restituéndam destinátis grávibus Epístolis. Defíniit juxta probátum Ecclésiæ morem, ut si quis ab infántia Ecclesiásticis ministériis nomen dedísset, inter Lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam, et grandævus post Baptísmum, sive inter Lectóres, sive inter Exorcístas, quinquénnio tenerétur, et inde Acólythus, vel Subdiáconus, quátuor annis, et sic ad Diaconátum (si mererétur) accéderet, in quo Ordine quinque annis hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, Sacerdótium promeréri posset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SAncívit, ut Diáconi lævas linóstimis pallis tégerent, potestatémque fecit, ut per Paróchias Paschális Céreus benedicerétur. Cavit prætérea, ne Clérico póculum propinarétur in público, prætérquam in fidélium cellis, et máxime Clericórum. Qui cum sanctíssime rexísset Ecclésiam annum unum, menses quátuor, dies septem quiévit in pace, sepultúsque est juxta corpus sancti Lauréntii mártyris via Tiburtína séptimo Kaléndas Januárii, Honório, et Theodósio junióre imperántibus. Una ordinatióne mense Decémbri creávit Presbýteros decem, Diáconos tres, Epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. de Communi. [68]

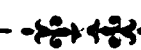
Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit commemoratio.

Postea de S. Apollonia.

Antiph. Símile est. ℣. Diffúsa est. ℟. Proptérea. ut supra. [202]

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Die 11. Februarii.

In Festo **S. Antheri** Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones primi Nocturni, A Miléto. de Communi. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANthérus, natióne Græcus, patre Rómulo, post sanctum Pontiánum Romæ ordinátus est Epíscopus. Is gesta Mártyrum diligénter a Notáriis conquisívit, ac in Ecclésia recóndidit. Propter eam causam a Máximo Præfécto martýrio coronátus est tértio Nonas Januárii, sepultúsque in Cœmetério Callísti via Appia, Maximíno Príncipe. Unica Ordinatióne mense Decémbri ordinávit Epíscopum Fundánæ civitátis in Campánia. Sedit

in Pontificátu mensem unum, dies duódecim.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio v. De verbis Dom. 50.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Anthérus? Nonne omnes Pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur; Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed charitáte.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

NAm et apud hæréticos, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, Pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cháritas deest. Adde charitátem prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt cætera.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. **Si quis venit.** de Communi. **[32]**

Nona Lectio, et commem. Feriæ.

Eadem Die.

In Festo

BB. Septem Fundatorum Ordin. Servorum B. M. V.

Duplex.

Vesperæ de S. Scholastica, a Capitulo de sequenti.

Si contigerit ob aliquam causam dicere Vesperas primas horum BB. integras, tunc dicitur Antiph. **Sapiéntia,** cum reliquis de Laudibus, **[212]**

Psalmus Dixit **Dóminus.** cum reliquis. ut in Communi Apostol. **[1]**

Capitulum. Hebr. 13.

FRatres, Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus

pro pluribus locis.

FEstívis résonent cántica pláusibus,
Et quam Virgo parens próvida déstinat
Illústrem sóbolem, lúmine ut ímpleat
Orbem, láudibus éfferant.

Hi sunt, qui pátriæ sedis honóribus
Calcátis, súperant árdua móntium,
Ut myrrhæ lácrymas, atque ánimo ferant
Mæstam thuris imáginem.

Hos satis décorat véstibus ínclyta
Virgo, ut quam súbiit perníciem fleant,
Cum Nati ingémuit trístia fúnera
Christi próxima stípiti.

Servórum título signat ab æthere
Cœléstis Génitrix, et nova gérmina
In partem sóciat luctus, et ímperat,
Cœtum, hinc súrgere pérpetem.

Regis, qui súperum vólvere júgiter
Curret supplícium, sævaque prædicet,
Quæ in templo Símeon mente prophética
Matris vúlnera nóverat.

Acclíni Dóminum, Te prece póscimus
Sanctórum résera cómpita gréssibus
Signáta, et páribus nos quoque præbeas
Ad Te pérgere víribus. Amen.

Alius Hymnus.

JAm nimis terris fácinus per omne
Noxa regnábat sine lege áberrans,
Inque peccántes súperi tonábant
Víndice dextra:

Quando lugéndis miseráta fatis
Virgo septénos Próceres coruscos
Sánguine, et claros pietáte multa
Cælitus accit.

Accit afflíctis pópulis piándis
A tot ærúmnis, máculis, ruínis;
Accit et semper sibi servitúros
Strénuo amóre.

Veste lugúbri índuit, ut dolóres
Défleant ejus, mage dum feráli
In trabe infánda périit cruénte
Diva Propágo.

Fílios rursus vocitávit omnes,
Ut velut Matrem studióse amántem
Créderent ipsam, pária et reférrent
Pígnora amóris.

Tunc quis exússit charitátis ignis
Pectus ipsórum! Date, quæso, Patres,
Fílios vestros páribus beátis
Ignibus uri.

Tu, Pater, præsta, tríbue et Redémptor,
Tuque da nobis, Paracléte summe,
Vírginem Matrem cólere ac amáre,
Flere et in ævum. Amen.

℣. Oráte pro nobis, Septem Beáti Patres.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Isti sunt viri misericórdiæ, quorum pietátes non defuérunt. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Oratio
pro pluribus locis.

DEus, qui, ad recoléndam memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius, ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in jugem memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti, concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle degéntibus, ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fíeri mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commem. S. Scholasticæ.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre.

Postea Feriæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Mirábilem Dóminum in Servis Deíparæ, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Ubi in Vesperis dicitur Hymnus Jam nimis, in secundo versu penult. stroph. seq. Hymni, loco strénue dicitur máscule.

Hymnus.

Præclára septem lúmina
Tusci micántis ætheris,
Vos Virgo Mater éxcitat,
Ut luce mundus spléndeat.

Vos labra lacte pérlita
Servos Maríæ nóminant;
Tum Virgo vos Senários
Adíre colles ímperat.

Vos ipsa Mater ínclyta
Funébre pállio índuit,
Ut defleátis vúlnera,
Quæ pértulit sævíssima.

Hoc ipsa cœli e cúlmine
Petro revélat Mártyri,
Jubétque cœtum pérpetem
Hinc pósteris constítui.

Qui famuléntur júgiter,
Ipsámque semper díligant,
Colant, propágent, prædicent
Ejus Dolóres flébiles.

Quæso, Duces fortíssimi,
Ah! vos sequámur strénue,
Ardor, dolórque férvidus
In Vírginem nos óccupent.

Et tu, supérna Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. In vértice móntium plantávit Regína Mártyrum víneam Justórum, qui Dolóres ejus meditabántur die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiph. In vértice móntium plantávit Regína Mártyrum víneam Justórum, qui Dolóres ejus meditabántur die ac nocte.

Antiph. Dómina dixit ad eos: Fílii mei estis vos; exultáte, quia ego vos génui.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre,
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Dómina dixit ad eos: Fílii mei estis vos; exultáte, quia ego vos génui.

Antiph. Voce sua ad Dóminam clamavérunt, et exaudívit eos de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Voce sua ad Dóminam clamavérunt, et exaudívit eos de monte sancto suo.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros glorióses et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsenti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina Scripturárum.

℟. Lætábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo: * Et florébit quasi lílium.
℣. Gérminans germinábit et exultábit lætabúnda et laudans. Et florébit.

Lectio ii.

Homines dívites in virtúte pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint; et nati sunt quasi non nati; et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit língua mutórum: * Quia scissæ sunt in déserto aquæ, et torréntes in solitúdine.
℣. In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Quia.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta, nepótès eórum, et in testaméntis stetit semen eórum; et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsit, * Propter amórem Dómini Jesu Christi.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre, fratres, in unum. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Non diligéntes vanitátem nec requiréntes mendácium, ómnia sǽculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Non diligéntes vanitátem nec requiréntes mendácium, ómnia sǽculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Antiph. In multitúdine misericórdiæ Dóminæ suæ sperántes, introiérunt in domum ejus, et adoravérunt ad templum sanctum ejus.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. In multitúdine misericórdiæ Dóminæ suæ sperántes, introiérunt in domum ejus, et adoravérunt ad templum sanctum ejus.

Antiph. Ex ore infántium et lacténtium Servos tuos illos dicéntium perfecísti, Dómina, laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum!

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Ex ore infántium et lacténtium Servos tuos illos dicéntium perfecísti, Dómina, laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum!

℣. Exúltent Justi in conspéctu Dei.
℟. Et delecténtur in lætítia.

Lectio iv.

DEcimotértio Christiáni nóminis sǽculo inter álios Florentínos patrítios septem erant avórum sánguine, opibúsque illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut Religióni nomen dedére, Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antelléensis, Amídeus de Amídeis, Ugúccio Ugucciónius, Sosténeus de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigesimotértio supra millésimum ac bis centésimum annum, auspicatíssimo Assúmptæ Vírginis festo in sodalítio quodam, cui títulus Laudéntium erat, augustíssimæ Dei Genitríci, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem dulcíssime iis apparénte inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitæ genus, posthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérni Dei vocántis vocantísque Deíparæ oráculis parére mox decrevérunt; quod et sédulo factum est ab iísdem; nam consúlto statim matúre urbis Epíscopo, post fortúnæ abdicátis bonis erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus detritísque véstibus, cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt. Natalítio die amantíssimæ ipsórum Paréntis, ut vitæ sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.
℟. Omnes isti congregáti sunt, venérunt, Dómina, tibi: * Et ómnibus his velut ornaménto vestiéris.
℣. Et circúmdabis tibi eos quasi sponsa. Et ómnibus.

Lectio v.

SIc Septem Beáti Viri charitátis fœ́dere devíncti eádem in domo se-

met uníerant; cum ecce per urbem visos, statim, Dómino sic disponénte moventéque infantíles voces Deípara, ex infántium ore ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius, vix quintum mensem ingréssus, se Maríæ clamári Servos insperáto est audítum. Quanta tunc et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, morem ei gérere in ómnibus et obtemperáre propter eam cunctis summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi, grátique ei fuére, ut, cum, vitatúri pópuli plausum, in Senárium montem ab ipsa iis præosténsum habitatúri teténderint, ibíque crucifíxum Jesum, mœstissimámque Matrem doléntes assídue recólerent; appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam Dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Vocábo servos meos et índuam illos túnica mea, et cíngulo meo confortábo eos: * Et potestátem meam dabo in mánibus eórum.

℣. Et erunt quasi patres habitántibus Jerúsalem. Et potestátem.

Lectio vi.

ITa cineríciis véstibus, indulgénte étiam Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos, fortunátis quidem auspíciis, claríssimum illud Prædicatórum Ordinis decus sanctus Petrus Martyr Floréntiam accéssit, et, audíta, inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci se cœpérunt mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter cétera porro illud áccidit, quod, speránte ínclyto Mártyre honórem Deo non módicum, magnum terris cómmodum próditum iri, si, propítia Vírgine, longe latéque propagaréntur, una cum ipsis impénse eam exoránte, ut arguménto áliquo voluntátem suam patefáceret, invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit, se Viros illos Septem et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegísse, et commiserándis pœnis jam latis suis amaríssimis construéndum Ordinem esse ad sui honórem et glóriam. Hoc prodigióso Virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suæ mentis fuísset successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémæ eórum Regínæ, quæ nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, institúere deínceps sacrum Servórum Ordinem decrevérunt, non tam ut primi ejus fundatóres, quam ut cœléstis suæ fundatrícis minístri obsequéntes: quos proínde Dóminus, ut servos bonos et fidéles suos ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum múltis miráculis adornávit; novíssime vero Benedíctus Decimustértius, ejus Institúti proféssor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amóris, Póntifex renunciátus, eórum miram institutiónem, ut inclarésceret orbi, lectiónibus his recenséri peramánter consúluit ac mandávit.

℟. Vidi conjúnctos Viros habéntes lúgubres vestes; et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt Viri sancti facti, amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti. Glória Patri. Isti.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Ingrediéntes sine mácula, et operántes justítiam habitavérunt in tabernáculo tuo et requievérunt in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Ingrediéntes sine mácula, et operántes justítiam habitavérunt in tabernáculo tuo et requievérunt in monte sancto tuo.

Antiph. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam Dolórum tuórum lúgubrem vestem eos induísti.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam Dolórum tuórum lúgubrem vestem eos induísti.

Antiph. Hæc fuit generátio quæréntium Stellam ex Jacob. Te laudámus, Rex glóriæ.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Hæc fuit generátio quæréntium Stellam ex Jacob. Te laudámus, Rex glóriæ.
℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.
Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.
℟. Dábitur lugéntibus Sion coróna pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: * Et vocabúntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum.
℣. Sacerdótes Dómini vocabúntur minístri Dei nostri. Et vocabúntur.

Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino, suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.
℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: * Et flores mei fructus honóris et honestátis.
℣. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis et sanctæ spei. Et flores. Glória Patri. Et flores.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commem.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. Isti sunt Viri Septem boni testimónii, pleni Spíritu sancto et sapiéntia.

Antiph. Appáruit eis Dómina Angelórum et diléxit eos in visióne, et in agnitióne magnálium suórum.

Antiph. Beáti Viri tui, Regína ómnium: beáti Servi tui, qui stant coram te semper.

Antiph. Laudem dícite Deo nostro, omnes Servi ejus, et qui timétis eum pusílli et magni.

Capitulum. Hebr. 13.

FRatres, Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus
pro pluribus locis.

MAtris sub almæ númine
Septéna Proles náscitur,
Ipsa vocánte ad ásperum
Senárii tendit vérticem.

Quos terra fructus próferet,
Dum sacra Proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onusta vitis éducet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta Cœlo cónsecrat,
Tenéntque olýmpi límina
Servi fidéles Vírgini.

O gens beáta, réspice
Regno potíta Núminis,
Quos hinc recédens tártari
A fraude cinctos déseris.

Ergo per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras ámove,
Cordísque fluctus cómprime.

Et tu, supérna Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere. Amen.

Alius Hymnus.

INclyti Patres, Dominǽque mundi
Impigri Servi, famulátus iste,
Dícite, oh quali rútila coróna
Vos redimívit!

Noscis ad Cœlos súbito evocátus
Omnium princeps, célebris Monálde,
Quem sibi ut charum Génitrix supréma
Duxit ad æthram.

Tuque, dic nobis, Bonajúncta felix,
Qui Dei funus mémorans ad aram,
Dum recensébas obísse Jesum,
Lætus obísti.

Indica et tu, Sosténee, ac Ugúcci,
Ambo qui e terris simul emigrástis
Angelos inter, revehénte secum
Vírgine utrúmque.

Te modo cuncti résonent, Manétte,
Qui, velut cycnus cíneri propínquus,
Occinens hymnos álacer Maríæ,
Fata subísti.

Sic, Amídee, et tibi gratulámur,
Cujus ardórem moriéntis, ignis
Visus efférvens ápice in Senári
Belle aperívit.

Nunc tibi festis módulis, Aléxi,
Pláudimus gnari, prope vitæ agónem
Vírginis Natum tibi blandiéntem
Serta dedísse.

Sit decus Patri, parilíque Proli,
Flámini et Sancto, tribuántque nobis
Æmulos horum fíeri in colénda
Vírgine Diva. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fecit misericórdiam Dóminus cum pátribus nostris; eréxit nobis cornu salútis in domo suæ Genitrícis. Serviámus illi.

Oratio
pro pluribus locis.

DEus, qui, ad recoléndam memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius, ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui, in jugem memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle degéntibus, ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fíeri mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio Feriæ occurrentis.

Ad Tertiam.

Antiph. Isti sunt.

Capitulum. Hebr. 13.

FRatres, Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte, Justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent Justi in conspéctu Dei.
℟. Et delectréntur in lætítia.

Ad Sextam.

Antiph. Appáruit eis.

Capitulum. Eccli. 44.

OMnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. br. Exúltent Justi, * in conspéctu Dei. Exúltent.

℣. Et delectréntur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Antiph. Laudem dícite.

Capitulum. Eccli. 44.

FIlii eórum propter illos usque in ætérnum manent. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Antiph. Sapiéntia, cum reliquis ut supra in Laudibus. [212]

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis ut in primis Vesperis Apostol. [1]

Capitulum, Hymnus et ℣. ut supra in primis Vesperis. [204]

Ad Magnificat, Antiphona.

O magnum charitátis opus! Regína géneris humáni primis Servórum Pátribus mire appárens, e mundo eos evocáre, singuláriter sibi selígere, lúgubrem vestem indúere, unáque cum pósteris in peculiáres servos ac fílios consecráre dignáta est. Te, mater dulcíssima, et Dómina, laudámus, benedícimus, glorificámus.

Oratio
pro pluribus locis.

DEus, qui, ad recoléndam memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius, ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui, in jugem memóriam Dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle degéntibus, ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fíeri mereámur in Cœlis. Qui vivis et regnas.

Et fit commemorátio Feriæ.

Die 12. Februarii.

In Festo
S. Telesphori Papæ Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Lectiones primi Nocturni, A Miléto. de Communi. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

TElésphorus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbýtero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex Máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri Succéssor lectus esse viderétur. In ejus Cáthedra sedit sub Imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ solícitus navárit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

HInc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent; scílicet Quadragesimále jejúnium, jam olim ab Apóstolis tráditum, novo edícto restaurásse, ac mandásse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ Sacrifícium ter celebrarétur, média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum, et constituísse, ut sacræ Liturgíæ hymnus Angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

EDixísse quoque, ne Sacerdótes a pópulo argueréntur, ut sublímis Ordinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici, mense Decémbri, creávit Presbýteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos tresdécim per divérsa loca. Cum autem in propagánda fide ardentíssimus esset, ac proínde idolórum sacerdótibus invísus, captus tandem, cápitis abscissióne martýrium consummávit Nonis Januárii, et ejus corpus in Vaticáno sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. Si quis vult post me veníre. de Communi secundo loco. [35]

Nona Lectio, et commemor. Feriæ.

Die 13. Februarii.

In Festo
S. Gregorii II. Papæ Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In primo Nocturno Lectiones. Fidélis sermo. de Communi. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GRegórius hujus nóminis secúndus, natióne Románus, patre Marcéllo, anno Christi septingentésimo décimo quarto, mirábili totíus Cleri, et pópuli concórdia ad suprémum Ecclésiæ Cathólicæ Pontificátum evéctus est. Hic a puerítia divíno cúltui addíctus in Lateranénsi Patriarchío sub beáti Sérgii óculis, et disciplína víxerat, Subdiáconi primum, tum Sacellárii múnere functus. Mox Bibliothécæ cura illi crédita, ad Diaconátus tandem Ordinem promótus, in régiam Urbem, una

cum sanctíssimo Papa Constantíno proféctus est. Ibi ab Imperatóre de nonnúllis capítibus interrogátus, cum sacrárum literárum peritíssimus esset, et constantíssimus rerum Ecclesiasticárum defénsor, óptima, et cathólica responsióne, Príncipi satisfécit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Urbis mœnia contra Longobardórum excursiónes áliqua ex parte reparávit. Aliquot Basílicas témporum injúria collápsas restítuit. Urbána Monastéria fere desérta, et Mónachos in prístinam formam, et disciplínam redégit. Imo post mortem Honéstæ matris, patérnam domum in Ecclésiam, et Monastérium commutávit, quod multis prǽdiis instrúctum relíquit. Corbiniánum, et Bonifácium, viros Apostólico spíritu plenos, in Germániam misit, ad prædicándum Gentílibus Christi Evangélium, eósque sacris Episcopátus ínfulis decorávit, postquam innúmeram Paganórum multitúdinem ab iis ad Christi fidem convérsam fuísse accepísset. Ut omnes óptimi Pastóris partes impléret, óptimis légibus Ecclesiásticam disciplínam, et Christianórum mores instrúxit. Géminam Sýnodum Romæ hábuit, álteram advérsus illícita conjúgia, álteram advérsus Iconoclástas.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Leónem Isáurum sacrárum Imáginum destructórem váriis epístolis ab illa hǽresi removére, omníque illum officiórum génere sibi demeréri stúduit; cum tamen hic ad scéleris cúmulum, óptimum Pontíficem neci trádere ferro séxies, semel auro, et munéribus corrúmpere, quamvis frustra, tentásset. Luitprándo cum Exárcho ad excídium Urbis properánti sanctíssimus Póntifex, Dei fretus præsídio, ad prata Nerónis occúrrit, et piis mónitis Regis ánimum ita mollívit, ut non jam hostis, sed pius adorátor ensem, et corónam Príncipi Apostolórum obtúlerit. Cum autem Imperátor destructiónem machinarétur, eúmdem diro anathémate pércúlit, et, ínito cum Francis fœdere, ab ímpio molímine detérruit. Rebus demum præclåre gestis, quibus máximis quibúsque Prædecessórum suórum æquiparátur, pie óbiit in Dómino, sexto Pontificátus anno, et in Basílica Vaticána cónditus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangel. Homo péregre. de Communi. [68]

Lectio nona, et commemoratio Feriæ occurrentis.

In secundis Vesperis.

Oratio. Exáudi.

Eadem Die.

In Festo

S. Catharinæ de Ricciis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum [93], præter hæc propria.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beátam Catharínam, Vírginem, tui amóre

succénsam, passiónis contemplatióne claréscere voluísti: ejus intercessióne concéde; ut, passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis.

Lectiones primi Nocturni. De virgínibus, de Communi. [97]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAtharína, nóbili família de Ricciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi crucifíxi imáginem orans, non sine lácrymis, horis étiam ánimi relaxatióni addíctis, ejus passiónem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii, Ordinis sancti Domínici, in civitáte Prati transláta, patérnos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sǽculi delíciis contémptis, ibídem religiósum institútum proféssa est.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

CHaritáte in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti supérerat, in ea insúmens; utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversióne preces fundébat. Tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo Moniáles diu rexit, eas non minus exémplo, quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans. Quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua charitáte et summo stúdio inservíret.

℞. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

SUpernórum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit, ánnulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris cruciátus in passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romæ commorántem vidére proméruit, ejúsque collóquio frui. Extásium, cœléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit, ac simul occúlta revelávit. Grávius dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ Sacraméntis muníta, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februárii, in cœlum migrávit. Eam subínde Clemens duodécimus Beatárum Vírginum número, Benedíctus vero décimus quartus, Pónfex máximus, solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. **Símile erit.** de Communi primi loco. **[101]**

In secundis Vesperis, fit commemoratio Feriæ, postea S. Valentini, Presbyteri et Martyris.

Antiph. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Die 14. Februarii.

In Festo

S. Agathonis Papæ Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter sequentia.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da, quæsumus.

Lectiones primi Nocturni, **Fidélis sermo.** de Communi. **[64]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AGatho, natióne Sículus, ex doctíssimo, ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre, singulári morum suavitáte, et comitáte prǽditus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus. Ita demum a natúra, et grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitátem geréndam, natus, seu factus esse viderétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ACcéptis a Constantíno Pogonáto líteris ad Donum Prædecessórem scriptis, pro convocándo Concílio Oecuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes, atque ruínas excitárant, Provinciáles Sýnodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et damnaréntur erróres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs præmíssis, Legátos suos, et Concílii Románi, misit Constantinópolim cum binis líteris ad Imperatórem, in quibus prædícta hǽresi docte, fuse, ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et áliis, Antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse, expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte, sexta Sýnodus universális congregáta est, in qua iídem erróres, iidémque erràntes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos, et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Dómino, et in

Basílica Príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. **Homo péregre.** de Communi. **[68]**

Nona Lectio de Homilia occurrente, cum commem. Feriæ, et S. Valentini Martyris in Laudibus.

Antiph. **Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.**

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercéssione liberémur. Per Dóminum.

Die 16. Februarii.

In Festo

B. Gregorii X. Papæ Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Gregórii Confessóris, atque Pontíficis Religiónis zelo, et apostólicis curis amplificásti; ejus méritis, et intercessióne concéde, ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, **Laudémus viros gloriósos.** de Communi. **[72]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Gregórius décimus Theáldus, seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est. Adoléscens Ecclesiásticæ milítiæ adscríptus singulári nítuit honestáte morum, vitǽque mundítia, nulla umquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Gálliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii noni Legáto proféctus, Archidiáconus Leodiénsis renunciátus est. Eo in Itáliam redeúnte, Theologíæ Parísiis óperam dedit, ac Magístri munus adéptus, verbo, et exémplo fidéles, ac Príncipes ad Terræ sanctæ recuperatiónem veheménter accéndit. In Sýriam deinde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus, Vitérbii Pontíficis electiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri Sedem evéctus est anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Accépto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deínde Romam, ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso Pontificátus exórdio ad generális Concílii celebratiónem curas, et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Palæólogum Græcórum Imperatórem, tum álios Christiános Príncipes, et Græcæ, Latinǽque Ecclésiæ Prǽsules líteris amantíssimis invitávit, accersítis étiam exímiis doctrína, et sanctitáte viris, uti sancto Thoma Aquináte in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra,

sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu succéssit. Igitur Oecuménicam Sýnodum Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DE pace in Ecclésia firmánda cum primis solícitus, Prælatórum dissídia, Regum inimicítias, Provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, extínxit. Ecclésiæ jura étiam advérsus Reges, et Príncipes sevére, ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem Regnórum basim, quam tutélam Ecclesiásticæ libertátis. Páuperum amantíssimus, primus ómnium in Apostólico Palátio piárum in illos largitiónum Præsidem constítuit, iísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a Concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraque ália Christiánæ Reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ, et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte, aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℟. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. Homo péregre. de Communi. [68]

Nona Lectio et commemor. Feriæ.

Die 17. Februarii.

In Festo **S. Hygini** Papæ Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], exceptis his, quæ propria hic adnotantur.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones primi Nocturni, A Miléto. de Communi. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

HYgínus Atheniénsis, Philósopho patre, cum jam Románæ Ecclésiæ Présbyter esset, Cleri suffrágiis, Telésphoro suffféctus est. Sedit in sancta Petri Sede, Imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primum Póntifex renunciátus est, Clericórum Ordines in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis Ecclésiis, quas Títulos vocant, tum primárii Minístri, tum álii eísdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

INstítuit étiam, ne absque celebratióne Missæ, Templa, vel Oratória

sacro ritu consecraréntur; ne, inconsúlto Epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta, et destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætérea, ut Patríni Baptísmo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent, ne quis Epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus Epíscopis ejus causa probe discússa fuísset. Cuncta hæc ejus título, ac nómine sancíta extant. Tres Ordinatiónes hábuit mense Decémbri, in quibus creávit Epíscopos sex, Presbýteros quíndecim, Diáconos quinque.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

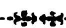
Cum autem paulo ante Justínus claríssimus Philósophus, et Christi Martyr scripsísset Apologíam pro Religióne Christiána ad Imperatórem Antonínum Pium Augústum, obtínuit, ut persecútio desævíret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público Príncipis edícto, temperátum est. Sanctíssimo tamen Pastóri, cujus cura Domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso Martýrio, ne Antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. Si quis venit. [32]

Nona Lectio, et commemoratio Feriæ occurrentis.

Die 23. Februarii.

In Festo **S. Margaritæ** Cortonensis Pœnitentis.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum [107], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde, ut quam prius erràntem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, Mulíerem fortem. de Communi. [110]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Margaríta, a loco dormitiónis, Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta in Montis Politiáni civitáte vanam, et lúbricam vitam duxit; sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núncium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta in cínere, et cilício ab se læsam Dei Majestátem pla-

cáre stúduit, donec post triennále virtútum experiméntum a Frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

A dæmone insídiis, funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum, semel, atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a Confessário detérrita in speciósam fáciem, olim impúri amóris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus, alíisque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde véluti ad perfectiónis magístram ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero, cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, immo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium, cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximum charitáte fervens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum, lugénte matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Tot sanctis opéribus occupáta de rigóre, quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est: in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam, et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die, atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo Kaléndas Mártias anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo felix migrávit ad Sponsum. Corpus in

hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero decimustértius in festo Pentecóstes die sextadécima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi solémnem ejus Canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi. [115]

Nona Lectio et commem. Feriæ.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4.
Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

Die 25. vel 26. Februarii.

In Festo **S. Felicis III.** Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Lectiones primi Nocturni, Fidélis sermo. de Communi. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FElix tértius, pátria Románus, natus ex nobilíssima domo Anícia, et divi Gregórii Magni átavus, post Simplícium Papam ad summi Pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis Ariánis propémodum captíva viderétur, aliíque Patriárchæ conciliatiónem Zenónis Imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edíctum promulgántis audáciam fórtiter représsit. Petrum Fullónem Patriarchátu Antiochéno dejécit. Acácium Constantinopolitánum Epíscopum Romam veníre coégit, ut contra eum objéctis, in Apostólicæ Sedis judício respondéret, ac in eúmdem senténtia excommunicatiónis animadvértit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

COnstítuit, ut Ecclésiæ nonnísi ab Epíscopis consecraréntur; semel baptizátos, íterum rebaptizári sub grávibus pœnis prohíbuit. Basílicam sancti Agapíti constrúxit. Anno ejus Pontificátus tértio, sanctus Bárnabas Apóstolus, cum sancti Matthæi Evangélio, in Cypro Anthémio Epíscopo Salamínæ appáruit, sicque, prævia trina revelatióne, corpus sancti Bárnabæ cum Evangélio supradícto est invéntum. Duas fecit Ordinatiónes mense Decémbri, quibus creávit Romæ Presbýteros vigínti novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca trigínta. Quinto Kaléndas Mártii e terris excédens, ad Súperos evolávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 38. in Evangelia.

Lectio vi.

QUia nonnúnquam mentes audiéntium plus exémpla fidélium, quam

docéntium verba convértunt, volo vobis áliquid de próximo dícere, quod corda vestra tanto formidolósius áudiant, quanto eis hoc de propínquo sonat. Neque enim res longe ante gestas dícimus, sed eas, de quibus testes exístunt, eísque interfuísse se réferunt, memorámus. Tres pater meus soróres hábuit, quæ cunctæ tres sacræ Vírgines fuérunt; quarum una Tarsílla, ália Gordiána, ália Æmiliána dicebátur. Quadam vero nocte huic Tarsíllæ (quæ inter soróres suas virtúte contínuæ oratiónis, afflictiónis stúdio, abstinéntiæ singuláris, gravitáte vitæ venerábilis, in honóre, et cúlmine sanctitátis excréverat) sicut ipsa narrávit, per visiónem átavus meus Felix hujus Románæ Ecclésiæ Antístes appáruit, eíque mansiónem perpétuæ claritátis osténdit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansióne suscípio. Quæ subsequénti mox febre corrépta ad diem pervénit extrémum, et sicut nobílibus féminis, virísque moriéntibus multi convéniunt, qui eórum próximos consoléntur, eádem hora ejus éxitus multi viri, ac féminæ ejus léctulum circumstetérunt, inter quas mater mea quoque ádfuit; cum rursum illa respíciens, Jesum veniéntem vidit, et cum magna animadversióne cœpit circumstántibus clamáre, dicens, recédite, recédite, Jesus venit. Cumque in eum inténderet, quem vidébat, sancta illa ánima a carne solúta est: tantáque súbito fragrántia miri odóris aspérsa est, ut ipsa quoque suávitas cunctis osténderet, illuc auctórem suavitátis venísse.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium. **Homo péregre.** de Communi. [68]

Nona Lectio, et commemor. Feriæ.

FERIA SEXTA

Post Dominicam I. Quadrag.

In Festo

SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 1. l. **Unus mílitum.** cum reliquis de Laudibus. [232].

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. 1. Jo. c. 5. v. 5.

CHaríssimi, quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine.

Hymnus.

QUænam lingua tibi, o Lánceа, débitas
Grates pro mérito est apta repéndere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.
Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
Unda, et sánguine prócreat.
O Clavi! æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,
Delétum Dómini sánguine fígitis
Mortis chirógraphum Cruci.
Te, Jesu, Súperi láudibus éfferant,
Qui Clavórum áditus, sígnaque Lánceæ
In Cœlo rétines, vivus ubi ímperas
Cum Patre, atque Paráclito. Amen.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. f.
Delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius, ut qui eorúmdem Clavórum, et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ currentis.

Antiph. O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quǽsumus, Dómine, pópulis Christiánis et quæ profiténtur agnóscere: et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

Ad Completorium, et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur:

Clavis foráto, et Láncea,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Láncea, et Clavis vulnerátum * Veníte, adorémus.

Hymnus.

Salvéte, Clavi, et Láncea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori,
Almo rubétis sánguine.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfídia,
Sed in minístra grátiæ
Vos vertit e cœlo Deus.

Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
Et tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.

Clavis foráto, et Láncea,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. f. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.
Antiph. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit.

Antiph. to. 8. Exívit sànguis, et aqua, et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Exívit sanguis, et aqua; et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus.

Antiph. to. 8. f. Alia Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Alia Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt.
℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio i. Cap. 12. v. 10.

HÆc dicit Dóminus: Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adádremmon in campo Magéddon. Et planget terra: famíliæ, et famíliæ seórsum: famíliæ domus David seórsum, et mulíeres eórum seórsum; famíliæ domus Nathan seórsum, et mulíeres eórum seórsum; famíliæ domus Levi seórsum, et mulíeres eórum seórsum; famíliæ Sémei seórsum, et mulíeres eórum seórsum. Omnes famíliæ relíquæ, famíliæ, et famíliæ seórsum, et mulíeres eórum seórsum.

℟. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; * Sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit.
℣. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Sed unus.

Lectio ii.

IN die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum: dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra; et pseudoprophétas, et spíritum immúndum áuferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuérunt eum: non vives, quia mendácium locútus es in nómine Dómini, et configent eum pater ejus, et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit in die illa: confundéntur prophétæ, unusquísque ex visióne sua, cum prophetáverit: nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur, sed dicet: non sum prophéta, homo agrícola ego sum; quóniam Adam exémplum meum ab adolescéntia mea.

℟. Unus mílitum Láncea latus ejus apéruit: * Et contínuo exívit sanguis, et aqua.
℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. Et contínuo.

Lectio iii.

ET dicétur ei: quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duæ in ea disperg éntur, et defícient, et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum, et probábo eos, sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exáudiam eum. Dicam: Pópulus meus es: et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem * In ablutiónem peccatóris, et menstruátæ.
℣. Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus. In ablutiónem. Glória Patri. In ablutiónem.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Aspícient ad me, quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Aspícient ad me, quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Antiph. to. 2. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant; * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Antiph. to. 8. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.
℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

In Decreto de Festo Lanceæ, et Clavorum Domini.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus Passiónis cuncta mystéria dinumerántes, et mérita, síngulis étiam salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári Láncea latus suum, ut, inde sánguinis, et aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot, et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot

bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus, * Non in aqua sólum, sed in aqua, et sánguine.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in terra: spíritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio v.

HÆc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc, vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Hæc, innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, (quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépimus, ut manus nostræ a peccátis solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotíssime recoléndi.

℟. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas, et pedes meos.
℣. Dicétur ei, quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Fodérunt.

Lectio vi.

QUid enim vúlnere, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur Láncea, et Clavi prædícti, áliaque ipsíus Passiónis salutária instruménta, sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur, et fiant; dignum tamen, et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne, ac speciále festum celebrétur, et fiat. Nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Dicétur ei: quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? et dicet; * His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.
℣. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. His plagátus sum. Glória Patri. His plagátus.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Confléssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiph. to. 6. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Antiph. to. 5. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joan.

UNus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed apéruit: ut illud quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.

℟. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur, os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: * Vidébunt in quem transfixérunt.
℣. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum. Vidébunt.

Lectio viii.

PRopter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum, magnum quippe signávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum: * Et aspícient ad me, quem confixérunt.
℣. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum. Et aspícient. Glória Patri. Et aspícient.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ currentis.

Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. in Joan. post initium.

VIdeámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror charitáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres

apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. l. Unus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 14.

Antiph. to. 4. Fodérunt manus meas, et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiph. to. 8. Tres sunt, qui testimónium dant in terra: spíritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

Antiph. to. 1. f. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Antiph. to. 7. f. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joan. c. 5. v. 5.

CHaríssimi, quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine.

Hymnus.

TInctam ergo Christi sánguine
Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpis débitas,
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno íllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnísque corde e sáucio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto, et Láncea,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas.

Oratio.

DEus, qui in assúmpta carnis infirmitáte Clavis affígi, et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius, ut qui eorúmdem Clavórum, et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Angelus Dómini descendébat de cœlo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

ESto, Dómine, propítius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 4. Fodérunt manus meas.

Capitulum. Charíssimi. ut supra.

℟. br. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt.
℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Et pedes. Glória Patri. Fodérunt.
℣. Quem tu percussísti persecúti sunt.
℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Sextam.

Antiph. to. 8. Tres sunt.

Capitulum. 1. Petri 2. v. 21.

FRatres: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℞. br. Quem tu percussísti * Persecúti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti sunt. Glória Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℞. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Nonam.

Antiph. to. 7. f. Infer dígitum tuum.

Capitulum. v. 24.

QUi peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

℞. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse.

℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum.

℞. Cujus livóre sanáti sumus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis: et loco ultimi

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Oratio. Deus qui. ut supra. [232]

Et fit commemoratio Feriæ currentis.

Antiph. Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

EXáudi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Post Dominicam II. Quadrag.

In Festo

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. Joseph nóbilis Decúrio. cum reliquis de Laudibus. [241]

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Isaiae 63.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

GLóriam sacræ celebrémus omnes
Síndonis: lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis;
Quæ refert semper veneránda Sindon
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.
Reddit hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.
Sáucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infíxam cápiti corónam
Monstrat imágo.
Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu notáta,
Vívaque indígnæ simulácra mortis
Cérnere póssit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita; vitam
Dédimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.
Joseph vir bonus, et justus accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu, quo accépto, invólvit illud in Síndone munda.

Oratio.

DEus, qui nobis in sancta Síndone, qua Corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti; concéde propítius, ut per mortem, et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Dives ille guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

ADésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dóminum, qui passiónis suæ memóriam in sacra Síndone rénovat,* Veníte, adorémus.

Hymnus.

MYstérium mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.
Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.
Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.
Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundíque victi insígnia;
Trophæa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.
Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis Víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.
Vitæ vetústæ mórtui
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Antiph. to. 3. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiph. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Antiph. to. 8. f. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

℟. Tuam recólimus passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini, cui revelátum est? et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem; aspéctus ejus in eo non est: Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum: de angústia et de judício sublátus est; generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum, et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et dicet.

Lectio iii.

ET Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte; si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo, quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo, quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Tuam Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 6. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Antiph. to. 2. Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra: * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini: * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiph. Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Antiph. to. 7. r. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino, Sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Luc. 23.

Quid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus, et constans, alter, qui erat magíster in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam, magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi corpus óperit Síndone, ínnocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta reperímus: quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat.

℟. O admirábilis Sindon! * In qua involútus est thesáurus noster, redémptio captivórum.
℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est sánguine Dómini sui. In qua.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine; unge illud myrrha, et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus; et fortásse illud, quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem gentílium figuráta. Mýstico ígitur unguénto illo pístico consepeliétur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fídei suæ communióne sociávit.

℟. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hœdi, quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes qui ferret ad patrem, et díceret: * Hanc invénimus, vide, num túnica fílii tui sit, an non?
℣. Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est, fera péssima devorávit eum. Hanc.

Lectio vi.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem; et mérito dives hoc loco dícitur, ubi corpus súscipit Christi; suscipiéndo enim dívitem, nescívit fídei paupertátem. Dives est ergo, qui justus est. Justus ígitur Síndone invólvit; Israelíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloes mittit quasi libras centum, hoc est

perféctæ fídei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfídiæ, sed fídei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum florésque virtútum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus, * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui peccátum. Glória Patri. Qui peccátum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Antiph. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Antiph. to. 7. r. Convertísti planctum meum in gáudium mihi, conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Psalmus 75.

NOtus in Judǽa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * * terra trémuit, et quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus: * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum: * terríbili apud reges terræ.

Antiph. Convertísti planctum meum in gáudium mihi, conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Antiph. to. 4. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Cum jam sero factum esset, quia erat Parascéve, quod est ante Sábbatum, venit Joseph ab Arimathǽa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

In fer. 3. Palmar.

PArascéve græce, latíne præparátio dícitur, quo nómine Judǽi, qui inter Græcos morabántur, sextam Sábbati appellábant, eo quod in illo ea, quæ requiéi Sábbati necessária essent, præparáre solérent. Juxta hoc, quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta; séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit; unde et hanc Sábbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánum; ideóque cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est, hoc est, sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlchro requiéscens, resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat evéntum.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini: * Venit ergo, et tulit corpus ejus.
℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa, ut tólleret corpus Jesu. Venit.

Lectio viii.

VEnit, inquit, Joseph ab Arimathǽa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sǽculum, sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret; qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quílibet ignótus, aut medíocris ad Prǽsidem accédere, et Crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Hæc est Sindon digníssima, * In qua salútis Auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est.

℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone tegerémur. In qua. Glória Patri. In qua.

Nona Lectio de Homilia Feriæ currentis.

Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio ix. Cap. 21. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in cap 20. Lucæ.

PLeríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant: sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Joseph nóbilis Decúrio, vir bonus, et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 14.

Antiph. to. 4. Hic audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

Antiph. to. 1. f. Cum cognovísset Pilátus a Centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

Antiph. to. 8. Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum, invólvit Síndone.

Antiph. to. 4. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Isaiæ 63.

QUis est iste, qui venit de Edom tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

JEsu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo;
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum, et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacro tégmine!

Salve, caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit Cúria.

Salve, latus Salvatóris,
Salve, mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos ávete,
Diris clavis perforátæ:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2. **Joseph nóbilis Decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu invólvit illud in Síndone.**

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti; concéde propítius, ut per mortem, et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. **Malos male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.**

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**

℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 4. **Hic audácter.**

Capitulum. Isaiæ 63.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

℟. br. **Tuam Síndonem * Venerámur, Dómine. Tuam Síndonem.**

℣. **Tuam recólimus passiónem. Venerámur. Glória Patri. Tuam Síndonem.**

℣. **Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.**

℟. **Quia per mortem tuam redemísti mundum.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 1. f. **Cum cognovísset.**

Capitulum. Isaiae 63.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

℟. br. **Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus.**

℣. **Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. Glória Patri. Adorámus.**

℣. **Omnis terra adóret te, et psallat tibi.**

℟. **Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.**

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. **Pósuit eum.**

Capitulum. Isaiae 63.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor, quæsívi, et non fuit, qui adjuváret, et salvávit mihi bráchium meum; et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. br. **Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis.**

℣. **Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Et psallat. Glória Patri. Omnis.**

℣. **Dóminus regnávit decórem índuit.**

℟. **Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.**

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ultimum Psalmum, cujus loco dicitur

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Edúc de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Homo quidam dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti; concéde propítius, ut per mortem, et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Quæréntes eum tenére, timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

FESTA MARTII.

Die 2. Martii.

In Festo **S. Simplicii**, Papæ Conf.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.
Oratio. Da, quǽsumus.
Lectiones primi Nocturni. Fidélis sermo. de Communi. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Simplícius Tiburtínus, patre Castório, próxime post sanctum Hílarum Románæ Ecclésiæ Principátum suscépit, ac difficíllimis tempóribus (cum magna ex parte Christiáni orbis Cathólica Fides, ob cunctos fere Príncipes hǽresi inféctos, nutáret) summa vigilántia gubernávit. Leóni Imperatóri peténti, ut rata haberéntur concéssa ab Epíscopis Synodi Chalcedonénsis Ecclésiæ Constantinopolitánæ privilégia, veheméntius réstitit, misso étiam eam ob causam Constantinópolim suo Legáto. Eádem pastoráli solicitúdine plúrimum laborávit, ut Timótheus Ælúrus, Alexandrínæ Ecclésiæ invásor, qui Constantinópoli líbere degens, adnitebátur quammáxime propagáre hǽresim, novúmque Zenónis Imperatóris ópera cogi Concílium, pellerétur in exílium, sicque integritáti suæ Alexandrína redderétur Ecclésia. Reliquórum item perduéllium pro nova Sýnodo indicénda

conátibus fórtiter óbstitit, ásserens, nova Concília non fácile convocánda, nisi cum áliquid in pravis sénsibus novum, aut in assertióne dógmatum emersísset ambíguum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

DAmnávit íterum Petrum Moggum, álterum Alexandrínæ Sedis invasórem, curavítque, ut ex urbe pellerétur, ne áliquos módicæ fídei infíceret, et ad perversitátis suæ factiónem pertráheret. Timótheo Solofacíolo, legítimo ejúsdem Ecclésiæ Antístiti, juxta prístinum institútum, per suos Legátos erróris sui condonatiónem expeténti, idcírco quod timóre pertérritus Dióscorum ad Altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni Epíscopi electiónem ad seditiónes vitándas Constantinópoli in Concílii Nicǽni præjudícium peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deínceps, secúndum Patrum difinitiónes, Orientáli comprovinciálium Episcopórum Sýnodo, creátio Antiochéni Pontíficis reservarétur. Oblatiónes Ecclésiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una dumtáxat pórtio Epíscopo, una ítidem Clero, duæ vero in Ecclésiæ fábricam, et peregrínos, ac páuperes erogaréntur. Zenónem Epíscopum Hispalénsem vicária Sedis Apostólicæ auctoritáte fulcívit, ne Apostólicæ institutiónis decréta, et sanctórum términos Patrum in Hispániis transcéndi permítteret.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

STátuit in Urbe hebdómadas, ut propter baptísmum, et pœniténtiam peténtes, Presbýteri quidem de regióne prima apud sanctum Paulum, de tértia apud sanctum Lauréntium, et de séptima apud sanctum Petrum manérent. Dedicávit Basílicas sancti Stéphani in Cœlio Monte, sancti Andréæ Apóstoli juxta sanctam Maríam, item áliam sancti Stéphani juxta sanctum Lauréntium, ac postrémo sanctæ Bibiánæ Mártyris áliam intra Urbem juxta Palátium Liciniánum: itémque vasa complúra tum argéntea, tum áurea Románæ cóntulit Ecclésiæ. Demum, Zenóne Imperatóre, et Odoácro Itáliæ Rege, migrávit ad Dóminum. Hábuit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbýteros quinquagínta octo, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca trigínta sex. Sacerdótium administrávit annos quíndecim, menses quinque, et dies decem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. de Communi. [68]

Nona Lectio et commemor. Feriæ.

Die 4. Martii.

In Festo **S. Lucii**, Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Lectiones primi Nocturni. A **Miléto.** de Communi. **[27]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

LUcius Románus, patre Porphýrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Ecclésiæ Episcopátum ténuit. Sanxit, ut duo Presbýteri, ac tres Diáconi, Ecclesiástici causa testimónii, quovis loco Epíscopum non deséreremt. Pacem lapsis dandam, et, pœniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, Spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit) líteris suis significávit. Ob Christi fidem exílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiam suam incólumis redíre permíssus, tandem omni Ecclésiæ facultáte Archidiácono suo Stéphano prius trádita, cápite truncátus est quarto Nonas Mártii, Gallo, et Volusiáno Princípibus. Duas hábuit Ordinatiónes mense Decembri, quibus Presbýteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in Cœmetério Callísti sepúltum, inde a Pascháli Papa in sanctæ Cæcíliæ Títulum, una cum ejúsdem Vírginis, et Sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto Altári collocátum fuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Epístola Sancti Cypriáni Epíscopi, et Mártyris, et Collegárum ejus ad sanctum Lúcium Papam, et Mártyrem.

Lectio v.

NUper quidem tibi, Frater charíssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ administratióne Confessórem páriter, et Sacerdótem constítuit divína dignátio. Sed et nunc non minus tibi, et comítibus tuis, atque univérsæ fraternitáti gratulámur, quod cum eádem glória, et láudibus vestris, réduces vos dénuo ad suos fécerit benígna Dómini, et larga protéctio: ut pascéndo gregi Pastor, et gubernándæ navi Gubernátor, et plebi regéndæ Rector redderétur; et apparéret relegatiónem vestram sic divínitus esse dispósitam, non ut Epíscopus relegátus, et pulsus Ecclésiæ deésset, sed ut ad Ecclésiam major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martýrii dígnitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incólumes exiérunt; aut non consummátus Dániel éxtitit in suis láudibus, quia, qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In Confessóribus Christi diláta martýria non mérita confessiónis mínuunt, sed magnália divínæ protectiónis osténdunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

REpræsentátum vidémus in vobis, quod apud Regem fortes, atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servírent, aut imáginem, quam fécerat, adorárent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos cólimus, poténtem esse, ut eos de camíno ignis exímeret, et de Regis mánibus, ac de pœnis præséntibus liberáret; quod invenímus in confessiónis vestræ fide, et in Dómini circa vos protectióne nunc gestum: ut cum vos paráti fuéritis, et prompti omne subíre supplícium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, et Ecclésiæ reser-

váret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Epíscopo confessiónis suæ dígnitas, sed magis crevit Sacerdotális auctóritas, ut Altári Dei assístat Antístes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciénda martýria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et imminénte antichrísto, paret ad prælium mílites, non solum sermónis, et vocis incitaménto, sed fídei, et virtútis exémplo.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Si quis vult post me veníre. de Communi. [35]

Nona Lectio et commemoratio Feriæ.

Die 5. Martii.

In Festo

S. Joannis Josephi a Cruce, Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis, et patiéntiæ vias cœlésti glória sublimásti, da nobis, quǽsumus, ut, carne mortificáti, ejus imitémur exémpla, et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Lectiones primi Nocturni, Beátus vir. ut in Communi, secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Isclæ regni Neápolis in urbe apud Ænáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis, morúmque probitáte præstántibus, ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit, Dominicǽque passiónis, et Eucharístiæ mystéria afféctu peculiári prosequebátur. Sancti Petri de Alcántara Institútum, quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Cleménte Nono approbánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno affiánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem jam tum fúerit assecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Tertio vix decúrso a solémni professióne sua anno, pedemontáni Aliphæ Cœnóbii fundatióni destinátur: quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia in-

augurátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo Cœnóbio, sacram erémum exstrúere aggréssus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis, mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcánea cruor ubértim in terram defluéret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam reguláren compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. Verum, cum Clemens Papa Undécimus, sǽculi décimi octávi inítio, Fratres Itálos Excalceátos ab Hispániis in regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, Províncíæ Neapolitánæ sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loríicam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PRimus novæ istiúsmodi Províncíæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, Sacræ Congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu, assúmere coáctus, diffícile relátu est quot, qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum Fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis, et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis antefbat: humilitáte in primis, rigidáque claustrális disciplínæ custódia, paupertáte, et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagintaquátuor annis hábitum adhíbuit; perque vigínti quátuor annos, priscórum Eremicolárum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis et cruce férrea acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniávit. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum éxtases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, alíísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens claruerit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in Cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis urbis Neápolis anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem anno ab illíus decéssu quinquagesimoséxto Pius Sextus Póntifex Máximus Beatórum albo recénsuit, Gregórius vero Papa Décimus sextus solémni ritu Domínica Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi, secundo loco. [90].

Nona Lectio et commemoratio Feriæ.

Die 15. Martii.

In Festo **S. Zachariæ** Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ et in primo Nocturno Lectiones Fidélis sermo. [64] Post Pascha de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ZAcharías natióne Græcus, patre Polychrónio, Gregório tértio ex hac luce subtrácto, ad beáti Petri Cáthedram est evéctus. Vir fuit mitíssimi ingénii, miræ suavitátis, et grátiæ, Cleri, ac pópuli Románi amátor, ad iram tardus, ad misericórdiam, et cleméntiam promptíssimus, nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum; ádeout, quos habúerat æmulos, et inimícos, eósdem inítio Pontificátus honóribus, et præmiis affécerit. Póntifex creátus, ut Itáliam armis Longobardórum vexátam suæ tranquillitáti restitúeret, ad Luitprándum Regem Interámnæ degéntem, et Legátos misit, et ipse proféctus est; ubi, et oratiónis elegántia, et vitæ sanctitáte sic Regem demúlsit, ut quas civitátes, óppida, et patrimónia ab Ecclésia abstúlerat, eídem restituérit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

SEd et Ticínum usque proféctus eúmdem infléxit, ut a Ravénnæ tum oppressióne cessáret. Rachim ádiit, Perúsiam acri obsidióne preméntem, quem tanta oratiónis majestáte permóvit, ut et ab omni oppugnatióne desísteret, et Religiónis amóre succénsus, régiam dignitátem, et paludaméntum, monacháli institúto, et hábitu permutáret. Consúltus a Francis, Regnum illud a Childeríco viro stúpido, et ignávo ad Pipínum pietáte, et fortitúdine præstántem, auctoritáte Apostólica tránstulit. Multas Sýnodos, et Concília celebrávit pro Ecclesiásticæ disciplínæ restauratióne.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ROmæ ómnia loca sacra, aut reparávit, aut ditióra effécit. Sanctórum Imágines vetustáte exolétas renovávit, et Lateranénse Patriarchíum, quod magna in penúria invénerat, pene a novo restaurávit, ac multas Relíquias ibi invéntas divérsis Ecclésiis distríbuit. Paupéribus aléndis réditus assignávit. Bibliothécam sancti Petri construxit, Basílicam sancti Geórgii in Velábro cóndidit: ædificávit et Oratórium divæ Cæcíliæ via Tiburtína. Clerum valde diléxit, et donatívum síngulis Presbýteris, et Diáconis erogávit. Sancti Gregórii Dialogórum libros in Græcum tránstulit, rebúsque váriis pro Ecclésiæ utilitáte, non minus pie, quam próspere gestis, sanctitátis láurea est coronátus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. **Homo péregre.** de Communi. [68]

In Quadragesima nona Lectio et commemoratio Feriæ.

Die 18. Martii.

In Festo **S. Gabrielis Archangeli.**

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 1. **Ingrésso Zacharía.** cum reliquis de Laudibus. [256].

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis ut in Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Dan. 9. f.

ECce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cǽlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cǽlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégét.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. **Stetit Angelus juxta aram templi.**
℟. **Habens thuríbulum áureum in manu sua.**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3. **Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, dixit: Ave, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.**

Oratio.

DEus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. **Veníte, exultémus.** 2.

Hymnus. **Christe, sanctórum.** ut supra in Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. **Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.**

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam elováta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Antiph. to. 7. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eorum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Antiph. to. 8. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9. e.

EGo Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum

ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni.

℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

SEptuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et addusátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es.

℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Ego.

Lectio iii.

ET post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una, et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis: et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Dániel. Glória Patri. Dániel.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse, tamquam sponsus, procédens de thálamo suo.

Exultávit, ut gigas, ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiph. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Antiph. to. 1. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Antiph. to. 8. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eorum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Antiph. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia de Laudibus Vírginis super Missus est.

Lectio iv.

MIssus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, a Deo. Vel ídeo dictum est, a Deo; ne cui, vel beatórum spirítuum, suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nomine dignus haberétur, et núntio.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. ℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

NEc discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens, aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium commúni cènséri vocábulo, cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo, vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem. ℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas.

Lectio vi.

CHristus Dei virtus et dícitur, et est, qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit, et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est: vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quod ejúsdem nuntiáret advéntum Virtútis: vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret, quod et fecit: Ne tímeas, ínquiens, María; invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo, quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et

hæc evangelizáre: * Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant.
℣. Pro eo, quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce eris. Glória Patri. Ecce eris.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiph. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Antiph. to. 2. Gábriel Angelus Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Gábriel Angelus Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Antiph. to. 7. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi: * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et mísericors Dóminus: * longánimis, et multum mísericors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiph. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. b.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía Sancti Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judaeos, statim post principium.

SAcraméntum illud septuagínta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum dídicit: simíliter et Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem fílium de se generándum audívit: et María, Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum, et crédidit, et asséntit. Hæc tria per Angelum dicta, et compléta vidémus. Jam ergo solícite intuéndum est, utrum Angelus iste, qui Zacharíæ et Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædíxerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei Verbum: et expavéscit Virgo de lúmine: * Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.
℣. Quæ, cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio: et ait Angelus ei. Ne tímeas.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

EQuidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit, sic ipsíus Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tétigit me, et dixit: Dániel, animadvérte sermónem, et réliqua, quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus, secúndum Evangélium, Angeli ipsíus nomen miríficum sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quæ Gabriélis. Glória Patri. Quæ Gabriélis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

QUod étiam de beátæ Maríæ Vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur: Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Jam ergo maniféstum est, quod unus, idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfíxa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, et partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, et olim a se dicta, óperis efficiéntia compléta esse convíncit: et illic fidélis in prophetía hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 1. s. Ait autem Angelus: Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

Antiph. to. 7. Ego sum Gábriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Antiph. to. 7. r. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Antiph. to. 5. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9. f.

ECce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

PLacáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros, Agmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r. Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, et ait illi: Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio.

DEus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. s. Ait autem.

Capitulum. Ecce vir Gábriel. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini..
℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Antiph. to. 7. Ego sum Gábriel.

Capitulum. Dan. 9. f.

EGo autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit.
℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Antiph. to. 5. Dixit autem María.

Capitulum. Dan. 9. g.

SCito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.
℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.
℣. Adoráte Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperæ de S. Joseph Confessore, cum commemorat. S. Gabrielis.

Antiph. to. 5. Archángelus Gábriel ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad témplum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Oratio.

DEus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In II. Vesperis.

Si ob aliquam causam integræ celebrentur, omnia ut in primis [249], et loco ultimi,

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aliud Officium
ejusdem
S. Gabrielis Archangeli.

Omnia ut in Officio superius posito præter sequentia.

In Vesperis et ad Matutinum.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.
Homilia 34. in Evangel. ante med.

Lectio iv.

CŒléstium Spiríituum, qui mínima núnciant, Angeli: qui vero summa annúnciant, Archángeli vocántur. Hinc est enim, quod ad Maríam vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nunciábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Neque enim in illa sancta civitáte, quam de visióne omnipoténtis Dei plena sciéntia pérficit, idcírco própria nómina sortiúntur, ne eórum persónæ sine nomínibus sciri non possint; sed cum ad nos

áliquid ministratúri véniunt, apud nos étiam nómina a ministériis trahunt.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi.

℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

MIchael namque, quis ut Deus? Gábriel autem, fortitúdo Dei: Ráphael vero dícitur medicína Dei. Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur, ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício perimendus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur: Factum est prælium cum Michaéle Archángelo; ut qui se ad Dei similitúdinem supérbus extúlerat, per Michaélem perémptus discat, quia ad Dei similitúdinem per supérbiam nullus exúrgat.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas.

Lectio vi.

AD Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur. Illum quippe nunciáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dicitur: Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. Quis est iste Rex glóriæ? Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio. Et rursum: Dóminus Virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei ergo fortitúdinem nunciándus erat, qui Virtútum Dóminus, et potens in prælio, contra potestátes aéreas ad bella veniébat. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, medicína Dei: quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit. Qui ergo ad curándum míttitur, dignus vidélicet fuit, ut Dei medicína vocarétur.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre: * Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant.

℣. Pro eo, quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce eris. Glória Patri. Ecce eris.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 1. super Missus est.

NOn árbitror, hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum

est, a Deo. Vel ídeo dictum est, a Deo; ne cui, vel beatórum spirítuum, suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur, et núntio.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei Verbum: et expavéscit Virgo de lúmine: * Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Quæ, cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio: et ait Angelus ei. Ne tímeas.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

NEc discórdat nomen a núntio. Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens, aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo, cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo, vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve. Christus Dei virtus et dícitur, et est, qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébet, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit, et sic ei vasa captivitátis pótenter erípuit.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quæ Gabriélis. Glória Patri. Quæ Gabriélis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

ANgelus vero fortitúdo Dei appellátus est: vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quod ejúsdem nuntiáret advéntum Virtútis: vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret, quod et fecit: Ne tímeas, ínquiens, María; invenísti enim grátiam apud Deum. Sed et ipsíus sponsum, hóminem útique nihilóminus húmilem ac timorátum, non irrationabíliter fórsitan idem Angelus confórtasse créditur: quamquam tunc ab Evangelísta non nominétur. Joseph, inquit, fili David, ne tímeas accípere Maríam cónjugem tuam. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo, quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

Te Deum laudámus. 13.

Ad Laudes.

Hymnus.

PAllidi tandem procul hinc timóres,
Sacra defénsor rotat arma Princeps:
Ipse jam nobis metuéndus olim
Nunc timet hostis.

Luce perfúsus Gábriel seréna,
Vírgini arcánum réserat veréndum:
Núncians partum, parit alta mœsto
Gáudia mundo.

Jam procellósi silet unda ponti;
Túrbidus cœli furor en quiéscit;
Exulant luctus: Deus et mináces
Exuit iras.

Plaude, stirps Adæ rediménda, misso
Plaude Legáto: véniet Redémptor,
Dura captívæ móriens resólvet
Víncula gentis.

Nostra Cœlestis rege corda custos,
Bella quos vexant vide, præliátor,
Dæmonum semper male fida nobis
Agmina pelle.

Sit decus Patri, paritérque Nato,
Atque manánti simul ex utróque;
Quem prius factus, simul et redémptus
Orbis adórat. Amen.

Die 22. Martii.

In Festo
S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ, Viduæ.
Duplex.

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum [107], exceptis his, quæ propria hic adnotantur.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Cant. 8.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

SUmmis ad astra láudibus
Tollámus omnes Féminum,
Quæ sanctitátis glória
Auget decus Ligúriæ.

Beáta cujus íntimo
Látere nésciens sinu,
Foris inúndat Cháritas,
Totísque membris æstuat.

Menses per anni círculum
Jejúna plures tránsigit:
Solo Angelórum pábulo
Vitam labántem sústinens.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℞. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis. Antiph. Pone me ut signáculum super cor tuum, quia fortis est ut mors diléctio; dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum.

Oratio.

DEus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne divíni amóris igne flagráre fecísti: quæsumus, ut ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam charitátis accéndas, et ejúsdem Passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Si venerit in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ Catharínæ.

Hymnus.

DUm mente Christum cóncipit
Membris fluéntem sánguine,
Ardóre pectus íntimo
Sentit repénte córripi.

Hinc sancto amóre sáucia
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patíque quærit únice.

Mox, et flagéllis cónterens
Artus rebélles júgiter,
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.

Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

In primo Nocturno Lectiones, Mulíerem fortem. de Communi. [110]
Post Pascha de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAtharína Genuénsis, paréntibus Jacóbo de Flisco, et Francísca

de Nigro, antíqua nobilitáte conspícuis, in lucem édita, téneram ætátem inter adúltæ pietátis exercitatiónes exégit. Nam castigándo córpori inténta, vix octénnis in straménto, lignis cápiti pro pulvinári suppósitis, somnum carpébat. Pueríles nugas aversáta, et ab ómnibus mundi delíciis abhórrens, in Christi cruciátibus jugi meditatióne recoléndis tota fuit. Eo stúdio incénsa in monastérium íngredi expetébat; sed immatúra ætas pium puéllæ desidérium interpellávit. Intérea paréntes invítam Juliáno Adúrno nóbili viro despóndent, a quo tam áspere, ac dúriter hábita est, ut per quinquénnium domi luctu, tristitiáque tabésceret; donec tædio, ac mœróre conf´ecta a prístina severitáte defléxit. Frigescénte autem charitáte, ne ad ultериórem vitæ licéntiam prorúeret, insígni miseréntis Dei benefício factum est. Cum enim aliquándo ad pii sacerdótis pedes provolúta ejus se précibus commendáret, repentína mutatióne déxteræ Excélsi, ac súbito Sancti Spíritus igne corrépta, amóris in se divíni cleméntiam, potentiámque admírans, et exclámans, fatéri, ac prædicáre cœpit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

INde domum revérsa, Christum conspícere sibi visa est sánguine toto corpóre diffluéntem, qua spécie sibi divínitus obláta, in contémptum, atque ódium sui veheménter exársit, membra cilício domábat, jejúnium ita cóluit, ut per annos tres, et vigínti férias Advéntus et Quadragésimæ transégerit solo Eucharístiæ pábulo reféeta, amaríssimo tantum usa potu ad sitim restinguéndam. Producébat oratiónem ad plures horas, tantóque divíni amóris incéndio conflagrábat, ut in corpus quoque ardor erúmperet. Máxima erga próximum ferebátur charitáte. Infírmis enim in magno nosocomío incredíbili sedulitáte ministrábat súmptibus liberáliter erogátis. Abjectíssima quæque offícia libénter obíbat, tábida étiam ægrotántium úlcera aliquándo exosculáta. Injúrias, contumélias múlier vere fortis álacri ánimo excépit; assiduísque córporis, animíque dolóribus pene conf´ecta cruciátuum Christi párticeps fuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

TOt, tantísque heróicæ fortitúdinis, et patiéntiæ probátam experiméntis, atque in agóne christiánæ perfectiónis egrégie méritam, úberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diutúrnas, et frequéntes écstases rapta, et cœléstibus illustratiónibus, superúmque apparitiónibus, et collóquiis dignáta, arcána Dei intellígere méruit et Fídei mystéria scriptis præclaríssimis confirmáre. Prophetíæ dono cláruit, ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquíllam cónjugis mortem, et ætérnam utriúsque beatitúdinem obsecratiónibus a Dómino impetrávit. Anno ígitur ætátis suæ tértio et sexagésimo extrémo morbo oppréssam, et Christi confíxam cruci, atque ad fontem ætérnæ felicitátis anhelántem, sacra die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ex vitæ hujus angóribus Dóminus evocávit. Præclára vero fuérunt de Catharínæ virtútibus Doctórum Sanctorúmque præcónia, sum-

mórum quoque Pontíficum oráculis comprobáta. Cultum illíus immemorábilem asséruit Clemens nonus: Clemens vero undécimus ejus memóriam, Missa, et Offício beatárum mulíerum celebránda concéssit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Símile est regnum cœlórum. de Communi. [115]

In Quadragesima nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis.

AD LAUDES.

Capitulum. Cant. 8.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

TUrbam jacéntem páuperum,
Quam dirus angor ópprimit,
Ceu membra Christi lánguida,
Matróna clemens cónfovet.

Opes, opémque cónferens,
Vilíque fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.

Quo quisque plagis fœdior,
Huic illa servit prómptior,
Tabem nec horret úlcerum:
Horrére nescit cháritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pone me ut signáculum super cor tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum.

Oratio.

DEus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne, divíni amóris, igne flagráre fecísti; quǽsumus, ut ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam charitátis accéndas, et ejúsdem Passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et in Quadragesima commemoratio Feriæ.

Die 28. Martii.

In Festo
S. Xysti III. Papæ Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In Quadragesima fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones, Fidélis sermo. [64] Post Pascha de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

XYstus hujus nóminis tértius, pátria Románus, fílius Xysti, defúncto sancto Cœlestíno, Románæ Ecclésiæ Epíscopus præfícitur, totíus Urbis pace, et consensióne mirábili. Eum adhuc Presbýterum sanctus Augustínus exímie commendávit, tum quod prior anáthema Pelagiánis in pópulo frequentíssimo pronunciárit, tum quod suis quoque scriptis advérsus eórum errórem veheménter pug-

nárit. Ut autem Románi Sacerdótii gubernácula suscépit, decrétum Ephesínæ Sýnodi advérsus Nestórium hábitum, volúmine descríbens, ad Oriéntis, et Occidéntis dedit Ecclésias, confírmans, duábus in Christo manéntibus perfécte natúris, unam Fílii Dei credéndam esse persónam. Qua de re, et ad Nestórium ipsum, et ad Oriéntis Epíscopos, ad ejus errórem succidéndum senténtias diréxit, hæc inter cétera scribens Antiochéno Epíscopo: Nihil ultra líceat novitáti, quia nihil addi cónvenit vetustáti: perspícua Majórum fides, et credúlitas, nulla cœni permixtióne turbétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Is a beáto Petro Apóstolo sibi per visum apparénte, una cum sancto Apollináre ejus discípulo, primo Ecclésiæ Ravenátis Epíscopo, quem ejúsdem Ecclésiæ Pontíficem ordináre debéret, admónitus, Petrum Ecclésiæ Forocorneliénsis Diáconum præter Ravennátum senténtiam, illis præfécit Antístitem, quem cognoménto Chrysólogum admiránda morum sanctitúdo, et doctrína insígnis mirífice commendárunt. Cum autem Xystus Ecclésiæ prædium abnúerit alienári, studerétque subleváre gravátos, ódium in se convértit Anícii Bassi Excónsulis, et Mariniáni Patrícii, a quibus turpi calúmnia exagitátus, sponte vóluit suam in Sýnodo causam judicári. Itaque in Basílica Heleniána, quæ dícitur Sessoriánum Atrium, quinquagínta sex Episcopórum Concílio coácto, præsénte Valentiniáno Imperatóre, cum univérso Clero, atque Senátu, Xystus declarátus est ínnocens, Bassus vero, et Mariniánus calumniatóres damnáti, atque proscrípti, bonis prætérea Bassi Ecclésiæ adjudicátis, quem intra tres menses divína ultióne defúnctum, Xystus reddens bona pro malis, cum linteamínibus, et aromátibus, mánibus ipse contréctans, recóndidit, sepelivítque apud beátum Petrum Apóstolum, in sepúlchro majórum suórum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Venerándus hic Póntifex complúra in Urbe magnífica præstitit; nam argéntea, et áurea vasa, possessionésque complúres Ecclésiis cóntulit. Refécit Basílicam sanctæ Maríæ Majóris ad Præsépe, quam et metállis áureis, sacrísque imagínibus decorávit. Fecit et in Constantiniána Basílica ornaméntum supra Fontem, quod ántea non erat; nam marmórea epistýlia, et porphyréticas colúmnas, quas Constantínus Augústus congregátas dimíserat, érigi curávit, ac vérsibus exornávit. Ejus item rogátu, Valentiniánus Augústus argénteum fastígium a bárbaris sublátum in eádem Constantiniána Basílica restítuit: cujus Imperatóris, et Theodósii Principátu, Xystus viam univérsæ carnis ingréssus, quiévit in Dómino, sepultúsque est via Tiburtína in crypta juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris. Una Ordinatióne mense Decémbri, creávit Presbýteros vigínti octo, Diáconos duódecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta duos, et rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. **Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. **Homo péregre.** de Communi. **[68]**

In Quadragesima nona Lectio et commemoratio Feriæ.

FERIA SEXTA

Post Dominicam III. Quadrag.

In Festo

SS. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. **Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.**

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiph. **Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.**

Antiph. to. 4. **Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.**

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar, * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. **Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.**

Antiph. to. 1. f. **Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.**

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Antiph. to. 3. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Antiph. to. 4. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam: * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me: * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiae 53.

CHristus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virginali
Carne amíctus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat;
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius, Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Vidébunt, in quem transfixérunt.
℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r.

Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, mater ejus Virgo María, ipsum verum Deum, et hóminem cóndolens venerabátur.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucae 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Antiph. Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, mater ejus Virgo María, ipsum verum Deum, et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus, Sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quǽsumus, ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Omnes, qui habébant infírmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quǽsumus, Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Pange, lingua. ut supra in Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Antiph. to. 1. f. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Antiph. to. 8. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiph. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum.

℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In quo.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per Sánguinem Jesu Christi; * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

Lectio iii. Cap. 63.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum; calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi; dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

℟. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum: * Pacíficans per Sánguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.

℣. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans. Glória Patri. Pacíficans.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Fodérunt manus meas, et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ: in te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri píngues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.
Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt, et adoravérunt omnes píngues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiph. Fodérunt manus meas, et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiph. to. 4. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra: psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam: in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt, * qui exásperant, non exaltèntur in semetípsis.
Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi: * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus: * et attèndit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Antiph. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Antiph. to. 8. f. Vulnus, et livor, et plaga túmens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalmus 75.

NOtus in Judǽa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit,
Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, et rèddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili, et ei, qui aufert spíritum príncipum: * terríbili apud reges terræ.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.
℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne Sancti Bernárdi Abbátis.

Lib. de Passione Domini.

Lectio iv. Cap. 41.

CAptus est Jesus, post plúrimas illusiónes tam Judæórum, quam Géntium: post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul, et pédibus perforátur, et confígitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam Passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ charitátis. Conténdunt pássio, et cháritas: ista, ut plus árdeat, illa, ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impérium: * Ut

liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti.
℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fíeret. Ut liberáret.

Lectio v.

Vide quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra, rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam, et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum, et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquæ, quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis, et aqua.
℟. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum: * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur.
℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. Et sicut.

Ex eódem Divo Bernárdo.

Lectio vi. Sermo de Pass. Domini.

Respice, Dómine sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo, et intuére hanc sacrosánctam Hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdinem malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam fílii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.
℟. Vídimus Jesum propter passiónem mortis, glória, et honóre coronátum: * Ut pro ómnibus gustáret mortem.
℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut pro ómnibus. Glória Patri. Ut pro ómnibus.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Antiph. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?
Antiph. to. 6. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætétur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Antiph. to. 1. f. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.
℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comm. in Joann.

CUm ab immánibus Judǽis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves siquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam, et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.
℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu

Christi: * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem.

℣. Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit.

Lectio viii.

COnsummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judǽi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii, aut contumélíæ genus prætermisérunt? Quamóbrem jure, consummátum est, ait: sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim, ut mortuórum, ac vivórum dominarétur), ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo.

℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. In Sánguine. Glória Patri. In Sánguine.

Lectio nona de Homilia Feriæ cur. Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 4.

IN illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prǽdium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 15. in Joannem post initium.

JAm incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei: non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte, fatigámur, quo præsénte, firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Laudibus Dominicæ, ut in Psalterio. 14.

Antiph. to. 4. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

Antiph. to. 1. f. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Antiph. to. 3. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Antiph. to. 4. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiae 53.

CHristus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce lánguet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória;
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius, Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Vidébunt, in quem transfixérunt.
℟. Et dolébunt super eum, ut in morte Primogéniti.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. r.

Unus mílitum láncea Latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus, sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Aquam quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 4. Ipse autem.

Capitulum. Christus vulnerátus est. ut supra.

℟. br. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt.
℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Fodérunt.
℣. O vos omnes, qui transítis per viam.
℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam.

Antiph. to. 4. f. Alligávit Dóminus.

Capitulum. Isaiae 50.

Faciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me: Dóminus Deus auxiliátor meus; et ídeo non sum confúsus.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere.
℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.
℣. Disciplína pacis nostræ super eum.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam.

Antiph. to. 4. O vos omnes.

Capitulum. Isaiae 53.

Trádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse.
℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.
℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.
℟. Et non apéruit os suum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis. **[265]**

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. f. **Ego sum vestra redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confíxæ sunt; propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum: aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt: in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam: mórtuus, et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.**

Oratio.

DEus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus, sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. **Dómine, ut vídeo, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.**

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.**

℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Post Dominicam IV. Quadrag.

In Festo

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 1. f. **Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.**

Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis, ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. **[1]**

Antiph. to. 7. r. **Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.**

Antiph. to. 5. **Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.**

Antiph. to. 4. **Quare ergo rubrum est induméntem tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári?**

Antiph. to. 6. **Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.**

Capitulum. Hebr. 9.

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

FEstívis résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri perni͡cies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit,
Adámi intégritas, et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat; meta sed última
Tangátur; tríbuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut quos unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.

℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 5. Accessístis ad Sion montem, et civitátem Dei invéntis, Jerúsalem cœléstem, et Testaménti novi mediatórem Jesum, et Sánguinis aspersiónem mélius loquéntem, quam Abel.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte.

Et fit commemoratio Feriæ currentis.

Antiph. Prophéta magnus surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Populi tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem,
Noe in arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absýnthia.

Triste prótinus venénum
Dirus ánguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux, et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte, et Spíritu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. f. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiph. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Antiph. to. 1. f. Factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Antiph. to. 7. r. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens Sánguinem justum.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno:* nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiph. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens sánguinem justum.

℣. Redemísti nos, Dómine.
℟. In Sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9.

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi Testaménti Mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.

℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio ii.

UBi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum, * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum.

℣. Fide celebrávit Pascha, et sánguinis effusiónem, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et ait.

Lectio iii. Cap. 10.

HAbéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, idest, carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine Fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis, et bonórum óperum.

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 8. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo cáput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Antiph. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Antiph. to. 7. r. Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a Sánguine Justi hujus.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino, Sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * non movébor in ætérnum.
Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a Sánguine Justi hujus.

Antiph. to. 2. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Psalmus 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.
℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.
℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Vultis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægýpto, nocte média, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini, * Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis.
℣. Sed pretióso Sánguine, quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus ánima, et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem: ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit; non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes, atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit: latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptísmatis sýmbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed éxiit aqua primum, et Sanguis: quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti enim estis prétio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.
℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vi.

LAtus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judǽi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere Sanguis, et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mýstica, atque secretális orátio. Dixi baptísmatis sýmbolum et mysteriórum aquam illam, et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse prooláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus: latus vidélicet illud signíficans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit fœminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis, et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat charitátem suam Deus in nobis; * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. f. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum; et dicit eis: Ecce homo.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulísti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manûm tuam, et déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sǽcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu sicásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram, et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper, et inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.
Antiph. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum; et dicit eis: Ecce homo.
Antiph. to. 4. Et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum: ubi crucifixérunt eum.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.
Antiph. Et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum: ubi crucifixérunt eum.
Antiph. to. 8. f. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus; * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?
Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum: * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.
Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminis adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhǽret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiph. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

℣. Christus diléxit nos.
℞. Et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et, inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joan.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit: ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænunciábat quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto Sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℞. Hic est, qui venit per aquam, et Sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et Sánguine.
℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant. Sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium. Fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis, quid émerit. Sánguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes

gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis sit datum. Non ergo exúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus.
℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In quo. Glória Patri. In quo.

Lectio nona Homilia Feriæ currentis.
Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ sorôris ejus. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joannem, post initium.

IN superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt: ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 2. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt?
Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica. 14.
Antiph. to. 1. f. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna; et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.
Antiph. to. 6. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die, ac nocte.
Antiph. to. 7. Et ipsi vicérunt dracónem propter Sánguinem Agni, et propter Testaméntum Verbi sui.
Antiph. to. 8. f. Beáti qui lavant stolas suas in Sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

SAlvéte, Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre, et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asýlum méntibus;
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in Prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes, manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans, volénsque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat Sánguinis.

Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit,
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi.
℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 7. f. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus: Et vidébo Sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et fit commemoratio Feriæ currentis.

Antiph. Lázarus amícus noster dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quǽsumus, ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. Qui tuo nos Sánguine redemísti.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 1. f. Hi sunt.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

℟. br. Redemísti nos, Dómine, * In Sánguine tuo. Redemísti.
℣. Ex omni tribu, et língua, et pópulo, et natióne. In Sánguine. Glória Patri. Redemísti.
℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.
℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam.

Antiph. to. 6. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis.
℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória Patri. Sanguis.
℣. Christus diléxit nos.
℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

Ad Nonam.

Antiph. to. 8. f. Beáti.

Capitulum. Hebr. 9.

Accípiens Móyses sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et

lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic Sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In Sánguine suo. Christus.
℣. Et fecit nos Regnum, et Sacerdótes Deo, et Patri. In Sánguine suo. Glória Patri. Christus.
℣. Justificáti in Sánguine Christi.
℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In II. Vesperis.

Antiphonæ, Psalmi et Hymn., ut in primis [276], sed loco ultimi Psalmi dicitur

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 4.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Oratio.

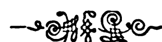
OMnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Dómine, si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

FESTA APRILIS.

Die 6. Aprilis.

In Festo **S. Xysti I.** Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris [26], præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In primo Nocturno Lectiones, A Miléto. [27] Post Pascha de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

XYstus hujus nóminis primus, Románus natióne, de regióne Urbis séptima, quæ Via lata dicta est, patre Pastóre génitus, in locum Alexándri primi Románi Pontíficis nobilíssimo martýrio coronáti, totíus Cleri suffrágiis suffćctus, suprémo illo múnere

egrégie, et summa cum laude perfúnctus est, annis novem, ménsibus decem, diébus octo, sub Imperatóribus Adriáno, et Antoníno Pio Augústis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

NOnnúlla ad disciplínam Ecclesiásticam pertinéntia prudentíssime státuit, scílicet, ne sacra vasa, et ministéria ab áliis, qui sacri Minístri non essent, contrectaréntur; ne sacrum Corporále, ut vocant, ex ália, quam línea matéria fíeret; ut sacrum Triságium in Missa pópulus decantáret; et ne ullus Epíscopus Romam evocátus, ad suam deínde Diœcésim rédiens susciperétur, nisi líteris Apostólicis, quas formátas, et canónicas antíqui vocábant, munítus esset.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

TRes Ordinatiónes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit Epíscopos quátuor pro divérsis locis, Presbýteros úndecim, Diáconos tres. Vir revéra singulári vitæ sanctimónia, incredíbili morum facilitáte, exímia in páuperes liberalitáte, frequéntibus étiam insígnis miráculis, illústri tandem martýrio coronátus, octávo Idus Aprílis, et sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Si quis venit. [32]

Tempore Paschali. Ego sum vitis vera. [45]

Die 7. Aprilis.

In Festo

S. Cœlestini Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In primo Nocturno Lectiones, Fidélis sermo. [64] Post Pascha de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CŒlestínus Románus, Prisci fílius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románæ Ecclésiæ præsédit Epíscopus. Hic venerábilis Póntifex (cui ad Ecclésiæ Cathólicæ præsídium, multa Dóminus grátiæ suæ dona largítus est) sciens damnátis non exámen judícii, sed solum pœniténtiæ remédium esse præstándum, Cœléstium primárium Pelágii discípulum, suam quasi non discússo negótio audiéntiam postulántem, totíus Itáliæ fínibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura, ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimícos grátiæ, solum suæ oríginis occupántes, étiam ab illo secréto exclúsit Océani. Quamóbrem sancto Germáno Antissiodorénsi Epíscopo illuc vice sua misso, ordinatóque Scótis Epíscopo Palládio, qui Románæ Ecclésiæ Diáconus erat, dum Románam Insulam stúduit serváre Cathólicam, fecit étiam bárbaram Christiánam.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm autem Nestórius Constantinopolitánus Epíscopus novum Ecclésiæ molirétur errórem indúcere, prædicans Christum, ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eíque divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Cœlestínus auctoritáte ácriter repugnávit. Quare sancto Cyríllo Epíscopo Alexandríno suas vices delegávit, ut nisi decem diérum intervállo Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum, cum Nestórius id pertinácius recusásset, magísque crevíssent dissensiónes, ac tumúltus, apud Ephesum tértia Oecuménica Sýnodus est congregáta, in qua Cœlestínus per suos Legátos præsédit, quibus suo commonitório eos límites præscrípsit, ut de Episcopórum senténtiis judicárent, certámen non subírent. Itaque in ea Sýnodo Nestórius cum hǽresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum erróri suo dogma juvábant, damnátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

PEr suas líteras eórum Sacerdótum superstitiónem Cœlestínus redárguit, qui, véteri dimísso hábitu, amícti pállio, lumbósque præcíncti, in Ecclésia ministrábant. Cavit prætérea, ne ulli in morte última negarétur pœniténtia; neve ex láicis, vel criminósis ad Episcopátum áliqui promoveréntur: itémque ne Metropolitánus in aliéna Província áliquid præsúmeret, et ne, in creándis Epíscopis, extránei eméritis in sua Ecclésia Cléricis præponeréntur. Instítuit, ut ex ómnibus centum quinquagínta Psalmis, ante Sacrifícium antiphonátim psallerétur. Dedicávit Basílicam Júliam, propriúmque suum Cœmetérium pictúris decorávit, váriaque ad Ecclésiæ ornátum dona óbtulit. Qui cum tribus Ordinatiónibus mense Decémbri creásset Presbýteros trigínta duos, Diáconos duódecim, Epíscopos per divérsa loca quadragínta sex, obdormívit in Dómino octávo idus Aprílis, sepultúsque est in Cœmetério Priscíllæ via Salária, Theodósio, et Valentiniáno imperántibus. Sedit annos octo, menses quinque, et dies tres.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Die 12. Aprilis.

In Festo **S. Julii** Papæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis,[62] præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In primo Nocturno Lectiones. Fidélis sermo. [64] Post Pascha de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JUlius Románus, Rústici fílius, post beátum Marcum ad summum Pontificátum evéctus, vitæ sanctitáte, et stúdio asseréndæ fídei christiánæ insígniter elúxit. Grassabátur per Orién-

tem Ariánæ hæresis impíetas, multíque sanctíssimi Epíscopi e suis sédibus exuláre cogebántur, quos ille, præsértim sanctum Athanásium, humaníssime excépit, et constantíssime contra adversários deféndit. Týriam et Antiochénam Sýnodum, ut Nicǽnam abolérent fidem, ab Ariánis coáctam condemnávit, et Romæ duo Concília convocávit, in quibus éxulum Episcopórum querélas excépit, et innocéntiam declarávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Constánti Augústo religiosíssimo Príncipi, per Occidéntem imperánti, auctor fuit, ut Constántium fratrem Arianórum fautórem, in Oriénte regnántem, précibus, et minis ad revocándum ab exílio Athanásium permovéret. Dolósam fídei fórmulam ab Eusebiánis Aríi sectatóribus in secúnda Sýnodo Antiochéna concéptam rejécit, et magnum Sardicénse Concílium ex Occidéntis, et Oriéntis Epíscopis indíxit, missísque Legátis, multa ibídem pro fide Cathólica, et disciplína Ecclesiástica restituénda utíliter constítuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Præter hæc, Basílicas duas in Urbe extrúxit, sacrísque pictúris exornávit, unam juxta Forum Románum, álteram in via Flamínia. Tria ædificávit Cœmetéria, unum in eádem via Flamínia, álterum in via Aurélia, tértium in Portuénsi. Constítuit, ne Sacérdos álibi, quam apud Júdicem Ecclesiásticum causam díceret, jussítque, ut ómnia, ad rem Ecclesiásticam spectántia, per Protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinatiónibus mense Decémbri creávit Diáconos tres, Presbýteros decem et octo, Epíscopos novem. Postquam Dei Ecclésiam sanctíssime rexísset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdecim, prídie Idus Aprílis felíciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in Cœmetério Calepódii. Inde translátæ Relíquiæ ad Ecclésiam sanctæ Maríæ Transtýberim ab ipso amplificátam sub altári majóri honorífice recónditæ sunt.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Die 17. Aprilis.

In Festo **S. Aniceti** Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter sequ.

Oratio. Deus, qui nos.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Anicétus Syrus, Imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Prebýteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies

vigínti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in Cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio v. De verbis Domini 50.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Anicétus? Nonne omnes Pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed charitáte.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, Pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: Quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem: et tamen nihil prodest, quia cháritas déest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 78. in Joann.

Ut osténderet post tristítiam gáudium secutúrum, naturále addúcit exémplum. Múlier, cum parit, tristítiam habet; qua parábola in calamitátibus Prophétæ usi sunt: quasi dicat: Dolóres capiétis, sed quales partus, qui lætítiæ causa sunt. Simul et resurrectiónem confírmat, índicans óbitum suum perínde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat; quasi dicat: nolíte admirári, si per hanc tristítiam ad óptima vos ducam, nam et mater in pariéndo sic per tristítiam transit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

SIgníficat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tantum tristítiam transitúram, sed, magnitúdine lætítiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit Sanctis. Atqui non proptérea gaudet múlier, quia venit homo in mundum, sed quod fílium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret, quin, quæ non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

QUa ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exémplum, ut post brevem tristítiam perpétuum gáudium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit fílium: sed quia venit homo in mundum, ubi suam signíficat resurrectiónem, et non morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est fílius, sed homo. Et vos nunc quidem tristítiam habétis: íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: inde quod non ámplius moriétur, inquit, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudámus. 13.

Si celebretur extra Tempus Paschale, Lectiones de Homilia. Si quis vult. [35] cum ℟℟. de Tempore.

Die 19. Aprilis.

In Festo **S. Leonis IX.** Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

LEo hujus nóminis nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagsburgénsis Comes, ac Tulíénsis Epíscopus, Bruno ántea dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac commúni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri Sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo. Vir omni virtútum génere, et sacra doctrína exímius: ut Apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

GErmániam, et Itáliam sǽpius, Gálliam semel visitávit. Hábuit novem Concília, Rhemis, Mogúntiæ, Vercéllis, Papíæ, Romæ, ad restaurándos Christianórum mores. Multas líteras ad Imperatóres, Reges, Patriárchas, Epíscopos, zelo, ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad Imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Græcórum, semel, atque íterum misit. Berengárium hæréticum semel iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium Patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate pérculit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DUm Romæ ágeret, ter in hebdómada a Sacrosáncta Ecclésia

Lateranénsi ad Vaticánam, nudis pédibus, noctu, orans, et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem sibi de more competéntem, Pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem Monastérii impéndit: unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus Rosæ áureæ, quam Románi Pontífices antíquo, et solémni ritu benedícunt. In páuperes, et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma, et hábitu Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit die decimanóna Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante, et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Die 23. Aprilis.

In Festo

B. Alexandri Sauli, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea, quæ hic adnotantur.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua per beátum Alexándrum, Confessórem atque Pontíficem, reguláris disciplínæ ac pastorális solicitúdinis exémpla instauráre dignátus es: fac nos, quǽsumus, ita ejus inhærére vestígiis; ut, ad ánimæ salútem júgiter inténti, gáudia cum ipso assequámur ætérna. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Alexánder, Domínico Sauli et Thomasína Spínula, Genuénsibus patríciis, Medioláni natus, ab ineúnte ætáte, orándi stúdio, jejúniis et singulári cultu in Deíparam, cui étiam castitátem devóverat, non obscúra præbuit sanctitátis indícia. Adoléscens, deláta in forum cruce, circulatóre ejécto, de contémptu mundi coram stupénte pópulo gravíssime disséruit. Quo experiménto, in Congregatiónem Clericórum Regulárium sancti Pauli admíssus, brevi virtútum ómnium splendóre emícuit, devotióne præsértim erga Eucharístiam, quam sumens ad delíquium usque accendebátur. Sacerdótio insignítus, Theológicis stúdiis præfícitur, quorum subsídio ad animárum salútem se totum convértens, pia sodalítia instítuit, Sacramentórum frequéntiam invéxit, verbíque divíni ministérium ita exércuit, ut exímii Ecclésiæ Præsules ab eo pastorále dicéndi genus hausísse palam asseruérint. Univérsæ Congregatióni Præpósitus, eámdem rexit prudéntia et religióne mirábili; qua commóti plures claríssimi viri ab ipso ad pietátem informári voluére. Hos inter beátus Cárolus se, illo duce, perfectiónis sémitam ingréssum profitebátur, cum ejus consílio et ópera in Ecclésia Mediolanénsi regénda simul uterétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

EPiscopátu Aleriénsi ex obediéntia suscépto, gregis mores catechési, conciónibus, sýnodis, locórum ómnium difficíllima visitatióne ac labóre, pene solus emendávit. Vetustíssimis restínctis ódiis, pacis stúdio se crebro dimicántium armis injécit, sacerdótum licéntiæ réstitit, inscítiæ consúluit, et Cléricos ipse pietáte ac lítteris ímbuit. Cæterum prístini Institúti custos religiosíssimus, in victu parcus, in ornátu vulgáris, Ecclesiasticórum provéntuum fidélis adminíster, Cathedrálem Ecclésiam et Episcópium cum Seminário a fundaméntis excitávit. Præcípua tamen ejus cura fuit in páuperes; quæ tum máxime cláruit, cum octingéntos nautas e mánibus piratárum elápsos una die hospítio excépit, et commeátu provídit. Neque rédditus tantum, sed vitam ipsam pro grege dare parátus, grassánte peste, públicis supplicatiónibus, nudis et cruentátis pédibus, interésse, ægrótos invisére, eísque spirituálem et corporálem alimóniam ministráre non est véritus: páuperum inde pater et Córsicæ Apóstolus passim nuncupátus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DOctrína et dicéndi facultáte ita præstitit, ut, extemporáli sermóne, plures Hebræos ad Christum convérterit. Altíssimæ contemplatiónis donum assecútus, radiánte vultu sæpe rapiebátur in Deum, et Angelórum concéntu recreabátur. Tanta fuit ejus fides, ut precum, quibus vigintiquátuor intérdum continéntes horas dabat, præsídio tempestátes sedáverit, Turcárum classem evérterit, multósque sanitáti restitúerit. His præcláre gestis magnus, patiéntia major et humilitáte, pública convícia sustínuit, et lápide ictus in fáciem, apud ínsulæ præsidem véniam percussóri impetrávit. Demum a Gregório decimoquárto, motu próprio, ceu Angelus Ticinénsibus datus, anno, ut prædíxerat, ab ingréssu illíus urbis nondum expléto, dum Diœcésis fines viséret, vitæ asperitáte ac labóribus fractus, cœlésti visióne confortátus, Calótii pie óbiit, unde corpus suáviter olens, Papíam translátum, in majóri Ecclésia honorífice cónditum fuit. Illum vero virtútibus ac signis illústrem Benedíctus decimusquártus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo péregre. de Communi Conf. Pont. [68]

Die 26. Aprilis.

In Festo

B. Mariæ Virg. de Bono Consilio.

Duplex.

Omnia ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis [140], ritu Paschali, præter hæc propria.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem, allelúja.

Oratio.

BOnórum ómnium largítor Deus, qui Genitrícis diléctì Fílii tui speciósam Imáginem mira apparitióne clarificáre voluísti: concéde, quǽsumus, ut ejúsdem beátæ Maríæ Vírginis intercessióne ad cœléstem pátriam felíciter perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix virgo, * Intercéde pro nobis, allelúja.

Psalmus. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

PLaude festívo, pia gens, honóre
Dum Genestáni veneráris ædem,
Qua Dei magnæ Genitrícis alma
Splendet Imágo.

Hæc ubi mira spécie repénte
Obtulit sese pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos, animíquè pellens,
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.

Virgo, quæ mágnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et Unus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 2.

SI intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit, consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur; qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint, et exúltant in rebus péssimis, quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Sancta, et immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio; * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti, allelúja.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii. Cap. 3.

FIli mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget: Si dormíeris non timébis, quiésces, et suávis erit somnus tuus: ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiáris.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem, allelúja.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iii. Cap. 8.

EGo sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum; arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me Príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: *

Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo, allelúja.
℣. Ave María grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.
In Natali S. Joannis Baptistae.

Lectio iv.

HOminem concépit Elísabeth, hóminem María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum, et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hóminem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus: utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus: per mulíerem nobis réddita est salus.
℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris, allelúja.
℣. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans. Dedi.

De Sermóne S. Fulgéntii Epíscopi.
De Laudibus Mariae ex partu Salvatoris.

Lectio v.

QUóniam diábolus per serpéntem Hevæ locútus, per Hevæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum, et cunctis sǽculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius: hac mundítia generátur. De cœlis médicus tránsiens per Vírginem: post tránsitum suum, illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit; et virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.
℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem: * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam, allelúja.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

MAría quam præclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis Angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María grátia plena, benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre, et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter, ea tribus ab hinc sǽculis præcípuo honóre cólitur, quæ, Paulo secúndo sedénte, mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum Sancti Augustíni in Oppido Genestáni Prænestínæ Diœcésis, ex Pontifíciis diplomátibus, et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Májas, ipso scílicet apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud, die, quæ immediáte subséquitur, pro ejus recitatióne in pósterum assignáta, ad univérsum prædíctum Ordinem sub ritu dúplicis majóris exténdit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit:* Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum, allelúja.
℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, Fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ a Villanóva Episc.

In Conc. 2. Nativ. B. M.

COgitánti mihi, ac diu hæsitánti quid causæ sit, quod cum Evangelístæ de Joánne Baptísta, et áliis Apóstolis tam longum fecére tractátum; de Vírgine María, quæ vita, et dignitáte omnes antecédit, ita summátim percúrrant históriam: Cur, inquam, non tráditum est memóriæ, quómodo concépta, quómodo nata, quómodo nutríta, quibus móribus decoráta, quibus virtútibus ornáta, quid cum Fílio in humánis égerit, quómodo cum illo conversáta sit, quómodo post ejus Ascensiónem cum Apóstolis víxerit. Magna erant hæc, et memorátu digna, et quæ cum summa devotióne a fidélibus legeréntur, a pópulis amplecteréntur. Quis enim dúbitat, quin in ejus nativitáte, et pueritia mira multa contígerint; et puélla hæc in téneris annis stupéndum sǽculis virtútum ómnium monuméntum extíterit?
℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima,* Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, allelúja.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia ex te.

Lectio viii.

HÆc mihi hæsitánti, cur de áctibus Vírginis, sicut de áctibus Pauli non est compósitus liber: nihil áliud occúrrit (accusáre enim Evangelístas negligéntiæ, sicut ímpium, ita et temerárium júdico), quam ita placuísse Spirítui sancto, ejúsque providéntia Evangelístas siluísse, proptérea quia Vírginis glória, sicut in Psalmis légitur, omnis intus erat, et magis cogitári póterat, quam descríbi; sufficítque ad ejus plenam históriam, quia de illa natus est Jesus. Quid ámplius quæris? Quid ultra requíris in Vírgine? súfficit tibi quod Mater Dei est.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

NOn eam Spíritus sanctus lítteris descrípsit, sed tibi eam ánimo depingéndam relíquit, ut intélligas, nihil illi grátiæ, aut perfectiónis, aut glóriæ, quam ánimus in pura creatúra concípere possit, defuísse: immo reípsa intelléctum omnem superásse. Ubi ergo totum erat, pars scribénda non fuit, ne putáres, quod scriptum non fúerat, eídem fórsitan defuísse. Si ancíllas suas, et minístras domus suæ potentíssimus Dóminus ita mirífice decorávit, ita donis, et grátiis venustávit: qualem exístimas cóndidit Matrem suam, únicam Sponsam suam, quam sibi ex ómnibus elégit, et præ ómnibus adamávit? Omnibus eam Altíssimus præpósuit, non solum virgíneis, sed étiam Angélicis choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei

decet omnis celsitúdo. Quidquid ígitur de Vírgine scire, aut intellígere cupis, totum in hoc cláuditur brevilóquio: De qua natus est Jesus. Hæc longa et pleníssima história ejus est. Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. Beáta es María, quæ credidísti; perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

In II. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúja.

Die 27. Aprilis.

In Festo

S. Anastasii Papæ Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis **[62]**, præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Fidélis sermo. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANastásius Románus, fílius Máximi, Sirício vita functo, Románæ Ecclésiæ est ordinátus Epíscopus, quo eam præcláre regénte, de Oriéntis pártibus hæreticórum Origenistárum sæva tempéstas simplicitátem fídei, quæ Apóstoli voce laudáta est, pollúere, et labefactáre conáta est. Sed vir ditíssimæ paupertátis, et Apostólicæ solicitúdinis Anastásius statim nóxium pérculit caput, et sibilántia hydræ ora compéscuit, latitantésque in fóveis suis hæréticos persecútus, suis in Occidénte líteris damnávit, quod erat in Oriénte damnátum. Nec illi unquam cura défuit, Evangélii fidem circa suos custodíre pópulos, partésque pópuli sui, per quæque spátia divérsa terrárum diffúsas, quantum póterat líteris convenire, ne qua profánæ interpretatiónis orígo subréperet, quæ devótas ánimas, immíssa sui calígine, labefactáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AD eum, atque Venérium, Mediolanénsis Ecclésiæ Sacerdótem, Africana Sýnodus Epíscopum Legátum destinávit, ut eídem Africánæ Ecclésiæ sacris minístris máxime indigénti subvenirétur, ne in divérsis pene emórtuis plébibus (in quibus nec unus quidem Diáconus, vel literátus reperiebátur) innumerábiles ánimæ perírent. Ad eósdem Africános Epíscopos epístolam misit Anastásius, patérnæ, et fratérnæ charitátis solicitúdine, et sinceritáte eos adhórtans, ut hæreticórum, et schismaticórum Donatistárum insídiis, et improbitátibus (quibus Africánam Ecclésiam Cathólicam vexábant) nullo modo dissimulárent. Hujus item sancti Pontíficis auctoritáte factum est, ut Donatístæ Epíscopi, seu quílibet Clérici, quantum ad ecclesiástica offícia pertinéret, sic in Cathólicam susciperéntur unitátem, quemádmodum expedíre viderétur iis, quorum salúti per eórum consulebátur offícium vel exercéndum, vel omitténdum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Constítuit, nullátenus transmarínum hóminem in Clericátus honórem sine quinque Episcopórum chirógrapho suscipiéndum. Itémque sancívit, ut quotiescúmque sancta recitaréntur Evangélia, Sacerdotes non sedérent, sed curvi starent. Fecit in Urbe Basílicam Crescentiánam in regióne secúnda, via Mamertína. Duábus Ordinatiónibus, mense Decémbri, creátis Presbýteris octo, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem, quiévit in pace, sepultúsque est in Cœmetério suo ad Ursum Pileátum, sub Arcádio, et Honório, quem (ut sanctus Hierónymus scribit) diu Roma habére non méruit, ne Orbis caput sub tali Epíscopo truncarétur: imo idcírco raptus est, atque translátus, ne semel latam senténtiam précibus suis fléctere conarétur; nam haud paulo post ejus óbitum, Roma a Gothis capta, atque díruta fuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Eadem Die.

In Festo

S. Peregrini Latiosi, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno dicatur: Méruit suprémos.

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti; da per mérita ipsíus, obsecrámus: ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem, singuláriter et amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Beátus vir, de Communi secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Peregrínus Forolívii ex nóbili Latiosórum família ortus, sanctíssimæ Vírginis Deíparæ devótus, quadam die in Ecclésia Cathedráli ante illíus imáginem diútius orans, et petens, ut vias suas dirígeret, eam pretiósis véstibus indútam, sibi, ut ad servos suos se conférret, præcipiéntem audívit. Quare adoléscens, Angelo cómite Senas proféctus, Prióri Servórum visiónem, mandatúmque Vírginis expósuit, ac récipi humíliter postulávit. In receptióne splendóre quodam cœlésti, quo futúra sánctitas ejus præmonstrabátur, caput illíus circumfúlsit. Trigínta annos natus, Forolívium remíssus, ubi diu labóribus, vigíliis, jejúniis, oratiónibus exércitam vitam duxit. Numquam (mirándum!) per annos trigínta sedére visus: at si quando, somno aut lassitúdine victus, stare non posset, saxo pro sede utebátur. Numquam in lecto neque infírmus decúbuit, noctes fere omnes insómnes in oratiónibus, et piis meditatiónibus dúcere sólitus. Nulla die consciéntiæ exámine et sacramentáli confessióne prætermíssis, peccáta lácrymis étiam exterióribus deflébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Admirábili fuit patiéntia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuísset, atque putrédine ádeo esset inféctum, ut fœtórem ómnibus inférret, sic tamen absque omni querimónia semper fuit, ut cives illum álterum Job appellárent. Cum autem crus illud medicórum consílio amputándum esset, Peregrínus nocte præcedénte solus ex loco, in quo jacébat, surgens, et reptans, ut póterat, in Capítulum venit, ibíque ante Crucifíxi imáginem (quæ adhuc manet, et magnam habet apud Foroliviénses veneratiónem) veheméntius orans, et obdormíscens, Christum de Cruce descendéntem, et crus tangentem vidit. Expergefáctus ita crus sanátum sensit, ac si numquam túmidum, ulcerátum, putridúmve fuísset. Médici vero mane, ut crus secárent, adveniéntes, cum illud sanum vidíssent, stupóre affécti, domum, tanto miráculo per urbem divulgáto, regréssi sunt.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.
℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Peregrínus piis labóribus, ac ætáte conféctus (erat enim octogenárius), brevi febre corréptus, Kaléndis Maji, anno salútis millésimo tercentésimo quadragésimo quinto migrávit ad Christum. Ejus ánimam beáto Philíppo Ordinis Servórum beátæ Maríæ Vírginis, qui, ut ipse Religiónem ingrederétur, dux fúerat, et beáto Francísco Senénsi ejúsdem Ordinis comitántibus, a virgínibus in cœlum deférri visam, memóriæ próditum est. Multa post mortem mirácula sanctitátem ipsíus declarárunt. In quibus cæcus, Peregríno manum ex féretro óculis illíus admovénte, lumen recépit. Múlier étiam multis obséssa dæmónibus ad sacrum corpus ipsíus perdúcta, liberáta est. Quidam ex árbore procéra in terram delápsus, Peregríni nómine invocáto, sine ulla læsióne repértus fuit. Ad cujus túmulum Kaléndis Maji non tantum cívitas Foroliviénsis, sed finítimi pópuli quótannis ad illum venerándum conflúere, vótaque ei nuncupáre solent. Paulus quintus Summus Póntifex anno millésimo sexcentésimo nono concéssit, ut Offícium divínum in toto Servórum Ordine recitári possit. Benedíctus vero decimustértius anno reparátæ salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto eum inter sanctos Cœlites ritu solémni recénsuit.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Nolíte timére pusíllus grex. de Communi, secundo loco. [90]

FESTA MAJI.

Die 7. Maji.

In Festo **S. Benedicti II.** Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. **Fidélis sermo. [64]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BEnedíctus hujus nóminis secúndus, Románus génere, patre Joánne ortus, post Leónis secúndi óbitum, ad munus Apostólicum assúmptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et suprémum Christiánæ Reipúblicæ clavum, novem círciter menses ténuit, digníssimus certe, qui diútius tenéret; cum a primis puerítiæ annis se totum Ecclesiásticis ministériis addixísset, ac sédulum divínis líteris, et sacræ Psalmódiæ óperam navásset.

℟. **Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum:* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.**

℣. **Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.**

Lectio v.

HIc non uno dumtáxat nómine, verum étiam cœléstis benedictiónis grátia, et sanctæ conversatiónis exémplo Benedíctus, mansuétus, mitis, et húmilis, insígnis étiam patiéntiæ, et páuperum amantíssimus, in quos larga manu rédditus Ecclésiæ profúdit. Ad restaurándam quoque, ac exornándam Príncipis Apostolórum Basílicam, aliásque Urbis Ecclésias, ánimum, et manum applícuit, in quo multa aureórum míllia pie consúmpsit.

℟. **Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea:* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.**

℟. **Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.**

Lectio vi.

MIrífico étiam conservándæ, et propagándæ Religiónis zelo flagrávit. Macárium Patriárcham Antiochénum, a sexta Sýnodo propter hǽresim depósitum, ad saniórem mentem redúcere, summo stúdio laborávit. Scriptis étiam ad Epíscopos Hispániæ líteris, eósdem mónuit, ut declarárent apértius, et sánius, quæ de voluntáte Dei, et tribus Christi substántiis ante scrípserant. Constantínus vero Imperátor tanto illum amóre, et honóre prosecútus est, ut et capíllos suórum filiórum, in signum observántiæ, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quiévit, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. **Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.**

℣. **Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.** Ipse. **Glória Patri.** Ipse.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. **Homo péregre. [68]**

Die 11. Maji.

In Festo **S. Alexandri** Papæ Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris temp. Paschal. **[37]**, præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. **A Miléto. [27]**

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ALexánder Románus ex patre Alexándro, de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis, et fide claríssimus, post Evarístum Sedem Apostólicam obtínuit. In memóriam Passiónis Christi, primus in Sacrifício Missæ

áddidit: Qui prídie quam paterétur: usque ad ea verba: Hoc est Corpus meum. Instítuit, ut tantúmmodo panis, et vinum in Mystério offerrétur, atque in consecratióne Córporis et Sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem, et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis, tam in templis, quam in cubículis ad fugándos dæmones, perpétuo asservarétur. Cum autem esset Christiánæ Religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut doctrína, vitǽque exémplo, quoscúmque posset, ad veram Christi Religiónem perdúceret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

CUm ígitur multis Romæ, ut, abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, Senatóres áliquot, et Hermétem Urbis Præféctum cum uxóre, filiis, soróre, ac tota domo, Jesu Christo péperit. Quam ob rem accusátus, quod Christiánus esset, ex Príncipis edícto captus, et cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a Christiánæ fídei professióne recédere nollet, deténtus est: cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui facem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni Tribúni, ubi beátus Hermes Urbis Præféctus paulo ante captus in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit, deinde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum cum fília Baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus, quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius, et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exíre de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes martýrii palmam constánter expectárunt.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

EX his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno Júdice interrogátus de Christiánæ Religiónis mystériis, ea reveláre nóluit, ásserens sanctum esse, quod Aureliánus manifestári cupiébat, et non permítti a Christo, sanctum dari cánibus. Ob quæ verba, beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótis gravíssime ustus, cumque nullam ámplius vocem emítteret, interrogátus ab Aureliáno, cur tacéret? hoc dignum Mártyre respónsum dedit: quia témpore oratiónis homo Christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius, et Theodúlus, quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári, Theodúlum vero ibídem adstáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammas prosiliísset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit ímpius Judex Alexándrum punctis crebérrimis per ómnia membra perforári, quo fine vir sanctus martýrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum córpore beáti Evéntii gládio consum-

máti, in uno eodémque sepúlchro pósuit via Nomentána in prædio suo, unde póstea ad Urbem translátum, in Ecclésia sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Ego sum vitis vera. [45]

Eadem Die.

In Festo

S. Francisci de Hieronymo Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui beátum Francíscum ad animárum salútem exímium verbi tui præcónem effecísti, ejus nobis intercessióne concéde, ut Legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde et fidéliter opéribus exequámur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Justus si morte. de Communi primo loco.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FRancíscus de Hierónymo in Tarentíni agri óppido, cui Cryptáleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, pueritiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam Evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et Apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad Evangélica consília accomodávit, ut sacerdótis Sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in tirocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum et próximos charitátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, Theologíæ currículum confécit, et, solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martýrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, Præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit; quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ETsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, égerit non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem Regni Provínciis, quot labóres et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excoléndo plus quam quadragínta annis

desudáverit. Frequéntes et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat vix ut umquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ, simul sua crímina defléntes in concióne, ad pœniténtiam confugérunt.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Assídua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium, aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus, ex sancti Ignátii institutóris præscrípto, sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia et semanária, atque omne hóminum genus miríficе excóluit. Gravíssimas difficultátes et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit; nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit; quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos, signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad Christiánam Religiónem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis ac miráculis clarum Pius séptimus Póntifex Máximus in Beatórum númerum rétulit, novísque signis a Deo illustrátum præsértim in pátria, quibus de more probátis, Gregórius Papa décimus sextus sólemni ritu in festo sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, in Sanctórum album adnumerávit.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Sint lumbi vestri præcíncti. de Communi. [85]

Die 14. Maji.

In Festo
S. Paschalis Papæ Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Fidélis sermo. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PAschális, hujus nóminis primus, bíduo post Stéphani quinti óbitum vix exácto, commúnibus Cleri suffrágiis, ad suprémum Sedis Apostólicæ ápicem, invítus licet, et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo, promótus est. Vir sane omnígena doctrína, sacra præsértim instructíssimus, vitæ sanctimónia insígnis, dicéndi facultáte claríssimus, singulári dénique pietáte in Deum, et charitáte in próximum, ut exterióra bona, hílari semper ánimo, paupéribus erogábat, ita interióris ánimi opes, vigíliis, oratiónibus, et jejúniis vacans, accumulábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A pueritía in Lateranénsis Ecclésiæ Patriarchío, sub óculis Pontíficum educátus, ita in omni virtútum génere, líteris, et disciplína Ecclesiástica profécit, ut primum sacris Ordínibus initiátus, mox, ejus virtúte perspécta, a Leóne tértio Monastério sancti Stéphani præféctus fúerit; in quo, et súbditis sibi Mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad límina Apostolórum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessária suppeditáret, iísque, Christum imitátus, abjécta étiam exhibéret ministéria; quibus pietátis, et charitátis offíciis, digníssimus ómnium hábitus est, qui Domínico gregi, et toti Ecclésiæ præésset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

NIhil porro in eo desiderátum est, quod ad perféctam regíminis Apostólici solicitúdinem pertinéret. Ecclésiæ Occidentális disciplínam, quæ sub eo máxime flóruit, intáctam servávit; Orientálem vero ab Imperatóre, et Patriárcha Iconómachis agitátam, líteris, et legatióne recreávit, et Græcis Romam confugiéntibus, Monastérium sanctæ Praxédis, amplíssimis reddítibus a se instrúctum, benígne concéssit. Multa étiam córpora Sanctórum ex Cœmetériis, Pauli primi exémplo, ac præsértim sanctæ Cæcíliæ, ipsa monstránte, et reveláte, in Urbem íntulit. Nova templa excitávit; restaurávit, et miríſice ornávit antíqua. Xenodochía, et sacrárum vírginum cœnóbia novo censu recreávit. Extíncti demum incéndii miráculo claríssimus, migrávit ad Dóminum, octávo sui Pontificátus anno, et in Vaticána Basílica cónditus est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68] cum nona Lectione ex duabus una S. Bonifacii Mart. [518] ejusque commem. in Laudibus.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Bonifácii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Die 15. Maji.

In Festo
S. Isidori Agricolæ Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. [79]

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, miséricors Deus, beáto Isidóro Agrícola Confessóre tuo intercedénte, supérbe non sápere, sed ejus méritis, et exémplis plácita Tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Beátus vir, de Communi secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ISidórus Agrícola prope Matrítum Hispániæ Urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus brevi magnárum sibi virtútum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi, ac Sanctórum imitátor, numquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei Regnum studióse quǽreret, Ecclesiásque in ipsíus, ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agrícolam opperirétur, binos Angelos cándida veste dúplici bovum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps honóri tam apud herum, quam apud céteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CHaritáte in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem, quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxísset, nihílque áliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut, admirabíliter aucta, iis ómnibus aléndis, saturandísque sufficeret. Illud étiam inter cétera mirándum, quod per æstívos calóres ad extinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo, quem gerébat, humo percússa, úberem ex ea, et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.
℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

IGitur sanctitáte clarus cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino, et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jácuit, quoad cives de ipsíus córpore honéstius in Ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo intégrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac

étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum Corpus in Ecclésiam translátum, et in editióre loco situm máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, quam étiam cétera Hispániæ loca, ope ipsíus imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis, ac miráculis illústrem Gregórius decimusquíntus in Sanctórum numerórum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

ISte locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis, et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EGo sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola, et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id quod ait, Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo exhibent ministérium, sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat, sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat. Te Deum laudámus. 13.

Die 16. Maji.

In Festo

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter sequ.

Oratio.

DEus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sǽculo toleráre. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Fratres debitóres. de Communi plur. Martyrum. [52]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas, religiosásque exercitatiónes pueritiam egit; nam Ecclésiam frequénter adíre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus líteris ad humanitátem informátus: Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophíæ, Theologíæ, sacrorúmque Cánonum magistérium, et láuream emérnit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis extirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia, et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo quarto prædicándi províınciam suscépit, eo succéssu, ut, Joánnis suásu, multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei Servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

REgiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna Regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wencesláus ab offício, institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita Regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Boleslávium proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem,

cœléste præsídium ad certándum bonum certámen, effúsis précibus, implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis Rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres, minásque refutávit. Itaque Regis império in Moldávam, flumen Pragam intérfluens, noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

SAcrílegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, Canónici deínde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue, qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta, et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque, aliísque signis rite probátis, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus, die decimanóna mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, Sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post med.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse; sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei, et confessiónis

vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ reveländum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ, et córporis sit potéstas.

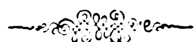
℞. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

NOlite timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando, pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in Cœlis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui confessus coram homínibus se fuísset, a se in Cœlis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 13.

Die 21. Maji.

In Festo

S. Felicis a Cantalicio, Confess.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio.

FAc nos, Dómine Jesu, in simplicitáte, et innocéntia cordis nostri ambuláre, quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Beátus vir. de Communi secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FElix a Cantalício in Sabínis, humílibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis, ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, lacerâta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem

Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat; seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria, et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos, et platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit), cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit; quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, (sanctus córpore, et spíritu a Paulo quinto proptérea appellátus) vígili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius, quam quiétis erat: brevem quippe somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis charus, acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo, et Philíppo Nério, simplicitáte, atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter écstasim est passus: et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime compléeti méruit. Prophetíæ grátia, et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) Féria Pentecóstes, ad cœléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa octávus Beatórum, Clemens vero undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Ser. 9. de Verbis Dom. n. 70.

OMnia sæva, et immánia, prorsus facília, et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius, ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis; et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SEd quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fídei, et bonæ spei, et sanctæ charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fíeret leve.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

NIhil enim tam fácile bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sǽviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis: quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 13.

Die 24. Maji.

In Festo Beatæ Mariæ Virginis sub titulo:

Auxilium Christianorum.

Duplex.

Omnia ut in festis Beatæ Mariæ Virginis [140] ritu Paschali, præter sequentia.

Ad Vesperas et Matutinum.

Hymnus.

SÆpe dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo cœlo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis, et Orbis.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes Fídei Magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit.

Vírgines castæ, puerísque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac, precámur,
Ut gregem Pastor pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu;
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, allelúja.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 2.

Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis, allelúja.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Ex Serm. de 12. Stellis.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem suffícere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior, quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis, illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile, tota suávis est, ómnibus ófferens lac, et lanam. Revólve diligéntius Evangélicæ históriæ sériem univérsam, et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris, allelúja.
℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis, et grátiæ, plena mansuetúdinis, et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est sapiéntibus, et insipiéntibus, copiosíssima charitáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa

prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam se præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affémctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam: Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam, allelúja.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio vi.

Præsentíssimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe Pópulus Christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius quintus post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas Insulas reportátam in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius séptimus impiórum consíliis, et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus Pontifício Sólio restitueréetur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum, commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium Collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxequi nequíverat, aurea coróna insígnem Savónæ Imáginem Deíparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius séptimus totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióni Sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christifidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, adprobáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta, et perénnis extet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum, allelúja.

℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11. d.*

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate Beatae Mariae Virginis.

INtuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit: redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis affectu a nobis eam voluérit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.
℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, allelúja.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia.

Lectio viii.

IN ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

FIlíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potest ne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Néutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus; nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.
Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

Hymnus.

TE Redemptóris, Dominíque nostri
Dícimus matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras:

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clýpeis, et acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda pláusu;
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 4. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis, allelúja.

Oratio.

OMnípotens, et misericors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsidio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis. [312]

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium, allelúja.

Die 27. Maji.

In Festo **S. Joannis** Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. tempore Paschali [37], præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. A Miléto. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Etrúscus, Constantíno patre génitus, totíus Cleri consénsu, in locum Hormísdæ vita functi, ex Presbýtero Tituli Pammáchii subrogátus fuit. Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam, ad quem proféctus est Constantinópolim, auxílii causa, quod Theodoricus Rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum, équum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu, et totíus córporis agitatióne, semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

SEd illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cœco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro Regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus.

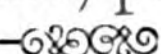
℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

QUod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam, in cárcerem conjécit, ubi squalóre, inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Sýmmachum Patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum; ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia in Evangelium. Ego sum vitis vera. de Communi, primo loco. [45]

Die 28. Maji.

In Festo **S. Urbani** Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. tempore Paschali [37], præter sequentia.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. A Miléto. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos, et Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit

annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martýrio coronátus sepúltus est in Cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio v. De S. Cypriano Serm. 12.

SErmónem éxigit tam grata, et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni celebrámus. Tristis proculdúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis; semper cúpiens vidére præséntem tam bonum Rectórem, atque Doctórem. Sed quos afflíxerat solicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta, quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed expectámus hiláriter redeúntem.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

VIcína córporis morte, non moriebátur in ánimo Pastóris vigilántia pastorális: et cura tuéndi Domínici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem, mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Epíscopum; magis curans, quam ratiónem Pastórum Príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli Procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum, qui Petro díxerat: Amas me? Pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans præparábat.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxít fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Ego sum vitis vera. de Communi. [45]

Die 29. Maji.

In Festo

S. Bonifacii IV. Papæ Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter ea, quæ sequuntur.

In Hymn. mutatur tertius versus.

Oratio. Da, quǽsumus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. Fidélis sermo. [64]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BOnifácius hujus nóminis quartus, Joánnis fílius, Valériæ Marsórum natus, ex Mónacho sancti Sebastiáni extra Urbem, et Presbýtero Cardináli, sub Imperatóre Phoca, ad Pontificátum assúmptus est, et consecrátus die Domínico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, sedítque annos sex, menses octo, dies trésdecim, duábus Ordinatiónibus peráctis mense

Decémbri, in quibus Epíscopos vigínti quinque, Diáconos octo creávit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

STatim patérnam domum in Monastérium eréxit, et fundos suos in Monachórum usum eídem Monastério adscrípsit; sed ut longe majóri benefício, hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad Sýnodum Itáliæ Epíscopis, sanctis légibus labéntem Monachórum disciplínam restítuit. Mellítus Londinénsis Epíscopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, Sýnodo intérfuit, illiúsque decréta cum líteris Bonifácii in Británniam tulit.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

AB Imperatóre Phoca sanctíssimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scílicet, obtínuit: Christiáno ritu consecrátum in Ecclésiam Deíparæ Vírgini, et sanctis Martýribus dicátam mutávit. Ad majórem sanctitátem conciliándam, incredíbilem sacrárum Reliquiárum vim, ex divérsis arenáriis edúctam, inférri, et juxta príncipem aram condi curávit. Dénique, sub Heraclío, virtúte, ac méritis clarus obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticáno.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.
In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Die 30. Maji.

In Festo **S. Felicis I.** Papæ Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter sequ.
Oratio. Infirmitátem.
Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.
In Feria secunda et quarta Rogat. A Miléto. [27]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FElix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit, ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio v. De verbis Domini 50.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequén-

tes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Felix? Nonne omnes Pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur; Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed charitáte.
℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Nam et apud Hæréticos, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, Pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: Quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem: et tamen nihil prodest, quia cháritas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.
℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Ego sum vitis vera. de Communi, primo loco. [45]

Eadem Die.

In Festo **S. Ferdinandi** Regis Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde, ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogat. **Beátus vir.** de Communi, secundo loco. [88]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ferdinándus Tértius, Castéllæ et Legiónis Rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ Regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ céteris Cathólicæ fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi, ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis Christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis, a Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a

seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

INter hæc, per Castéllæ et Legiónis regnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, Christiáni nóminis hostes, suscépit. In quibus, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes Christiáno cúltui imperióque restítuit; et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit; nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngius prætervécta, pontem quoque lígneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.
℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

TOt victórias beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni Archiepiscopátu, et honestíssimo Canonicórum, et Dignitátum Collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit, inter quæ pietátis offícia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et Cathólicæ fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium. Nolíte timére, pusíllus grex. de Communi, secundo loco. [90]

FESTA JUNII.

Die 1. Junii.

In Festo

S. Eleutherii Papæ Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali [37], præter ea quæ hic propriæ habentur.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Feria quarta Rogat. A Miléto. [27]

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

ELeuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epíri óppido, ex Presbýtero Sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus Cleri suffrágiis, Románus Póntifex renunciátus est, Marco Aurélio Imperatóre Augústo: quo múnere egrégie, et summa cum laude functus est, annos quíndecim, dies vigínti tres: tribus Ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque Presbýteris duódecim, Diáconis octo, Epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

AB Ecclésia Lugdunénsi per líteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum literárum latórem humániter excépit, eíque Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit. Optimas leges pro recta judiciórum Ecclesiasticórum forma præscrípsit. Marciónem, et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum tuum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

CUm summa pace Ecclésia frueréetur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Britannórum Rege líteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte, ad quem Fugátium, et Damiánum Románæ Ecclésiæ Presbýteros misit, a quibus Rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes sacro lavácro regeneráti fuére. His demum, aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit sub Imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno Homilia super Evangelium. Ego sum vitis vera. de Communi primo loco. [45]

Die 2. Junii.
In Festo **S. Eugenii** Papæ Conf.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [62], præter sequentia.
In Hymno mutatur tertius versus.
Oratio. Da, quæsumus.
Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

BEáto Martíno hujus nóminis primo, tyránnica hæretici Imperatóris senténtia Chersónam relegáto, Theodóro Exárcho instánte, Eugénius, pátria Románus, qui fere a cunábulis sacro Clericórum órdini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclésiæ administrátio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte, se legítimum Pontíficem non esse, sed illíus dumtáxat quasi vices geréntem.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

UBi vero prædíctus Christi Martyr, ærúmnis, et inédia conféctus, ad

beátam vitam migravísset, in Cáthedra Petri, Clero consentiénte, ut legítimus Petri Succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine, talem se gessit, qualem suprémi múneris ei créditi dígnitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus, et utílitas postulábant; mitis enim fuit, benígnus, et mansuétus, et, quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea:* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SIngulárem Cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre, et multis benefíciis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit, quibus réditus Ecclésiæ vivens, et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratus, Ecclésiæ opes ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in Basílica sancti Petri recónditum fuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium. Homo péregre. [68]

Nona Lectio ex duabus una SS. Marcellini, Petri, et Erasmi, 539 cum eorum commemoratione in Laudibus.

Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 5. Junii.

In Festo **S. Bonifacii** Episcopi Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris temp. Paschali [37], præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es; concéde propítius, ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BOnifácius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est, exeúnte sǽculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sǽculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro, hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui, ignorántiæ ténebris immérsi, dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguíbili ardóre accrésceret, divíno Número per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem

a monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navim solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frisónum regem Redbódum, et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit; quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur: post elápsum biénnium ex conséusu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifácius a Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiæ, Saxoniǽque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Redbódus Frísiæ rex ac infestíssimus christiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frisónes rédiit, ubi sancti Willebrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo Ecclésiæ excitaréntur.
℟. In servis suis, allelúja,* Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

A sancto Willebrórdo ad episcopále munus expetítus, illud detrectávit ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dǽmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem Epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam, et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius a Gregório tértio ad dignitátem archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus, a summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur, qua insignítus auctoritáte, quátuor Episcopátus instítuit, et várias sýnodos celebrávit, inter quas Concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi Diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepíscopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínum in Regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willebrórdi Ultrajecténsem Ecclésiam gubernándam suscépit, primo per Eobánum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus, Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis, Evangélium prædicáre rursus aggréditur, cumque offício pastorále occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eobáno Coepíscopo, multísque áliis cruénta cæde perémptus, martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii, ut ipse vivus petíerat, Mogúntiam translátum, in Fuldénsi monastério, quod extrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit.
℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium. **Ego sum vitis vera.** de Communi. **[45]**

FERIA SEXTA

Post Dominicam in Albis.

In Festo

SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex.

IN I. VESPERIS.

Antiph. **Hasta Regem glóriæ.** cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. **Dixit Dominus.** cum reliquis, de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Sap. 5.

SUmet Dóminus scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósæ
Lánceæ præcónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataráctæ flúvium,
Passo Christo doloróse
Pro salúte géntium.
Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prétium,
Cordis tactu præparáta
Fit sagítta fórtium:
Arma Clavi sunt beáta
Contra vires dæmonum.
Dulcis Hasta Dei latus
Spoliásti sánguine,
Dulces Clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine;
Ut sit mundus emundátus
Et sanátus vúlnere.
Hasta fulcit viatóres,
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat,
Clavus firmat et dat rores,
Pusillósque récreat.
Jesu, victor inferórum,
Qui triúmphas Láncea,
Et virtúte qui Clavórum
Restaurásti ómnia:
Fac, ut horum nos armórum
Múniant præsídia. Amen.

℣. **Accípiet armatúram zelus illíus, allelúja.**
℟. **Et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum, allelúja.**

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaude, pia plebs justórum, omne genus Germanórum, tantis de munéribus: nam elenódia salútis, tibi dedit Rex virtútis, suis de vulnéribus; Clavos, Lánceam et Crucem, ut sequáris Christum ducem, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi, et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Cœléstis Regis Lánceam veníte, adorémus:* Et pro Clavis ejus Christo jubilémus, allelúja.**

Psalmus. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus.

PAschâli júbilo sonent præcónia
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis: sint in memória
Crux, et Clavi et Láncea.

Crux apud ínferos spóliat tártara,
Láncea Súperis tríbuit præmia,
Clavi consóciant cœlos, et ínfima,
Fletum mutant lætítia.

Clavus dum fígitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus,
Hasta dum fódicat latus, homínibus
Manat grátiæ flúvius.

Láncea sæviens in Dei péctore,
Et inde próferens aquam cum sánguine,
Mundum lætíficat ímpetus flúmine,
Omnes, ad aquas cúrrite.

Te, summa Déitas, cœlum magníficat,
Ordo Seráphicus láudibus ínsonat,
His noster páriter cœtus se míscèat,
Et in sæcula te canat. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Exaltátur Crucis lignum, dum Christus occúbuit lanceátus; a malígno hoste nos erípuit, allelúja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre,
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Exaltátur Crucis lignum, dum Christus occúbuit lanceátus; a malígno hoste nos erípuit, allelúja.

℣. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja.
℟. Tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 9.

FEcit ígitur rex Sálomon ducéntas hastas áureas de summa sexcen-

tórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur. Trecénta quoque scuta áurea, trecentórum aureórum, quibus tegebántur síngula scuta: posuítque ea Rex in armamentário, quod erat cónsitum némore.
℟. Vidéte gloriósa loca Clavórum et latus meum Láncea perforátum, pro salúte mundi: * Palpáte et vidéte, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Palpáte.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio ii. Cap. 5.

ET accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.
℟. Latus ejus apéruit, allelúja: patefécit óstium vitæ, * Allelúja, allelúja.
℣. Ingrediámur illud. Allelúja, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iii. Cap. 6.

INdúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ; calceáti pedes in præparatiónem Evangélii pacis, in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere et gáleam salútis assúmite et gládium spíritus, quod est Verbum Dei.
℟. Inter Clavos Christus in Cruce separátus est, * Allelúja, allelúja, allel.
℣. Et in sancta resurrectióne mundus in ejus láudibus vigilávit. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Tuam Lánceam adorámus, Dómine: et tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniqui-

tátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinem, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Tuam Lánceam adorámus, Dómine: et tuam gloriósam passiónem recólimus, allelúja.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, allelúja.
℟. Et dolóres nostros ipse portávit, allelúja.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

In Decreto de Festo Lanceæ, et Clavorum Domini.

Lectio iv.

IN Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus Passiónis cuncta mystéria dinumerántes, et mérita, síngulis étiam salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári Láncea latus suum, ut, inde sánguinis, et aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot, et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Surge, virgo Ecclésia, sponso redde múnia; tui Clavi grávia ímprimunt vestígia, per quæ ruit infernális Sísara: * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus témpora, allelúja, allelúja.
℣. Dulces Clavi, púngite corda nostra. Nam.

Lectio v.

HÆc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc, vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Hæc, innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et

demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, (quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotíssime recoléndi.

℟. Hasta nitet margarítis nimis coruscántibus, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Allelúja.

Lectio vi.

QUid enim vúlnere, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur Láncea, et Clavi prædícti, áliaque ipsíus Passiónis salutária instruménta, sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur, et fiant; dignum tamen, et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne, ac speciále festum celebrétur, et fiat. Nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesu, nostra spes suávis ab ubéribus, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis atque pédibus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Tu, Christe, nostrum gáudium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénti corde súgere, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam, et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Tu, Christe, nostrum gáudium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénti corde súgere, allelúja.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 120. in Joan.

UNus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed apéruit: ut illud quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.
℟. Vibrans miles lánceam acutíssimam apéruit templum sanctum glóriæ Dei: * In quo hábitat plenitúdo Divinitátis, allelúja, allelúja.
℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: ante fáciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio viii.

PRopter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum, magnum quippe signávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in

cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja: tuam gloriósam recólimus passiónem: * Allelúja, allelúja, allel.
℣. Hasta Regem glóriæ cruentávit Christum. Allelúja. Glória Patri. Allel.

Lectio ix.

DUo testimónia de Scriptúris síngulis réddidit; quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo; quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne, in véteri lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo Isaías prophéta díxerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item quia subjúnxerat, dicens: Sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit; ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea, qua crucifíxus est, carne ventúrus.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. Hasta Regem glóriæ Christum cruentávit, dum crucis in árbore Dóminus regnávit, allelúja.

Psal. Dóminus regnávit. cum rel. 14.

Antiph. Hanc treméndam Lánceam omnes adorémus, et in ejus láudibus semper jubilémus, allelúja.

Antiph. Unus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua, allelúja.

Antiph. Fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, allelúja.

Antiph. Sempitérna gáudia Christus tunc donávit, cum Clavis et Láncea mortem superávit, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

SUmet Dóminus scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
Salváre quod periérat,
Hasta, Clavísque móriens
Complévit ad quod vénerat.
O gloriósa Láncea!
Timor tremórque dǽmonum,
Regna pandis sidérea,
Per sanctæ necis méritum.
De Clavórum stigmátibus
Emánat mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœ́licum.
In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sǽvior:
De forti fons exóritur
Cíbusque melle dúlcior.
In Nato Pater phíalam
Effúdit iracúndiæ,
Ut nobis cœnam máximam
Gratis suæ det glóriæ.
O Christe, nostrum gáudium,
De vulneráto látere
Da lac, et vinum dépluum
Ardénte corde súgere.
Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis reféctio:
Tuórum quoque méritum
Amórum sis protéctio. Amen.

℣. Per sanctam Lánceam de inimícis nostris, allelúja.
℟. Líbera nos, Deus noster, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

O felix et omni laude digna Láncea Salvatóris, quæ pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccáti affíxit patíbulo Crucis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi, et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius, ut qui eórumdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Antiph. Hanc treméndam Lánceam.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. br. Apprehénde arma, et scutum, * Allelúja, allelúja. Apprehénde.
℣. Et exúrge in adjutórium mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Apprehénde.
℣. Fodérunt manus meas et pedes meos, allelúja.
℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. Unus mílitum.

Capitulum. Apoc. 1.

Grátia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

℟. br. Fodérunt manus meas et pedes meos, * Allelúja, allelúja. Fodérunt.
℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Fodérunt.
℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt, allelúja.
℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. Sempitérna gáudia.

Capitulum. Apoc. 1.

Ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus: et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum.

℟. br. Quem tu percussísti, persecúti sunt, * Allelúja, allelúja. Quem tu percussísti.
℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Quem.
℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúja.
℟. Attrítus est propter scélera nostra, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis: et loco ultimi,

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Collaudémus Christi cleméntiam, qui per gloriósos Clavos et Lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam; et in cœlo vitam et corónam perpétuam, allelúja.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

EX Indulto Clementis Papæ XI. dato Romæ 17. Augusti 1715, recitandum in Germania, sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis quintis, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, excepto Adventu, Quadragesima, Vigil. ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, etc. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in Feria IV. vel VI. occurrerit aliquod Festum novem Lectionum, Vesperæ ordinandæ erunt juxta Rubricam de Concurrentia Officii.

Notandum, quod ad Completorium Feriæ quartæ et sextæ in fine Hymni dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiamsi in Vesperis facta sit tantum commemoratio de Sanctissimo Sacramento.

AD VESPERAS, ℣.

DEus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Antiph. to. 1. r. Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Antiph. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit, allelúja.
Antiph. to. 2. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte, et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Antiph. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium, allelúja.
Antiph. to. 3. r. Cálicem.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis, allelúja.
Antiph. to. 4. Sicut novéllæ olivárum.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Antiph. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúja.
Antiph. to. 5. Qui pacem.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttet elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus, quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat, verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiph. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

FRatres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum,
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 6.

O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili Passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio.

Postea fit commemoratio de Cruce, si facienda est.

Antiph. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Et in ℟. br. In manus tuas, duplicetur. Allelúja.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus, * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédiem, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, expléti épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cœ́licus figúris términum.
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. r. Fructum salutíferum.

Hoc tempore dicuntur Psalmi trium Nocturnorum sub prima Antiphona illius Nocturni, prout etiam infra disponuntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Antiph. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore, allelúja.

℣. Panem cœli dedit eis, allelúja.
℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.
Lectiones primi Nocturni semper leguntur de Scriptura occurrente, cum Responsoriis positis infra.
℟. i. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes, allelúja.
℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.
Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.
℟. ii. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum, allelúja.
℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.
Benedictio. Spíritus sancti grátia.
℟. iii. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei, allelúja.
℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 4. Memor sit Dóminus.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.
Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.
Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ, ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis, * sonus epulántis.
Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es:
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat, allelúja.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectiones secundi Nocturni cum suis Responsoriis ponuntur inferius post Officium, ordine Mensium.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. s. Introíbo ad altáre Dei.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?
Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:
Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 83.

QUam diléctà tabernácula tua, Dómine, virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine, virtútum: * Rex meus et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Antiph. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam, allelúja.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio.

Lectiones tertii Nocturni cum suis ℟℟. ponuntur inferius post Lectiones secundi Nocturni ordine Mensium.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 1. Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 14.

Antiph. to. 2. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

Antiph. to. 3. r. Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus, allelúja.

Antiph. to. 4. Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo, allelúja.

Antiph. to. 5. Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

FRatres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O Salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória;
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. f. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiph. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. Christe, Fili Dei etc. duplicetur. Allelúja.
℣. Qui natus es de María Vírgine, allelúja.

Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalterio.

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. Angelórum esca.

Capitulum. Fratres, Ego enim accépi. ut supra.

℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem cœli.
℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Panem cœli.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. to. 3. r. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit.
℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 5. Vincénti.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas.
℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur sicut in primis Vesperis. [333]

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 5.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. ut supra.

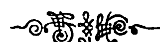
Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio.

Deinde fit commemoratio de Cruce, si facienda est.

Antiph. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Mense Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 60. ad populum Antioch.

Lectio iv.

QUóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit, sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate, per rem, nempe sensíbilem aquam, donum confértur, intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est córpus meum, allel.
℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

IGitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judǽi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant, te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habebánt: tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt. Itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi, illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet, et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem, allelúja.
℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio, non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igne spirituáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem, hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet non moriátur, allelúja.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joan. circa med.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo, allelúja.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viii.

ERgo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me, allelúja.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio nona de S. Simplici, si occurrat; alias:

Lectio ix.

HÆc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 13.

Mensibus Majo et Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Ex eadem Homilia 60.

UNicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte, et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera

póculi spiritális: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam; et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum; qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum, allelúja.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

INhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur; sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna: non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem, allelúja.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam.

Lectio vi.

AUdiámus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judǽis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis vitæ, patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur, allelúja.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est ci-

bus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem, post medium.

HIc est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari, et ómnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram, quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos: sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spirituáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne: Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo, allelúja.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viii.

NOrunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, qui ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me, allelúja.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intéllectus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Nona Lectio de S. Simplici, si occurrat, alias:

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur; non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum, hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 13.

OFFICIUM
Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ.

Recitandum sub ritu Duplici in Germania, quolibet Sabbato non impedito Officio novem Lectionum (exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et Quadragesimæ temporibus), juxta Decretum S. Rituum Congregationis die 15. Decembris 1727.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 8. Concéptio gloriósæ. cum reliquis, ut infra in Laudibus: Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. Mariæ Virg. [140]

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, allelúja.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1. r. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit, allelúja.

Oratio.

Famulis tuis, quǽsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Completorium, et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur,

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Conceptiónem vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum, ut in Festis B. V. M. [142]

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

℟. i. Concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sǽculo, allelúja.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus. Per quam.

℟. ii. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus. Ut ipsa.

℟. iii. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi, allelúja.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo et tertio Nocturno leguntur Lectiones, quæ post Officium statutis Mensibus assignantur.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 8. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, allel.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 14.

Antiph. to. 7. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allel.

Antiph. to. 6. Regáli ex progénie María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus, allelúja.

Antiph. to. 8. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac pia commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ, allelúja.

Antiph. to. 7. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.

Capitulum. Ab inítio.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut in Festis B. M. V. [149]

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, allelúja.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 8. Conceptiónem perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio. Fámulis tuis. ut supra.

Ad Primam et alias Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laudibus, ut supra: Capitula et ℟℟. brevia ut in Festis B. M. V. [150]

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in primis, præter Antiphonam ad Magnificat, to. 1. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.

Oratio. Fámulis tuis.

Et fit commem. Dominicæ occurr.

Pro Mense Aprili.
IN II. NOCTURNO.
Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 18. de Sanct. in med.

Exúltat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

O Beáta María quis tibi digne váleat jura gratiárum ac laudum præcónia rependere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes, et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.
℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genetrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

SIt per te excusábile quod per te ingérimus: fiat impetrábile quod fida mente póscimus. Accípe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus; quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te beatíssima nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.
℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía Sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. in initio.

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.
℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Benedictio. Cujus festum cólimus ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

IDeo autem céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit: quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo, benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur et Béthsabee uxor Uríæ.
℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúja.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex te ortus. Glória Patri. Christus Deus noster.

Lectio ix.

JAcob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Au-

gústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

Te Deum laudámus. 13.

Pro Mense Majo et Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Serm. in cap. 12. Apoc.

NOvum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

DIgnum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas ǽstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quod longe ante eísdem pátribus cœ́litus repromíssa, quod mýsticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. 1.

NOn refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum profectus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut, quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúja.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, núllus error esse póterit sciéntibus, non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 13.

OFFICIUM
Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virginis.

HIs in locis, in quibus Officium Immaculatæ Conceptionis B. M. V. recitatur in Sabbatis, erit hoc idem, quod in Festo, ritu Semiduplici, temp. Paschali.

AD VESPERAS.

Antiph. to. 3. Sicut lílium. cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis. [140]

Capitulum. Prov. 8.

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, allelúja.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 1.

Beáta Dei génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus:* Christum ejus Fílium adorémus Dóminum, allelúja.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. to. 1. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas, allelúja.

Psalmi ut in primo Nocturno Festorum B. M. V. [142] sub una Antiphona.

℣. Deus præcínxit me virtúte, allelúja.
℟. Et pósuit immaculátam viam meam, allelúja.

Lectiones primi Nocturni semper leguntur de Scriptura occurrente cum Responsoriis ut infra.

℟. i. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? allelúja.
℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra ut luna.

℟. ij. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, * Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus, allelúja.
℣. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Cujus.

℟. iii. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum,* Quia cum essem párvula plácui Altíssimo, allelúja.
℣. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus, allelúja.

Psalmi ut in secundo Nocturno Festorum B. M. V. [144] sub una Antiphona.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me, allelúja.
℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.

Lectiones secundi Nocturni cum suis Responsoriis ponuntur infra post Officium ordine Mensium.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. to. 7. **Ave, grátia plena, Dóminus tecum, allelúja.**

Psalmi, ut in tertio Nocturno Festorum B. M. V. **[147]** sub una Antiphona.

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.**

℟. **In tabernáculo suo habitáre fecit eam, állelúja.**

Lectiones tertii Nocturni cum suis Responsoriis ponuntur inferius ordine Mensium.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiph. to. 3. **Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias, allelúja.**

Psalmus. **Dóminus regnávit.** cum reliquis. **14.**

Antiph. to. 2. **Diléctus meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lília, allelúja.**

Antiph. to. 7. **Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te, allelúja.**

Antiph. to. 4. **Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram, allelúja.**

Antiph. to. 5. **Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri, allelúja.**

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. **Immaculáta Concéptio est hódie Sanctæ Maríæ Vírginis, allelúja.**

℟. **Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.**

Ad Benedictus, Antiphona, to. 1. **Ait Dóminus Deus ad serpéntem: inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, allelúja.**

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde, ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ob omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur. **Qui natus es de María Vírgine.**

Ad Tertiam.

Antiph. to. 2. **Diléctus meus.**

Capitulum. **Dóminus possédit me.** ut supra.

℟. br. **Deus præcínxit me virtúte, * Allelúja, allelúja.**

℣. **Et pósuit immaculátam viam meam.** Allelúja, allelúja. Glória Patri. Deus.

℣. **In hoc cognóvi quóniam voluísti me, allelúja.**

℟. **Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.**

Ad Sextam.

Antiph. to. 7. Tota pulchra es.

Capitulum. Ezech. 44

POrta hæc clausa érit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: erítque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℞. br. In hoc cognóvi quóniam voluísti me, * Allelúja, allelúja. In hoc.

℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In hoc.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.

℞. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. to. 5. Tu glória.

Capitulum. Prov. 8.

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

℞. br. Elégit eam Deus et præelégit eam, * Allelúja, allelúja.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

Antiphonam ad Magnificat, to. 1.

Concéptio tua Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.

Mense Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Thomæ Archiepíscopi Valentíni.

Lectio iv. In Conceptione B. M. V.

NOn est facta in póndere et mensúra Virgo. Omnibus dedit, ómnia replévit. Et quemádmodum Sol justítiæ, Christus Deus noster, oríri facit lumen suum super bonos et malos: sic lumen indefíciens Virgo sacratíssima, rádios évibrans misericórdiæ suæ, ómnibus indifferénter sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affèctu. Omnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitrícem se fecit; ómnibus misericórdiæ sinum apéruit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam, dénique tota Trínitas glóriam, Fílii persóna carnis humánæ substántiam.

℞. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob, allelúja.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei. Díligit.

Lectio v.

O lampas lucidíssima, quantos lætificásti, quando divíno splendóre illustráta in útero matris immaculáta apparuísti! Concéptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo. Mérito epithalámii præcéptor ille a longe in ortu tuo, te intúitus, Quæ, inquit, est ista quæ progréditur, quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Sicut auróra valde rútilans in mundum prodiísti, o María, quando veri Solis fulgóre adumbráta in Conceptióne tua immaculáta fuísti. Ipse enim Sol justítiæ de te processúrus, ortum tuum quadam matutína iradiatióne prævéniens, in te suæ lucis rádios copiosíssime, transfúdit, quibus potestátes tenebrárum, quas Heva prodúxerat, in fugam convertísti.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula, allelúja.

℣. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Candor.

Lectio vi.

TU pulchra ut luna díceris, eíque non immérito comparáris; illa enim ómnium astrórum sola, Soli simíllima, comparatióne et candóre venústa, inter míllia astrórum Deo assisténtium, omnígena puritáte in cœlo gloriósa præfúlges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et púlchrior luna, quia tota pulchra es, et máculæ neque originális, neque actuális umbra non est in te. Tu elécta es, ut sol. Ille, inquam, Sol, solis cónditor, ille eléctus est ex míllibus virórum; tu elécta ex míllibus feminárum. Tu terríbilis ut castrórum ácies ordináta. An non horruérunt príncipes tenebrárum, quando vidérunt præter morem immaculáte concéptam, armatúra omni fortióre instrúctam contra se procédere féminam? Quin et in animatióne tua ácies válidas spirituálium Virtútum, et innumerabílium beatórum Spirítuum milítiam delegátam fuísse nullátenus ambígimus; útpote qui custodírent léctulum Salomónis puríssimum, ne præparátum ætérno Regi hospítium aliénus hospes inváderet.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúja.

℣. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. secúndum Lucam, cap. 3.

IDeo istos duos géneris auctóres Evangelísta delégit: unum, qui promíssum accépit de congregatióne populórum: álterum, qui de generatióne Christi oráculum consecútus est. Et ídeo licet órdine sit successiónis postérior, prior tamen quam Abraham in Dómini generatióne describitur; quia plus est promíssum accepísse de Christo, quam de Ecclésia; quóniam Ecclésia ipsa per Christum. Ergo unus princeps géneris secúndum carnem, alter princeps géneris secúndum spíritum: alter secúndum séminis grátiam, alter secúndum populórum fidem: pótior enim qui salvat eo qui salvátur. Et ídeo David fílius dícitur: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David. Ejus enim primo loco débuit fílius dici, cui dari fílius est promíssus; licet Apóstolus étiam Abrahæ Christum dicat esse promíssum. Abrahæ enim dictæ sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: et semínibus, tamquam in multis; sed sicut in uno: et sémini tuo, qui est Christus: ut álteri propríetas generatiónis, principátus álteri deferátur.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo, Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim, allelúja.

℣. Fília Sion tota formósa et suávis est. Et in cápite ejus.

Lectio viii.

ILli delátum est, ut Jesus ejus fílius dicerétur: huic quasi príncipi, famíliæ gentiúmque prærogatíva servátur; ut ab Abraham generatiónis Domínicæ manáret exórdium. Qui enim fídei auctor est, ipsum assérere Scriptúra quoque débuit divínæ generatiónis auctórem. Unde et Lucas ad Deum putávit oríginem ejus esse referéndam; quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatiónem pater, vel secúndum lavácri regeneratiónem mýstici múneris auctor. Et ídeo non a primo generatiónem ejus cœpit descríbere; sed pósteaquam baptísmum ejus explícuit, auctórem ómnium Deum per baptísmum cúpiens demonstráre, Christum quoque a Deo órdine manásse successiónis asséruit: univérsa contéxens, ut et secúndum natúram, et secúndum grátiam, et secúndum carnem Dei Fílium demonstráret.

℟. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua,* Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros, allelúja.

℣. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

QUod vero per Salomónem Matthæus generatiónem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan: alter regálem, alter sacerdotálem Christi famíliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum áltero vérius, sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális, et sacerdotális famíliæ: rex ex régibus, sacérdos ex sacerdótibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cœléstibus exprimátur; quóniam et rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre rege defértur, et sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Bene ígitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmíssam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem declaráret.

Te Deum laudámus. 13.

Mensibus Majo et Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

De duodecim praerogativis beatae Mariae Virginis.

Lectio iv.

MUlier, inquit, amícta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pércipit forte carnális: nimírum spirituále est: stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fíeri meruísti, quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo; et vestis eum, et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis Solem nube, Sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári.

℟. Fundaménta ejus in móntibus sanctis:* Díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob, allelúja.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei. Díligit.

Lectio v.

IN cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim. Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est? Supra hóminem est corónæ hujus ratiónem expónere, indicáre compositiónem. Mihi sane singuláris rútilat fulgor, primo quidem in Maríæ generatióne, secúndo in Angélica salutatióne, tértio in Spíritus superventióne, quarto in Fílii Dei inenarrábili Conceptióne.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula, allelúja.

℣. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Candor.

Lectio vi.

QUid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta; quod ex sémine Abrahæ; quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis, divínitus nóscitur esse concéssa; quod longe ante eísdem Pátribus cœlitus repromíssa; quod mýsticis præfiguráta miráculis; quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat. Hanc dénique præ cæteris Isaías nunc virgam de radíce Jesse oritúram prænuntiábat; nunc evidéntius vírginem paritúram. Mérito signum hoc magnum in cœlo apparuísse scríbitur, quod tanto ante de cœlo nóscitur fuisse promíssum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúja.

℣. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac; Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía Sancti Joannis Chrysóstomi.

Homilia 2. in Matth. post initium.

AUdítu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fíeri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham. Et quid dico David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas quas paulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente, consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam Fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo, Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim, allelúja.

℣. Fília Sion tota formósa et suávis est. Et in cápite ejus.

Lectio viii.

Vides ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei fílium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei fílius sit et David, et Abrahæ, dubitáre jam désine, quod et tu, qui fílius es Adæ, futúrus sis fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex mulíere, ut tu desíneres fílius esse mulíeris.

℟. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros, allelúja. ℣. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

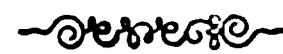
Lectio ix.

Proptérea duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fémina est, et nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis, aut viri, sed ex Spíritu sancto, áliam nobis sublimiórem, futurámque, et spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam et baptísma profécto tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret et novi. Quod enim baptizátus est a Prophéta, expréssit vetus: quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum.

Te Deum laudámus. 13.

OFFICIUM
Sancti Januarii Episcopi et Martyris.

Recitandum semel in Mense die non impedita Festo novem Lectionum sub ritu Semiduplici, extra Quadrages. in toto Regno Neapolitano.

Omnia de Communi Martyr. tempore Paschal. [37], præter ea, quæ habentur propria.

In I. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 3. Beátus Januárius, Præsul et Martyr ínclitus extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, et in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per beáti Januárii Mártyris tui atque Pontíficis confessiónem et sánguinem, admirábili testimónio, ac triúmpho Ecclésiæ tuæ fidem illustráre dignátus es: quǽsumus; ut ejúsdem nos fídei consórtio, et patrocínio munítos triúmphi étiam, et glóriæ partícipes effícias. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JAnuárius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus ita illǽsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Prǽsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches, et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

POstero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt, quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset: óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placá-

tior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem: véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primo Benevéntum, inde ad Monastérium Montis vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in Majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes extínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri, et ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii — Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. post initium.

Cum Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret; non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem;) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus lacceréntur, non modo non consúmptæ

fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.
℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja:* Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.
Te Deum laudámus. 13.

In Laudibus.

Ad Benedictus, Antiphona, to. 2.
Igne me, Dómine, examinásti, et non est invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, allelúja.

In II. Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona, to. 8.
Liberásti me, Dómine, a rugiéntibus præparátis ad escam, et a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus, allelúja.

Calendarium Sanctorum
pro
aliquibus Locis.

Index

Psalmorum, Canticorum et Hymnorum.

Psalmi.

Cantica.

Hymni.

Index

Festorum et Officiorum D. N. J. C., B. Mariæ Virg. et Sanctorum,

necnon Dominicarum, Octavarum et Vigiliarum

Alphabetico ordine dispositus.

Festa Domini.

Festa B. Mariæ.

Festa Sanctorum.

Dominicæ.

Octavæ.

Feriæ

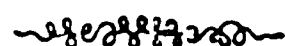
Vigiliæ.

Officia Votiva.

PRÆPARATIO AD MISSAM
pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Ntiphona. Ne **reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.**

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine, **Allelúja.**

Deinde dicuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: quóniam inops, et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: et non est secúndum ópera tua.
Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Deus solus.
Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi, Dómine, Deus meus in toto corde meo: et glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors: pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me, et miserére mei, da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.
Glória Patri.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino: pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.
℟. Et deprecáre super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.
℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíri-

tus cogitatiónes cordis nostri, ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto corpóre serviámus, et mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem, et Communionem dicendæ.

PAter cœléstis, clementíssime Dómine, pater misericordiárum: Súscipe hódie per manus servi tui hoc sacrosánctum sacrifícium, verum corpus, et sánguinem unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, in satisfactiónem et remissiónem ómnium peccatórum meórum, in salútem et fortitúdinem ánimæ meæ, et totíus domus meæ, et ómnium illórum, quibus áliqua obligatióne téneor: et ómnium Dominórum, Prælatórum, Prædicatórum, Sacerdótum, et Religiosórum Cathólicæ fídei, ut eis grátiam Spíritus sancti impertíri dignéris ad salútem animárum suárum, et régimen totíus pópuli Christiáni, et ómnium peccatórum hujus mundi, ut eos convértas, et ducas ad viam salútis: in consolatiónem ómnium tribulatórum, ut eis adjutórium, et veram patiéntiam tríbuas: in refrigérium et liberatiónem ómnium animárum existéntium in Purgatório, et máxime illárum, quæ auxílium a me jure expéctant: et ad illuminatiónem, et conversiónem ómnium géntium infidélium, et hæreticórum, et schismaticórum, ut cognóscant, et ament te summam veritátem, Patrem omnipoténtem, qui cum Fílio, et Spíritu sancto es laudábilis Deus, benedíctus in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio

ante Missam.

DEus, qui de indígnis dignos facis, et de peccatóribus justos, et de immúndis mundos: munda cor, et corpus meum ab omni contagióne, et sorde peccáti, et fac me dignum, atque strénuum sanctis altáribus tuis minístrum: concéde propítius, ut in hoc altári, ad quod indígnus accédo, hóstias acceptábiles, atque placábiles ófferam pietáti tuæ pro peccátis, et offensiónibus, innumerísque, et quotidiánis excéssibus meis, atque cunctórum simul Christianórum culpis abluéndis, et per eum sit tibi votum meum acceptábile, qui se tibi Deo Patri pro nobis óbtulit sacrifícium. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis carnem tuam ad manducándum, et sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis: rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium; rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cætera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne, et timóre, quibus opórtet, et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dicére et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde, et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tútela fortíssima, ut hostes ómnium bonórum

confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui repélle a me, et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur: péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA.

REx Vírginum, et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ extíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis; ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum cæteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore, et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne, et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte, et ánimæ puritáte istud divínum, et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA TERTIA.

QUis digne hoc celebráre póterit, nisi tu Deus omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte, et lacrymárum fonte, cum lætítia spirituáli, et cœlésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA.

EGo enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisivísti sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses, nec per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse, et redémptio. Prófero étiam Dómine (si dignéris propítius intuéri) tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA QUINTA.

TU enim miseréris ómnium Dómine: et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es: ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras: et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra, et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA.

ROgámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illi hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde reflécti et satiáti, refrigeráti et consoláti exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ bene-

dictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis, incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras corpus et sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte, et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum, quam defunctórum.

SABBATO.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur, et potámur, ablúimur, et sanctificámur, atque unius summæ divinitátis partícipes efficimur, da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus, bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum, et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis: cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ, et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus habeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas! o treménda Majéstas! ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo; tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te, miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear sancta sanctórum: et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Omnipótens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem: laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne

et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus! da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio præparatoria.

Ex Liturgia S. Basilii.

DOmine, qui nosti corda ómnium, sancte et in sanctis requiéscens, solus sine peccáto, et potens ad remissiónem peccatórum concedéndam: tu, Dómine, scis indignitátem meam, meque minus præparátum, nec sufficiénter dispósitum, ut accédam ad ministérium hoc tuum sanctum. Sed nec tanta mihi confidéntia est, ut accédam et apériam os meum coram glória tua sancta; sed secúndum multitúdinem cleméntiæ tuæ ignósce mihi peccátori, et concéde mihi, ut invéniam grátiam et misericórdiam in hac hora, et mitte mihi virtútem ex alto, ut incípiam et præparem, perficiámque, sicut tibi plácitum est, ministérium tuum sanctum, secúndum beneplácitum voluntátis tuæ. Ita, Dómine, esto nobíscum, esto sócius óperis nostri; bénedic nobis; tu es enim remíssio peccatórum nostrórum, lux animárum nostrárum, vita, fortitúdo et fidúcia nostra: tu es ipse cui sursum míttimus laudem, glóriam et adoratiónem, Pater, Fili, et Spíritus sancte, nunc et semper, et usque in sæcula sæculórum ómnium. Amen.

Oratio ad Beatam Virginem.

GLoriosíssima Mater Dei, Virgo María, tota fidúcia mea, et únicum solátium languéntis ánimæ meæ: precor te, ut mihi misérrimo peccatóri assístere hac hora dignéris, qua pretiosíssimum Fílii tui corpus et sánguinem ætérno Patri oblatúrus sum; sicut amans et dolens eídem Fílio tuo in cruce pendénti, et se pro nostra salúte offerénti, astitísti. Ne me despícias, Mater misericórdiæ, ob intolerábilem peccatórum meórum fœditátem: neque avértas fáciem tuam a me, quem Fílius tuus tanto amóre diléxit, ut pro me mori dignátus sit. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum tuum, delíciis afflúens. Ciba ergo páuperem tuum de supereffluénti mensa tua: tuarúmque virtútum véstibus índue me, ut his ornátus, divíno conspéctui gratus appáream. Meménto illíus charitátis, qua Verbum Dei ex te carnem assúmpsit, ut fíeres mater nostra. Aperi manum tuam, et imple me benedictiónibus, quibus te Deus benedíxit in ætérnum, ut, te interveniénte, treménda mystéria acceptabíliter perfícere, et sancta sanctórum digne mérear degustáre.

Tres Petitiones

ad Beatam Virginem pro digna dispositione ad S. Missæ Sacrificium.

Ex B. Gertrude, lib. IV., c. 40.

1. CAstíssima Virgo María, rogo te per illam innocentíssimam puritátem, qua Fílio Dei, in útero tuo virgináli, plácitam mansiónem præparásti, ut tuis précibus ab omni mácula mérear emundári.

2. Humíllima Virgo, rogo te per profundíssimam illam humilitátem, qua super omnes choros angelórum et sanctórum meruísti exaltári, ut tuis précibus suppleántur omnes negligéntiæ meæ.

3. Amabilíssima Virgo María, rogo te per singulárem ac tantum illum amórem, qui sanctam ánimam tuam inseparabíliter Deo conglutinávit, ut tuis précibus præstétur mihi cópia requisitórum meritórum. Amen.

Oratio ad Sanctos,

quorum festum agitur.

O Sancti et sanctæ Dei, quorum hódie memóriam in terris celebrámus, ego miser et indígnus peccátor, de vestris méritis confídens, inténdo hoc mane offérre sanctíssimum sacrifícium Córporis et Sánguinis D. N. J. C. pro vestro honóre et glória. Precor vos humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignémini, quátenus tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, et eum vobíscum ac cum ómnibus eléctis ejus in ætérnum laudáre mérear. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos.

ANgeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, inprímis dilécti patróni, intercédere dignémini pro húmili servo vestro, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Protestatio facienda
ante Missam.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet sacerdoti, hanc orationem devote ante Missam recitanti, quinquaginta annorum indulgentiam.

EGo volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Oratio ad S. Josephum.

Pius VII. P. P. die 22. Sept. 1802 omnibus sacerdotibus, qui ante Ss. Missæ sacrificium orationem sequentem devote recitaverint, Indulgentiam unius anni concessit.

O Felícem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oremus.

DEus, qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus desevíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur ætérnum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras **N. N.** in Canone contentas), et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem, ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex 20. quæst. Quolibet. Doctoris Subtil. et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

Meménto, Dómine, si tibi placet,

Vivorum.

1. **MEi, paréntum, cognatórum, fratrum, sorórum, et amicórum meórum ómnium.**
2. **Cœtus Cardinálium, atque ómnium Prælatórum et Sacerdótum, et sanctæ Ecclésiæ ministrórum.**
3. **Omnium meæ curæ subjectórum, tamquam spirituálium filiórum, et ómnium fundatórum, patronórum, benefactorúmque spirituálium, et temporálium.**
4. **Omnium príncipum Christianórum, Dominatiónum, et rerumpublicárum temporálium.**
5. **Omnium peccántium, inimicorúmque meórum, atque conversiónis ómnium hæreticórum, et infidélium.**
6. **Et ómnium, pro quibus scis, et vis me debére oráre.**

Mortuorum.

1. **ANimárum paréntum, fratrum, sorórum, cognatórum, atque amicórum ómnium.**
2. **Animárum ómnium benefactórum, tam spirituálium, quam corporálium.**
3. **Animárum ómnium mihi in génere, et in spécie commissárum.**
4. **Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ Dei, et Apostólicæ.**
5. **Animárum morte improvísa, corpóribus exutárum, atque eárum, quarum non est speciális memória.**
6. **Animárum, quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque misérrime in Purgatório existéntium.**
7. **Et eárum ómnium pro quibus scis, et vis me debére oráre.**

ORATIONES
dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus Paramentis.

Cum lavat manus, dicat.

DA, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam: ut sine pollutióne mentis et corpóris váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat.

IMpóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur.

DEálba me, Dómine, et munda cor meum, ut in Sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

PRæcínge me, Dómine, cíngulo puritátis, et extíngue in lumbis meis humórem libídinis: ut máneat in me virtus continéntiæ, et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

MErear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris: ut cum exultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

REdde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

DOmine, qui dixísti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: fac, ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

dicendæ ab Episcopo, quando in Pontificalibus celebrat.

Ad Caligas.

CAlcea, Dómine, pedes meos in præparatiónem Evangélii pacis, et prótege me in velaménto alárum tuárum.

Cum exuitur Cappa.

EXue me, Dómine, véterem hóminem cum móribus et áctibus suis: et índue me novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis.

Cum lavat manus.

DA, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam immúndam; ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum.

POne, Dómine, gáleam salútis in cápite meo ad expugnándas omnes diabólicas fraudes: inimicórum ómnium versútias superándo.

Ad Albam.

DEálba me, Dómine, et a delícto meo munda me; ut cum his, qui stolas suas dealbavérunt in Sánguine Agni, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum.

PRæcínge me, Dómine, cíngulo fídei, et virtúte castitátis lumbos meos, et extíngue in eis humórem libídinis, ut júgiter máneat in me vigor totíus castitátis.

Cum accipit Crucem pectoralem.

MUníre dignéris me, Dómine Jesu Christe, ab ómnibus insídiis inimicórum ómnium, signo sanctíssimæ Crucis tuæ: ac concédere dignéris mihi indígno servo tuo, ut sicut hanc Crucem Sanctórum tuórum Relíquiis refértam ante pectus meum téneo, sic semper mente retíneam, et memóriam passiónis, et sanctórum victórias Mártyrum.

Ad Stolam.

REdde mihi, Dómine, óbsecro, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédere præsúmo ad tuum sacrum mystérium cum hoc ornaménto, præsta ut in eódem in perpétuum mérear lætári.

Ad Tunicellam.

TUnica jucunditátis, et induménto lætítiæ índuat me Dóminus.

Ad Dalmaticam.

INdue me, Dómine, induménto salútis, et vestiménto lætítiæ, et Dalmática justítiæ circúmda me semper.

Ad Chirothecas.

CIrcúmda, Dómine, manus meas mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit; ut, quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellículis hœdórum opértis mánibus patéram benedictiónem, obláto patri cibo potúque gratíssimo, impetrávit; sic et obláta per manus nostras salutári hóstia, grátiæ tuæ benedictiónem mérear. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti pro nobis óbtulit semetípsum.

Ad Planetam.

DOmine, qui dixísti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: præsta ut illud portáre sic váleam, quod possim conséqui tuam grátiam.

Ad Mitram.

MItram, Dómine, et salútis gáleam impóne cápiti meo; ut contra antíqui hostis, omniúmque inimicórum meórum insídias inofénsus evádam.

Ad Annulum cordis.

COrdis et córporis mei, Dómine, dígitos virtúte decóra, et septifórmis Spíritus sanctificatióne circúmda.

Ad Manipulum.

MErear, precor Dómine, manípulum portáre mente flébili: ut cum exultatióne portiónem accípiam cum justis.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine, **Allelúja.**

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol et luna Dómino: benedícite stellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber et ros Dómino: benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis et æstus Dómino: benedícite frigus et æstus Dómino.
Benedícite rores et pruína Dómino: benedícite gelu et frigus Dómino.
Benedícite glácies et nives Dómino: benedícite noctes et dies Dómino.
Benedícite lux et ténebræ Dómino: benedícite fúlgura et nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite montes et colles Dómino: benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: benedícite mária et flúmina Dómino.
Benedícite cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: benedícite fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite Sacerdótes Dómini Dómino: benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu: laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: et laudábilis, et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro: laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona.

Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua.
℟. Et Sancti tui benedícant tibi.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
℣. Non nobis, Dómine, non nobis.
℟. Sed nómini tuo da glóriam.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per de cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES
post Celebrationem, et Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio: atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo, et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei; te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et affféctu, cum perseverántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Alia Oratio
post Missam.

OMnípotens sempitérne Deus, conservátor animárum, mundíque Redémptor, me fámulum tuum ante majestátem tuam prostrátum benigníssime réspice, et sacrifícium, quod in honórem nóminis tui pro salúte fidélium tam vivórum, quam étiam defunctórum, et pro peccátis, et offensiónibus meis óbtuli, piíssime réspice, iram tuam a me rémove, grátiam, et misericórdiam mihi concéde, jánuam Paradísi mihi pande, ab ómnibus malis me poténter éripe; et quidquid próprio commísi reátu, cleménter indúlge: et sic in hoc sæculo in præcéptis tuis fac me perseveráre, ut dignus electórum gregi copulári effíciar: te præstánte Deus meus, cujus nomen benedíctum, honor, atque regnum pérmanet in sæcula sæculórum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis
ad Sacram Eucharistiam.

ADoro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.
Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius;
Nil hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini:
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine:
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro fiat illud, quod tam sítio,
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Oratio

ad Dominum Jesum Christum.

Pius PP. IX., ex Decr. S. C. Indulg. die 11. Dec. 1846, revocata quacumque alia concessione, indulsit ut Sacerdotes lucrari possint Indulgentiam trium annorum, fidelibus etiam defunctis applicabilem, recitantes post peractum Missæ sacrificium orationem sequentem.

OBsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar, atque defendar: vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter: aspérsio sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum: mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exultátio, sánitas et dulcédo cordis mei. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Adspirationes

S. Ignatii ad Ss. Redemptorem.

Pius PP. IX. ex Decr. S. C. Indulg. die 9. Januarii 1854, revocata quacumque præcedenti concessione, indulsit in perpetuum ut omnes utriusque sexus Christifideles, qui corde saltem contrito, ac devote sequentes Invocationes recitaverint, tercentum dierum Indulgentiam pro qualibet recitatione lucrari valeant; ac Indulgentiam septem tantum annorum una dumtaxat vice in die acquirendam, si eas emiserint Sacerdotes post peractum Missæ sacrificium, cæterique fideles postquam fuerint sacra Communione refecti; si vero per integrum mensem semel saltem in die enunciatas Invocationes corde ut supra contrito, ac devote effuderint, Indulgentiam Plenariam una die cujuslibet mensis uniuscujusque arbitrio eligenda, dummodo vere pœnitentes, confessi, sacraque Synaxi refecti, aliquam Ecclesiam, seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem ejusdem Sanctitatis Suæ pie oraverint, consequantur, facta insuper potestate eas omnes plenariam nempe et partiales Indulgentias, animabus in Purgatorio detentis applicandi.

ANima Christi, sanctífica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inébria me.
Aqua láteris Christi, lava me.
Pássio Christi, confórta me.
O bone Jesu, exáudi me.
Inter tua vúlnera abscónde me.
Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me.
Et jube me veníre ad te:
Ut cum sanctis tuis laudem te
In sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Josephum.

Pius VII. P. M. omnibus Sacerdotibus, quoties sequentem Orationem devote recitaverint, unius anni Indulgentiam concessit, d. 23. Septembris 1802.

VIrginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus, et Virgo vírginum María commíssa fuit: te per hoc utrúmque charíssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio

ad Beatam Virginem Mariam.

O sereníssima et ínclyta mater Dómini nostri Jesu Christi, virgo María, regína mundi, quæ eúmdem Creatórem ómnium creaturárum in tuo sanctíssimo útero fuísti digna portáre, cujus idem sacratíssimum corpus et sánguinem sumpsi, ad ipsum pro me mísero peccatóre intercédere dignéris; ut quidquid in hoc ineffábili sacraménto ignorántur, negligénter, irreverénter, et accidentáliter omísi, tuis précibus sanctíssimis mihi indulgére dignétur, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

O Regína plena majestátis! ne avértas óculos tuos misericórdes a nobis: fac, précibus tuis, Mater charíssima, ut Deus consúmmet adoptiónem discipulórum, et gloriósum títulum filiórum, et cohærédes effécti dilectíssimi Fílii tui, tecum ejus semper lætémur aspéctu. Amen.

Aliæ Orationes

ad Beatam Mariam Virginem.

O María, virgo et mater sanctíssima! ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lac-

tásti, atque sanctíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce cujus aspéctu lætabáris, ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto amándum, sanctíssimæ Trinitáti, in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Tu matérnam vim apud Deum óbtines, et fíeri non potest, ut non exaudiáris. Sit ígitur pietátis tuæ, ipsam qua apud eum vales grátiam notam fácere mundo; sanctis tuis précibus obtinéndo reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium et liberatiónem. Amen.

O Dómina mea, o Mater mea! Tibi me totum óffero, atque ut me tibi probem dévotum, cónsecro tibi hódie óculos meos, aures meas, os meum, cor meum, plane me totum. Quóniam ítaque tuus sum, o bona mater, serva me, defénde me, ut rem ac possessiónem tuam.

O Dómina mea, o Mater mea, meménto me esse tuum!

María mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ:
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Oratio ad Sanctos.

O Sancti Dei omnes, qui in carne vivéntes, sic Dómino servístis, ut jam cum ipso sine fine regnétis, adéste mihi; quæso, précibus meritísque vestris, ut panis ille cœléstis, et viáticum divínum quod modo sumpsi mihi contra omnes infirmitátes, perícula et insídias præstet robur et tutámen; ut in fortitúdine cibi illíus ámbulem per hujus mundi desértum usque ad montem Dei, et ibídem dulcíssima illíus fruitióne vobíscum júgiter gáudeam, et eum una vobíscum laudem per ómnia sæcula. Amen.

Oratio Ecclesiæ
ad omnes Sanctos.

Antiph. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oremus.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent; ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus; et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio ad eosdem,
qua postulatur perseverantia.

INtercédente beáta María semper Vírgine, quæ somno sanctórum obdórmuit, cum ómnibus sanctis qui in Dómino mórtui sunt, Dómine Jesu, per sanctíssimam mortem tuam mihi indígno concédere dignéris perseverántem in tua voluntáte famulátum; ut secúndum cor tuum esse, juxta beneplácitum tuum vívere, et in tua charitáte ac dulci ósculo mihi mori, ac tandem ad te detur perveníre. Amen.

Divínum auxílium, matris Dei præsídium, angelórum subsídium, sanctórum sanctarúmque suffrágium máneant semper nobíscum. Amen.

Deprecatio
pro aliorum necessitatibus.

Ex Constitut. Apost. lib. VIII. cap. 15.

DOmine, Deus omnípotens, Pater Christi tui benedícti Fílii, exaudítor eórum qui recte ínvocant te, cógnitor precum étiam eórum qui tacent; grátias ágimus tibi quod nos dignos censuísti, qui participarémus sancta tua mystéria, quæ præbuísti nobis ad plenam eórum quæ bene cognóvimus persuasiónem, ad custódiam pietátis, ad remissiónem delictórum; quóniam nomen Christi tui invocátum est super nos. Qui segregásti nos ab impiórum communióne, adúna cum iis qui tibi sunt consecráti; confírma nos in veritáte per sancti Spíritus advéntum; quæ ignorámus, revéla, quæ defíciunt, supple, quæ nóvimus, corróbora. Sacerdótes inculpátos consérva in cultu tuo, reges tuére in pace, magistrátus in justítia, aërem in tempérie, fruges in ubertáte, mundum in omnipoténte providéntia. Gentes bellicósas seda; errántes convérte; pópulum tuum sanctífica; vírgines consérva; cónjuges custódi in fide; castos róbora; nuper initiátos firma; catechúmenos erúdi, ac dignos initiatióne redde; nosque omnes cóngrega in regnum cœlórum, in Christo Jesu Dómino nostro; cum quo tibi glória, honor ac venerátio, et sancto Spirítui, in sæcula. Amen.

Quinque Puncta

ante, vel post Communionem utilissime recitanda.

I.

DEtéstor, et abóminor ómnia, et síngula peccáta mea, et ómnium aliórum commíssa ab inítio mundi usque in hanc horam, et deínceps usque ad finem mundi committénda, et si possem, impedírem per grátiam Dei, quam supplex ínvoco.

II.

LAudo, et ápprobo ómnia bona ópera facta a princípio mundi usque in hanc horam, et deínceps usque in finem mundi faciénda, et si possem, ea multiplicárem per grátiam Dei, quam supplex ínvoco.

III.

INténdo ómnia fácere, dícere, et cogitáre ad majórem Dei glóriam, cum ómnibus illis bonis intentiónibus, quas Sancti unquam habuérunt, vel habébunt, vel habére possunt.

IV.

IGnósco, et dimítto ex toto corde ómnibus inimícis meis, ómnibus me calumniántibus, ómnibus mihi detrahéntibus, ómnibus quocúmque modo mihi nocéntibus, vel voléntibus mala.

V.

UTinam omnes hómines salváre possem moriéndo pro síngulis, lubénter id fácerem per grátiam Dei; quam supplex ínvoco; et sine qua nihil possum.

Oratio S. Augustini

edita jussu Urbani Papæ VIII.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.
Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.
Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.
Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.
In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.
Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.
Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.
Si expéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.
Confitémur in correctióne, quod égimus: oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.
Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.
Si férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterum provocámus ut férias.
Habes Dómine confiténtes reos: nóvimus quod nisi dimíttas, recte nos périmas.
Præsta, Pater omnípotens, sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo, qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Dómine non secúndum péccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Orémus.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

coram imagine Christi Crucifixi.

Summi Pontifices Clemens VIII., Benedictus XIV. et Pius VII. (juxta Decretum Urbis et Orbis S. C. Indulg. d. 10. April 1821.) Indulgentiam plenariam omnibus et singulis Christifidelibus concesserunt, qui peracta sacramentali Confessione et S. Communione refecti corde saltem contrito et devoto sequentem Orationem ante quamcunque Domini N. J. C. Crucifixi imaginem recitaverint, et pro S. matris Ecclesiæ necessitatibus oraverint. Quam Indulgentiam Leo XII. PP. (juxta Decretum ejusdem S. Indulg. C. d. 17. Sept. 1825.) etiam animabus in purgatorio detentis applicari posse concessit.

EN ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro, atque obtéstor, ut meum in cor vívidos Fídei, Spei, et Charitátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu, et dolóre tua quinque Vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat suo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21.

Typographus Ratisbonensis Lectori.

Cum jamdudum Pars haec Verna absoluta esset, celebrata Romae solemni Beatorum Martyrum Japonensium Canonizatione, duo emanarunt nova eorumdem Ss. Martyrum Officia, unum omnium viginti sex, alterum illorum trium e Societate Jesu, qui hactenus passim per Ecclesiam celebrari consueverant, cum additamento ad sextam Lectionem et integre novis in III. Nocturno Lectionibus. Ne quid igitur in nostra editione desideraretur, obsoletum istud trium e Societate Jesu Officium e loco suo tollendum, eique novum Sanctorum viginti sex substituendum duximus: addendo nihilominus hic sub finem hujus Partis novissimum Societati Jesu concessum.

Juxta quam adnotationem et Index **fol. [362]** et **[367]** erit emendandus.

Die V. Februarii.

In Festo SS. Martyrum Japonensium e Soc. Jesu

Pauli Michi, Joannis de Goto et Jacobi Chisai.

Dupl. 2. classis.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui primítias fídei apud Japóniæ gentes Sanctórum Mártyrum tuórum Pauli, Joánnis et Jacóbi sánguine confirmásti; concéde propítius, ut ad tui nóminis confessiónem quorum excitámur exémplis, eórum précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, **Fratres, debitóres sumus.** ut in Comm. plur. Mart. [52]

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

TAicosáma Japóniæ Imperatóre in christiános sæviénte, tres e societáte Jesu Japónes, Paulus Michi, Joánnes de Goto, et Jacóbus Chísai, fidem, quam ibi sanctus Franciscus Xavérius magnis sudóribus plantáverat, ipsi suo étiam sánguine irrigárunt. Paulus claro génere ortus, ac tum profánis, tum sacris lítteris excúltus, annum agébat tértium ac trigésimum, jamque sacerdótio initiándus, qua voce, qua scriptis libris, plúrimos e populáribus suis, partim ab erróre ad veritátem, partim a vítiis ad virtútem tradúxerat. Joánnes annos tantum undevigínti natus, litterárum stúdiis óperam dabat, ac divínæ legis eleménta pópulo éxplicans, obeúndis olim evangélicis ministériis proludébat. Jacóbus, quarto supra sexagésimum anno jam expléto, quamquam et ipse catechísta, rem tamen étiam domésticam curábat humilitáte ac patiéntia singulári: quas ad virtútes quotidiána Christi patiéntis meditatióne mirum in modum excitabátur.

℞. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

ERgo comprehénsi, atque extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice multáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vicos primum hujus, tum aliárum Japóniæ úrbium, sexcentórum milliárium itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargerétur, summa híeme circumducúntur, præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos scriptam præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Sed cum illi ærúmnas inter et ludíbria læti semper atque álacres, quod verbis adstruébant, exémplo quoque confirmárent; Paulus vero étiam in Meacénsi cárcere duos e custódibus, sexque álios in Ozacénsi, atque alícubi Gubernatórem ipsum Christo adjunxísset, triúmphus ille fídei, non probrum fuit; irátis palam Taicosámæ Bónziis, quod hómines istos per Japóniam circumvéheret, ad Christi sectam disseminándam scílicet, non extirpándum.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, morientes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

TAndem Nangasáchium perdúcti, parátis in colle crúcibus, quas ipsi ántea venerabúndi salutáverant, affigúntur. Aderat Joánni pius ac fortis génitor, nec satis pátuit uter supplícium lætius, illéne túlerit, an iste spectárit. Nec minor in Jacóbo, devéxa licet ætáte, ánimi vigor eminébat. At Paulus e triumpháli illo crucis púlpito, natívam hóminis eloquéntiam stimulánte Dei charitáte, ad circumfúsam multitúdinem pro christiána religióne perorávit; illud palam sibi gratulátus, quod in cruce, ut Christus Dóminus, eadémque, atque ille, ætáte morerétur: donec sínguli ab imis latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi victríces ánimas cœlo inseréndas emisére, nonis Februárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo. Pendéntes córporum exúvias Epíscopus Japóniæ, ad collem mox véniens, pósitis humi génibus públice est venerátus, atque ex illo cœpit locus esse ómnibus veneratióni. Id vero sibi gratum extitísse váriis Deus osténdit signis: inter quæ illud præcí-

puum, quod sanguis mártyrum semen fuit christianórum. Quibus rite probátis, Urbanus VIII. Beatórum, Pius autem IX. Póntifex Máximus anno millésimo octingentésimo sexagésimo secúndo, die sacro Pentecóstes, accítis úndique variárum géntium Epíscopis, advenísque ex univérso christiáno orbe Romam confluéntibus, solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. v. 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis, si quis vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

De Homilía Sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Matth. 16.

TOllat crucem suam. Ne putes ad verba usque et contumélias, atque oppróbria abnegáre se ipsum oportére, dicit quoúsque abnegáre semetípsum opórteat, id est usque ad mortem, eámque turpíssimam. Idcírco non dixit, ábneget semetípsum usque ad mortem, sed tollat crucem suam; declárans mortem turpíssimam, et quod non semel aut bis, sed per totam vitam id fíeri opórteat. Perpétuo, inquit, hanc mortem circúmferas, et quotídie sis parátus ad necem.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus fuit.

Lectio viii.

QUóniam multi opes quidem contempsérunt et voluptátem et glóriam, mortem vero non sprevérunt, sed perícula timuérunt; ego, inquit, volo athlétam meum ad mortem usque pugnáre, ac certámina péragi usque ad sánguinem. Quare si mortem obíre opórteat, eámque turpíssimam atque execrándam et vel ex prava suspicióne illátam, ómnia fórtiter ferre atque ídeo máxime exultáre opórtet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

ET sequátur me, inquit. Quum enim fíeri possit, ut, qui pátitur, non sequátur Christum, dum propter ipsum non pátitur: nam et latrónes, et sepulchrórum expilatóres, et præstigiatóres multa et gravióra patiúntur; ne putes ipsam sufficere malórum natúram, causam addit malórum. Et quænam illa est? ut nempe hæc agens et pátiens ipsum sequáris; ut propter ipsum ómnia patiáris et réliquas virtútes obtíneas. Id enim signíficat illud sequátur me; ita ut non modo fortitúdinem in ærúmnis, sed et continéntiam, et æquitátem et sapiéntiam omnem exhíbeas.

Te Deum laudámus. 13.

SOCIETATIS JESU

AD augendum devotionis affectum, quem erga Martyres Japonenses Societas Jesu semper professa est, et ad inflammandum eorum zelum, qui in vinea Domini, præsertim apud infideles, animis Deo lucrandis strenue operam ponunt, R. P. Joseph Boero ejusdem Societatis causarum Postulator Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam IX. humillime rogavit, ut singulare beneficium novissime acceptum solemnis Canonizationis Beatorum Pauli, Joannis et Jacobi Martyrum Japonensium e præfata Societate cumulare dignaretur approbatione additionis ad sextam Lectionem cum Lectionibus tertii Nocturni propriis in officio eorumdem Sanctorum, et concessione Missæ integre propriæ. Supplicibus ejusmodi votis Sanctitas Sua clementer deferens indulsit, ut in festo Sanctorum Pauli, Joannis et Jacobi Martyrum legi valeant supra adnotatæ additio ad sextam Lectionem, Lectiones in tertio Nocturno, ac Missa propria antea a subscriptis Cardinali Præfecto et Secretario Sacrorum Rituum Congregationis revisæ et ordinatæ, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 4. Septembris 1862.

(L. ✠ S.)

C. Episc. Portuensis et S. Rufinæ **Card. Patrizi** S. R. C. Præfectus.

Pro R. P. D. **Dominico Bartolini** S. R. C. Secretario
Joseph M. Starna Substitutus.

OFFICIA NOVISSIMA
ET QUÆDAM ALIA PASSIM DESIDERATA.

Die 17. Martii.

In Festo

B. Joannis Sarcander, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, pro temporum varietate, præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem Mártyrem tuum in confessióne veræ fídei, et sacramentális siléntii custódia, virtúte constántiæ roborásti: præsta, quæsumus, ut contra advérsa ómnia ejus muniámur exémplis, et protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Lect. I. Noct. in Quadrages. **Fratres debitóres**, de Comm. plurim. Mart., **[52]**, cum ℟℟. unius Martyris, **[28]**.

Post Pascha de Scriptura occurrente, cum ℟℟. temp. Pasch., **[39]**.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Sarcánder, Skoczóviæ in ducátu Teschinénsi superióris Silésiæ nóbili génere ortus, adhuc puer, amísso patre, tutélæ matérnæ créditus, infensíssima cathólico nómini tempestáte, piam in líteris et móribus institutiónem quæritans, in Moráviam finitimásque regiónes conténdit. Freibérgæ primum consístit, deínde Olomúcium, mox Pragam in Bohémia, postrémo Græcium in Stýria ad humanióres et sacras disciplínas ediscéndas profícíscitur. Sacerdótio itémque doctóris título auctus, in Moráviam dénuo revérsus, a Cardináli Epíscopo Olomucénsi cúriæ Holeschoviénsi post grassátam ibi per octogínta annos hǽresim præfícitur. Pastorále munus rite fidelitérque gessit: verbo et exémplo pietáti fovéndæ et amplificándæ, aberrántibus ad cathólicam unitátem revocándis ac recipiéndis, ecclesiásticæ immunitátis júribus tuéndis, orthodóxis doctrínis de sacraméntis Pœniténtiæ et Eucharístiæ, a sacrosáncto Concílio Tridentíno tráditis ac confirmátis, ácriter propugnándis óperam sédulo navávit; ex quo ómnium hæreticórum invídias et simultátes in se convértit. Bohémica seditióne gliscénte, tantísper Holeschóvio migrávit, et in Polóniam ad beátam Maríam Vírginem Czenstochóvii ex voto secéssit: sed moræ impátiens, ac desidério fidélium in fide confirmandórum incénsus, cum circa Silesiános fines diu oberrásset, íterum Holeschóvium se recépit. Proscríptus brevi et in jus vocátus, in arce Tovacóvii se subrípuit, donec in silva Olomúcio próxima próditus, et a satellítibus abréptus, contumélias et calúmnias hæreticórum mira ánimi constántia ac mansuetúdine perpéssus, in víncula conjéctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Tempore Paschali:

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum; allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

INstitúta inquisitióne, quater in judícium addúctus, coram sævíssimis optimátibus Moravórum convíciis, maledíctis et exsecratiónibus excéptus: ter suspénsus in equúleo, arctíssime ad sex continéntes horas attráctus extensúsque est: bis vero admótis ad látera per quinque horas fácibus sebo, súlphure, resína imbútis: tandem adhíbitis plumis, picis ac ólei liquámine íllitis et accénsis, inque látera, ventrem, collum, axillásque impáctis, ita adústus est, ut, depástis flamma cárnibus, vix víscera inter costárum repágula cohiberéntur. Hisce cruciátibus in Mártyrem animadvertérunt hærétici tum propter ódium disciplínæ ac fídei cathólicæ, eas in regiónes invéctæ, ac strénue propugnátæ, tum ut dynástæ de Lobkóvitz arcána, in exomologési pándita, de cónscii sacerdótis péctore elícerent atque extorquérent. Frustra diu invícti Mártyris contra honórem sacraménti tentáta constántia est: nam patíbulum patiéntis factum est cáthedra docéntis, ex qua protestatiónibus, adhortatiónibus et eníxis ad Deum précibus, nec non jugi et validíssima nóminum Jesu, Maríæ et Annæ invocatióne, júdicum rábiem devícit ac feritátem carníficum prostrávit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Tempore Paschali:

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus; allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

LIctóri hærético, et cárceri perpétuo tráditus, in oratióne ac cœléstium rerum contemplatióne réliquum passiónis suæ tempus, quod inter acerbíssimos dolóres ad trigínta tres dies perdúctum est, insúmpsit. Quotídie horas canónicas recitávit: quumque ob diffráctos nervos et disrúptos totíus córporis artus impos ad múnia vitæ obeúnda redderétur, linctu linguæ opem mánuum in páginis verténdis supplébat. Tandem die décimo séptimo Mártii anni millésimi sexcentésimi vigésimi annos natus ultra quadragínta tres, victrícem ánimam cœlo inseréndam réddidit in illis verbis: Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi: quia erípuit ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu. Ejus corpus, ob inédiam et diutúrnam toleråntiam viscerúmque putrefactiónem fœtens ac squállidum, post mortem quodámmodo juvénta refloruísse, et suávem odórem exhalásse compértum est, ita ut illud Cathólici ad septem dies inhumátum servåverint. Quod demum in ecclésia Deíparæ Vírginis sidéribus recéptæ Olomúcii cónditum est. Antrum supplícii in ecclésiam convérsum est; ibi equúleus servátur, septo conclúsus, ne importúna fidélium pietáte in frusta comminuátur; ibíque fons aquæ perénnis vísitur, qui ad levándam Mártyris sitim súbito scátuit, valde céleber, quod ejus haustu febres fugántur. Quem miráculis clarum Pius nonus Póntifex máximus anno millésimo octingentésimo sexagésimo beatórum Cǽlitum albo accénsuit, et inter Cathólicæ Ecclésiæ Mártyres rétulit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et.

Tempore Paschali:

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus,* In die solemnitátis et lætítiæ; allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10 c.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. c. 10. post medium.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Tempore Paschali:

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum; allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut, quæ secréto aúrium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Tempore Paschali:

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja:* Et sicut lac coaguláti sunt; allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima nona Lect. dic. de Homilia Feriæ cum ejus commem. in Laudibus. Alias

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus,

neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus, 13.

Die 16. Aprilis.

In Festo

B. Benedicti Josephi Labre,

Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [79], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Benedíctum Joséphum, Confessórem tuum, humilitátis stúdio ac paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis, ejus suffragántibus méritis, terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, in Quadrages. Lectiones Justus si morte, de eodem Communi primo loco.

Post Pascha de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

In óppido Amétte Boloniénsis diœcésis in Gállia anno millésimo septingentésimo quadragésimo octávo ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus. Qui ab ineúnte ætáte, divína grátia prævéntus, gravem et a nugis aliénam índolem prætulit, minoribúsque frátribus exémplo fuit obediéntiæ, pietátis, stúdii in excipiéndis sive catechési sive tráditis literárum rudiméntis. Duodénnis ad pátruum, sacerdótem, missus, eruditióne simul et pietáte profécit, præsértim vero caritáte. Nullum enim umquam egénum discédere sivit inánem e pátrui domo, eíque perpétuum se adjúnxit sócium in ægrórum solátium, dira grassánte lue, cujus ille víctima óbiit: imo étiam, ut nonnúllis pastóribus decumbéntibus subveníret, eórum gregis curam suscépit ovibúsque consúluit, grámine própriis mánibus ex arvis decérpto. Nec divérsum se præbuit póstea apud avúnculum, ubi splendídius étiam caritátis spécimen édidit, diu perpéssus mira patiéntia insígnem contubernális cujúsdam morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Jamdiu ad austeríssimum vitæ genus se appellátum séntiens, cujus specímina paréntes víderant in tota vitæ ratióne, et potíssimum in more incubándi per noctem nudis ássibus, sternendíque cervícal lígneis fragméntis, putávit, se a Deo vocári ad rigidíssimam áliquam cœnobíticam famíliam. Hinc primum ad Trappénses, póstea ad Carthusiános, demum ad Cisterciénses se cóntulit. Verum Deus, qui ad referéndas ascéticæ vi-

tæ austeritátes in sæculo eum appellábat, præstitit, ut a prióribus rejicerétur ex deféctu ætátis, ab álteris eo quod nossent, ipsum ad asperióra vocári, a Cisterciénsibus demum, quod a scrúpulis ita eum vexári comperíssent, ut æger inde decubúerit. Itaque spe sua frustrátus, cum ferventióri prece divínum lumen implorásset, interióri claríssima locutióne edóctus novit, sibi vestígia sectánda esse sancti Aléxii, duríssimámque agéndam vitam in sacris peregrinatiónibus. Consúlto proptérea consciéntiæ moderatóre, annos natus vigínti duos pia suscépit itínera, rudi amíctus veste, sine pecúnia, sine victu, unum déferens saccum, quem scrutis oneráret et saxis, ut peregrinatiónem sibi duriórem præstáret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

SIc Itáliam, Helvétiam, Germániam, Gálliam et Hispániam septem annis plúries peragrávit, sanctióra loca obeúndo, numquam vestes immútans, æstum, brumam, imbres pérferens, declínans ut plúrimum a militári via et diversóriis, ut perícula vitáret animúmque libérius inténderet in Deum, noctu cubans plerúmque sub dio, et ubicúmque consísteret, mira virtútum exémpla relínquens, atque insígnem sanctitátis famam, haud raris confirmátam prodígiis. Demum peregrinatúrus quotánnis ad Lauretánam ædem, vel étiam intérdum obitúrus áliquot Pontifíciæ ditiónis aut Túsciæ sanctuária, sedem Romæ pósuit: ubi cœlitem pótius quam viatóris vitam ágere visus est. Córporis enim pæne oblítus, tecto ut plúrimum carens, sórdidis lacerísque pannis indútus, víctitans analéctis oblátis aut étiam e sterquilínio promptis, erósus inséctis, sólidos ferme dies in templis dúcere consuévit, ac præsértim coram sanctíssima Eucharístia públicæ veneratióni exhíbita, ibíque immóbilis, ardens, niténti vultu, óculis in sacram hóstiam defíxis eum contempläri, quem diligébat. Verum tanta ac tam jugi mentis intentióne, tantáque carnis maceratióne tandem attrítus, anno millésimo septingentésimo octogésimo tértio, ætátis suæ trigésimo quinto grave passus ánimi delíquium, post pérbrevem decem horárum decúbitum ad súperos evolávit. Eum vero celebérrima sanctitátis fama conspícuum Pius nonus, miráculis rite probátis, in Beatórum album rétulit anno supra millésimum octingentésimo sexagésimo.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium, Nolíte timére, pusíllus grex, de Communi secundo loco, [90].

In Quadragesima nona Lectio et commemoratio Feriæ.

Die 27. Aprilis.

In Festo

B. Petri Canisii, S. J., Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [79], præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor dicitur: Méruit suprémos.

Oratio.

DEus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte ac doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturi, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prǽlia Dómini se cóntulit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu, ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium, et ad Cárolum quintum Augústum advérsus Hermánnum Archiepíscopum, qui palam hǽresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a Pontifíciis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, alíisque a Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et nunquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inter præséntia vitæ discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

℟. Honéstum fecit, ut supra iv.

Lectio v.

DIvínæ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit; plurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne deféndit, vel hǽresi inféctas cathólicæ fídei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu Impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit: et Summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et público usu comprobátam, áliaque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicæ provínciæ moderándæ præféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quam ob rem hæreticórum málleus et Germániæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum, ut supra v.

Lectio vi.

INter hæc precatióne crebra, et assídua rerum supernárum commentatióne Deo se conjúngere sólitus erat: quin étiam noctes sæpe íntegras perfúsus lácrymis et abdúcto a sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Viennénsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit: nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratiónem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut aggrédi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coercitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Caléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti público, cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrymis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sæculis tota Germánia incláruit: e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri Cœlitum beatórum honóres decrévit.

℟. **Iste homo perfécit**, ut supra v.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium, **Nolíte timére**, de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco, **[90]**.

Si hoc festum celebretur Feria II. Rogationum, aut in Vigilia Ascensionis, Lectiones primi Nocturni erunt de Communi secundo loco, **Beátus vir, [88]**; et ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ, aut Vigiliæ: et in Laudibus fit de eadem Commemoratio.

Die 23. Maji.

In Festo

B. Joannis Baptistæ de Rubeis,

Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis **[79]**, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus charitáte et patiéntia decorásti: concéde, quǽsumus, ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes Baptísta Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus Dei consílio Romam mitti visus est, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos Collégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte prælúxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim cœléstia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proínde apóstoli agnómen adéptus est. Ob nímiam córporis castigatiónem, gravi morbo corréptus ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántum remíttere coáctus fuit; quod divínitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quǽreret, quam

quæ Jesu Christi. Clericáli milítiæ adscríptus sacris disciplínis in S. Thomæ collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constítuit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum benefícium acceptándi, nisi obediéntia adigéretur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit, ut supra iv.

Lectio v.

De spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, præsértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat: at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut páuperes, quos charíssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúnctus sacerdótum cœtui, qui eísdem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam insúmpsit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus relíquit, satéllitum, vagórum, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, præcípue vero, quod deferbúerat, stúdium lucrándi ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum, ut supra v.

Lectio vi.

Caritátis in Deum ardor ex ejus ore emicábat, dum sacris operabátur, nec sine lácrimis de ejus bonitáte loqui póterat. Ideo in collégium canonicórum basílicæ S. Maríæ in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psalléndum extra sensus rapi videbátur. In sacris cæremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in álios effundébat, ejúsque cultum in sua ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiæ quotidiáno laudum præcónio. Philíppi Neri spíritu ímbui studens, et in omnes Cœ́lites pius, Apostolórum Príncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitæ éxitum addúctus est, atque Ecclésiæ sacraméntis reféctus, charitátis ópera et páuperum curam comméndans, decéssit in ósculo Dómini, die vigésima tértia Maji, anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, ætátis suæ sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, summus Póntifex Pius nonus tértio Idus Majas anno millésimo octingentésimo sexagésimo Cœ́litum beatórum honóribus auxit.

℟. Iste homo perfécit, ut supra v.

In tertio Nocturno, Homil. in Evang. Sint lumbi, de Communi primo loco.

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 31. Julii 1866.

Jo. Mich. Reger, Vicar. in Spir. General.

OFFICIUM
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
PER ANNUM.

PARS VERNA.

IN I. VESPERIS.

Antiph. **Tota pulchra es, María.** cum reliquis de Laudibus. **(5)**

Psalmi ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis per annum. **[140]**

Capitulum. Prov. 8. c.

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. **Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, allelúja.**

℟. **Gáudium annuntiávit univérso mundo, allelúja.**

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti; quæsumus, ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. **Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.**

Psalmus. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus.

PRæclára custos vírginum,
Intácta mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natús es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti, allelúja.

Psalmi ut in primo Nocturno festorum B. M. V. per annum [142] sub una Antiphona.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte, allelúja.

℟. Et pósuit immaculátam viam meam, allelúja.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente cum Responsoriis, ut infra.

℟. i. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum, allelúja.

℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. ii. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ, allelúja.

℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

℟. iii. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus: * Mel et lac sub língua illíus, allelúja.

℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória. Mel.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum, allelúja.

Psalmi ut in secundo Nocturno festorum B. M. V. [144] sub una Antiphona.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, allelúja.

℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

IPsíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis offíciis, tum in sacrosáncta liturgía adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia, ómnium ecclesiárum mater et magístra, fúerit prosequúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem

Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas; quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua sola inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur, opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram, allelúja.

℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Itaque éadem Románа Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt, Apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Románа Ecclésia instituére, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hereditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad Immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive laúdibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodóchia, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita, Immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula, allelúja.

℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est.

Lectio vi.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número, quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea, quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac Pontifíciam Cappéllam in patriarcháli Nostra Liberiána basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem, sine labe origináli concéptam, coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litániis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim, allelúja.

℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in cápite. Glória Patri. Et in cápite.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus, allelúja.

Psalmi ut in tertio Nocturno festorum B. M. V. [147] sub una Antiph.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.
℟. Nec delectásti inimícos meos super me, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus.

LÆtáre, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir, quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat, ipsa matris oppróbrium áuferat, ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce, si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María, allelúja.

℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes tuæ.

Lectio viii.

QUid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas, quam déleas culpam. Verúmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi, et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.
℣. Ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi, quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem

quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut, qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans ajébat: Mulíerem fortem quis invéniet? quod est dícere: Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiph. Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 14.

Antiph. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol, allelúja.

Antiph. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri, allelúja.

Antiph. Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram, allelúja.

Antiph. Trahe nos, Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum, allelúja.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O Glorióśa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, allelúja.
℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti; quǽsumus, ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Antiph. Vestiméntum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℟. br. Deus omnípotens præcínxit me virtúte, * Allelúja, allelúja. Deus omnípotens.
℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Deus omnípotens.
℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me, allelúja.
℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.

Ad Sextam.

Antiph. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non transíbit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, * Allelúja, allelúja. In hoc cognóvi.

℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In hoc cognóvi.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

℟. Nec delectásti inimícos meos super me, allelúja.

Ad Nonam.

Antiph. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * Allelúja, allelúja. Exaltábo.

℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Exaltábo.

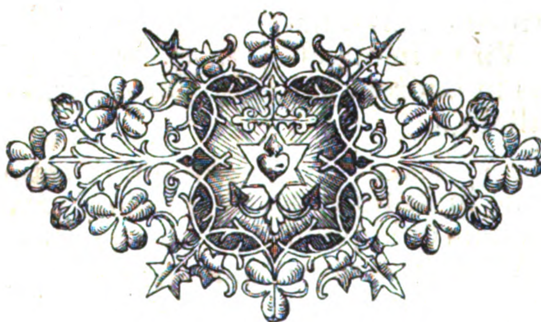
℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, allelúja.

℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo, allelúja.

In II. Vesperis. Omnia ut in primis, præter Antiphonam

Ad Magnificat.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem, allelúja.

Die 27. Aprilis.

In Festo **Beati Petri Canisii,** S. J., Confessoris.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter ea quæ sequuntur.

In Hymno **Iste Conféssor** dicitur: **Méruit suprémos.**

Oratio.

DEus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte ac doctrína roborásti: ejus, quæsumus, intercessióne concéde; ut, depúlsis erróribus, Ecclésia tua fiat unum ovíle et unus pastor. Per Dóminum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis clerique consénsu, ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium, et ad Cárolum Quintum Augústum advérsus Hermánnum Archiepíscopum, qui palam hǽresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a Pontifíciis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, alíisque a Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et nunquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inter præséntia vitæ discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

DIvínæ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit; pluresque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne defféndit, vel hǽresi inféctas cathólicæ fídei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu Impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium

Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit: et Summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et público usu comprobátam, aliáque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicæ provínciæ moderándæ præféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quam ob rem hæreticórum málleus et Germániæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

INter hæc precatióne crebra, et assídua rerum supernárum commentatióne Deo se conjúngere sólitus erat: quin étiam noctes sæpe íntegras perfúsus lácrymis et abdúcto a sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Viennénsem episcopátum, semel, íterum ac tértio recusávit; nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratiónem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut aggrédi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coercitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Caléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti público, cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrymis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sæculis tota Germánia incláruit: e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœlitum beatórum honóres decrévit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. **Nolíte timére.** De Comm. Conf. non Pont. 2. loco.

Si hoc festum celebretur Feria II. Rogationum, aut in Vigilia Ascensionis, Lectiones primi Nocturni erunt de Communi secundo loco, **Beátus vir**; et ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ, aut Vigiliæ; et in Laudibus fit de eadem Commemoratio.

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ 31. Mart. 1865. **J. M. Reger**, Vic. in Spirit. Generalis.

Ratisbonæ: Ex Officina Fr. Pustet, S. Sedis Apostol. Typographi.

OFFICIA PROPRIA
SOCIETATIS JESU.

Pars Verna.

OFFICIA MOBILIA.

Officia de Lancea et Clavis, Sindone, quinque Plagis et Pretiosissimo Sanguine D. N. J. Chr. leguntur ut inter Officia pro aliquibus locis singulis Feriis vi. Quadrag.

Dominica III. post Pascha.
Patrocinium Sancti Joseph.

Duplex ii. classis cum Oct.

Omnia ut in Breviario.

Feria Secunda
infra Octavam non impedita.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Bernardíni Senénsis.

Lectio iv. Serm. 1. de S. Josepho.

CUm inter Maríam et Joséphum fúerit veríssimum matrimónium per divínam inspiratiónem contráctum, et in matrimónio fiat únio animórum in tantum quod una dicúntur persóna sponsus et sponsa, ut póssit dici únitas quasi summa; quómodo cogitáre potest mens discréta, quod Spíritus sanctus tanta unióne uníret menti tantæ Vírginis áliquam ánimam, nisi ei virtútum operatióne simíllimam? unde credo istum virum sanctum Joséphum fuísse mundíssimum in virginitáte, profundíssimum in humilitáte, ardentíssimum in Dei amóre et charitáte, altíssimum in contemplatióne. Et quia nóverat Virgo istum sibi a Spíritu sancto datum in Sponsum, et in suæ virginitátis fidum custódem, et ad participándum secum in charitátis amóre et obsequiósa sollicitúdine erga diviníssimam prolem Dei; ídeo credo, quod totíus cordis afféctu hunc sanctum Joséphum sinceríssime diligébat.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

HAbuit Joséphus erga Christum ardentíssimam charitátem. Quis déneget, óbsecro, quod ipsi tenénti Christum in bráchiis, aut confabulánti cum ipso, Christus, sive infans, sive adúltus ingéreret et imprímeret ineffábiles sensus, atque jucunditátes de semetípso, et hoc cooperánte extérius grátia Christi cum filiáli adspéctu, affátu, atque compléxu? Oh quanta dúlcia óscula ab ipso recépit! oh quanta dulcédine audiébat balbutiéntem párvulum se Patrem vocáre, et quanta suavitáte sentiébat se dúlciter amplexári! Consídera étiam cum quanta compassióne in itinéribus, quæ fecérunt, párvulum Jesum ex labóre lassum, cum grandiúsculus esset, in suo grémio requiéscere

faciébat; quia omni amóre transformatívo ferebátur in eum ut in dulcíssimum fílium sibi in cónjuge sua Vírgine per Spíritum sanctum datum.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

IDeo prudentíssima Mater, quæ expérta fúerat ejus affèctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum génera cóntinet in se Christus, dulcóris et dolóris, et quia sanctíssimus Joséphus horum duórum gústuum mirabíliter párticeps fuit, ídeo Beáta Virgo vocat eum singuláriter Patrem Christi. Hic solum légitur, Vírginem Joséphum appellásse Patrem Jesu; quia sensus dolóris, quem hábuit de Jesu pérdito, verum in eo monstrávit Patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges divínitus approbátas, potest extráneus áliquem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius datus ipsi Josépho in sua sanctíssima Sponsa sub virginális matrimónii admirábili sacraménto debet ejus fílius appellári, et étiam credi quod in eo fúerit gustus paternális amóris atque dolóris respéctu dilécti Jesu.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de consens. Evang.

NEque proptérea non erat appellándus Joséphus Pater Christi, quia non eum genúerat, quandóquidem Pater esset étiam ejus, quem non ex sua conjúge procreátum aliúnde adoptásset. Putabátur quidem Christus étiam áliter fílius Joséphi, tamquam ex ejus omníno carne progénitus, sed ab eis hoc putabátur, quos Maríæ latébat virgínitas; nam Lucas ait: et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur fílius Joseph. Qui tamen Lucas non ejus paréntem solam Maríam sed ambo paréntes ejus appelláre mínime dubitávit, ubi ait: Puer crescébat et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo: et ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium,* Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.

℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

SEd ne quisquam hic paréntes consanguíneos pótius Maríæ cum ipsa Matre ejus intelligéndos putet, quid ad illud respondébit, quod ipse item Lucas supérius dixit: Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo? Cum ígitur ipse narret, non ex concúbitu

Joséphi, sed ex Matre Vírgine natum Christum, unde eum Patrem ejus appéllat, nisi quia et virum Maríæ recte intellígimus sine commixtióne carnis ipsa copulatióne conjúgii: et ob hoc étiam Christi Patrem multo conjúnctius, qui ex ejus cónjuge natus sit, quam si esset aliúnde adoptátus. Ac per hoc si demonstráre áliquis posset, Maríam ex David nullam consanguineitátis oríginem dúcere, sat erat secúndum istam ratiónem, accípere Christum Fílium David; qua ratióne étiam Joséphus Pater ejus appellátus est.

℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

LUcas autem non ab inítio Evangélii sui, sed a baptísmo Christi generatiónes narrat, nec descendéndo, sed ascendéndo, tamquam sacerdótem in expiándis peccátis magis assígnans, ubi eum de cœlo vox declarávit; ubi testimónium Joánnes ipse perhíbuit dicens: Ecce qui tollit peccáta mundi. Ascendéndo autem transit ad Abraham et pervénit ad Deum, cui mundáti et expiáti reconciliámur. Mérito et adoptiónis oríginem ipse suscépit, quia per adoptiónem effícimur fílii Dei, credéndo in Fílium Dei. Satis autem demonstrávit, non se ídeo dixísse Joseph fílium Heli, quod de illo génitus, sed quod ab illo fúerit adoptátus, cum et ipsum Adam fílium Dei dixit, cum sit factus a Deo, sed per grátiam, quam póstea peccándo amísit, tamquam fílius in paradíso constitútus sit.

Te Deum laudámus.

Feria Tertia

infra Octavam non impedita.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia. Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Homilia 4. in Matth.

HUnc morem plerúmque tenébat antíquitas, ut sponsæ in sponsórum dómibus haberéntur. Sic habitábat étiam María cum Sponso: et cujus tandem rei grátia, non ántequam desponderétur, Virgo concépit? Ut vidélicet mystérium ínterim quasi obumbrátum latéret, et ut Virgo omnem prorsus occasiónem malígnæ suspiciónis effúgeret. Quando enim ille, qui præcípuo zelo posset ardére, cérnitur non solum non abjícere Sponsam, nec eam ignomínia notáre, sed étiam recípere in consórtium, et inservíre post conceptiónem, profécto maniféstum est, quod nisi apérte nosset ex operatióne Sancti Spíritus illum exstitísse concéptum, numquam vel apud se illam retinuísset, vel ei in ómnibus, quorum indíguit, ministrásset.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

JOseph autem cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Postquam dixit, quod esset ex Spíritu sancto, et absque ulla mixtióne séxuum, sermónem suum étiam aliúnde confírmat. Ne enim áliquis díceret: et unde hoc potest esse maniféstum? quis vidit? quis audívit aliquándo tale áliquid

contigísse? Neque putáret discípulum, quasi gratificátum magístro, ista confíngere; introdúcit Joséphum ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta faciéntem, ut plane hinc dícere Evangelísta videátur. Si non credis mihi, et testimónium tibi meum forte suspéctum est, crede ígitur vel maríto.

℞. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

JOseph enim vir ejus, inquit, cum esset justus. Justum hic in omni virtúte dicit esse perféctum. Cum ígitur esset justus, hoc est frugi, bonúsque vir, vóluit occúlte dimíttere eam. Proptérea vero Evangelísta dixit, quid justo illi accíderit ante notítiam, ut nequáquam de his, quæ post notítiam rei sunt facta, dubitáres. Et certe si María talis fuísset, qualem illam suspício fingébat, non modo publicári merúerat, verum étiam ex legis auctoritáte puníri: sed Joséphus non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublímiter philosophántem, et tyránnicæ illíus passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspício, ubi ipse úteri tumor videbátur factum argúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut ne in minis quidem Vírgini vellet inférre mœstítiam; et adhuc sub lege vivens, supra legem philosophátur: síquidem adventánte jam grátia, multa sublimióris disciplínæ documénta fulgére oportébat.

℞. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. contr. Faust. cap. 7. 8.

SIc de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit; quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse æquális Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℞. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.

℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

QUod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem

Apóstolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto, Christum Jesum resurrexísse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Josephi Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joséphum Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat, propter virílem sexum, pótius honoránda persóna: neque enim quia non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

CUm vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet et virum Maríæ Joséphum et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joséphum ex série progeneratórum Christi ex David, quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a cognatióne David, et eam Joséphi cónjugem, et non frustra appellátam propter animórum confœderatiónem, et Joséphum pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus.

Te Deum laudámus.

Feria Quarta

infra Octavam non impedita.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia. Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Homilia 4. in Matth.

JOseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Quid autem est accípere? Domi profécto retinére: jam enim illam mente dimíserat: sed dimíssam, inquit, retíneas, quam Deus tibi cópulat, non paréntes: cópulat vero, non in fœdus solémne conjúgii, sed in consórtium commúnis habitáculi, et cópulat per meæ vocis offícium. Sicut enim illam póstea comméndat Christus ipse discípulo, ita étiam nunc Angelus sponso, solátium tantúmmodo ejus habitúram absque fœ́dere nuptiárum. Deínde honéstius multóque dígnius causa partus expósita suspiciónem quoque prorsus restínxit: Non modo, inquit, illícito non est violáta compléxu, verum étiam supra natúram morémque fœcúnda est. Noli ígitur de tam felíci partu sponsæ attráhere mœrórem, imo vero in majórem prorúmpe lætítiam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

PAriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Non enim quia ex Spíritu sancto est, idcírco te a ministério tantæ exístimes dispensatiónis extráneum. Nam etsi nihil hábeas in hac generatióne commúne

(Virgo quippe permánsit intácta), tamen quod est próprium Patris, quodque nihil infúscat Vírginis dignitátem, hoc tibi fácile concédo, ut scílicet nato nomen impónas: tu enim illum primum vocábis; quamquam enim non sit fílius tuus iste, qui náscitur, tu tamen curam erga illum et sollicitúdinem osténdes paréntis; et proptérea te illi ab ipsa statim nóminis impositióne conjúngo. Deínde ne quis illum ex hoc Patrem esse suspicarétur: páriet, inquit, fílium; non dixit, páriet tibi, sed pósuit illud indefinítum et suspénsum. Non enim illi sed univérso prorsus orbi péperit Christum.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

PRoptérea et nomen ejus de cœlo Angelum detulísse Evangelísta memorávit, ut hinc quoque osténderet illum mirábilem esse partum, quo ejus nomen ad Jósephum, et per Angelum, et a Deo missum docéret. Nam et ipsum vocábulum non inániter pósitum est, quod certe mille cóntinet thesáuros honórum. Propter quod illud étiam Angelus interpretátur, bonis mœréntem spebus animándo: et hoc quoque illum modo ad credéndum quod lóquitur, invítat. Fácile namque sollicitámur ad próspera, et prómptius fidem accommodámus secúndis. Ipse enim, inquit, salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Hinc quoque benefícii nóvitas indicátur: non enim a bello visíbili, nec a gládio barbarórum; sed, quod his longe majus est, a peccáto suo pópulum núntiat liberándum: quod præstáre nulli fuit hóminum aliquándo possíbile.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Comment. in Luc. lib. 3.

NEminem movére debet, quod ita scriptum est: qui putabátur fílius Joseph. Bene enim putabátur, quia natúra non erat. Sed ídeo putabátur quia eum María, quæ Josépho erat desponsáta, genúerat. Sic enim habes: nonne hic est fílius Joseph fabri? Díximus supra, qua ratióne per Vírginem, qua ratióne desponsátam, et quare census témpore nasci volúerit Dóminus salutáris, non aliénum étiam vidétur, ut qua ratióne fabrum Patrem habúerit, declarémus. Hoc enim typo eum Patrem sibi esse demónstrat, qui fabricátor ómnium cóndidit mundum. Nam etsi humána non sunt comparánda divínis, typus tamen ínteger est, quod Pater Christi igne operátur et spíritu, et tamquam bonus ánimæ faber vítia nostra circúmdolat, cito secúrim ádmovens arbóribus infecúndis, secáre doctus exígua, culmínibus serváre sublímia, rígida méntium spíritus igne mollíre, et in vários usus omne humánum genus divérsa ministeriórum qualitáte formáre.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium: * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.
℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

CUr autem Joseph magis quam Maríæ generátio describátur, cum María de Spíritu sancto generáverit Christum, et Joséphus a generatióne Dómini videátur aliénus, dubitáre possémus, nisi consuetúdo nos instrúeret scripturárum, quæ semper viri oríginem quærit; viri enim persóna quǽritur, qui étiam in senátu et réliquis cúriis civitátum géneris assérvat dignitátem. Quam defórme autem si, relícta viri orígine, orígo féminæ quærerétur, ut viderétur Patrem non habuísse ille totíus mundi pópulis prædicándus. Videns ubíque famíliam per virórum generatiónes esse decúrsam: noli mirári, quod Joséphi orígo descrípta est; étenim secúndum carnem natus usum hábuit sequi carnis, et qui in sǽculum vénerat, sǽculi débuit more descríbi; máxime cum in Joséphi orígine étiam orígo sit Maríæ.
℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.
℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

CUr autem sanctus Matthǽus ab Abraham generatiónem enumeráre cœ́perit Christi, sanctus vero Lucas a Christo usque ad Deum perdúxerit, explanándum vidétur. Lucas ad Deum putávit oríginem ejus esse referéndam, quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatiónem Pater, vel secúndum lavácri regeneratiónem mýstici múneris auctor: et ídeo non a primo generatiónem ejus cœpit descríbere, sed postquam baptísmum ejus explícuit, auctórem ómnium Deum per baptísmum cúpiens demonstráre, Christum quoque a Deo órdine manásse successiónis asséruit, univérsa contéxens, ut et secúndum natúram, et secúndum grátiam, et secúndum carnem Dei Fílium demonstráret. Quod autem evidéntius divínæ generatiónis indícium, quam quod de generatióne dictúrus, ipsum Patrem præmísit loquéntem: hic est Fílius meus diléctus, in quo complácui?
Te Deum laudámus.

Feria Quinta

infra Octavam non impedita.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia. Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Hom. 2. super Missus.

DEsponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph. Virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est. Mérito appellátur quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári quia necésse fuit et putári. Sicut et Pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.
℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: *

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

NOn est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joséphus, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David: vere de régia stirpe descéndit vir iste Joséphus, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David: prorsus, inquam, fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem, tamquam álterum David, Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commítteret secretíssimum, atque sacratíssimum sui cordis arcánum, cui tamquam álteri David incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sǽculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

CUi dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre, et custodíre. Non tantum autem Joséphus sed et María descendísse credénda est de domo David, alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David: sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tantum cónscio teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.

Comment. in Luc. l. 3. c. 3.

QUod per Salomónem Matthǽus generatiónem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan, álteram regálem, álteram sacerdotálem Christi famíliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum áltero vérius, sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális família et Rex ex régibus, Sacérdos ex sacerdótibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cœléstibus exprimátur: quóniam et Rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre Rege defértur, et Sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod

enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium: * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.
℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

BEne ígitur utérque ténuit fidem, ut Matthǽus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmíssam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem declaráret. Simul in hoc quoque vítuli figúra signátur, quod ubíque sacerdotále mystérium putat esse servándum. Nec miréris si ab Abraham plures secúndum Lucam successiónes usque ad Christum sunt, paucióres secúndum Matthǽum, cum per álias persónas generatiónem fateáris esse decúrsam. Potest enim fíeri, ut álii longǽvam transégerint vitam, altérius vero generatiónis viri immatúra ætáte decésserint: cum videámus complúres senes cum suis nepótibus vívere, álios vero statim cum fíliis obíre suscéptis.
℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.
℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

ILlud quoque advértimus quod sanctus Matthǽus Jacob, qui fuit pater Joséphi, fílium Mathan esse memoráverit; Lucas vero Joséphum, cui desponsáta erat María, fílium Heli, Heli autem fílium Melchi esse descrípserit. Quómodo uníus duo patres, id est Heli et Jacob? Duórum fílius dictus est, quia altérius secúndum generatiónem, altérius secúndum legem factus est fílius. In quo præscrípto legis futúram perpetuitátem defunctórum séminis nobis esse promíssam non intelléxit pópulus Judæórum, sed secúndum líteram accípiens, grátiam corrúpit oráculi. Alius enim erat frater secúndum carnis germanitátem, sed secúndum grátiæ puritátem: et ídeo fortásse frater non redémit, redémit homo, quia non germánus frater illos, sed mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus resurrectiónis grátiam propagávit.
Te Deum laudámus.

Feria Sexta

infra Octavam non impedíta.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Hom. 2. super Missus.

SCriptum est: Joseph autem vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere, quia sicut nequáquam justus esset si cógnitam ream consensísset, sic nihilóminus justus non esset, si probátam innóxiam condemnásset. Cum ergo justus esset, et nollet eam tradúcere, vóluit eam dimíttere. Quare vóluit dimíttere? Accipe et in hoc, non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc vóluit Joséphus dimíttere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat, dicens: Exi a me, Dómine, quia homo peccátor sum: propter quod et Centúrio a domo sua eum prohibébat, cum díceret: Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.
℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

ITa ergo et Joséphus indígnum et peccatórem se réputans dicébat intra se, a tali et tanta non debére sibi ultra familiáre præstári contubérnium, cujus supra se mirábilem expavescébat dignitátem. Vidébat et horrébat divínæ præséntiæ certíssimum gestántem insígne, et quia mystérium penetráre non póterat, volébat dimíttere eam. Expávit Petrus poténtiæ magnitúdinem; expávit Centúrio præséntiæ majestátem: exhórruit nimírum et Joséphus, sicut homo, hujus tanti miráculi novitátem. Miráris quod Joséphus prægnántis sese consórtio Vírginis judicábat indígnum, cum áudies et sanctam Elisabétham ejus non posse ferre præséntiam, nisi cum tremóre quidem et reveréntia? Ait namque: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.
℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

IDeo ítaque Joséphus vóluit dimíttere eam; sed quare occúlte et non palam? ne vidélicet divórtii causa inquirerétur, exigerétur rátio. Quid enim vir justus respondéret pópulo duræ cervícis, pópulo non credénti et contradicénti? Si díceret quod sentiébat, quod de illíus puritáte comprobáverat, nonne mox incréduli et crudéles Judǽi subsannárent illum, lapidárent illam? Quómodo namque veritáti créderent tacénti in útero, quam póstea contempsérunt clamántem in templo? Quid fácerent necdum apparénti, cui póstmodum ímpias manus injecérunt étiam miráculis coruscánti? mérito ergo vir justus, ne aut mentíri, aut diffamáre cogerétur innóxiam, vóluit occúlte dimíttere eam.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja.
℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Damascéni.
Orat. 3. de B. M. V. Nativ.

MAtthǽus opus suum ínchoans: Liber generatiónis, inquit, Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham; verum hic non súbstitit; étenim ipsíus sermo étiam usque ad Vírginis sponsum progréssus est. Lucas autem post Salvatóris in baptísmo declaratiónem oratiónem suam non nihil derívans, ad hunc modum scribit: Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, et sic deínceps in altum ascendéndo usque ad Seth, qui fuit Adæ, qui fuit Dei. Proínde cum Joséphi genus ad hunc modum recenseátur, certe Virgo quoque ipsa ac Dei Génitrix María ejusdem cum eo tribus esse simul demon-

strátur; síquidem Móysis lege non licébat ulli tríbui cum áltera tribu permiscéri, ne géneris hæréditas ab una tribu ad áliam laberétur.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium: * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

NOn abs re Christi ex Spíritu Sancto Natívitas apud vulgus silebátur, ac Joséphus loco patris assumebátur, atque inde, ut vero consentáneum est, tamquam púeri Pater recensebátur. Nam nisi hoc exstitísset, Patre carére Puer existimátus fuísset, quod a patérno látere genus ipsíus mínime recenserétur. Quámobrem ex exímiis Evangelístis necessário tunc factum est, ut Joséphi genus recensérent. Nam si, hoc prætermísso, a matérno látere géneris ipsíus sériem texuíssent, præterquámquod istud indecórum fuísset, a divinárum quoque scripturárum consuetúdine abhorruíssent. Cómmode ígitur Joséphi genus a Dávide, ob eam quam attúlimus causam ducéntes, simul quoque Vírginem Maríam ex Dávide ortam esse confírmant, per Sponsum scílicet uxóris genus una inferéntes.

℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

QUod quidem justítia prǽditus Joséphus esset, ac vitam legi consentáneam dúceret, némini obscúrum est. Ex legis porro præscrípto vivens, profécto non aliúnde, quam ex sua tribu ortam uxórem despondébat. Quocírca si Joséphus ex tribu Juda, atque ex Dávidis sorte ac família erat, an non consentáneum est, Maríam quoque ab iísdem profícisci? Ex quo factum est, ut Sponsi genus recenserétur. Nam cum de Apóstoli senténtia caput mulíeris vir sit, quid tandem afférri potest, quin cum cápitis genus recensétur, corpus quoque una cum cápite recenséri consequátur? Maniféste ígitur osténsum esse árbitror, Joséphi genus apud Evangelístas non frustra recenséri, ex quo necessário Virgo quoque a Dávide oriúnda esse per consecutiónem intellígitur, et qui præcellénti miráculo ex ipsa génitus et Christus antesæculáris Dei Fílius.

Te Deum laudámus.

Die Octava.

Duplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia. Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Lib. 1. de nupt. et concup. c. 11.

NOn falláciter ab Angelo dictum est ad Joséphum, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat, nec fúerat cognitúrus: nec períerat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat nec futúra erat ulla carnis commíxtio. Erat quippe illa Virgo ídeo et sánctius et mirabílius jucúnda suo viro, quia étiam fœcúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa Mater, verum étiam ille Pater ejus, sicut

conjux Matris ejus; utrúmque mente non carne. Sive autem ille Pater sola mente, sive illa Mater et carne, Paréntes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis, infirmitátis, non divinitátis.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

NEque enim mentítur Evangélium, ubi légitur: Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et álio loco: Et ibant Paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulo post: Et dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce Pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. At ille ut osténderet, habére se præter illos Patrem, qui eum génuit præter Matrem, respóndit eis: Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et rursum ne hoc dicto Paréntes illos negásse putarétur, Evangelísta secútus adjúnxit: Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos, et descéndit cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quibus súbditus nisi Paréntibus? Quis autem súbditus nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse æquális Deo?

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in.

Lectio vi.

CUr ergo illis súbditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetípsum exinanívit formam servi accípiens, cujus formæ Paréntes erant, sed profécto nec ipsíus formæ servi Paréntes ambo essent, nisi inter se étiam sine carnis commixtióne cónjuges essent: unde et séries generatiónum, cum Paréntes Christi connexióne successiónis commemoréntur, usque ad Joséphum pótius, sicut factum est, fúerat perducénda, ne in illo conjúgio viríli séxui, útique potióri fíeret injúria, cum veritáti nihil períret, quia ex sémine David, ex quo ventúrus prædíctus est Christus, et Joséphus erat et María. Omne ítaque nuptiárum bonum implétum est in illis Paréntibus Christi, proles, fides, sacraméntum. Prolem cognóscimus ipsum Dóminum Jesum, fidem quia nullum adultérium, sacraméntum quia nullum divórtium.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 36. de temp. qui est de bapt. Christi.

NAtális hódie alter est quodam modo Salvatóris; nam eísdem eum signis, eísdem miráculis cognóscimus génitum, sed nunc majórem mystério baptizátum. Ait enim Deus:

Hic est fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Præclárior plane est secúnda quam prima natívitas. Illa enim sine teste siléntio Christum génuit, ista cum Divinitátis professióne Dóminum baptizávit. Ab illa se Joséphus, qui Pater putabátur, excúsat; in hac se Pater, qui non credebátur, insínuat. Ibi labórat suspiciónibus Mater, quia professióni déerat Pater; hic honorátur Génitrix, quia divínitas fílium protestátur. Honorátior, inquam, secúnda quam prima Natívitas; síquidem Pater hic Deus Majestátis inscríbitur, illic Joséphus ártifex æstimátur. Et licet in utráque Dóminus per Spíritum Sanctum et natus sit et baptizátus, tamen honorátior est qui de cœlis clamat, quam qui in terris labórat.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium: * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.

℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

JOséphus ergo faber in terris Pater putabátur esse Dómini Salvatóris, nec ab hoc ópere Deus, qui vere est Pater Dómini nostri Jesu Christi, exclúditur. Nam est et ipse faber, ipse enim est ártifex qui hujus mundi máchinam, non solum mirábili, sed étiam ineffábili poténtia fabricávit. Tamquam sápiens architéctus cœlum sublimitáte suspéndit, terram mole fundávit, mária cálculis alligávit. Ipse ártifex qui in nostris móribus præcídit supérflua ópera, utília quæque consérvat. Ipse est ártifex, cujus secúrim ad radícem nostram pósitam Joánnes Baptísta comminátur, ut omnis arbor, quæ normam justæ discretiónis excésserit, excísa radícibus tradátur incéndio: quæ autem mensúram veritátis habúerit, cœlésti fábricæ deputétur.

℟. Surge, et áccipe púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio nona de Homilia Dominicæ.

OFFICIA FIXA.

FESTA FEBRUARII.

Die 11. Februarii.

B. Joannes de Britto, Martyr, S. J.

Duplex.

(Ex Decreto S. R. C. die 18. Augusti 1853.)

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui ad fidem Cathólicam apud Indos propagándam beátum Joánnem Mártyrem tuum invícta constántia roborásti: ipsíus méritis et intercessióne concéde; ut qui triúmphi ejus memóriam recólimus, étiam fídei exémpla imitémur. Per Dñm.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Quadragesima. Fratres debitóres. de Communi, primo loco.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOánnes de Britto paréntibus nobilitáte appríme conspícuis Olisipóne in Lusitánia natus est. Honorários inter ephébos Petri príncipis, qui totíus Lusitániæ rex hoc nómine secúndus paulo post est salutátus, ineúntem ætátem transégit. Intra régiam domum, quæ corruptelárum omnis géneris illécebris illum fácile

irretíre potuísset, innocéntem ádeo vitam tradúxit, ut, ómine futúri non vano, Sancti et mártyris nomen sibi fúerit proméritus. Paréntes de gravi púeri valetúdine omníno áuxii, uti illum inter mortáles diútius servárent, sancto Francísco Xavério dedidérunt. Hinc ipse, qui aliúnde Xavérii vestígiis insístere exoptábat, se de Xavérii Societáte esse, et ut primum per ætátem lícuit, Societátem iníre, Indos ac speciátim sacram Madurénsem expeditiónem appétere cœpit, ac tandem impetrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

MAdúram ut venit, Christiánam religiónem per quinque ea regna, qua expedítio tota exténditur, magno ánimi ardóre propagándam suscépit. Quo in ópere vix credíbile est, quot quantásque ærúmnas lætus devoráverit. Oléribus parce víctitans, vino, cárnibus, píscibus omníno abstínuit. Ultro citróque cursans longíssima itínera sub ardénti sole et nudis sæpe pédibus obívit, ómnium rerum inópiæ, barbarórum insectatiónibus, piratárum insídiis, plurimísque áliis vitæ perículis continéntur obnóxius. Annis quatuórdecim per hos labóres insígni animárum fructu exáctis, ad necem quæsítus, in cárcerem conjícitur: hinc fústibus concísus, per tríbulos et saxa raptátus, alиísque supplíciis et exílio mulctátus, míttitur in Európam ad res missiónis procurándas. Simul tamen ac munus suum implévit, íllico in Indiam rédiit, invíto ádmodum rege Lusitániæ, qui eum fílio regni hærédi moderatórem et magístrum destináverat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

APpúlsus íterum ad Marávæ regnum, Madurénsi vicínum et vectigále, duódecim míllia ethnicórum diébus decem sacro fonte lustrávit. In iis, quum Dynástes, qui nomen Christo dare cupiébat, uxóres álias dimisísset præter illam, quam olim primam dúxerat, eárum una regem Marávæ, cujus neptis erat, ac Brachmánes in odiósum castitátis præcónem stimulávit. Comprehénsus qua prædíxerat die, quum ratiónem divínæ legis apostólica libertáte regi reddidísset, contuméliis primum et verbéribus affléctus, deínde jugulátus et obtruncátus, demum mánibus pedibúsque abscíssis, præálto stípiti suffíxus, prídie Nonas Februárii, anno millésimo sexcentésimo nonagésimo tértio, ætátis quinto et quadragésimo, fortissimórum mártyrum númerum auxit. Post óbitum multa patrávit signa; quibus una cum martýrio rite probátis, ex auctoritáte Pii Noni Pontíficis Máximi cœlitum Beatórum honóres est adsecútus.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Nihil est opértum. ut in Communi tertio loco.

Die 13. Februarii.
S. Catharina de Ricciis, Virgo.
Duplex.

Omnia ut inter Officia pro aliquibus locis, die 17. Februarii.

FESTA MARTII.

Die 18. Martii.
S. Gabriel Archangelus.
Duplex majus.

Omnia ut inter Officia pro aliquibus locis, eadem die primo loco.

FESTA MAJI.

Die 11. Maji.
S. Franciscus de Hieronymo, Confessor.
Duplex ii. classis cum Octava.

Omnia ut inter Officia pro aliquibus locis, eadem die, præter Lectiones primi Nocturni, quæ leguntur de Communi. **Justus si morte.**

Die 13. Maji.
Tertia infra Octavam **S. Francisci.**
Semiduplex.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Lectiones. **Ad hanc beátam réquiem.** ut infra in Officio S. P. N. Ignatii mensibus Majo et Junio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 39. de Verbis Domini.

Audístis modo Evangélium, quid monúerit nos, cautos nos fáciens, et volens esse expedítos et parátos ad expectándum novíssima, ut post novíssima, quæ sunt in hoc sǽculo metuénda, succédat réquies, quæ non habet finem. Beáti qui partícipes facti fúerint. Erunt autem tunc secúri, qui modo non sunt secúri, et íterum tunc timébunt, qui modo timére nolunt. Ad hanc expectatiónem et propter hanc spem christiáni facti sumus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Nonne spes nostra non est de hoc sǽculo? Non amémus sǽculum. Ab amóre sǽculi hujus vocáti sumus, ut áliud sǽculum sperémus, et diligámus. In hoc abstinére nos debémus ab ómnibus illícitis concupiscéntiis, hoc est, lumbos accínctos habére debémus, et fervére, et lucére in opéribus bonis, hoc est lucérnas ardéntes in mánibus habére. Dixit enim ipse Dóminus discípulis suis álio loco Evangélii: Nemo accéndit lucérnam, et ponit eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET, ut osténderet, unde dicébat, subjécit, et ait: Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant bona facta vestra, et glorífícent Patrem vestrum qui in cœlis est. Lumbos nostros accínctos esse vóluit, et lucérnas ardéntes. Quid est lumbos accínctos? Declína a malo. Quid est lucére? Quid est lucérnas ardéntes habére? hoc est: Et fac bonum. Quid est, quod adjúnxit et ait: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: nisi quod in illo Psalmo séquitur: Inquíre pacem, et perséquere eam?

Te Deum laudámus.

Die 14. Maji.

Quarta infra Octavam **S. Francisci.**

Semiduplex.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. De S. Philogon.

QUantum autem sit pietátis arguméntum, quod Deus illum tanto magistrátu dignum judicárit, audi: Christus excitátus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogásset: Petre, amas me? isque respondísset: Tu, Dómine, scis quia amo te; dicit illi: Si díligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicébat, non solum ut nobis certíssime declaráret, quantópere ipsum dilígeret Petrus, verum étiam ut palam fáceret, quantam habéret benevoléntiam erga suas oves. Itaque si quis volúerit illi commendátus esse, curam hábeat óvium illíus, públicam quærat utilitátem, fratrum suórum salúti prospíciat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NUllum enim offícium hoc Deo chárius est, et ob id alícubi dicit: Simon, Simon, expetívit te sátanas, ut cribráret te tamquam tríticum, sed ego rogávi pro te, ne defíciat fides tua. Quid ígitur hujus solicitúdinis curæque prǽmium mihi rependis? Eámdem curam, quam nobis impéndit, repóscit. Nam et tu, inquit, aliquándo convérsus confírma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quæ períndе decláret doceátque, quis sit fidélis, et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illórum salúte gerat solicitúdinem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

HÆc omnes áudiant et mónachi, qui móntium occupárunt cacúmina, quique modis ómnibus seípsos mundo crucifixérunt, quo pro víribus Ecclesiárum præféctos ádjuvent, horúmque curas léniant précibus, concórdia, charitáte, sciéntes, quod nisi modis ómnibus opituléntur iis, qui tot perículis objiciúntur per grátiam Dei, totque negotiórum curas sústinent, quibuscúmque possunt ratiónibus auxiliéntur, quamquam procul habitántes, et victus sors ipsis périit, et tota in scópulum impégit sapiéntia.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 39. de Verbis Domini.

HÆc tria, hoc est, abstinéntia a malo, et operátio boni, et spes præmii ætérni, commemoráta sunt in Actibus Apostolórum, ubi scriptum est: Quia docébat eos Paulus de continéntia, de justítia, et spe vitæ ætérnæ. Ad continéntiam pértinet: Sint lumbi vestri accíncti. Ad justítiam pértinet: Et lucérnæ ardéntes. Ad expectatiónem Dómini pértinet: Quæ est spes vitæ ætérnæ. Ergo declína a malo, hæc est continéntia, hi sunt lumbi accíncti. Et fac bonum, hæc est justítia, hæ sunt lucérnæ ardéntes. Quære pacem, et séquere eam, hæc est expectátio futúri sæculi.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

HAbéntes autem ista præcépta et promíssa, quid quærimus in terra dies bonos, ubi eos inveníre non póssumus? Scio enim, quia eos quǽritis, quando aut ægrotátis, aut in tribulatiónibus estis, quæ abúndant in hoc sæculo; quóniam quando ætas vergit ad finem, et senex plenus est querélis, et nullis gáudiis; inter omnes tribulatiónes, quibus contéritur genus humánum, non quærunt hómines nisi dies bonos, et vitam volunt longam, quam hic habére non possunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio nona (una ex duabus) de S. Bonifacio, cujus et comm. in Laud.

Die 15. Maji.

Quinta infra Octavam **S. Francisci.**

Semiduplex.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectiones. Deridétur justi simplícitas. de Communi Confess. non Pont., secundo loco.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía Sancti Petri Chrysólogi.

Ex Serm. 24.

NOvus ordo vigiliárum, novus hábitus imperátur: Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestítu, nil de calceaméntis, nil de ipsíus occúrsus apparátu servi vígiles admonéntur, sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantum, sine quo

nec noctis aperítur obscúritas, nec veniéntis diéi claréscit aspéctus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

CIngulum quidem est próprie indícium servitútis, quod et discúrsus expedítos reddat, et fáciat obsequéntes, sed dixísse suffécerat: Estóte præcíncti. Cur lumbos potíssimum nóminat? Cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris, quare? quia in lumbis est tota córporis causa: ex lumbis tota carnis negótia suscitántur, in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit quod virtútis ignáros reddit, éfficit segnióres.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

HInc est ergo, quod principáliter Dóminus lumbos nostros adstríngi jubet bálteo castitátis, et totum carnis nostræ péndulum, flúidum, resolútum, constríngi mandat contínua zona virtútis: ut carne succíncta ad Dómini occúrsum liber, velox, expedítus nostræ mentis reddátur incéssus. Hæc tamen áudiens homo scire debes, quia te non retárdat ab occúrsu Dei caro: quia ipsíus occúrsus offícii ipsíus est inseparábilis comes, si tu ejus compónas sárcinas, si réleves ónera ejus, si péndula et sinuósa invólucra ejus tu próvidus viátor adstríngas.

Te Deum laudámus.

Die 16. Maji.

S. Joannes Nepomucenus, Mart.

Duplex.

Omnia ut inter Officia pro aliquibus locis, eadem die.

Die 18. Maji.

Octava

S. Francisci de Hieronymo.

Duplex.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Serm. 2. de S. Victore.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia, indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est ut esset exémplo: in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam; factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis affectum, et supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

HÆc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultémus et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie, pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória Sanctórum. Hódie, despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa suppelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedet veteránus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus: secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni; nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

O Miles emérite, qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti, réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Francísce, in hoc córpore mortis, te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum: mel et lac sub língua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus: et tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía Sancti Fulgéntii Epíscopi.

Ex Serm. de Confess.

SI istum Dómini sermónem secúndum lítteram velímus accípere, nihil in eo cómmodi spirituális póssumus inveníre. Quid enim próficit ad ánimæ salútem, si quis corporáliter aut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? In lumbis ítaque concupiscéntia carnális osténditur, in lucérnis vero fides et cháritas christiána monstrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos nostros præcíngi, concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrenári. Imperans autem ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut et lúmine veræ fídei splendeámus, et sanctæ charitátis opéribus ferveámus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ista quæ de Evangélio proposúimus, cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim testaméntum Deus instítuit, unus Dóminus dedit: et si sunt utriúsque testaménti divérsa pro tempóribus sacraménta, concórdat tamen in utróque salútis humánæ senténtia, qua præcípitur, ut non peccémus, et jubétur ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis: Auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis, quiéscite pervérse ágere, díscite benefácere. Quid est enim: Sint lumbi vestri præcíncti, nisi, quiéscite ágere pervérse? Quid est, sint lucérnæ ardéntes, nisi, díscite benefácere?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Præcingúntur enim fidélium lumbi dum concupiscéntia mala comprímitur, dum iníqua cogitátio cohibétur, dum libídini resístit ánimus, dum lascíviæ denegátur efféctus, dum calcátur luxúria, dum avarítia contémnitur et rapína, dum próximi lǽsio devitátur, dum supérbia víncitur, dum invídia superátur. Ardent vero lucérnæ fidélium, dum rectæ fídei régulam servant, dum in sinu matris Ecclésiæ longanímiter persevérant, dum terréna contémnunt, et cœléstia concupíscunt, dum sollíciti pacem custódiunt, dum se ínvicem pure díligunt, dum mútuo se honóre prævéniunt, dum mansuetúdine cordis et humilitáte profíciunt, dum misericórdiæ ópera libénter atque hiláriter fáciunt, dumque in opéribus bonis, non homínibus, sed Deo placére conténdunt.

Te Deum laudámus.

☩ Festum S. Venantii transfertur in diem 22. Maji.

Die 23. Maji.

S. Andreas Bobola, Martyr, S. J.

Duplex.

(Ex Decreto S. R. C. die 18. Augusti 1853.)

Omnia de Communi unius Martyris non Pontificis, tempore Paschali, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in confessióne veræ fídei beátum Andréam multíplici suppliciórum génere excruciátum illústri martýrio coronásti: præsta, quæsumus; ut nos in eádem fide stábiles, advérsa pótius ómnia, quam ánimæ detriméntum patiámur. Per Dñm.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Andréas Bóbola Polónus in Palatinátu Sandomiriénsi patrícia géneris nobilitáte natus, primam adolescéntiam tanta cum verecúndiæ et innocéntiæ laude tradúxit, ut ætáte júvenis, móribus provéctus haberétur. Sanctióris vitæ stúdio incénsus, patérnis ópibus abdicátis, Societáti Jesu nomen dedit: in qua majóres in dies síngulos progréssus ferens, ánimum ad virtútes impénsius coléndas adhíbuit; eóque brevi pervénit, ut cǽteris ad sanctitátem incitaménto et exémplo esset. Religiósæ vitæ tyrocínio perfúnctus, púeros non minus in litterárum stúdiis quam in christiána pietáte instituéndos suscépit; et sacerdótio initiátus lucrándis Deo ánimis se totum plane devóvit,

universámque ferme Lithuániam apostólicis expeditiónibus peragrávit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine: * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

QUod in múnere semper eódem ánimi ardóre et eádem mentis constántia vigínti et ámplius annos perseverávit. Christiánæ doctrínæ rudiméntis tradéndis, sacris conciónibus vicátim habéndis, cathólicis a vítiis ad virtútem hæréticis et schismáticis ab erróre ad veritátem traducéndis diem pene omnem transigébat; nullis unquam fractus labóribus, nullis perículis térritus, et inter advérsa ómnia fortis ánimo et invídia major: dignus proptérea qui venátor animárum et Lithuániæ Apóstolus passim ab homínibus appellarétur. Quibus rebus cathólicæ religiónis hostes veheménter commóti et ad extrémam efferáti rábiem, Andréam ex insídiis adoríri et ad necem quærere constítuunt.

℟. In servis suis, allelúja: * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

QUaprópter a Cosácis Photiáno schísmati favéntibus comprehénsus, quum nec minis, nec promíssis addúci potuísset, ut a cathólica religióne descíret, nobilíssimum vitæ et labórum finem oppétiit. Ac primum véstibus exútus et ad sepem alligátus, virgis crudelíssime cæsus est; mox vinctum inter duos mílites, qui summos ei húmeros idéntidem secúribus incidébant, Janóviam duxére. Ibi cápitis, mánuum, péctoris pelle detrácta atque ustulátis ardénti face cárnibus, lábiis naribúsque abscíssis, áltero illum óculo et língua mulctárunt. Tandem áliis, iísque atrocióribus afféctum supplíciis semiánimem et vulnéribus lácerum humi inter sordes lutúmque pervólvunt, et gémino acínacis ictu confíciunt. Ita absolúto certámine victor ad palmam evolávit décimo séptimo Kaléndas Júnii, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo séptimo. Sacrum ejus corpus diu sub terra delítuit, donec, ipso monénte, prorsus incorrúptum repértum est et suavíssimum odórem spirans. Quo prodígio, quod ad hæc usque témpora júgiter perdúrat, simul cum áliis rite probáto Pius Nonus Póntifex Máximus invíctum Christi Mártyrem cœléstium Beatórum cœ́tui adnumerávit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus: * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. **Nihil est opértum.** ut in Festo S. Joannis Nepomuceni die 16. Maji inter Officia pro aliquibus locis.

Die 24. Maji.

B. Maria Virgo. Titulo **Auxilium Christianorum.**

Omnia ut inter Officia pro aliquibus locis, eadem die.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

B. Maria Anna a Jesu de Paredes,

Virgo. Duplex.

(Ex Decreto S. R. C. die 15. Septembris 1853.)

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui inter sǽculi étiam illécebras beátam Maríam Annam, ut lílium inter spinas, virginâli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta quǽsumus; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis, et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MAría Anna a Jesu de Parédes, Quiti in América meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem íniit. Mirábilis in ea morum intégritas et candor; ardens in Deum píetas; constans erga immaculátam Dei Genitrícem cultus et observántia; assíduum precándi stúdium. Vix décimum ætátis annum ingréssa, se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis, et obediéntiæ votis, quæ ad óbitum usque sancte servávit. Quum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro Christiána fide sánguinem profudíssent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum quum ínitum éxequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiéscens voluntáti, própria in domo sibi recéssum paráre constítuit, ubi, procul ab humánis curis, uni Deo conjunctíssime víveret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

ITaque in partem suárum ǽdium interiórem se recépit; nec inde unquam prodíbat in públicum, nisi vel cháritas erga próximos, vel pietátis offícia expléndа urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxta utebátur, cibo ádeo ténui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem suis consíliis et précibus tradúxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

HIs alíísque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarísque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a

sénsibus avocáto, et vultu cœléstí luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetíæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes, et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxtitit. Multis enim extrémo morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersióne desperátam córporis sanitátem restítuit, et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes charitáte afféta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo óbtulit; et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus sánguine concréto candidíssimum lílium pródiit: ex quo ipsa Quiténsis Lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius Nonus Pontifex Máximus puríssimam Vírginem solémni cæremónia sacris Beatórum fastis adscrípsit.

℟. **Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja.**

℣. **Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.** Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. **Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus.** de Communi, primo loco.

OFFICIA VOTIVA.

Officium Ss. Sacramenti.

Singulis Feriis v. non impeditis, ritu semiduplici, ut ad finem Breviarii.

Officium Conceptionis B. M. V.

Singulis Sabbatis non impeditis, ritu semidup., habetur in fine Breviarii, et recitatur ritu duplici, ubi per concessionem ibidem citatam licet.

Officium S. P. N. Ignatii.

Semel in hebdomada (ut supra Officium de SS. Sacramento), ritu semid.

In Hymno. **Iste Confessor.** mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad majórem tui Nóminis glóriam propágandam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde, ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Quis vivis.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

Mense Aprili.

In secundo Nocturno Lectiones. **Beáti N. dies.** de Communi, i. loco.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De **Homilía Sancti Gregórii Papæ.**

Ex Homilia 17. in Evangelium.

Missis autem prædicatóribus, quid dicat, audiámus: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Ad messem multam operárii pauci sunt, quod sine gravi mœróre loqui non póssumus: quia etsi sunt, qui bona áudiant, desunt tamen, qui dicant. Ecce mundus sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde inve-

nítur operátor: quia offícium quidem sacerdotále suscípimus, sed opus offícii non implémus. Sed pensáte, fratres charíssimi, pensáte, quod dícitur: Rogáte Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite, ut digna vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne língua tórpeat, ne postquam prædicatiónis locum suscípimus, apud justum júdicem nostra nos tacitúrnitas addícat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SEd útinam, si ad prædicatiónis virtútem non sufficimus, loci nostri offícium innocéntia vitæ teneámus. Nam súbditur: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Multi autem, cum regíminis curam suscípiunt, ad lacerándos súbditos inardéscunt, terrórem potestátis éxhibent, et quibus prodésse debúerant, nocent. Et quia charitátis víscera non habent, dómini vidéri áppetunt, patres se esse mínime recognóscunt, humilitátis locum in elatiónem dominatiónis immútant. Et si quando extrínsecus blandiúntur, intrínsecus sæviunt. De quibus álias Véritas dicit: Véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

COntra quæ ómnia considerándum nobis est, quia sicut agni inter lupos míttimur, ut sensum servántes innocéntiæ, morsum malítiæ non habeámus. Qui enim locum prædicatiónis súscipit, mala inférre non debet, sed toleráre: ut ex ipsa sua mansuetúdine iram sæviéntium mítiget, et peccatórum vúlnera in áliis, ipse afflictiónibus vulnerátus, sanet. Quod tunc bene rector éxhibet, cum se ipsum dilígere per amórem privátum nescit; cum nulla, quæ mundi sunt, áppetit, cum terrénæ cupiditátis onéribus nequáquam mentis colla suppónit. Unde et súbditur: Nolíte portáre sácculum.

Te Deum laudámus.

Mensibus Majo et Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. De S. Philogonio.

AD hanc beátam réquiem tránsiit beátus Ignátius. Quænam ígitur orátio par sit viri láudibus, quem Deus tam felíci sorte dignátus est? Non est ulla; sed age, dic mihi, num idcírco silébimus? Et cujus rei grátia convénimus? An dicémus nos haud posse magnitúdinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necésse est dícere; quandóquidem hæc est præcípua laudum illíus pars, quod factis verba æquiparári non possint. Nam quorum bene facta natúram étiam súperant mortálem, perspícuum est, quod horum laudes excédunt línguam humánam. Haud tamen ob id aspernábitur offícium nostrum quod pro víribus præstámus; sed suum imitábitur Dóminum, síquidem et ille víduæ duos tantum óbolos dejiciénti in gazophylácio, non tantum duórum obolórum mercédem réddidit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PRoínde quamvis nostræ facultátes exíguæ sint, minimíque prétii, áttamen quæ póssumus, offérimus. Et licet non respóndeant magnitúdini meritórum ánimæ præclári justíque N., tamen hoc ipsum celsitúdinis illíus máximum fúerit arguméntum, quod nec pusílla repéllat, sed idem fáciat quod solent dívites: síquidem illi cum accéperint a tenúibus exígua, quibus non egent, sua vicíssim appónunt, remunerántes eos, qui, quod póterant, obtúlerint. Itidem et hic, cum accéperit a nobis laudem verbis peráctam, qua nequáquam eget, redonábit nobis per ipsa facta benedictiónem, qua semper uti possímus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus loríicam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

UNde ígitur laudatiónem illíus auspicábimur? An a magistrátu, quem Spíritus illi trádidit grátia? Nam mundáni magistrátus nequáquam possunt Christianórum demonstráre virtútes; quin pótius frequénter habent accusatiónem malítiæ: quam ob causam? Quóniam et sollicitúdines amicórum, et circumcursatiónes, et adulatiónes, aliáque permúlta his fœdióra, magistrátus solent conciliáre. Cǽterum ubi Deus suo suffrágio designárit áliquem, incorrúptum suffrágium, aliénum ab omni suspicióne judícium, indubitáta fúerit delécti comprobátio, propter ejus, qui delégit auctoritátem.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. in Evangel.

PRædicatóri tanta debet in Deo esse fidúcia, ut præséntis vitæ sumptus, quamvis non provídeat, tamen sibi hos non deésse certíssime sciat: ne dum mens ejus occupátur ad temporália, minus áliis provídeat ætérna, quæ si quis verba étiam per allegoríam velit intélligi, in sǽculo pecúnia clausa, est sapiéntia occúlta: qui ígitur sapiéntiæ verbum habet, sed hoc erogáre próximo négligit, quasi pecúniam in sǽculo ligátam tenet. Unde scriptum est: Sapiéntia abscóndita, et thesáurus occúltus, quæ utílitas in utrísque?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

ECce autem, qui peram et sáccu-lum portáre prohíbuit, sumptus et aliménta ex eádem prædicatióne concédit: nam súbditur: In eádem autem domo manéte edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: ut ab eis terréna stipéndia consequámur, quibus prǽmia vitæ cœléstis offérimus. Unde étiam Paulus, hæc ipsa pro mínimo suscípiens, dicit: Si nos vobis spirituália seminávimus, magnum est, si vestra carnália metámus? Et notándum quod súbditur: Dignus est operárius mercéde sua; quia jam de mercéde sunt óperis ipsa aliménta sustentatiónis ut hic merces de labóre prædicatiónis inchoétur, quæ illic de veritátis visióne perfícitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

SEd quid nos, quod tamen sine dolóre dícere non póssumus, quid nos, o pastóres, ágimus, qui et mercédem conséquimur, et tamen operárii nequáquam sumus? Fructus quippe sanctæ Ecclésiæ in stipéndio quotidiáno percípimus, sed tamen pro ætérna Ecclésia mínime in prædicatióne laborámus. Pensémus, cujus damnatiónis sit, sine labóre hic percípere mercédem labóris. Ecce ex oblatióne fidélium vívimus, sed numquid pro animábus fidélium laborámus. Illa in stipéndium nostrum súmimus, quæ pro rediméndis peccátis suis fidéles obtulérunt: nec tamen, contra peccáta éadem vel oratiónis stúdio, vel prædicatiónis, ut dignum est, insudámus.

Te Deum laudámus.

Officium S. Francisci Xaverii.

Semel in mense (ut supra) ritu semiduplici.

In Hymno. **Iste Conféssor.** mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Lectiones ut supra in secundo Nocturno Officii S. P. N. Ignatii.

IN III. NOCTURNO.

Mense Aprili.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 29. in Evangelium.

POtest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante étenim dictum fúerat: In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judǽa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi gransa séminis spargit? et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni

corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

SIgna autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur: in nómine meo dæmónia ejícient, línguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda, quia et nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Línguæ in signum sunt non fidélibus sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Mensibus Majo et Junio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Lectiones tres de Homilia S. Gregorii Papæ. Signa autem eos. ut in Sabbato infra Octavam Ascensionis.

Officium S. Aloysii Gonzagæ.

Semel in mense (ut supra) ritu semiduplici.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

CŒléstium donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloýsio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti: ejus méritis et précibus concéde, ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. In Vita S. Malachiæ.

PAréntes Aloýsio fuére génere et poténtia magni. Agébat senem móribus, annis puer, expers lascíviæ puerílis, quiétus et súbditus in omni mansuetúdine: non impátiens magistérii, non fúgitans disciplínæ, non

lectiónis fastídiens, non ludórum áppetens. Haud ségniter et in divínis exercebátur: pétere secrétum, anticipáre vigílias, meditári in lege, réfici párcius, oráre frequéntius, ubi tamen secréte id posset. Et ejus quidem puerítia sic erat. Porro adolescéntiam símili transívit simplicitáte et puritáte: nisi quod crescénte ætáte, crescébat simul illi sapiéntia et grátia apud Deum et hómines. Ipse rector, ipse régula fratrum. Legébant in vita ejus, quómodo conversaréntur: et ipse ante illos præíbat in justítia et sanctitáte coram Deo. Nisi quod præter institúta commúnia multa singuláriter faciébat, in quibus pótius præíbat omnes: et aliórum nemo illum póterat ad tam árdua sequi.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PRimum et máximum miráculum, quod fecit, ipse erat. Ut enim táceam interiórem hóminem ejus, cujus pulchritúdinem, fortitúdinem, puritátem satis indicábant mores ipsíus et vita: ipsum exteriórem ita uno semper modo, ipsóque modestíssimo et decentíssimo gessit: ut nil prorsus apparéret in eo, quod posset offéndere intuéntes. Et quidem: Qui non offéndit in verbo, ille perféctus est vir. At vero in Aloýsio quis umquam, etiámsi curiósus observárit, deprehéndit otiósum, non dico verbum, sed nutum? Quis manum pedémve movéntem frustra? Imo quid non ædíficans in ejus incéssu, aspéctu, hábitu, vultu? Totum in eo disciplinátum, totum insígne virtútis, perfectiónis forma. Erat suímet potis. Sane victor sui ira superári non póterat. Magna illi tam in hoc, quam in cunctis utriúsque hóminis sui mótibus regéndis vel cohibéndis, censúræ diligéntia, et circumspéctio multa. Sermo illi in témpore ótii aut sérius, aut nullus: óculus ejus in cápite ejus, nusquam ávolans, nisi cum virtúti paruísset.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ET si habébat tempus líberum a necessitátibus, non tamen a sanctis meditatiónibus, non orándi stúdio, non ipso ótio contempländi. Habes in Aloýsio quid miréris, habes quid imitéris. Nunc jam quid tibi ex his sperándum sit, studiósus atténde. Nam finis horum pretiósa mors est. Febre corréptus lecto decúbuit; et nos cum illo omnes. Extréma nostri gáudii mœror óccupat; moderátior tamen, quod lévior ínterim febris esse viderétur. Solus Aloýsius festum facit. Et témpore, quo prædíxit, assúmptus ab Angelis, obdormívit in Dómino. Non immérito in consórtium Angelórum recípitur, re adéptus, quod nómine dicebátur. Et quidem ante Angelus erat non minus puritáte, quam nómine; sed nunc felícius, quando pari cum Angelis glória et felicitáte lætátur.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Respóndens Jesus, ait Sadducǽis: Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.
Epist. 24.

CAstitas, cháritas, humílitas nullíus quidem colóris sunt, sed non nullíus decóris, nec mediócris decóris, qui divínos quoque delectáre possit aspéctus. Quid castitáte decórius, quæ mundum de immúndo concéptum sémine, de hoste doméstícum, Angelum dénique de hómine facit? Dífferunt quidem inter se homo pudícus et Angelus; sed felicitáte non virtúte. Sed et si illíus cástitas felícior, hujus tamen fórtior esse cognóscitur. Sola est cástitas, quæ in hoc mortalitátis et loco et témpore statum quemdam immortális glóriæ repræséntat; sola inter nuptiárum solémnia morem beátæ illíus véndicat regiónis, in qua neque nubent neque nubéntur: præbens quodámmodo terris cœléstis jam illíus conversatiónis experiéntiam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

VErum quantálibet venustáte sui cástitas eminére appáreat, sine charitáte tamen nec prétium habet, nec méritum. Nec mirum. Quod enim absque illa bonum suscípitur? Fides? Sed nec si montes tránsferat. Sciéntia? Sed ne illa quidem, quæ língua lóquitur Angelórum. Martýrium? Nec si tradídero, inquit, corpus meum, ita ut árdeam. Nec absque illa quódlibet bonum suscípitur; nec cum illa quámlibet exíguum respúitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

HUmílitas duábus præmíssis virtútibus in tantum est necessária, ut absque ista illæ nec esse virtútes videántur. Nempe ut cástitas, seu cháritas detur, humílitas merétur: quóniam humílibus Deus dat grátiam. Servat accéptas; quia non requiéscit Spíritus Dómini, nisi super quiétum et húmilem. Servátas consúmmat; quia virtus in infirmitáte, hoc est, in humilitáte perfícitur.

Te Deum laudámus.

Officium S. Francisci Borgiæ.

Pro Assistentia Hispaniæ semel in mense (ut supra) ritu semiduplici.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar et præmium; quǽsumus, ut sicut beátum Francíscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes. Qui vivis.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectiones. Ad hanc beátam réquiem. ut supra in Officio S. P. N. Ignatii mensibus Majo et Junio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SEd et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

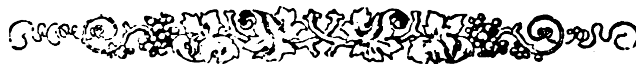
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

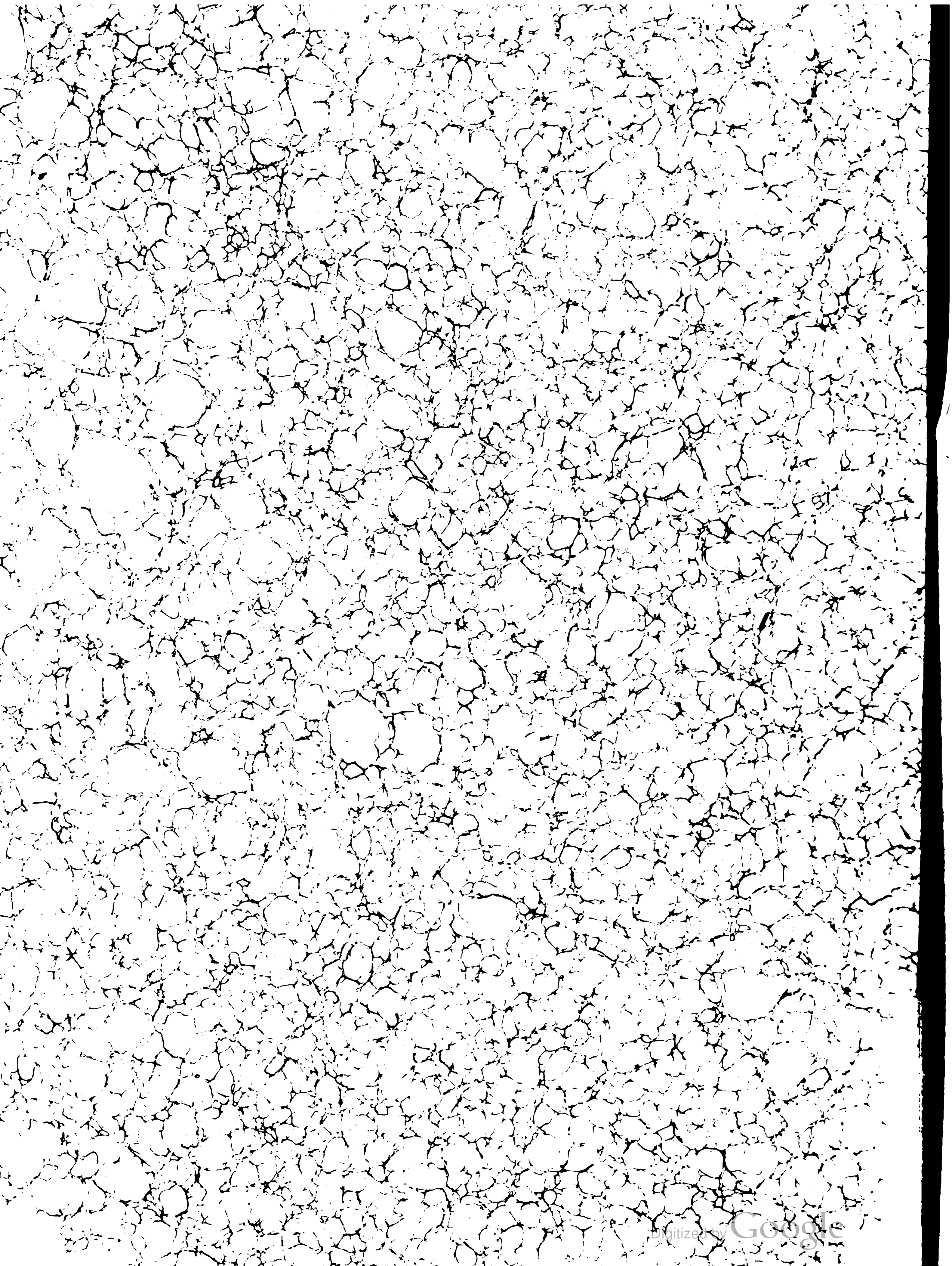
Lectio ix.

VErum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus.

KALENDARIUM.

OFFICIA

PER BREVE DIEI 28 JULII 1882.

AD UNIVERSALEM ECCLESIAM EXTENSA.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Ecclesiæ Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno, Iste Conféssor mutatur tertius versus.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte ; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente : in Quadrag. Sapiéntiam, pro Doctoribus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cyrillus Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum Conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili Epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingénii clara specímina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem Epíscopum Hierosolymitánum se cóntulit, ut in Christiána fide perficerétur. Alexandríam deínde cum rediísset, Theóphilo vita functo, ad illíus sedem evéctus est; quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Salutis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fídei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ássecclas e civitáte expélli, tum judæos qui furóre acti in cædem christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fídei incolumitáte enítuit stúdium contra Nestórium Constantinopolitánum Epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam ; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cœlestíno Pontífici Máximo denuntiávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Cœlestini delegáta auctoritáte, Concílio Ephesíno præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum ; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit Epíscopos.

Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutiónibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit ; quas ipse patientíssime tulit, ita ut de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum ad sacras scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fídei cathólicæ propugnatóris et Orientális Ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. j. loco, cum ℟. viij. In médio.

DIE XVIII. MARTII.

S. Cyrílli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte, Te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere ; ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Fidélis sermo, de Comm. j. loco : extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Cyrillus Hierosolymitánus, a téneris annis divinárum scripturárum stúdio summópere déditus, ádeo in eárum sciéntia profécit, ut orthodóxæ fídei strénuus assértor eváserit. Monásticis institútis imbútus, perpétuæ continéntiæ, omníque severióri vivéndi ratióni se addíctum vóluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ Epíscopo présbyter ordinátus fuit, munus verbi divíni fidélibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum laude implévit, atque illas vere mirándas conscrípsit catechéses, quibus totam ecclesiásticam doctrínam dilúcide et copióse compléxus, síngula religiónis dógmata contra fídei hostes sólide propugnávit. Ita vero in his enucleáte et distíncte disséruit, ut non solum jam exórtas hæreses, sed futúras étiam quasi præságiens evérterit, quemádmodum præstitit asseréndo Córporis et Sánguinis Christi reálem præséntiam in mirábili Eucharístiæ sacraménto. Vita autem functo sancto Máximo, a províncíæ epíscopis in illíus locum suffféctus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

In Episcopátu injúrias multas et calamitátes, non secus ac beátus Athanásius, cui coævus erat, ab Arianórum factiónibus fídei causa perpéssus fuit. Hi enim ægre feréntes Cyríllum veheménter hærésibus obsístere, ipsum calúmniis aggrediúntur, et in conciliábulo depósitum e sua sede detúrbant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Cilíciæ aufúgit, et quoad vixit Constántius, exílii rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redíre pótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed íterum, Valénte Imperatóre, exuláre coáctus est, donec, réddita Ecclésiæ pace

per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem Imperatóre tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus suscéptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublímis offícii sui múnia implévérit, luculénter appáret ex floréntі tunc témporis Hierosolymitánæ ecclésiæ statu, quem sanctus Basilíus loca sancta veneratúrus, ibi aliquándiu commorátus, descríbit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

VENERANDI hujus Præsulis sanctitátem cœléstibus signis a Deo fuísse illustrátam, memóriæ tráditum accépimus. Inter hæc recensétur præclára Crucis, solis rádiis fulgentióris, apparítio, quæ episcopátus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyríllo, qui grátiis primum in ecclésia Deo rédditis, illud per epístolam Constántio Imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito evérsum restauráre ex ímpio Imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terræmótu obórto, et ingéntibus flammárum globis e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destíterint prout scílicet indubitánter futúrum Cyríllus prædíxerat. Qui demum páulo ante óbitum Concílio Constantinopolitáno secúndo intérfuit, in quo Macedónii hæresis, et íterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagenárius, trigésimo quinto sui episcopátus anno, sancto fine quiévit. Ejus Offícium ac Missam Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ab univérsa Ecclésia celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Epíscopi.

In Apol. de fuga sua ante med.

IN lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui, quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum, cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit : Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes ; et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua ; et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum.

Lectio viij.

HÆC cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis : et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos, abscóndere se, et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre ; cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro se-

ipsum trádidit insidiántibus. ℟. In médio, pro Doctoribus.

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti, se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a Divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in speлúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel, qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus.

DIE XIV. APRILIS.

Sancti Justini, Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti ; ejus nobis intercessióne concéde, ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Justinus Prisci fílius, ex græco génere Fláviæ Neápolis in Syria Palæstína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophíæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant, philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperísset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fídei philosophíam ampléxus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea, qua pollébat eruditiónis vi, eminéntem Jesu Christi sciéntiam adéptus plúrima conscrípserit volúmina ad Christiánam fidem exponéndam, magísque propagándam.

℟℟. pro tempore.

Lectio v.

Inter præclaríssima Justíni ópera binæ éminent fídei christiánæ Apologíæ quas, cum coram Senátu Imperatóribus Antoníno Pio, ejúsque fíliis, nec non Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómmodo, Christi ásseclas sævíssime divexántibus porrexísset, eamdémque fidem disputándo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público Príncipum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cynici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ Præsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quæsivísset quænam essent Christianórum præcépta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est: Rectum dogma quod nos Christiáni hómines cum pietáte servámus hoc est : ut Deum unum existimémus factórem atque creató-

rem ómnium, quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur olim a Prophétis prænuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

Lectio vj.

QUONIAM Justínus in prima sua Apología palam exposúerat quómodo Christiáni convenírent ad Sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus Mystéria ad repelléndas ethnicórum calúmnias, exquisívit ab eo Præses in quonam loco conveníret ipse et céteri hujus Urbis Christi fidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit ubi manére, et discípulos excólere solébat penes célebrem Títulum Pastóris in Ædibus Pudéntis. Demum Præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fídei vindex asséreret se in votis semper habuísse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cœlis mercédem cónsequi expectábat, Præses in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis Philósophus Deum colláudans post vérbera fuso pro Christo sánguine glorióso martyrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illíus sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil opértum est quod non revelétur, neque abscónditum, quod non sciátur. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Hom. in cap. x. Matth. v. 26. seq.

NIHIL est opértum quod non revelábitur nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit hujúsmodi est: súfficit quidem vobis ad consolatiónem si ego Magíster et Dóminus consors sim convicórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigiatóres et deceptóres vos vocant? At páululum expectáte et servatóres, benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia quæ subobscúra erant revelábit, et illórum calúmniam déteget, virtutémque vestram conspícuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabímini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspícui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti: ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini: multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérsos hómines exhibébit. Ne ítaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejíciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea quæ ad vos spectant occultári.

℟. pro tempore.

Lectio viij.

DEINDE postquam illos omni angóre, timóre, et sollicitúdine liberávit, et probris ómnibus superióres réddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicándi allóquitur: nam dicit: Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc díceret, neque ad aurem loquebátur: sed hæc hyperbólice

dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palestínæ ángulo, ídeo dicit: in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitátibus, sed per totum orbem prædicáte, terram maréque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

In Quadragesima Lectio ix. de Homilia Feriæ : extra Quadragesimam de Sanctis Martyribus ut in Breviario Romano.

Ubi alia die celebrandum sit, ix. Lectio erit sequens.

Lectio ix.

Deinde postquam illórum eréxit ánimos, rursum perícula prædicit, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimióres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Viden? quómodo illos ómnibus superióres reddat, non curas modo, non maledícta, perícula, invídias, sed étiam mortem ómnium terribilíssimam contémnere docens? Neque simplíciter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, occidémini, sed cum magnificéntia congruénte totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius, timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum segnióres estis? Sed hac de causa pótius prædicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptúri sunt, meliórem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: ánimam autem non occídunt; sed: non possunt occídere: Nam etiámsi velint, non separábuut. Itaque si supplícium times, illud longe grávius time. Viden quómodo non promíttat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus quam si id non permítteret? Longe enim majus est suadére ut mors spernátur, quam a morte erúere. Te Deum laudámus.

DIE XXVIII. MAJI.

S. Augustini, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno. **Iste Conféssor**, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde: ut ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Augustinus Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eídem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Can-

tuáriam oratórium extrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque Apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.
℟. Invéni David.

Lectio v.

Cœlestis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ad vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum pleròsque ad Christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus Epíscopus, sedem Cantuáriæ instítuit in Ecclésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit: et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum Pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum et Rufiniánum.
℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Dispositis ejus Ecclésiæ rebus, synodum hábuit Augustínus cum Epíscopis atque Doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliísque rítibus ab Ecclésia Romána jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset ut dissídio cessárent, prophético spíritu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi Ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbérto regnánte, ac sepúltus est in Monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiam. ℟. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Designávit Dóminus, de Comm. Evang.

Concordant cum originalibus penes Secretariam Sacrorum Rituum Congregationis existentibus. In fidem, etc. Ex eadem Secretaria hac die 18 Decembris 1882.

Loco † Signi.

LAURENTIUS SALVATI, S. R. C. Secretarius.

Imprimi possunt.

Mechliniæ, 22 Januarii 1883.

VICTOR AUGUSTUS CARD. DECHAMPS, Arch. Mechlin.

Mechliniæ, H. Dessain. — MDCCCLXXXIII.

